Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Corpus iuris civilis

Accursius, Franciscus

[Venedig], 16. Sept. 1495

Incipit liber nonus. Qui accusare non possunt

urn:nbn:de:bsz:31-315879

Visual Library

ſaícidia.vel alˀs non ſit capax.

a ¶ Amoꝛ.paſſiue.ac.

a ¶ De iure liberoꝝ. Dixit de iure qḋ habet in filios iure poteſtatis.nūc de iure ſuccedēdi qḋ habet a patre vt in.l.j.vel matre vt in ſcḋa.ac.

Nemo poſt hac. Olim qñ pater emācipabat filiū impetrabat a pn̄cipe ius liberoꝝ.hodie nō eſt neceſſe q: remanet ei ſaluum.bal.

b ¶ Ius liberoꝝ.ſ.vt eos habeat in ptāte.vl̄ melius vt eis emācipatis ſuccedat:qñ hoc eis iā ɔceſſuȝ eſt.ꝑmum inſti.de pa.po.§.ius aūt.ſcḋm iſti.de leg.ag.ſuc.§.fi.ꝛ facit.j.de thefau.l.j.ꝛ in auē. vt liberti decc.§.ſancim⁹.col.vj.ꝛ.ff.ad muſ.l.j.ꝛ.ſ.ar.tu.l.cū iterdcē

Illam iniuriā. Mater ſuccedit filio ꝑ tertullianū.h.d.Olim contra niſi haberet certuȝ numeꝝ filioꝝ ſcȝ tres ſi erat libera: ꝛ quatuoꝛ ſi erat libertina.bal.

c ¶ Iniuriā.ɔcoꝛ.inſti.ad tertul.§.ſed nos cōſtitutionem.

d ¶ Qui accuſare non pñt. De ciuilib⁹ qōnib⁹ dixit. nūc de criminalib⁹ in qbus accuſatores ſunt neceſſarij q̄re de eis ꝑmittit.Et dic regulˀr qlibet pōt accuſare q nō ꝓhibet vt inſti.de pu.iu.in ꝑn.ꝓhibetur aūt mulier:vt.j.e.l.de crimine.Itē accuſatus ſuū accuſatorē.vt.j.e.l.neganda.Iteȝ alieno noīe vt.j.e.l.ij.Itē qui renūciauit expreſſe vt.j.e.accuſationē.vel tacite vt.d.l.ſi ea.Itē frater fratrē.vt.j.eo.ſi magnū.Itē infans vt.j.e.criminis.Qui duos hȝ accuſatos ꝓhibet a tertio: vt.j.e.l.cū rōnibus.Itē alūnus vt.j.e.l.iniquū.Itē ſerui familiares liberti vt.j.l.pe.ꝛ fi. Item milites vt.j.e.l.nō ꝓhibetur.

gerit amoꝛ[a].

¶ De iure liberoꝝ. .lix.

Impera. Theo.ꝛ Ho. aa.ꝛ.cc. Iſidoꝛo.

Nemo poſthac a nobis ius liberoꝝ[b] petat qḋ ſimul hac lege omnibus ɔcedimus.

Imperatoꝛ.a.Iuſti.Demo.prefecto pretoꝛio.

Illā iniuriā[c] que cōtra matrem defuncti vel defuncte preteritis fiebat tꝑibus:ꝑ iuſticie rōne amputamus.ꝛ legitima iura q̄ ex tertulliano ſenatuſcōſulto ei preſtant oīmodo eā habere ſancimus: licȝ tres liberos ingenua: vel libertina quatuoꝛ minime pepererit.

¶ Explicit liber octauus.

¶ Incipit liber nonus.

¶ Qui accuſare non poſſunt. .j.

Impera.ſeue.ꝛ An.aa.Silo.

Prius[d] eſt vt criminib⁹ q̄ tibi vt grauioꝛa[e] ab aduerſario tuo obijciunt cedis atq̄ȝ vulneꝝ reſpōdeas[f].Et tūc ex euētu[g] cauſe iudex eſtimabit an tibi ꝑmittēdū ſit eundem accuſare:tamenſi[h] prioꝛ inſcriptionem[i] depoſuiſti.

Impera. Anto.ꝛ Iul.

Si cautiones[k] quibus ſecundinus[l] ſolutam Eugenio[m] pecuniam probare ſe dicit:tutores vel curatores tui ſuſpectas vt falſas habeāt:proprio nomine cum non liceat alieno[n]:nō prohibētur in crimine falſi ſubſcribere. Nec eniȝ facile tutores vel curatores qui ex officio ꝛ periculo ſuo res pupilloꝝ vl̄ adoleſcentiū adminiſtrāt:ſnia[o] notantur:niſi[p] euidens coꝝ calūnia iudicanti apparebit[q].

Impera.Alexan.a.Rufo.

Qui crimē publicū[r] inſtituere ꝓperant:non aliter ad hoc admittant:niſi prius inſcriptionuȝ pagina[s] precesſerit:ꝛ fideiuſſoꝛ[t] de exercenda lite adhibit⁹ fuerit. ¶ Si vo poſt ſatiſdationē preſentes nō fuerint:edicto admonendi[u] ſunt vt veniāt ad cāȝ agēdaȝ.ꝛ ſi nō affuerint:nō ſolū extra oꝛdinē[x] :eſtimatione iudicis puniēdi ſunt:ſȝ ēt ſumptus[y] quos in eam rem:ꝛ circa ipſ iter ad litem vocati fecerunt: depēdere cogātur. Dcȝ.a.diony.

b ¶ Tamenſi.i.quāuis.ꝛ potes hic dicere qḋ di.ff.de pu.iu.is qui.

i ¶ Inſcriptionē.minoꝛis criminis que q̄liter fiat dices.j.ti.j.l.fi.

Si cautiones. Tutoꝛ ꝛ curatoꝛ ꝑ intereſſe pupilli vel adulti pōt de falſo ꝓprio nomine nō alieno accuſare.nec punit nō ꝓbādo niſi de calūnia euidenti.h.d.ſm glo.bal.

k ¶ Cautiones.i.apochas de ſoluto.

l ¶ Secundinus. debitoꝛ.

m ¶ Eugenio.patri veſtro qui ſic vocabat.

n ¶ Alieno.nō.ſic.j.ti.j.tunc conuenit ꝛ.ff.de pu.indi.l.pe.§.ad criminen.ꝛ.j.de calū.l.noſtris.Sed videtur q ēt nomine pupilli poſſent vt.ff.de his quibus vt indig.l.tutorem in ꝑn.que eſt cōtra.Solu.ibi noīe pupilli idest ꝓ ipſo pupillo.Et eodem mō rñ.ſ.de his quibus vt indig.l.polla.que eſt ſimiliter contra.vel in.l.polla ciuilˀr ō falſo agebat qḋ fieri poteſt vt.j.de fal.l.pe.ꝛ fi.ꝛ.ſ.de tranſac.ſi ex falſis.Dices ergo accuſo te quia feciſti vel vſus fuiſti falſo.nō quia dicit pupillus meus.Sed an ipſe pupillus poteſt:rñ.nō:etiam conſenſu tutoꝛis vt.ff.de accu.qui accuſare.niſi in caſu vt.ff.de accu.l.ij.§.i.Uel ibi ſa eſt tutoꝛ:ꝛ ſatis dicitur minoꝛ accuſare.ſȝ aliō in cā ciuili vt.ff.de admi.tuto.l.i.§.ſufficit.

o ¶ Snia.ſ.calūnie.

Item pupillus.ꝛ qui habet merū imperiū.ꝛ qui accepit ꝑciū ob accuſandū vl̄ nō accuſandū aliū.Itē qui falſum alˀs dedit teſtimoniū in accuſatione. Itē ꝛ pauper.vt.ff.de accuſa.l.q accuſare.ꝛ.l.ſe.Socius eiuſdē criminis ſociuȝ nō accuſat.vt.ſ.de lib.cauſa ſi filiū. Predicti regulariter ꝓhibent:ſȝ caſualiter admittunt vt in ſingulis legibus inuenitur.

Prius. Super maioꝛi cā prius eſt procedendum q̄ ſuper minoꝛi.ꝛ ſnia abſolutoꝛia lata in maioꝛi nō ꝑiudicat in minoꝛi.ſecus in ɔdemnatoꝛia.h.d.Uel ſic.Si accuſatio ſecunda eſt maioꝛ q̄ prima ꝛ preiudicialis:prius dȝ procedi in ſecunda ꝛ prius diffiniri ſcḋa q̄ prima.ꝛ abſolutoꝛia lata ſup ſecunda poterit ꝓcedi in prima:ſȝ cōdemnatoꝛia lata in ſecunda eſt eo ipſo impoſituȝ ſup prima ſilēciū.h.d. Diuidit in duas ptes.in pma loquit de oꝛdine iudicij.In ſcḋa de effectu ꝓnūciationis.Scḋa ibi.ꝛ tunc ex euentu.Bal.

d ¶ Prius.ſi de oꝛdine q̄ras.ꝛ dic q̄ ſi te in iure accuſabam prius.tu me reſcuſabas.l.coꝛ.de ſic.

e ¶ Ut grauioꝛa.ſic ꝛ.j.de adul.l.adulterij.ꝛ.l.qñ.ꝛ.ſ.de oꝛ.iu.l.fi. In pari.n.vel minoꝛi ſecus vt dices.j.e.neganda.ſed certe imo de pari idē vl̄ vt.j.de calū.l.j.que ē ɔtra.Qḋ aūt par ſit patet q: par imponit pena:vt.j.ti.j.l.accuſationis.Sȝ dic q̄ illud nō ſit ꝑ accuſationē ſȝ iudicis of.admonitiōe ſcā ab accuſato ipſi iudici.ſic ꝛ.ff.de bo.lib.qui cū maioꝛ.§.ſi libertus.ac.

f ¶ Reſpondeas.hoc ſi nomen aduerſarij tui nō ſit receptuȝ inter reos. vt ff.de adul.l.i.§.ſi extraneus.ꝛ.l.ſi maritus.§.preſcriptiones.

g ¶ Ex euētu.ſ.vt ſi fuerit ɔdēnat⁹ nō accuſet alˀs ſic.nec.n.aliter exponi pōt Sȝ ſm hoc ē ɔtra.ff.de pu.iu.l.is q in fi.vbi ēt ɔdēnat⁹ ꝑſiſtit in accuſatiōe pma.So.ibi ꝓſequit ſuā vel ſuoꝝ iniuriā.hic nō.hoc nō placet q: ꝛ ſi nō incepiſſet poſſet de nouo accuſare vt.ff.de accu.l.q iudicio.Alij q̄ ibi incepat ɔtra extneū ɔtra quē nō fuerat in aliquo calūniatus.hic ɔtra accuſatorē q cōmiſit calūniā.Qḋ patet q: ſuccubuit vñ ibi audit hic nō.ar.ff.ō accu.l.ſi cui §.eiſdē.Tertij q̄ ſi tumultus nō pōt aliter ſedari audit vt ibi.alˀs nō vt h.ar.ff.ad.l.coꝛ.de ſic.l.pe.Uel aliter ſi apparuerit calūniatū eē nō admitteris.alˀs ſic.qḋ nō plȝ.q: nō ꝑꝑ euentū ſȝ ꝑꝑ calūniā tūc remoueret.Uel dic qnto ſȝ azo.q̄ hic erat tale crimē obiectū accuſanti quo ꝓbato prius intēdi nō pōt vt cōueniebat me criminalˀr de furto ſerui ſui ſurrepti certa die.vl̄ q̄ vberauerit cū fuũ:ꝛ ego eū reaccuſo q̄ ipſe ꝑcedēti die occiderat eum.Hec ꝛ ſcḋa placet.Dixerūt ꝛ alij q̄ ibi erat lis ɔte.ex eo q̄ dicit icboata.hic tñ libellus inſcriptiōis dat⁹.Sȝ ſm ſo.ſcḋaȝ nōne dānat⁹ eſt īfamis:vt.ff.ō pu.iu.l.infamē.q nō pōt accuſare.vt.ff.de accuſa.q accuſare.So.h in icboatis.Itē cū ſemel fecerit calūniā reſiſtēdo quō audit amō vt dic.l.ſi cui.§.j.Rñ.h in deferēdo.ibi in accuſando.Itē huic.l.ɔtra.ff.ō iudi.q poꝛ.ſol.fallit illa regula.

p ¶ Niſi.expoſitiue non exceptiue ſic ꝛ.ff.de procur.que omnia in fi.ſ.niſi.ꝛ.j.e.l.non ignorat.

q ¶ Apparebit.regulˀr ſȝ nos.qui nō ꝓbat dicit calūniari:vt.ſ.de aduo.diuer.iu.l.i.ſed fallit in caſibus:quoꝝ vnus eſt hic ꝛ alius.j.de calū.l.mater.vbi plene dices omnes:ꝛ facit.ſ.de admi.tu.l.non eſt.

Qui crimen. Accuſatoꝛ debet ſe inſcribere ad penaȝ talionis:ꝛ dare fideiuſſorē de lite ꝓſequenda.quā ſi nō ꝓſequit monēdus eſt ꝛ ex cōtumacia extra oꝛdinem puniēdus:ꝛ aduerſario in legitimis expenſis cōdemnandus.h.d.bal.

r ¶ Publicū.idē ſi priuatum:vt.ff.de fur.l.fi.ꝛ de priua.de.l.fi.

ſ ¶ Pagina.inſcribit enim ꝛ ꝓfitet accuſatoꝛ ſe ſubituꝝ eandē penaȝ ſi nō ꝓbauerit quā ſubiret reus ſi ꝓbaret:vt h ꝛ.j.ti.ij.l.ij.§.ex longinquo.ꝛ.ſ.de fi.inſtr.l.ij.§.fi.ꝛ.j.de calū.l.nō prius.ꝛ.ff.de accu.libellorum.vel poteſt intelli etiā ſi nō dicat.ar.j.ti.j.l.fi.hoc tamē fallit in quibuſdam caſibus:vt.j.ti.j.l.ea quidem.ꝛ.j.de adul.l.quāuis.ꝛ.ſ.de iudeis ne quis.ꝛ de apo.l.apoſtataꝝ.ꝛ.j.de abi.l.j.ꝛ de calum.l.i.ꝛ.ff.de accu.l.leuia.xv.q.iij.c.de crimine.ꝛ.iiij.q.iiij.§.aliqñ. Iteȝ fallit qḋ opponit in modū exceptionis crimē:vt.ff.ad.l.iul.de adul.l.i.§.ſi publico.ꝛ extra de accu.ſup his.ꝛ.ij.q.j.de manifeſta.ꝛ.ſ.de trāſac.ſi ex falſis.Iteȝ fallit in caſibus vbi qs ſine accuſatore punit vt.ſ.de ꝓba.iubem⁹.ꝛ de teſti.l.nullū.ꝛ.ff.ō ſuſpec.tu.tutoꝛ.§.ꝑterea.ꝛ.ff.ad.l.iul.de adul.l.i.§.ſi publico.vel ibi in modū exceptionis vt viri opponit de lenocinio.Idē in crimine falſi.ſm.B.nō inſcribit q: ꝛ ſine accuſatore ꝓcedit ſm eum:vt.j.ad.l.coꝛ.de fal.l.vbi.Alij vt Io.nō admittit niſi caſum illum de abigeis.ꝛ nulla ibi accuſatio fuit inſtituta.

t ¶ Fideiuſſoꝛ.hīta tñ differētia ꝑſonarū vt.ff.de cuſto.re.l.j.ꝛ.j.ti.pe.l.fi.ſic ꝛ in ciuili ſatiſdat ꝑ accuſatorē.vt.ſ.ō epiſ.ꝛ cle.auc.generaliter.

u ¶ Edicto admonendi.per interualla.xxx.dierum ſicut in ciuili vt.ſ.de iudi.ꝓperandū.§.Sed ſiquidē.ſȝ.Io.ꝛ.B.quomō ꝛ qñ iudex.auc.q ſemel.nō vt quidā dicunt tribus diebus ſingulis diebus ter.vt.ff.de pu.iu.l.iter accuſationē.q: ꝛ ibi ſic de facto fuit vt maioꝛ iniquitas appareret abſentis.

x ¶ Extra oꝛdinē.etiā vltra penā turpill.qñq̄ȝ vt.ff.de penis abſentes §.pe.in fi.ſic punitur ſi tempore a iudice dato non venerit. Si vo tempoꝛe legali.i.biēnio nō venerit nec accuſationeȝ perfecerit imponitur ꝛ alia pena:vt.j. vt infra cer.tem.cri.queſti.ter.l.j. que eſt cōtra.vl̄ dic vt ibi.ꝛ ad hoc.j.ti.j.l.ſi accuſatoꝛibus.

y ¶ Sumptus.ſic eſt in ciuili:vt.ſ.de fru.ꝛ li.ex.pon ignoꝛat.ꝛ.ff.de iudi.e.an qui.ꝛ in.l.eum quē.accur.

Uxor. Mulier pōt accuſare interfectores ſui conſobrini.h.d. bal.
a Conſobrini.⁊ ita ſuorum vindicat iniuriam al's nō audit͛ vt ꝭ.e.l pꝛoxi.⁊.l.nō ignoꝛat.⁊.ff.de ac.l.i.⁊.l.hi.⁊ dic vindicat accuſando.l.coꝛ.de ſica.

l Defendere.i.accuſare interfectores.

Non ignorat. Quis nō debet admitti vt talis niſi prius probet ſe talez hoc dicit.vel ſic. Prius dz de pſonis conſtare ꝙ queratꝰ ō iuris rōne qͦ nō.Concoꝛ.lex.iiij.ff.de teſta.Saly.

m Non ignoꝛat.niſi.expoſitiuum eſt illius dictiōis temere. vl' dic ꝙ excipit ab eo ꝙ dixerat nō admittendam.nō ab eo ꝙ dixit temere.ſic ⁊.ꝭ.e.l.ij.

Senatuſconſulto. Accuſatio falſi exiſtentibus tutoꝛibus vel curatoꝛibus nō ptinet ad matrē.iō mater non audit:q2 res.i.iſtud officium nō ptinet ad eam. hoc dicit bal.

b Senatuſcōſulto. ſi boniano.

c Cornelie. de fal. vt ſubijcit.

d Ad eā.imo ⁊ ſi ad ſuos vt.ff. de accu.l.i.⁊ ꝭ.⁊.ff.ad turpil.l.i.§. accuſationē.que ſunt contra.So.⁊ ſui includunt͛ cū dicit ſuā eſſe cām.ar. ff.de lib.⁊ eo.lib.l.i.ij.⁊ §.⁊ quando ap.ſit ſi qs pꝛocuratoꝛio.§. ſz ſi alius.Debuit ergo hic admitti.ſed q2 tutores habent illi pꝛeferunt͛. arg. ff.de accu.ſi plures.Si tū nō eſſent vel eſſent ſz negligētes admitti͛. vel de ſuſpecto eos accuſat. ⁊ facit ꝭ. de fal.l. ſi ad te.

e Filij tui.o.mater.

Accuſationem. Qui profeſſus ē in iudicio ſe ab accuſatiōe inſtituta diſcedē ad eaz redire nō pōt.h.d.bal.

f Nō dēbes.vt ⁊.ff. ad turpil.q deſtitit.⁊ .ff. ad .l.iul.de adul.ſi marit͛. §.ſi negauerit. ⁊ de accuſa.l.hi tamen.in ſi. ⁊ ꝭ.de adul.l.abolitionē ⁊.ꝭ. de pac.l.poſt ꝗ.⁊ .ꝭ.de tranſac.tranſigere.Sz cōtra.ff. ō ſepul. vio .l.iij.§.ſi is. ſed ibi non deſtitit.ſ. in totum vt hic ⁊.ff.ō iudicijs deſtitiſſe. ſed dicit ſe nolle agere tunc. Uel ibi nō erat cauſa incohata. ꝭ ſic. Itez nō ꝙ hic deſiſtēs ſi ſine abolitiōe deſtitit incidit in tur.vt.ꝭ.ad tur.l.i.Cuius pena eſt quinqꝫ librarum auri ⁊ infamia vt.ff.de puari.l.iij.§.ſi.⁊ ꝭ.ad tur.l.ij. Item intellige hanc legē ſi crimen erat tale ſuper quo poterat tranſigi vel paciſci.al's idem ipſe auditur ſm Joan.vt nō.ff.de pac.iuriſgentiū. §.ſi paciſcar.

Si ea. Accuſatoꝛi deferenti ſtatuitur terminus ad pꝛocedendū in cā.⁊ ſi nō pꝛedit in termino poſt nō audit.h.d.bal.

g Pꝛeſtat.⁊ alia vt diximus.ꝭ.e.qui crimē.l.z.n.biēnio limitetur iſte dies.vt.ꝭ.vt iſtra cer.tē.l.ſi.tamen prius poteſt iudex feſtinare.vt hic ſicut ⁊ in ciuilibus ante triēnium.Et eſt hec lex argumentū vt poſſit iudex ad teſtes ⁊ alia facienda tps ſtatuere:⁊ vltra nō audiat͛ aliquis vt ⁊.ꝭ. de tranſ.pig.ſi eo tempoꝛe.⁊.ff.de re mili.l.iiij.§.ſi ad diez.⁊ de iure ſi. ſenatus.§.diuus.⁊.§.ſe.⁊.ꝭ.de abol.ge.l.i.⁊.ff.de re iudi. contumacia. ⁊.ff.de inge.ma. diffamari.⁊ de op.le.l.mancipioꝛum.ac.

h Agere.i.accuſare.

i Renunciaſſe.incidit ergo in turpil.ſicut ſi expꝛeſſe denunciaſſet: vt .ff.ad turpil.l.ſi femina.Sed cōtra.ff.ad turpil.l.i.§.accuſationē.in ſi.§. So.refert an teneat accuſatio.vt q2 pꝛoſequit͛ ſuam vel ſuorum iniuriam:⁊ tūc deſiſtens ſine abolitione incidit vt hic.⁊.d.l.ſi femina.an nō ⁊ tūc nō incidit:vt.l.ꝯtraria.Cui ſolutioni obſtat.ff.ad turpil.l.mulier. vbi tenuit accuſatio:q2 ſuā iniuriā pꝛoſequebatur:⁊ tamē nō īcidit. Sz dic ꝙ ibi impetrauit abolitionē. vel tū denūciauit nō inſcripſit. Uel ſecūdo ſolue ſm Jo.an deſiſtat pacto ⁊ tunc incidat al's nō.⁊ facit ad.l. ꝭ.de pac.poſt ꝗ.⁊.ꝭ.de cenſibus ⁊ cenſi.lib.xi.l.iij.

Non pꝛohibentur. Miles ad accuſandum admittitur ſi ſuorum iniuriaz pꝛoſequat͛ ſe tamē tenetur inſcribere.h. dicunt āhe.ll. ſaly.

k Nō pꝛohibentur.inſtar.q2 oꝛdo ſine ſolēnitas in vſu eſſe deſijt durā te pena:vt.ff.de pu.iu.oꝛdo.⁊ facit.ff.de accu.l.hi.

Uxoꝛ tua ſi ꝯſobrini[a] ſui necem vindicandā eſtimat:adeat pꝛeſidem pꝛouincie.

Idem.a.Marcel.

Senatuſcōſulto[b] pmiſſum non eſt mulieri legis cornelie[c] criē reū facere:niſi res ad eā[d] ptineat. Cū igit͛ filij[e] tui tutores vel curatores habeant:ipſi deliberare debent an inſtra ex qbus aduerſariū filioꝛum tuoꝛum obtinuiſſe dicis:falſa eſſe accuſare debeant.

Idem.a.pꝛobo.

Accuſatiōez a qua diſcedē te pꝛofeſſus es:repetere nō debes[f].

Idem.a.Felici.

Si ea que crimē intēdit: cognitionē moꝛat͛:certa perferende accuſationis tempoꝛa iudex competens pꝛeſtat[g]:intra que ſi agere[h] ſuſpenderit:renunciaſſe[i] cauſe intelligitur.

Impera.Goꝛ.a.Caio militi.

Non pꝛohibentur milites accuſationes que iudicij publici inſtar[k] obtinent intendere:ſi ſuas ſuoꝛumqꝫ iniurias exequātur.ideoqꝫ cōſobrini tui necem defendere[l] tibi permittimus.

Idem.a.Seuero.

Non ignoꝛat competēs iudex eam que vltionem ⁊ moꝛtem filij ſui pſeq allegat:nō temere ad accuſationez eſſe admittendā:niſi[m] prius matrem ſe eſſe pꝛobauerit[n].

Idem.a.Macha.militi.

Si crimen ad tuā tuoꝛūqꝫ iniuriā pertinens exequaris:ſolennibus te inſcriptionibus aſtringe[o]:vt pꝛeſidē pꝛouincie habere iudicē poſſis.

Imperatoꝛ. Phili. ⁊ Pꝛobus.aa.⁊.cc.

Uſta opera partis aduerſe res veſtras incendio exarſas eſſe aſſeuerātes:crimen legis coꝛnelie de ſicarijs exequi poteſtis[p].

Impa.diocle.⁊ maxi.aa. Coꝛi.

De crimine qō publicoꝛū fuerit iudicioꝛum[q] mulieri accuſare nō permittitur[r]:niſi certis ex cauſis .i.ſi ſuam ſuoꝛumqꝫ iniuriam pꝛoſequat͛[s]:ſm antiqui[t] iuris ſtatuta tū de quibus ſpecialiter eis conceſſuz eſt:nō exacta ſubſcriptione. Unde aditus pꝛeſes pꝛouincie in pꝛimis examinabit:an tale ſit crimē cuius accuſationem mulier ſubire nō pꝛohibeatur[u].

Idem.aa.Aſclepi.

Si magnum ⁊ capitale[x] crimē ac non leue frater contra fratrem tuū inſtituerit:non ſolū audiēdus non eſt: ſed etiam exilij pena plectendus.

Idem.aa.Elie.

Propter inſidias quas tue vite paratas contendis[y]:accuſationem apud pꝛeſidem pꝛouincie cōtra filium tuū(ſi pietas ⁊ ratio naturalis animi tui non reuocat intentionem)[z] conſtituere potes.

Idem.aa.⁊.cc.lupioni.

Criminis accuſationez inſtituere cum periculo calumnie[a]:ſi tibi eſtimatio[b] integra eſt:minime pꝛohiberis.

Idem.aa.⁊.cc.Car.

n Pꝛobauerit.vl' aliud ſimile p quod ſit audienda.vl' q2 ſoroꝛ vel conſobrina:vt.ꝭ. e.vroꝛ.Itē hec qñ nō erat in poſſeſſione maternitatis:qa tunc pꝛo pꝛobato habet͛ ad inſtar ſerui ⁊ dñi.vt.ff. de pꝛoba. ſi filius.

Si crimē. Ab auditoꝛio pꝛotinus repellitur accuſatoꝛ qui non vult ſe inſcribere. hoc dicit bal.

o Aſtringe.l3 ſis miles:vt ex ſubſcriptione legis apparet.hoc tū quibuſdā remittit͛: vt diximus.ꝭ.e.l. qui crimē.

Uſta opera. Incendiarius punit͛.l.coꝛnelia de ſicarijs.h.d.bal.

p Poteſtis.ſi dolo fuit factū vt ⁊.ff.ad.l. coꝛ. de ſic.l.i. circa pn.al's aglie ⁊ varie imponunt͛ pene pꝛo incendijs. vt .ff.de ince. qui edes.⁊.l. ſi.§. ſi.⁊.ff.de penis.l. capitalium §.nō unꝗ.⁊.§.ſe.

De crimine. Mulier pōt accuſare certis caſibus vt vbi ſuā vel ſuoꝝ iniuriā pꝛoſequit͛. Itez in certis caſibus mulier accuſans non tenet͛ ſe inſcribere.h.d.bal.

q Judicioꝛū.i.puniēdū pꝛo aliquod publicū iudiciū tū ꝗ multa ſit.vt.ff.ō pu.iudi.l.i.

r Nō pmitit͛.vt.ꝭ. ō adul. l.i.nec populari actione agē: vt.ff.ō populari.ac.l.mulieri.

s Pꝛoſequatur. ⁊ niſi ſ.l. iul.de annona:vt.ff.ad.l.iul. de anno.l.ſi. ⁊ in cri.leſe ma. vt tullia cōiurationē cathelīne deterit vt.ff.ad.l.iul.ma.l. in qōnibus.⁊ in ſuſpecto tutoꝛe vt inſti.de ſuſpe.tu.§.cōſequens.

t Secundum antiqui. Duobus modis expone.pꝛimo ꝙ ibi tū accuſat ſine inſcriptione mulier vbi iure antiquo expꝛeſſe dicit͛ ꝙ accuſatio fieri poſſit ſine inſcriptiōe.quos caſus nō.ꝭ.e.qui crimē.Secundo lege in his caſibus ſolum vbi mulieri permittitur accuſare.⁊ ſic vbicūqꝫ mulier accuſat:ſine inſcriptione accuſabit.Aliud in milite vt.ꝭ.e.ſi crimē.Uel dic tertio ꝙ accuſat mulier ſine inſcriptiōe in illis caſibus vbi ſpāliter ei accuſare pmittit͛:vt in.l. coꝛ. teſtamētaria.vt.ff.de accu.l.ij.⁊ lege iul.ma.vt.d.l.in qōnibus.nō vbi gnāliter ei pmittitur.vt quū ſuā vel ſuoꝝ iniuriaz pꝛoſequit͛ vt in pn.huius.l. Alij dixerūt ꝙ quidā caſus erāt in iure veteri quos nō habemus:quibus ſpāliter mulier poterat ſine inſcriptiōe accuſare. Pꝛima placet ⁊ ſm eā expone legē, dic ergo ſm antiqui iuris ſtatuta ⁊ nō exacta inſcriptiōe.tū in illis caſib' ſubaudi de quibus ſpāliter eſt eis.ſ.mulieribus:⁊ etiā maribus ꝯceſſuz.ſ. accuſare ſine inſcriptiōe vt nō.ꝭ.eo q crimē.ac.

u Nō pꝛohibeatur. vt q2 pꝛoſequatur ſuā vel ſuoꝝ iniuriā.vel ſit ei ſpāliter cōceſſum.Et ſecūdo querit an ſit de illis caſibus q inſtituūtur ſine inſcriptione.

Si magnum. Frater nō accuſat fratrē de crimine capitali.h.d. Bal.

x Capitale.ſecus ſi leue:vt.ꝭ.e.ſi ſoroꝛē. Et dic capitale cuius pena ē moꝛs vel exiliū:vt.ff.de pu.iu.l.ij. Itē excipe niſi vite ſue fuerit īſidiat͛:nā tūc mater ꝯtra filiū audit:vt.ꝭ.l. pꝛi.⁊ pater cōtra filiuz:vt.ff.ad.l.coꝛ.de ſic.l.ij. multomagis frater contra fratrem.

Propter inſidias. Mater pōt accuſare filiū ſibi inſidiātem. h.d.bal.

y Contendis.o.mater vt pꝫ ex ſupſcriptione legis.

z Intētionē.nō ſic ⁊.ꝭ.de pa.po.l.iij.in ſi.⁊.ꝭ.de abol.l.iij.in ſi.ac.

Criminis. Ille q ē itegre fame admitti͛ ad accuſandū.tū ſi calūniat͛ dz puniri.h.d.bal.

a Calūnie.q pſumit͛ eoipo ꝙ nō pꝛobat qō itēdit vt dixi.ꝭ.e.l.ij.nō ꝙ de calūnia ſemp debeat ꝯdēnari ſz pōt niſi aliq iuſta cā impulerit eū ad accuſandū:vt.ꝭ. de calū.q nō pꝛobaſſe.⁊.ff. ad tur.l.i.§.ij.

b Eſtimatio.i.fama.vt.ff.ō varijs ꝯ.cognitionū.§.eſtimatio.ſ.famie er-

go non accuſat vt hic ⁊ ff. de accu. qui accuſare. niſi ꝓſequatur iniuriā ſuā vl' ſuorū: vt. ff. de ac. l. hi tn̄. ⁊ niſi in crimine le. ma. vt. ff. ad. l. iul. ma. l. famoſi.

Quum rationibus. Qui duas accuſationes contra diuerſos iſtituit: ipis ꝑ̄dentibus tertiā accuſationē inſtituere nō pōt niſi ſuā vel ſuoꝝ iniuriā ꝓſequat. h. d. bal. a ¶ Iuris. nā ius vet' hoc vult ꝑ ꝙ̄ſtū turpē vindicā vt. ff. de accu. l. qui accuſare.

b ¶ Tui. i. tui poſtulātis ⁊c.

c ¶ Tertiā. ſed videt̄ ꝙ nec duos vt. ff. de accu. l. hos accuſare. §. i. que eſt cōtra. So. nō eſt ꝯtra ſʒ ibi ꝓhibet duos qꝛ p ꝯñs tres. hoc nō placet. Sʒ dic duos nō pōt eodē libello vt ibi ſʒ diuerſis ſic vt h. ⁊ d. l. q accuſare. Tres aūt nō ꝑt ēt diuerſis libell'. hoc placet. Alij dicūt corā eodē nō pōt duos. ſed corā diuerſis ſic qꝛ vnus iudex nō poſſet vtriqꝫ pene inſiſtere. Alij ꝙ vna inſcriptione nō pōt ſʒ diuerſis pōt duos. ſed nō tres. Itē cōtra ad idē. ſ. n. i. q de crimine. Sol. ibi duo ꝓhibent̄ accuſare vnū. h ecōtra vnus ꝑt duos. ⁊ ibi plene diſtigues. Itē ad idē cōtra. ſ. d adul. l. reos. ⁊. ff. de adul. nihil. §. cū alter. ⁊. l. viꝫ paſſaꝫ. §. duos. Quib' ēt dr̄ duos adulteros marē. ſ. ⁊ feminā nō poſſe ſimul accuſari. ſʒ ſpālē in adulterio. ſecus eſt in inceſtu: vt. ff. e. l. viꝫ paſſaꝫ. §. inceſti. ⁊. l. q pupillā. §. in hoc. Itē ad id qd ꝓhibet de trib' eſt ꝯtra. ſ. ſi re. vel ac. mor. fu. l. i. Sol. vt ibi. ⁊ eodē mō ē cōtra. ff. ad. l. iul. d adul. l. inter. §. ſi. vbi ꝑmittitur ei q duos reos hꝫ delatos tertiū iure mariti de adul. accuſare. Sol. ibi ꝓſequebat̄ ſuā vel ſuorum iniuriaꝫ qd etiā hec lex ꝑmittit in ſi. ibi. niſi ſuas.

d ¶ Delatos. i. accuſatos.

Aliquin. Alimētatus a tenera etate alimētatorē ſuū nō accuſat. ciuiliter tamē agere pōt. h. d. bal.

e ¶ Cōſtabat. collegit eni foꝛte eū expoſitū: nihilominus tn̄ eſt ingenuus: vt hic. ⁊. ſ. d infan. expo. l. ſi.

f ¶ Simacho. i. contra ſimachū. ⁊ hoc caſu dicā repetere expenſas ꝙ̄ ꝙ̄ cā pietatis factas: vt argu. ſ. de nup. patrem.

Quum rōnibus iuris congruit deſideriū tuuꝫ: poſtulantis accuſationē tertiā ei' qui duos reos delatos habeat: nō permitti contra legis ꝑcepta: niſi ſuas ſuorūqꝫ iniurias quis perſequatur.

Pars ſententie eorum. aa. ⁊ cc.

Aliquin ⁊ lōge eē a beatitudie ſeculi nr̄i credim': vt Tamaſius accuſandi ei' habeat facultatē: in cui' domo eū lʒ igenuū a prima etate tn̄ fuiſſe conſtabat. Quare ex noīe Tamaſij mentio ſup cōflictu criminis ſimacho ꝯqeſcat. Si quā ſane ciuilē petitionē idē Tamaſius ſibi cōpetere cōfidit: iudicio preſidali poterit experiri.

Idem. aa. ⁊ cc. Iuliano.

Si ſororem tuam leuioꝛuꝫ cōmiſſoꝛum ream facis: accuſationē non ꝓhiberis exercere iudicio preſidali: quo' temere cōmiſſa cōgrua vltione plectantur.

Impera. Ua. ⁊ va. aa. Lan. pre. ꝑ. Sardinie.

Negāda eſt accuſatis q nō ſuas ſuorūqꝫ iniurias ꝓſequant̄ licētia criminandi in pari vel in minori crimie priuſqꝫ ſe crimine quo ꝑmūtur exuerint: ſm ſcita vetez iuris cōditoꝛū: ita tn̄ vt ⁊ ipſi iſcriptiones contra eos etiā pendēte accuſatione deponere poſſint.

Impa. archa. ⁊ Ho. aa. Exitio.

Si qs ex familiaribus vl ex ſeruis cuiuſlibet domus cuiuſcūqꝫ criminis delatoꝛ atqꝫ accuſatoꝛ emerſerit: eius eſtimationē capur atqꝫ foꝛtunas petiturus: cuius familiaritati vel dñio inheſerit: ante exhibitionē teſtiū ⁊ ante examinationē iudicij in ipſa expoſitione criminū atqꝫ accuſationis exoꝛdio vltoꝛe gladio feriat̄. Vocē. n. funeſtā intercidi opoꝛtet potius ꝙ̄ audiri. Maieſtatis autem crimen tm̄ excipimus.

Impera. Ho. ⁊ Theodo. aa. cō. pre. ⁊ Tri. Plo.

Si liberti accuſatoꝛes māumiſſoꝛuꝫ heredūue eſſe ꝓſumpſerint: eodē quo ſerui ſupplicio tenebuntur: luituri penas ante ꝓhibite delationis exoꝛdium.

¶ De accuſationibus ⁊ inſcriptionibus. ij.

Impera. alex. a. Mar.

Eos q terminos effoderūt: extraoꝛdinaria aiaduerſione coherceri debere: preſes prouincie non ignoꝛabit.

Idem Syro.

Si cuiuſdam crimis obnoxius ſeruus poſtulat': dñs eū defendere poteſt: ⁊ in iudicio ſiſtere accuſatoꝛis intētionis riſurus. poſt ꝓbatiōes aūt criminis: nō ipe dñs ſʒ ſeruus pro ſuo delicto condemnationē ſuſtineat. Ideo enī ſeruū ſuuꝫ domino defendere ꝑmiſſum eſt: vt pro eo poſſit competentes allegationes offerre.

Idem. a. Saturni.

Reos capitaliū criminium abſentes: etiam per procuratoꝛē defendi leges publicoꝛū iudicioꝛuꝫ permittunt.

Impa. Goꝛ. a. archelao.

ribus. l. ſi. li. r. ⁊. ſ. in q. cau. co. cē. lib. xj. l. ij. in ſi.

p ¶ Exoꝛdio. punit ergo quis lʒ nō ꝑceſſerit. ⁊ nec eſt ar. cōtra. ff. d bo. lib. q cū maioꝛ. §. accuſaſſe. ⁊. l. in ſeruitute. §. i. ⁊. ſ. de his q. vt indi. alia.

q ¶ Maieſtatis aūt crimē. in quo ſi accuſauerit dñm nō punitur.

Si liberti. Libertus nō pōt accuſare patronū nec eius heredem. ⁊ cōtrafaciēs punitur. hoc. d. Saly.

r ¶ Heredūue. etiam extraneoꝛum. arg. ſ. de in ius vo. l. ij.

s ¶ Supplicio. extraoꝛdinario. vt. ff. de iure ſi. l. ij. §. pe. ⁊ facit. ſ. de teſti. l. libertoꝛum. ſʒ in ciuilibus audītur petita venia. ⁊ etiā in criminali ſi ſuam vel ſuoꝛuꝫ iniuriam perſequatur: vt. ff. de accu. l. hi.

t ¶ Exoꝛdium. vt. ſ. l. proxi.

u ¶ De accuſationib' ⁊ inſcriptionibus. Dictum eſt de perſonis accuſationum: nunc de ipſis accuſationibus in quibus neceſſarie ſunt inſcriptiōes ideo de eis ſubijcit. ⁊c.

Eos qui. Exul ſoꝛ finalium terminoꝛum extraoꝛdīarīa arbitria pena punitur. h. d. bal.

x ¶ Effoderunt. diſtingue an tn̄ lapides voluerit furari ſibi: ⁊ tunc vt als de furto tenet̄. Aut cauſa occupandoꝛuꝫ ſiniuꝫ: ⁊ tunc etatis habetur diſcretio. Aut cā ſeminādarū litiū hoc ſaciat: ⁊ tunc extraoꝛ. pro factoꝛum varietate punitur vt. ff. de ter. mo. l. ij. ⁊ ſi. §. ſi.

y ¶ Extraoꝛdiaria. nec eniꝫ eſt oꝛdinaria pena pecuniaria que ex hoc crimine datur: vt hic ⁊. ff. de ter. mo. l. i. ſed ex te immo quinquaginta aureoꝛū: vt. e. ti. l. agraria in pn̄. que eſt contra. Sol. diſtingue tēpora ⁊ cōcordabis ſcripturā. A principio enī nō fuerat ſtatuta. ⁊ ſic hic loquitur. ſed poſtea per ceſarē ſtatuta eſt vt ibi dicitur. Alij dicūt hic de coꝛpoꝛali: ibi de pecuniaria. Uel nō eſt oꝛdinaria quantum ad penaꝫ ſed quantum ad fiſcum ſic. vel ibi de terminis in iure poſitis hic in vrbe. prima placet.

g ¶ Experiri. ſic ⁊. ſ. ad. l. coꝛ. de fal. l. vbi. ⁊. ff. de accu. l. hi. §. i.

Si ſororem. Temeraria cōmiſſa cōgrua vltione plectātur. h. d. Bal.

h ¶ Leuioꝛū. ſecus ſi grauioꝛū. vt ⁊. ſ. e. l. ſi magnuꝫ. ⁊ facit. ſ. e. l. ꝗ p. ⁊. ſ. de fal. falſi. ⁊. ff. de accu. l. leuia. i ¶ Quo. pro vt: vel plane legas. ⁊ dic quo. ſ. iudicio. Ac.

Neganda. Pendente accuſatiōe nō pōt accuſatus recuſare de pari vel minoꝛi crimine niſi ſuam vel ſuoꝝ iniuriam ꝓſequatur. libellum tn̄ poꝛrigere poteſt ⁊ inſcribere ſe: ſed nō ꝓſequi. h. d. bal.

k ¶ Suoꝝ. ſed ⁊ tunc nō permittit̄ eis ſi ponas primos accuſatoꝛes proſeq ſuam vel ſuoꝝ iniuriā: ne prioꝛi deneget qd poſterioꝛi cōcedit. hoc. n. eſſe nō debet. vt. ſ. qui po. in pig. ha. l. aſſiduis. ⁊ verba hec ſuam ſuorūqꝫ ⁊c. nō ſūt late interpretāda: vt in decre. iij. q. ſi. c. i.

l ¶ Uel in minoꝛi. in maioꝛi ſic. vt ⁊. ſ. e. l. i. nec eſt contra huic. l. ſ. de calū. l. i. vbi etiā de pari permittit. qꝛ ibi nō in modū accuſatiōis: ſed ex offō ſic. ⁊. ff. de bo. lib. qui cū maioꝛ. §. ſi libertus. Itē nec eſt cōtra. ff. de adul. l. i. §. ſi publico. vbi de pari vel ēt minoꝛi videoꝛ ꝑmittere accuſare. qꝛ nō in modū accuſationis: ſed exceptiōis obijciebat̄ crimē lenocinij vt ⁊. ſ. de adul. ita pudoꝛ. Poſt ſniam aūt latā diſtinguit̄ an ſit abſolutoꝛia: ⁊ tunc oēs accuſant. an cōdemnatoꝛia. ⁊ tunc aut que adimat ciuitatē vel libertatem: aut nō. vt habes plene de pu. iu. is qui. ⁊ de iure ſi. l. deferre. §. ſi. ac.

Si quis ex familiaribus. Primo ponit̄ dictum. Scdo ratio. Tertio exceptio. Secūda ibi. vocē. Tertia ibi. maieſtatis. ⁊ hoc intēdit. Excepto maieſtatis crimine familiares ⁊ ſerui nō pñt eoꝛum dños accuſare, als puniunt. h. d. Saly. m ¶ Eſtimationē. ſ. famā.

n ¶ Caput. i. ſtatum. qd in tribus conſiſtit. vt. ff. de ca. di. l. ſi.

o ¶ Foꝛtunas. i. ſubſtantias. ſic ponit. ſ. de incolis. l. ciues. ⁊ facit. ſ. de delato

Si cuiuſdam. Dominus pōt defendere ſeruum ſuum accuſatum de crimine capitali. h. d. bal.

z ¶ Poſtulatur. qui omnibus legibus reus fieri pōt exceptis his quibus pena pecuniaria iponitur: vt hic. ⁊. ſ. ad. l. iul. de vi. ſi criminis. ⁊. ff. de accu. l. hos accuſare. §. omnibus.

a ¶ Poteſt. ⁊ eius procuratoꝛ: vt. ff. de pu. iu. l. ſeruus. ⁊ ſic eſt ꝯtra. ff. de pu. iu. l. pe. §. ad crimē. So. poteſt interuenire ad omnia preterꝙ̄ ad ſniam vt hic ⁊ ibi. vel dominus nō pro alio. ſed pro ſe ⁊ ſua vtilitate interueniſſe vi. vel hic ſpāle. In qbuſdā tn̄ crimibus olo interuenit curatoꝛ: q iponūt penā relegatiōis vel iſamie vt nō. ff. d pcu. ſuū. §. publice.

b ¶ Offerre. q. d. nō vt ſniam ſubeat: ſʒ ⁊ ſi nō defendat nō amittit eū vt. ff. de pub. iudi. l. ſciendum. ⁊. ff. de ſta. ho. l. ſeruus.

Reos capitalium. Admittitur procuratoꝛ abſentis ad allegādā abſentiam in cā capitali. h. d. tex. Itē ad excuſandum de pena contumacie ſed nō a penis criminis. bal.

c ¶ Capitaliū. que ſunt vt. ff. de pub. iudi. l. ij.

d ¶ Per procuratoꝛē. imo videt̄ ꝙ nō vt. ff. de publi. iudi. l. pe. §. ad criminē. que eſt contra. So. ſm. M. hic erat iā lis cōte. contra principalem. nā ipſe nō procuratoꝛ eſt cōdēnādus. qd nō placet. imo ſemper procuratoꝛ damnatur: vt. ſ. de procu. l. nihil. Dic ergo defendentis. ſ. vt allegentur cauſe abſentie vt. ff. de procu. abſens. nō in principali vt in contrario: ⁊ in quibuſdam criminibus. ⁊ plene defendit vt nō. ff. de procu.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

ſeruum.§.publice.

Si accuſatoribus. Non tenet ſnīa abſolutoria lata ꝑ preſente cō tra abſentem nō citatū legitime. ⁊ ea non obſtante tanꝗ̄ nulla ipo iure proceditur in cauſa per iudicē qui pronunciauit vel eius ſucceſſorem. hoc dicit Bal.

a ¶ Accuſatorib⁹. erāt ergo ples ⁊ crimē vnū vt in fi. l. ibi intētari criminis ⁊c. ⁊ vnus accuſatus. Sic ergo plures accuſant vnū. ⁊ ſic eſt contra. ȷ. eo. l. qui de crimine ⁊. ff. ꝺ accuſ. hi. §. fi. ⁊ l. ſi plures. ⁊ de li. ho. exhi. ꝗ ⁊ let. §. hoc interdictū. Sol. h̄ ſic de facto fuit: non tamē ſic fieri debuit vnde nō quid fiat ſed quid fieri debeat obſeruabitur: vt. ff. ꝺ offi. ꝓcō. l. ſꝫ licet. Uel hic renūciauit accuſatus de iure ſuo ꝯſidēs: dicens ſe paratum omnibus reſpōdere. Aliꝗ dicūt ꝙ vno libello poſſunt vt h̄: diuerſis non vt in cōtrarijs.

b ¶ Una poſtulatione ·i· poſtulatiōe vnī⁹ partis ſ. accuſati.

c ¶ Cognita. quod fuit ex ꝯſo ꝙ non erat preſens vtraqꝫ pars: vt. ȿ. ꝑ per vim vel alio modo. l. fi.

d ¶ Criminatione. i. accuſatione.

e ¶ Contumacia. ideſt cōtumaci ceſſatione. vł ꝯtumacia quādo expſſe dixit non veniā. ceſſatio quādo eſt tacita. vt q̄ ter citatus non inuētus. Sed qualiter fiet citatio accuſatoris vel accuſati: vt ſic ad ſnīam poſſit veniri: Dicūt qdā ſm formā: que eſt. ff. ꝺ pu. iu. l. inter. ar. ꝯtra. ff. ꝺ penis. l. abſentē. Tu dic. ſicut in ciuilibus actor: ſic h̄ accuſator. ⁊ ſicut in ciuilibus reus: ſic h̄ accuſatus: vt dixi. ȿ. ti. ȷ. qui crimen. ſaluo iudici ꝙ pendente cā poterit tpa ſtatuere intra que incidit in turpil. accuſator ſi nō ꝓſecutus fuerit: vt. ȿ. ti. ȷ. l. ſi ea. eis aūt accuſatis. ⁊ citatis: ⁊ nō venientibus pene pecuniarie imponunt accuſatis vel etiā he que ꝯtingunt eſtimationē. ⁊ ēt interdū pnt relegari. Ceteꝝ ſi qd grauius irrogādū fuerit puta pena metalli vel capitis: eis irrogāda nō erit. Sed in accuſatorē abſētē qñ qꝫ grauius ſtatuit ꝙ per turpilianū ſit ſtatutū: vt. ff. ꝺ penis. l. abſentē §. ȷ. nec ob. ff. de pu. iu. l. inter. q: illud iuxta hanc exceptionē pōt intelligi: vt de eius qdem calūnia pronūciet: tamē nō vt calūniator cōdemnet: ſed vt plus interdum patiaꝛ ꝙ per tur. ſit ſtatutum. ⁊c.

f ¶ Eundem. ſententia abſolutoria habita ꝑ nulla. Et idē eēt in ciuili q: ipſo iure eſſet nulla ſi legitime citatio facta non fuerit: vt. ȿ. quō ⁊ qñ iu. l. ea que. Itē ad id qō dicit apud eūdē ſubaudi vel ſupiorem: vt ȷ. e. l. abſentē. ⁊ qō apud eūdēꝫ cognoſcat eſt ſic. ȿ. de ſententijs. l. ȷ. in fi. ⁊ quō ⁊ qñ iu. l. ſi preſes. Sed ꝯtra in. e. ti. quō ⁊ qñ iu. l. ſi vt ꝓponis. vbi dicit aliꝗ cōmittēdū. ſed ibi primus fuit delegatus hic ordinarius. Itē ꝯtra. ff. ꝺ re iudi. l. iudex ⁊. ȿ. ſnīaꝫ reſcin. nō poſ. l. ȷ. Sol. ibi valuit ſꝫ ꝯtra ius litigatoris lata fuit vñ tenuit. hic ipſo iure fuit nulla.

Non ideo. Mandatum mandatariū a crimine non excuſat. ⁊ tāꝫ mandator ꝗ̄ mādatarius pōt de crimine accuſari. Primo remouet allegationes mandatarij. Scōo dicit qd iuris de mandāte ⁊ mandatario. Secunda ibi. nāqꝫ. Bal.

g ¶ Incidit. i. iuſte accuſatus eſt. agiꝛ ergo criminaliter de iniurijs vt. ff. de priua. de. l. fi. ⁊ inſti. de iniur. §. antepe.

h ¶ Qui dicat. qō ēt dicere cogit: vt. ff. ad ſil. ⁊ ſi percuſſor in pn. ⁊ l. plus.

i ¶ Ignotū nō eſt. vterqꝫ ergo tenet: vt h̄ ⁊. ȷ. ad. l. iul. de vi. l. ſeruos. ⁊. ff. de iniurijs nō ſolū in pn. ⁊. §. ſi mādato. ⁊. §. penulꝰ. ⁊. l. lex cor. §. ſiqs liberū. ⁊. ff. de vi ⁊ vi armata. l. ȷ. §. deiecíſſe. ⁊. ȷ. ſi re⁹ vel ac. mor. fu. l. defunctis. ⁊ argu. ff. de cōſtitu. pe. l. vtrum. in fi. vbi dicit factū alterius aliū nō releuare. ⁊ hoc niſi debuit obedire. qō euenit qñqꝫ in leuioribus: vt. ff. ad. l. aql. liber hō. in pn. ⁊. ff. de regu. iur. l. ad ea.

Abſentem. Contra abſētem in cā capitali nō poteſt ꝓcedi niſi per annotationē bonoꝝ. ſi ad ꝯdemnationē fuerit proceſſū ſnīa nulla eſt: ⁊ quatenus de facto ꝓceſſit a ſuperiori reſcindiꝛ. h. d. bal.

Si accuſatoribus[a] abſentib⁹: ⁊ nō per cōtumaciā adeſſe iudicio ceſſantib⁹: ex vna poſtulatiōe[b] aditus preſes prouincie non cauſa cognita[c] ſnīam dixerit: qua eum de quo querimoniā detuliſti: liberandum exiſtimauit. criminatione[d] etiā nūc perſeuerante: ꝗ̄ cōtumacia[e] vł ceſſatiōe accuſatorū nō interueniē te auferri nō potuit: cā intentati criminis apud eundem[f] vel ſucceſſorem eius more iudiciorū tractabiꝛ.

Dem. a. Paulo.

Non iō min⁹ crimine ſeu atrocium iniuriaꝝ iudicio tenetur is qui in iuſtā accuſationēꝫ incidit[g]: q: dicat[h] aliū ſe huius facti mandatorēꝫ habuiſſe. nāqꝫ hoc caſu ꝑter ꝑncipalē reū: mandatorē quoqꝫ ex ſua ꝑſona ꝯueniri poſſe ignotū[i] nō eſt. Dem. a. Arbidiano.

Abſentem capitali[k] crimine accuſari non poſſe[l]: ſꝫ requirendū[m] tm̄modo ānotari ſolere ſi ōſit: vet⁹ ius[n] ē. Et iō cū abſētē te ⁊ ignorantē: cui nūqꝫ vllū crimē ōnūciatū[o] eēt: ꝑ iniuriam a ꝑſide ꝓuincie[p] in metallū dānatum dicis: quo magis in ꝑſñti te agēte vt aſſeueras: iaꝫ nūc fides veri poſſit illuminari: ꝑfectum ꝑtorio adire cura. qui quicqd nouo more ⁊ contra formā cōſtitutionū geſtūꝫ deprehenderit: ꝑ ſua inſticia reformabit[q].

Dem. a. Procul.

Ea quidē ꝗ̄ per officiū[r] ꝑſidib⁹ denunciantꝛ: ⁊ citra ſolēnia[s] accuſationū poſſe perpēdi[t] incognitū nō eſt. Ueꝝ ſi falſis nec notorijs[x] inſimulatus. i. accuſatus ſit: perpēſo iudicio deſpici debet.

Exemplum ſacrarūꝫ litterarum Diocleciani. ⁊ maximiliani. aa.

Si qs ſe iniuriā ab aliquo paſſūꝫ putauerit: ⁊ querelā deferre voluerit: nō ad ſtationarios[y] decurrat: ſꝫ preſidalē[z] adeat poteſtatē. aut libellos[a] offerens: aut querelas ſuas apud acta deponens.

Dem. a. Nono.

Qui de crimine publico[b] in accuſationē deduct⁹ eſt: ab alio ſuper codeꝫ crimine deferri nō pōt[c].

¶ Si tñ ex eodē[d] facto plurima[e] crimina naſcuntur: ⁊ de vno crimine in accuſationem fuerit deductus: de altero non prohibetur ab alio[f] deferri. ¶ Iudex aūt ſuper vtroqꝫ crimine audientiaꝫ accōmodabit. nec enim licebit ei ſeparatim de vno crimine ſententiam proferre: priuſqꝫ pleniſſima examinatio

h ¶ Capitali. ideſt ex quo imponiꝛ pena capitalis vltra relegationem. alꝰ ſecus: vt. ff. de pen. l. abſentem.

l ¶ Nō poſſe. vt ꝓcedaꝛ in cā vt. d. l. abſentē. ⁊. ff. de adul. ſi marit⁹. §. legis iulie ⁊. ȷ. de adul. ſi quōdā. Accuſatio tñ recipi: vt. ȷ. ti. ȷ. l. ij. §. ex longinquo. Interdū ēt ꝓcediꝛ. vt. ȷ. de pen. l. ne diu.

m ¶ Requirendum. ſicut in ciuilibus vt. ȿ. q accu. nō poſ. l. ij.

n ¶ Ius eſt. de quo ſūt ti. ſpāles. ff. de requi. reis. ⁊. ȷ. de requirendis reis vbi plene dixi.

o ¶ Denūciatū. ad maiorem exaggerationē dicit vt h̄. ⁊. ff. q ſen. ſine ap. l. ȷ. §. item cum ex edicto. nam idem ſi eſſet citatus cum eſſet abſens.

p ¶ Preſide ꝓuincie. hoc ēt facit nō valere ſnīam. q: preſes nō pōt dampnare in metallum vt. ff. de pen. l. ij. §. ȷ.

q ¶ Reformabit. ſnīa habita pro nulla vt ⁊. ȿ. e. accuſatoribus. ⁊. ȿ. quō ⁊ quādo iu. ſi vt proponis. hoc quādo lis nō fuit cōte. quid aūt ſi ſe li. cōte. abſentauit: h. idem.

Ea quidem. Diuidiꝛ in duas ptes. Primo loquiꝛ de crimine notorio ⁊ ꝓceſſu ſup eo. Scōo loquiꝛ de crimine nō notorio. Scōa ibi verū ⁊. h. d. De notorio ad denūciationē officialis iudex ꝓcedit citra ſolēnitatem accuſatiōis. h̄ pmo. In non notorio iudex dꝫ ꝓcedē ꝑ viā accuſatiōis ſolēniꝛ. h. d. vł ſic in iſto ſcōo. In nō notorio iudex ꝑ viā accuſatiōis ꝓcedēs dꝫ ꝓcedere ſolēniter. h. d. bal.

r ¶ Ea. ſ. crimina.

s ¶ Officiū. i. officiales. erant enī qdēꝫ officiales ad hoc deputati vt ⁊. ȷ. ti. ij. l. ȷ. ⁊. ff. de offi. ꝑ. vr. l. ȷ. §. ⁊ ſane. ⁊. ȷ. de curioſis. l. ȷ. ⁊. ȷ. de decu. l. ȷ. li. x.

t ¶ Citra ſolēnia. i. ſine inſcriptiōe. ⁊ ē ſpeciale. regulariter ꝯtra vt. ȷ. e. l. fi. ⁊ dic vt nō. ȿ. ti. ȷ. l. iij. Sed an ſoli officiali crediꝛ qō videꝛ per predictā. l. de off. ꝑfec. vr. ⁊ ꝑ aliā. ff. de rebus coꝝ. l. magis. §. nec tñ. ⁊ maxime qñ notoriū erat toti populo vł maiori pti: vt arg. ff. qui ſa. co. l. ſi vō pro cōdēpnato. §. fi. ſꝫ dico ꝯtra. vt. d. l. ȷ. de curioſis. ⁊ hic ⁊. ff. de cuſto. re. diuus ⁊. ȷ. e. ſinguli. ⁊ hic. ergo ad minus debet probari notoriū eſſe.

u ¶ Perpendi. i. audiri ⁊ audita puniri. ⁊ faciꝛ. ij. q. ȷ. de manifeſta.

x ¶ Nec notorijs. nam tūc nō crimē ſed notoriū eſſe ſufficeret probari.

Si quis. Corā preſide dꝫ qs accuſatoriū libellū ꝓducere nō corā ſtationarijs. h. d. bal.

y ¶ Ad ſtationarios. publicos qb⁹ locate fuerūt publice ſtatiōes. vł ecōtra ſtationarios dicit. i. ꝓcuratorē ceſaris ⁊ fiſci q preerāt ſtatiōib⁹. vel appellat ſtatiōarios liminarchas: q cuſtodiūt limīa īperij.

z ¶ Preſidalē. q eſt iudex criminaliter: vt. ȿ. de iuriſ. om. iu. l. iuris ordineꝫ.

a ¶ Libellos. accuſando criminaliter. ⁊ q̄relā qñ ciuiliter agiꝛ ſm azo. Uł libellos a ſe ſcriptos ⁊ q̄relaꝫ qñ apud acta facit ſibi aſcribi libellū per alium. Uel libellum qñ eſt in ſcriptis dādus. ⁊ querelā qñ ſine ſcriptis hoc pōt fieri vt. ȷ. de dig. l. quotiēs li. xij. vel libellum qñ ſcit ſcribere. querelā quādo neſcit. vbi verbotenus poteſt accuſare ⁊ inſcribere.

Qui de crimine. Accuſatus ab vno de eodem crimine nō poteſt accuſari ab alio: ſed de diuerſo lꝫ ortum habēte ab eodē facto. nō tñ ꝓus iudex de altero pronunciabit ꝗ̄ de vtroqꝫ plene cognouerit. h. d. Saly.

b ¶ Publico. que ſint. ff. de pu. iu. l. ȷ.

c ¶ Nō pōt. ſiue fuerit ꝯdēnatus ab accuſatione pmi: vt. ff. nau. cau. ſta. l. pe. in fi. ſiue abſolutus niſi doceret de ꝑuaricatiōe pmi accuſatoris. vel niſi ſecūdus ꝓſequaꝛ ſuā vel ſuoꝝ iniuriā ⁊ ꝓbet ſe neſciſſe accuſationē ab alio inſtitutam: vt. ȷ. e. ſi qs homicidij. ⁊. ff. de ꝑuarica. l. iij. in pn. ⁊. ff. e. ſi cui. §. hiſdē. Siue etiam pendeat vt hic ⁊. ff. e. hi tamē. §. ab alio delatū. niſi deceſſerit primus vel alꝰ impediretꝛ ꝓcedere tūc. n. infra. xxx. dies admittiꝛ alius: vt. ff. e. libelloꝝ. §. fi. Itē accipe hic ſiue vna lege ſiue diuerſis: vt. ff. e. ſenatus. Itēꝫ lit. cōte. nā ſi ante ambo ſimul veniant idoneor eligiꝛ. vt. ff. e. ſi plures.

d ¶ Ex eodeꝫ facto. multomagis ſi ex diuerſis vt. ff. de priua. deli. l. fi. ⁊. ȷ. ad le. faui. de pla. l. ȷ. in fi.

e ¶ Plurima. vt ſi iniuria dñi ſeruū occidi. nā teneor iniuriaꝝ ⁊ homicidij vt. ff. de priua de. l. pe. vł ſi qs cōmiſerit adulteriū cū ſorore tenetꝛ adulterij ⁊ inceſtus: vt. ff. de adul. ſi adulteriū cū inceſtu. in prin. Sed hic vi. ꝯtra vt. ff. e. l. ſenat⁹. ſꝫ ibi erat idē crimē. h̄ duplex. Quid ſi aliquē fuerit aggreſſus ⁊ i aggreſſiōe homicidiū ꝑpetrauerit: Rñ. lꝫ ſcā ſint diuerſa tñ q̄ttū ad initiū ꝑ vno facto habētꝛ: vt ar. ȷ. ad. l. iul. de vi. qñ. ⁊c.

f ¶ Ab alio. a cōtrario ergo ab eodē nō pōt accuſari. ⁊ erit veꝝ vbi crimina

ex eodem facto oriunt. Si autem ex diuerſis poteſt etiã ab eodem: vt. ff. e. l. libellorum. §. ſed ⁊ ſi aliud.

a ¶ Super vtroq;. ſic. ſ. de iudi. nulli. interim tamẽ duz hʒ neceſſe rñdere p vno nõ arcetur p alio: vt. ff. de cuſto. re. l. ij. §. ſi.

b ¶ Super altero. vtroq; tñ pleniſſime diſcuſſo poterit ſeorſum pnunciare: vt hic innuit. Ultimo diſtinguet: q: aut vnꝰ accuſat vnũ. ⁊ de vno crimine: ⁊ vna lege põt. diuerſis legibus nõ põt: vt. ff. co. ſenatus. ſʒ ſi diuerſis criminibus deſcendẽtibus ex diuerſis factis põt: vt. ff. e. libellorꝫ. §. ſed ⁊ ſi aliud. Si ex vno: nõ videt ꝙ liceat vt ſumit a cõtrario ſenſu ex hac. l. ij. rñ. Aut vnus accuſat plures: ⁊ tũc ſi de eodẽ crimine licet: vt. j. ſi reus vel accu. mor. fu. l. j. ⁊. ff. õ adul. l. q pupillã §. iceſti. ⁊. l. vim paſſam. §. inceſti. Sʒ fallit in accuſatione adulterij vt. j. de adulte. l. reos. ⁊. ff. õ adul. l. ſi maritꝰ. §. j. Si võ diuerſis criminibꝰ: vno libello nõ pñt accuſari duo: diuerſis ſic: nõ tñ tres: vt hĩ niſi ſuã vl' ſuorꝫ iniuriã pſequatur: vt. ff. e. l. hos accuſare. §. j. ⁊. ſ. n. j. cũ rõnibꝰ. Aut econtra plures accuſant vnum: ⁊ tũc ſi õ eodẽ crimine idoneor eſt eligẽdus: vt. ff. e. ſi plures. Et ſi de diuerſis criminibus ex vno facto: vel ex diuerſis factis deſcẽdẽtibꝰ pñt: vt hac. l. iterũ tñ duz hʒ neceſſe rñdẽ pro vno nõ arcet p altero: vt ff. de cuſto. reo. l. ij. §. ſi.

super altero^b quoq; crimine fiat.

I Idem. a. Arſe.

QUi explicandi^c negocij ſpem^d (cuius finis in iudicis poteſtate ac motu ſitus^e eſt) pollicetur: non minus^f ob illicitam ſponſionẽ crimen cõtrahit: q; qui ad huiuſmodi promiſſionis commerciũ contra diſciplinam publicam aſpirat.

I Dez. aa. anc. criſ. chariſſi. nobis.

SI qs homicidij crimen exiſtimat pſequẽduz^g: ſʒ iuris publici formã: debebit eũ^h q in pmo: dio homicidij poſtulauerat reũ: neq; pbauerat: ideo; reꝰ abſolutus eſt: puaricatiõis arguere^i. id eni ſalubriter ſtatutis pncipuz parentũ nroꝝ iuriſq; forma pſcriptũ eſt^k. vl' ſi id nõ putauerit^l agendum: ad ſequẽs crimen. i. paſtoꝝ latronũue deſcendere euz coges^m: atq; id exeq iudicio tuo. cũ ſiquidem id ab accuſato appareat eſſe cõmiſſum: ob vltionẽ publicã obnoxius legibus fiat^n.

I Idem. aa. ⁊. cc. Aurelio.

HActuʒ ſponte ſe precipitanẽ^o: innocenti criminis periculum afferre non poteſt^p.

I Ipa. Gra. a. Mar. prouer.

SI quis ſeruos crediderit accuſandos: non prius ad corporum tormẽta veniat: q; ſe vinculo ſubſcriptionis aſtrinxerit^q.

I Idem. Arca. prefe. preto.

SInguli vniuerſiq; iudices cognoſcant in publicis criminibus non oportere emendicatis vti ſuffragijs^r decretoꝝ: aut relationibus^s publicis perſonis deſtinandis credere: ſed rei veritatẽ requirere^t.

I Idem. a. Taciano. pre. pre.

TUnc conuenit^u potẽtiores viros adeſſe iudicijs: quũ eoꝝ preſentiam in criminibus publicis per inſcriptionem cã depoſcat: lʒ^x in pecuniarijs cauſis per procuratorem lites ſuſtineant.

I Ipa. Arc. ⁊ ho. aa. paſiphilon.

IN cauſis criminalibꝰ dignum eſt vt inſcriptiones^y proponantur: que magnitudinẽ^z videlicet criminis tẽpuſq;^a deſignent: vt alterutram^b partem digna legum terrere poſſit auctoritas. ¶ Quod ſtatutũ ſi forte fuerit contemptuʒ: hi qui ex officio ingrediuntur ſecretarium^c: quinq; librarum auri condemnatione ferientur.

n ¶ Fiat. vt. l. co. de ſic. ſm pmũ modũ. vl' ſm vltimũ crimine abigeatus vel iniuriarum.

PActum. Se precipitans abſq; cõſcientia criminis nõ nocet ſucceſſoribus. hoc dicit Saly.

o ¶ Precipitantis. ſ. ob tedium vite vel impatientiam doloris: vl' pudore eris alieni: vt. ff. de iure ſi. l. in fraudem. §. j.

p ¶ Non poteſt. precipitanti vel eius heredi vt hic ⁊. ſ. qui teſta. face. poſ. l. ij. vbi plene diſtingui. ⁊ habes titu. ſpẽ lem: vt. j. de his q mor. ſibi pſciuerunt.

SI quis ſeruos. Accuſatus nõ debet torqueri ſi accuſans ſe non inſcripſit. hoc dicit. Bal.

q ¶ Aſtrinxerit. ſicut ſi liber accuſaret: vt. ff. eo. hos accuſare. §. ſi ſeruus. ⁊ dic ꝙ inſcribit pmittendo ſe ſubiturum eandem penam ſi non probauerit. Uel dic ꝙ fitebatur ſe depoſuiſſe libelluꝫ. vel ſm alios pſeueraturum vſq; ad ſinem accuſationis.

SInguli. Iudex in criminalibꝰ nõ debet ire per mendicata ſuffragia: ſed per pbationes quibus lux veritatis aſſiſtat. h. d. vel ſic. In criminali iudex nõ dʒ credere dicto aliꝰ us iudicis vel notarij: ſed dʒ inquirere p ſe. h. d. bal.

OUi explicandi. Qui pmittit ſe facturꝫ ꝙ iudex feret ſñiam in aliquo tenet ſicut qdat pecuniam pro ſententia obtinenda. hoc dicit Bal.

c ¶ Explicãdi. puta familiaris vel aſſeſſor vl' comes vl' pſiliarius iudicis: vt ff. ad. l. iul. repe. l. in comites.

d ¶ Spem. i. victoriã quã ſperat q dat.

e ¶ Situs eſt. dũ tñ ſm leges iudicet: vt in auẽ. de iudi. §. oĩs aũt. col. vj.

f ¶ Nõ minus. q. d. nõ minus punit dictus pſiliarius q; ipe corruptor: cũ par ſit delictũ. ar. ſ. õ epi. ⁊ cle. ſi quẽquã. Sʒ qõ ſit hoc crimẽ nõ aperit. dic ergo actor corrũpens pdit litẽ: vt. ſ. de pena iudi. l. j. Itẽ crimẽ falſi pmittit: vt relegeſ ad tps: vt. ff. de fal. q duobus. familiares aũt vl' alij pdicti fuſtibus ceduntur. ⁊ per hoc de iniuria quam iudici feciſſe videntur damnari videtur: vt. ff. de iniur. Item apud. §. idẽ aut. ſed hodie ei qui dedit parcitur quandoq;. qõ dic vt de pen. iudicis qui male iudi. auẽ. nouo iure. ⁊ facit ad. l. iſtã. ff. de calũ. l. ſi ab eo. ⁊ qõ nõ an. l. j. §. j. ⁊. ij. in eo. ti.

SI quis homicidij. Accuſatus ⁊ q: nõ fuit pbatuꝫ abſolutus põt ab alio de puaricatiõe pmi pmo docentis iterũ accuſari de eodẽ crimine. de alio võ crimine põt accuſari ſi doceat vel nõ doceat de puaricatione vel colluſione pmi. h. d. bal.

g ¶ Perſequẽdũ. pra eũ q iã ab alio accuſatus fuerat ⁊ abſolutus.

h ¶ Eum. pmũ accuſatorẽ q ſuccubuit.

i ¶ Arguere. aliter eni regulariter nõ audit: vt h: ⁊. ff. de puarica. l. iij. in pn. ſʒ fallit qñ ſcõs ſuã vl' ſuorꝫ iniuriã pſequit ⁊ docet ſe neſciſſe de pma accuſatione: vt. ff. e. ſi cui. §. ſʒ hoc verꝫ. Si võ accuſatus trãſigat qõ põt: vt. ſ. de trãſac. trãſigere. nõ nocet niſi trãſigenti: cũ res iter alios acta ⁊c. vt. ſ. res iter alios acta. l. ij. lʒ eni cuilibet liceat redimere ſanguinẽ ſuũ. eſt veruʒ quo ad hoc vt nõ habeat p confeſſo nõ ad hoc vt poſſit ab alio accuſari: qõ eſſet in alijs pu. vbi nõ agit de ſanguine: vt. ff. de pua. deli. l. ſi.

k ¶ Preſcriptum eſt. i. in ſcriptis poſitum.

l ¶ Non putauerit. ſ. docere de puaricatiõe primi qõ eſt ẽt quũ pſequit ſuaʒ vl' ſuorꝫ iniuriã: vt in nõ nõ. ⁊ ꝙ ſubijcit ad ſequẽs. ſ. homicidij qõ eſt ſequens rõne puaricationis. de qua regulariter deberet ante docere. Item ꝙ ſubijcit paſtoꝝ. iõ dicit q: a paſtoribꝰ hoc crimẽ. ſ. homicidij pmo deuenit. ſ. Cayn ⁊ Abel. ⁊ ꝙ ſubijcit coges nõ abſolute. ſed ſi vult accuſare coges eũ ſubſcribere: vel alſ nõ audias eũ. Uel dic ſecundo ſm. B. qdam fecerat iniuriã ⁊ poſtea homicidiũ in paſtores: ⁊ ſic ſecũdus accuſator de homicidio ⁊ de iniuria inſcripſit. omiſſo de homicidio ad ſequẽs crimen. ſ. iniurie peruenit que añ homicidiũ facta fuerat: qõ totale cepit a paſtoribꝰ: vt Cayn ⁊ Abel. Tu dic melius tertio ꝙ tria delicta cõmiſerat. Primo homicidiũ vnius paſtorũ. poſtea iniuriã fecerat alijs. Tertio pecora abegerat. ⁊ ſic ex quo primum omittit deſcẽdit ad crimẽ paſtoꝝ. i. iniurie eis facte ⁊ dño p eos ⁊ latronuꝫ. q. ſ. abegerũt pecora. Uel ſi iſte nõ fuerat ordo in pmittẽdo fuit ſaltẽ in libello accuſationis: vt habeat locũ qõ dicit ſequens. ⁊c.

m ¶ Coges. ſi iam inceperat accuſare: vt. ſ. nõ incidat in tur. alſ nõ cõpellit: vt. ſ. vt nemo inui. l. j. ſed ſi inſcripſerit in tribꝰ ſupradictis omiſſo vno an inſcribet in duobus? Rñdeo ſufficit prima inſcriptio. Itẽ an rõne homicidij. ſ. omiſſi incidat in tur. nõ: q: nõ ſponte deſiſtit. ſed excep. repulſus: quia ab alio abſolutus. ac.

r ¶ Suffragijs. hoc eſt ꝙ nõ ex alioꝝ pſcientia ⁊ ſciẽtia iudicẽt: ſʒ ſua vt in auẽ. de iudi. §. j. col. vj. vel dic ꝙ iudicẽt ſicut alius: vl' alij iudices in ſimilibus iudicauerunt: vt. ſ. de ſen. ⁊ inter. om. iu. l. nemo.

s ¶ Relationibus. vel dicas querite ab officialibus. ⁊ ipſi referent nobis quod ſit ſm azo. ⁊ ſic non creditur officiali ſoli: vt ⁊ nõ. ſ. e. ea quidem. ⁊ facit. ff. de cuſt. re. l. diuus.

t ¶ Requirere. facit. j. de proba. l. ſi.

TUnc conuenit. In publicis iudicijs etiã potẽtiores viri debẽt pſonaliter adeſſe lʒ in ciuili cã poſſit mittere pcuratorẽ. h. d. bal.

u ¶ Tũc pueniт. q. d. ſemp pueniт eos adeſſe in publicis iudicijs: quia ſemp h depoſcit eũ: cũ ad crimẽ pu. iudicij fruſtra interueniat pcurator vt. ff. de pu. iu. l. pe. §. ad crimẽ. niſi in crimine iuriaꝝ qõ mouet vl' ſuſtinet illuſtris p pcuratorẽ: vt. j. de iniurijs. l. vl.

x ¶ Licꝫ in pecuniarijs. ſed hodie hoc ius ſtat vſq; ad illuſtres tñ ex neceſſitate: vt. ſ. de pcur. l. pe. ⁊ auten. ibi poſita.

IN cauſis. Libellus in cã criminali dʒ pntinere ſcm ⁊ tps. ⁊ iudex qui nõ recipit libellũ qui dʒ recipi debet puniri. h. d. Uel ſic. Libellus in criminali debet pntinere nomẽ accuſatoris nomẽ iudicis ⁊ nomẽ accuſati. Itẽ factũ ⁊ eius qualitas. Itẽ debet cõtinere tps ⁊ locũ. h. d. tex. cũ glo. vñ aliud qõ deficit debet ſupplere per. l. libellorum. vel ſic. In criminalibus cauſis requiritur inſcriptio ⁊ facti ⁊ tpis deſignatio. ſupple ⁊ etiam loci depoſitio. h. d. bal.

y ¶ Inſcriptiones. i. libelli accuſatorij in ſcriptis. ⁊ cũ inſcriptione.

z ¶ Magnitudinem. exprimendo illud.

a ¶ Tempuſq;. annũ ⁊ menſeꝫ non diem cõmiſſi criminis. ſed dati libelli. ſic. ff. e. l. libellorum.

b ¶ Alterutram. i. vtranq;. ſ. accuſatũ ſi ſuccũbat. accuſatorem ſi non pbet vt. j. l. proxi. ⁊. j. de calũ. l. nõ prius.

c ¶ Secretariũ. i. recipientẽ inſcriptiones ſm az. Sed alij vt. M. idest viatores litium. In predicto autẽ libello plura debent cõtineri. Primo anni domini eius tẽporis quo daſ libellus. nam in omni inſtrumẽto quo ſit tpis cõmemoratio poni dʒ. ⁊ indictio: vt in auẽ. vt preponatur nomẽ imperatoris. colla. v. deinde anni imperij illius iperatoris q tunc eſt quũ libellus datur. conſul. menſis. dies dati libelli. nõ dico dies cõmiſſi criminis. Itẽ q accuſat: ⁊ q accuſaſ. ⁊ de quo crimine certo ⁊ apud quẽ iudicẽ. Itẽ locus criminis. tps. mẽſis. cõſul. nõ dico vl' hora apponit ab initio. In ſi. ſubſcribit. Erit ergo hec forma. Anno dñi

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

milleſimo ducenteſimo viceſimo ſeptio iperij ſacratiſſimi Federici ipa toris anno vi. cõſulibus illis. indictiõe tali. xij. die exeūte mēſe iulij. ego Titius deſero vł accuſo Gerardū apud te Spinū ptatē bononie. l. iul. de adul. q: fecit adulteriū cū berta tali in domo illius: mēſe tali. ꝯſulib⁹ vel ptate tali. ⁊ huic mee accuſatōi ſubſcribo ⁊ vſq; ad finē vel ad ſniaʒ me pſecuturū ꝓmitto.

tinenſ. poterit torqueri p talē pſumptionē: Et dic ꝙ de facto ſicꝫ de iure nō deberet a tormētis inchoari vt. j. de queſti. l. j. Guil.

q ¶ De exhibendis ⁊ trāſmittēdis reis De perſonis accuſantium dixit: nūc accuſatorum que quādoq; exhibent. qñq; etiā ad aliū locum tranſmittunt ⁊ ſub cuſtodia. ideo de hoc dicit.

ſup hoc ēt fideiuſſor da bit vt. j. ad turp. l. j. ⁊ ff. e. l. fi. cui circa pn. ⁊ ē. ti. l. j. crimē. Uel ſi pona tur in tertia pſona talis detulit talē ⁊c. nō ē vis vt. ff. e. l. libellor. vł erit ſubſcriptio ꝙ patiaſ eā dē penā: vt. j. e. l. pe. Ut tamē pſtetit ſe dediſſe pſati libellū p qō ſtatiꝫ intelligiſ ligatus ad ta lionē ⁊ facit. ē. de fi. inſtru. l. fi. ⁊ ē. ti. j. l. fi.

A Ccuſationis Nō intelligiſ qs eē culpa bilis eo ipo ꝙ corā iudi ce diffamaſ. ſꝫ dꝫ ille q eū putat culpabilē accu ſare ⁊ detineri: vna cuꝫ reo ſimilitudine ſuppli cij puniēdus ſi ꝯſtiterit eū calūniatus. b. d. pro. Uel ſic. Cōfeſſus in ſe in tormētis nō dꝫ torq̄ ri in aliū. nec dꝫ credi eius teſtificationi ꝯtra aliū. b. d. ſcda ps. Bal.

a ¶ Inſtitutū. vt nō. ē. ſ. pxi.

b ¶ Ut quicūq; ſupple cauterius ſeruari volu mus vt nō ſtatī ⁊c. ⁊ dic reus. i. dānandus.

c ¶ Feriamus. i. ſubie ctos inocētes. vñ Boe tius. hoc tñ diceri vltimā eē aduerſe fortune ſarcinā: ꝙ dum miſeris aliqō crimē iſligiſ q pſe rūt meruiſſe credūtur. ⁊ ad hoc ꝙ nō dꝫ eē qs credulus eſt. ff. ō eo per quē fa. e. l. j. §. j.

I Mpa. ſeue. ⁊ Anto. aa. Conſtā. tri. pleb.

A Ccuſationis ordineꝫ iam du dum legibus iſtitutum ª ſerua ri iubemus. vt quicūq; ᵇ in diſcri men capitis accerſitur: nō ſtatiꝫ re us qui accuſari potuit exiſtimeſ: ne ſubiectam innocentiaꝫ feriamus ᶜ. ſed quiſquis ille eſt qui crimē inten dit: in iudiciuꝫ ᵈ veniat: nomen rei in dicet ᵉ: vinculum ᶠ inſcriptionis ac cipiat: cuſtodie ſimilitudinem ᵍ (ha bita tamē dignitatis eſtimatiōe) pa tiatur. nec impunitā fore nouerit ʰ licentiam mētiēdi: cum calumnian tes ad vindictaꝫ poſcat ſimilitudo ⁱ ſupplicij. ¶ Nemo tamē ᵏ ſibi blā diatur obiectu cuiuſlibet criminis de ſe in queſtione cōfeſſus: veniaꝫ ſperās propter flagitia admiſſa. vł per communionem criminis: con ſortiū perſone ſuperioris optans: aut inimici ˡ ſupplitio: in ipſa ſupre morum ſuoruꝫ ſorte ſociādus. aut eripi ᵐ ſe poſſe confidēs: aut ſtudio aut priuilegio nominati: cū veteris iuris auctoritas de ſe confeſſos nec interrogari ⁿ quidē de aliorum cō ſcientia ſinat ᵒ. Nemo igiſ de pro prio crimine cōfitentē ſuper conſci entia ᵖ aliena ſcrutetur.

¶ De exhibendis ⁊ tranſmitten dis reis ᵠ. iij.

I Mpato. Uale. ⁊ Ualen. conſu. Pincerne.

S I miles in ꝓuincia ʳ repᵗ⁹ cri mē publicuꝫ cōmiſerit: cum rectoꝛ ꝓuincie ſub cuſtodia ˢ ꝯſtituat: atq; ita vel cauſe ᵗ meritūꝫ vel perſone qualitatē ᵘ ad magiſtꝝ militum referat. I Mpa. Gra. ⁊ Ual. aa. Erith. pre. pre.

N Ullus in carcerē pusq; cōuin catur ⁊ cōfiteaſ: oīno vincaſ ˣ. ¶ Ex lōginquo ſi qs eſt acciēd⁹ʸ: nō prius i ſimulāti. i. accuſatori accō modeſ aſſenſus ᶻ q̄ſi ſolēni lege ſe vinxerit ª. ¶ Si vō q reducēdus ᵇ erit ᶜ ad diſponēdas res ſuas: ꝯpo nēdoſq; meſtos ᵈ pēates: ſpaciū co rā loci iudice aut ēt magiſtratibus ſufficiēnū dieꝝ: nō minus ᵉ tñ trigīta tribuaſ. Nulla remanēte apud cū ᶠ q ad exhibēdū miſſus ē copia nūdi nādi ᵍ: q ʰ poſtea q̄ꝫ ad iudiceꝫ vene rit: adhibita aduocatiōe: ius ōbebit explorare q̄ſitū ⁱ: ac tādiu par ᵏ cum accuſatore fortuna retineri: donec repiſ cognitio celebrata diſcrimē ˡ. I Mpato. Leo. ⁊ Ualē. ⁊ Archa. aaa. arphi. prefec. aphrice.

N Eminē in iudicio exhibēdum eē pcipimus ᵐ: niſi de eius ex hibitione iudex pronunciauerit.

¶ De cuſtodia reorūn. iiij.

I Mpa. Conſtā. a. ad Florea.

I N quacunq; cauſa reo exhi bito: ſiue accuſator exiſtat ᵃ: ſiue eum ᵇ publica ſolicitudi nis cura produxerit: ſtatim debeat

S Imiles Miles a ꝓ ſide captus eſt magi ſtro militum ſub fida cuſtodia remittēd⁹. h. d. bal.

r ¶ In ꝓuincia. ⁊ ſic extra mi litiā: q: tūc ſub magiſtro mili tū tñ reſpondet.

s ¶ Cuſtodia. i. in cuſtodien do habetur diſcretio: vt. ff. ō cuſto. re. l. j. ⁊. l. diuus.

t ¶ Cāe meritū. i. acta qualiſ deliq̄rit ⁊ ꝓbatū ſit. ⁊ vt mit tat pro eo. ⁊ hmōi ſcriptura miſſa appellatur elogium.

v ¶ Uel pſone qualitatem. i. ipſam q̄lis eſt remittit: vt hic ⁊. ff. e. l. ō milith⁹. ⁊. l. nō du biū. §. illud ⁊. ff. de re mi. l. iij. ⁊. j. ō re mi. l. fi. in pn. Et hoc ex volūtate cū crimē eſt cōe ⁊ enorme. nā ⁊ ipe pſes pt puni re: vt. ff. ō accu. l. fi. ⁊. ē. vbi ſe. l. j. ⁊ in auc. vt oēs obe. iu. §. fi igiſ. col. v. ⁊ plene dixi de his . ē. de iur. om. iu. l. magiſterie ⁊ facit. ē. de offi. ma. mi. l. j. ac.

N Ullus Nō eſt qs in car cere ligandus anteq; cō uincaſ. nō eſt qs accuſandus anteq; ſcribaſ. nō ē qs ad iu dicē trāſmittēd⁹ anteq; xxx. dierum ſpaciū eidē ad cōpo nēdū meſtos pēates aſſigne tur. ⁊ tā reus q̄ accuſator ex vinculis equaliter eām dicūt in qbus debēt detineri donec reperiſ celebrata cognitio ve ritatis. h. d. bal.

x ¶ Uincaſ. huic ē ꝯtra. j. e. l. in fi. ⁊. j. ti. j. l. j. So. nō ponit i carcere vt ligeſ: ſꝫ vt cuſtodi atur ſine ligamine vel in car cere vel ſub fideiuſſoribus vł nūq; ſm qualitatem delicti ⁊ pſone: vt. ff. de cuſto. re. l. j. Uel dic nō poniſ vt crucieſ ſꝫ vt cōſeruerſ. qō in idē recidit. Uel dic ꝙ prius q̄ ꝯuincaſ qualiquali pſumptiōe. ſꝫ prīa placet. vel hic paratus erat dare fideiuſſorē: ibi nō.

d ¶ In iudiciū veniat. ergo pñs abſentē nō accu ſat: vt. ē. e. abſentē. ſic nec abſens pſentē vt hic. ſic ergo pñs pſentē. ac.

e ¶ Indicet. in libello. vł q̄rela apud acta deponat: vt. ē. e. ſi qs ſe.

f ¶ Uin culū inſcriptōis. i. det inſcriptōeꝫ p quā ad ſimilē penaꝫ ligaſ: vt ibi. ⁊ ſi calūniātes ⁊c. vt. ē. l. pe. diximus. g ¶ Similitudineꝫ. i. ſicut accuſatus cuſtodiſ. ſic accuſator vt h. ⁊. j. ti. j. l. ij. in fi. ⁊. j. ad. l. iul. ma. ſi qs alicui. hita tñ rōne dignitatis. q: aſr in dignitate poſit⁹ cuſtodiſ q̄ alius vt hic: ⁊. ff. de cuſto. ⁊ ex. re. l. j. ⁊. l. diuus. h ¶ Nouerit. accu ſator: vt ⁊. j. de calū. l. ſi qs. ⁊ ad. l. iul. de vi. l. ſi quis. i ¶ Similitudo ſupplicij. hoc ergo eſt vinculū. ⁊ qñ crimē ordinariū erat ⁊ pena criminis ordiaria planū eſt. Sꝫ qd ſi extraordinariū erat: tñ. ⁊ hic extra ordinē iponiſ pena calūniāti q̄lis iponēda erat reo ſi vict⁹ fuiſſet: vt. ff. ad tur. l. impu. tis. ⁊. ff. de pua. delic. l. fi. ⁊. ff. ō pua. l. ab impatore. in caſu tñ ca lūniari puniuiſ: vt. ff. de bo. lib. q cū maior. §. ſi patris. ſꝫ illud vt nō pdat patronus ꝯtra tab. nō vt penā taliōis eiuieſ. Itē nō talionis: ſꝫ alia pe na debere iponi videſ: vt. ē. ti. j. l. ij. ſed ibi erat abſens accuſator h pñs.

k ¶ Nemo tñ. ſꝫ. ē. faueaſ reo: nō tñ in oibus faueſ: vt ſi ꝯfitēs de ſe no minet ſociū parē vel maiorē: vt illo abſoluto vel nō inquiſito ēt iniquū ſit eū teneri. l ¶ Aut inimici. repete ⁊ nemo ſibi blandiaſ q̄ſi hoc ſi bi poſſit ꝯtingere. ꝙ noiet inimicū in delicto cū quo vt ille pereat liben ter vult perire. m ¶ Aut eripi. repete ⁊ nō blādiaſ ſibi quaſi ⁊ ſic poſſit euadere. ſ. ꝓuilegio vel ſtudio noiati. n ¶ Nec interrogari. nedū accuſationē nō admitti. o ¶ Sinat. vt ⁊. ē. de teſti. qñ liberi. ⁊. j. de q̄ōnibus ſicuti. ⁊. ff. de q̄ōnibus repeti. §. j. ⁊. ff. de pub. iu. l. bis q.

p ¶ Cōſcientia. fallit in caſib⁹ ꝓpter imanitatē criminū. primus eſt. ē. de ſeruis. l. ꝓuinciarū. ſecūdus. j. de fal. mo. l. j. tertius. ff. de cuſto. reo. l. diuus adrianus. Itē alius. ff. ad exhi. l. fi. Itē. j. de malefi. ⁊ mate. l. fi. ⁊ facit ad idē. j. de cuſto. re. l. j. ⁊ tñ in his caſibus nō dꝫ interrogari niſi ali qua pcedat pſumptio: vt. j. de q̄ſtio. l. j. Itē eius riſio nō erit plena ꝓba tio ſꝫ pſūptio aliq̄. ac. Sꝫ nūqd ꝓp talē pſūptionē poterūt iſti tales noia ti ſupponi q̄ſtionib⁹ ⁊ tormētis: Dic ꝙ ſic in illis caſibus q in hac lege excipiunſ. in alijs vō nō vt hac lege ⁊. ff. eo. repeti. Sꝫ qd ſi pſona noia ta ſit infamata ⁊ male ſuſpicōis nūqd in alijs caſibus q hac lege nō cō

y ¶ Acciendus. i. accuſandus. vel. i. vocandus vt poſſit accuſari. ſic ergo ab ſens accuſatur. ⁊ ſic eſt cōtra. ē. ti. j. l. abſentē. ſꝫ recipitur accuſatio vt hic. aſr nō pcediſ in ea. vel ſit inſcriptio nō tñ datur iudici.

z ¶ Aſſenſus. qui petebat ſuā accuſationē recipi ⁊ accuſatū citari ⁊ puniri.

a ¶ Uinxerit. faciēdo iſcriptionē. ſꝫ an ſtatī ē vinctus ēt anteq; reus veniat: rñ. nō ſꝫ vinciēd⁹. q̄ſi. n. ſub condi. eſt ligamē. vel dic ēt prius cū fore ligatum.

b ¶ Qui reducēdus. i. abñs p quo mittiſ vt veniat vt ſic poſſit accuſari.

c ¶ Erit. re ⁊ vbo. d ¶ Meſtos. i. rē familiarē. ſic pōt. j. ō cōmea. l. fi. li. xij.

e ¶ Nō minus. xxx. plus eñ pōt. ⁊ facit. j. de penis. l. ſi vindicari.

f ¶ Apō eū. ſ. officialē q miſſus ē ad exhibēdū reū. vł. i. abſitē p quo miſſus ē.

g ¶ Nūdinādi. i. negociādi vel epulas faciēdi. hoc ē nō dꝫ tpus ꝓrogare.

h ¶ Qui. abñs. i ¶ Queſitū. i. quare ſuit vocatus.

k ¶ Par. ſic. ē. ti. j. §. fi. l ¶ Diſcrimē. veri ⁊ falſi. ac.

N Eminem Nullus dꝫ exhiberi vt reus ad iudiciuꝫ: niſi pceſſerit iudicis mandatum. h. d. Saly.

m ¶ Precipimus. a principato. fallit ergo qō hic dicit in officiali: vt. ti. j. l. ea qdē. ⁊. ē. qñ li. vni. ſine iudi. l. j. ⁊. q. ⁊. j. de fal. mo. l. j. ⁊. ff. que in frau. cre. l. aut ptor. §. ſi debitorē: vt. ff. de fur. interdū. §. qui furē. ⁊. j. ō rap. vir. l. j. in pn. ⁊ in auc. vt li. mat. ⁊ auc. §. pe. ⁊ fi. colla. vij.

n ¶ De cuſtodia reoꝝ Exhiberi. i. accuſari cuſtodiunſ: ideo de hoc ſubijcit.

I N quacunq; Diuidiſ lex pncipaliter in q̄tuor partes. Nā pmo mā dat iudici vt cāe cognitionē ⁊ diffinitionē acceleret. Scdo mādat reo rum cuſtodiaꝫ annectēdo eius modū ⁊ formā. Tertio ꝓhibet crude litatē cuſtodītis fieri. Quarto iponit penā crudelitatē exercēti ⁊ iudici in vin dicādo negligēti. Secūda ibi. interea. Tertia ibi. illud ēt. Quarta ibi. nō eni. Et. h. ſentit. Cognitio cāe criminalis qñ partes ſūt preſentes dꝫ accelerari. De ſocijs reus interrogaſ: ⁊ interiꝫ dū de crimine agiſ ſi criminis q̄litas exigit qs ſerraſ vel icathenaſ. ⁊ incarcerati de die reducūtur ad lucē vt ex ea vegetē tur: ⁊ cuſtodia dꝫ geminari de nocte. ⁊ carcer ad penā nō ē inuētus: ſꝫ ad cuſto diā: ſꝫ ex poſtfacto redactus fuit ſerdū ad penā. Nec ē tolerādū ꝙ ad illā ī

accuſatorū rei male tractent a carcerꝝ cuſtodibus. Et iudex q videt officialē ꝛ ſibi ſubditū delinq̄re ꝛ exceſſuꝫ nō corrigit ipſe vr̄ illud cōmittere. h.d. ſaly.
a ¶ Exiſtat. puniatus ꝛ ſolēnis. b ¶ Eum. reum. ac.
c ¶ Produxerit. q: publicus erat latro. Uel dic ꝙ officiales d̄ his ſollicitū ex hibuerunt: cū eſſet notoriuꝫ: vt. ſ̄. ti. ij. l. ea qdē.

A ꝺ cōmentarienſem. Cuſtos carcerū cōfracto carcere p negligētiam ſui cuſtodis nō euitat penā eū exhibēdo ſed ſubit ſupplicij quod qui fugit eſſet ſubiturus: niſi iſte cuſtos ex cauſa neceſſitatis ab eſſet. hoc dicit bal.
b ¶ Cōmētarienſem. i. principē carceris q ꝛ ponit alios cuſtodes ſub ſe. ꝛ dr̄ cōmētarienſis q comitari dꝫ cum quem cuſtodit.

d ¶ Queſtio. i. examinatio.
e ¶ Sociorū. ſ. ꝙ eiſdē ſocijs credatꝰ niſi in caſibus nota. ſ̄. ti. ij. l. ſi. in ſi.
f ¶ Procurari. ſ. vt accuſator ꝛ ſocij accuſati ſint pſentes.
g ¶ Cruciatio deſit. niſi in caſu: vt. ʒ. l. pri. ꝛ l. i. diuus. ff. e. carcer. n. ad cuſtodiēdū non ad puniēdū iductꝰ eſt: vt hic ꝛ. ff. d̄ penis. l. aut dāna. §. ſolēt. ꝛ. ʒ. li. x. de exac. tribu. l. ij.
h ¶ Uſurpata luce. i. q̄ſi rapta. vl. i. deputata ad vſū hominū vtetur ꝛ ipſe in die.
i ¶ Nox geminauerit. nō noctē geminari cuſtodiā. ſic ꝛ. ff. d̄ vētre inſpi. l. i. §. tria lumiaria.
k ¶ In veſtibulis. locus āte carcerē vt porticꝰ an̄ domū. ꝛ dicit veſtibulū ab aue: q: ibi ſalutabant antiq: vt. ff. cōi di. arbor. §. d̄ veſtibulo. ꝛ in decre. li. x. di. c. ſi officia. in die ergo etiā extra veſtibulū ꝛ extra domum ſtare debent.
l ¶ Salubribus. tutoribꝰ ad eum ſalnādū.
m ¶ Noxijs. i. nocētibus. aꝫ.
n ¶ Stratorꝫ. qdā erāt q captos cuſtodiebant ꝛ lectos ſternebāt.
o ¶ Uēdē. accipiebāt aliqd ab accuſatoribꝰ vt faciant ſequentia.
p ¶ Subtractos audiētie. q: nullū audiunt. vel q: nō referūt de eo iudici vt de alijs. ac.
q ¶ Exiſtimatiōis. ſ. fame.
r ¶ Exhauſerit. i. iteruenerit vel occiderit.
s ¶ Subiecerit. vt ꝛ. ff. e. l. carceri. ꝛ ſa. ʒ. d̄ penis. l. pe. ꝛ an̄pe.

S I quis. Detētus dꝫ a iudice audiri ꝛ apd̄ acta duci: ꝛ iudicibꝰ nimis ſeuiētibꝰ dꝫ imponi freni tēperies. h. d. hec lex. q nō ſolū ponit formā in detinēdo ſꝫ in pcedēdo ꝛ audiēdo detētos. Bald.
t ¶ Deprehēſus. p ꝯfeſſionē cui ſtati nō credit. vel deprehēſus ſūmari. qd̄ idē recidit.
u ¶ Uideatꝰ. q: fideiuſſores nō dꝫ. vl̄ delictū eſt enorme: vt. ff. e. l. i. ꝛ. l. diuus.
x ¶ Cōſtiterit. i. d̄ admiſſa accuſatiōe ꝙ ſit omittenda. nec enī p ſniaꝫ diffinitiuā qs i carcerē dānādus ē: vt. ff. d̄ penis l. aut dāna. §. ſolēt ſꝫ Jr. vel dic ꝯſtiterit nō plene ſꝫ ſemiplene puta p ꝯfeſſionē cui nō ſtatur niſi pſeuerret: vt. ff. de q̄ſtio. l. i. §. diuus ſeuerus. ꝛ. §. qͦrū. ꝛ. §. ſi qs vltro. nā ſi plene ꝛ ſolēniter ꝯſtaret nō eſt differēda pena: vt. ʒ. de penis. l. cū reis. q eſt contra. niſi in caſu: vt. ʒ. e. ti. l. ſi vindicari.
y ¶ Ita eni. i. eo ſepius audito ꝛ cauſis ſue innocētie ſepiſſime allegatis. ſic ꝛ. ʒ. d̄ penis. l. qui ſentētiā.

Q Uoniam. Carcer mulierum dꝫ eſſe ſepatum a carcere maſculorum. hoc. d. Bal.
z ¶ Cōclaue. i. camera. ac.
a ¶ Includit. i. multi ſimul ſtāt.
b ¶ Permixtione. propter idētitatē crimis.
c ¶ Diſparē. ſic. ſ̄. d̄ diuor. l. i.

¶ Auētica.

N Uo iure. Mulier nunq̄ pt̄ eſt in carcere detineri in cauſa ciuili. hoc dicit. Bal.
a ¶ Cuſtodiatur. q: ſic enorme. ꝛ plene hec materia tractatur in corpore.

queſtioᵈ fieri: vt noxiꝰ puniat: innocens abſoluat. ¶ Q. ſi accuſatores abierit ad tp̄s: aut ſociorūᵉ preſentia neceſſaria videatur: id quidē debet q̄ꝫcelerrime pcurariᶠ. ¶ Interea vō reo exhibito: non in ferreas manicas ꝛ inherentes oſſibus mitti oportet: ſed in prolixiores cathenas ſi criminis qualitas etiā cathenarū acerbitatē poſtulauerit: vt ꝛ cruciatio deſitᵍ: ꝛ pmaneat ſub fida cuſtodia. Nec vō ſedis intime tenebras pati debebit incluſus: ſed vſurpataʰ luce vegetari. i. ſubleuari. ꝛ vbi noxⁱ geminauerit cuſtodiam: in veſtibulisᵏ carcerū ꝛ salubribusˡ locis recipiatur. reuertēte die iterꝫ ad primū ſolis ortū ilico ad publicū lumē reduci: ne penis carceruꝫ perimatur. qd̄ innocentibus miseruꝫ: noxijsᵐ vō non ſatis eſſe ſeuerum dignoſcitur. ¶ Illud etiaꝫ obſeruabitur: vt neqꝫ his q ſtratoruꝫⁿ funguntur officio: neqꝫ miniſtris eorum liceat crudelitatem ſuam accuſatoribus vēdereᵒ: ꝛ innocentes intra carcereꝫ ſepta leto dare aut ſubtractosᵖ audientie longa tabe eos cōſumere. ¶ Non enim exiſtimationisᵠ tm̄: ſed etiam periculi metus iudici iminebit: ſi aliquem vltra tempꝰ debitū inedia aut quocunqꝫ modo aliquis ſtratoruꝫ exhauſeritʳ: ꝛ nō ſtatim eum penes quem officium cuſtodie eſt: atqꝫ eius miniſtros capitali pene ſubiecerit ˢ.

I Dem. aa. ꝛ. cc. ad Uagum.

S I quis in ea culpa vel crimine fuerit deprehenſusᵗ: q dignꝰ clauſtris carceris ꝛ cuſtodie ſqualore videaturᵘ: audiatis apud acta quū de admiſſo conſtiteritˣ: penaꝫ carceris ſuſtineat: atqꝫ ita poſtmodum eductus apud acta audiatur. ita enimʸ quaſi ſub publico teſtimonio cōmemoratio admiſſi criminis fiet: vt iudicibus imodice ſeuientibus freni quidem temperies adhibita videatur.

I Dem. a. accende. pre. pre.

Q Uoniam vnum carceris cōclaueᶻ permixtos ſecuꝫ criminoſos includitᵃ: hac lege ſancimus vt etiaꝫ ſi pene qualitas permixtioneᵇ iniungenda eſt: ſexum tamē diſparēᶜ diuerſa clauſtrorꝫ tutamina habere iubeantur.

¶ In auc. vt nulli iu. §. neceſſariuꝫ colla. nona.

COR. N Ouo iure nulla mulier neqꝫ in cauſa ciuili neqꝫ criminali in carcerē mittatur: aut viris tradatur: ne caſtitati iniurietur. Sꝫ ſi de grauiſſimo crimie accuſatur: in monaſterium vel aſſiſteriuꝫ mittatur: aut honeſtis mulieribus tradatur: a quibus cuſtodiaturᵃ donec cā manifeſtetur.

I Mpa. Ualentinia. ꝛ gratianus. aa. ad probum pre. pre.

A D cōmentarienſemᵇ: receptaruꝫ perſonaruꝫ cuſtodia obſuatioqꝫ ptineat. Nec puterᶜ hominem abiectum atqꝫ vilemᵈ obiciendum eſſe iudici: ſi reꝰ modo aliquo elapſus fuerit. nam ipſuꝫᵉ volumꝰ eiuſmodi pena cōſumi: qua obnoxius docebitur fuiſſe qui fugeritᶠ. ¶ Si vō cōmentarienſis neceſſitate aliqua procul ab officio egerit: adiutorēᵍ eius pari iubemus inuigilare cura: ꝛ eadem ſtatuimus legis ſeueritate conſtringi.

I Mpera Gra. ꝛ Ualen. aa. Eutropio. pre. preto.

D E his quos tenet carcer incluſos: id apta diffinitione ſancimus: vt aut ꝯuictos velox pena ſbducatʰ: aut liberādos cuſtodia diuturna nō maceret. ¶ Iubemꝰ āt vt itra trigeſimū dieⁱ ſemp cōmētarieñſis igeratᵏ numerꝫ pſonarꝫ: varietatē delictorū: clauſorꝫ ordinē: etatēqꝫ vinctorꝫ. ¶ Q. ſi h̄ ptermiſſū fuerit: officiūˡ. xx. librarꝫ auri erario nr̄o iubemꝰ inferre. iudicē deſidē ac reſupina ceruice tātū titulūᵐ gerentē extorrēⁿ ipetrata fortuna: decē librarum auri mulctāduꝫ eſſe cenſemꝰ.

¶ De pratis carceribusᵒ inhibendis. v.

I Mpa. zeno palio. pre. pre.

I Ubemus nemini penitus licere per alexandrinaꝫ ſplendidiſſimā ciuitatē vl̄ egyptiacam dioceſiꝫ aut qbuſlibet imperij

c ¶ Nec puter. hoc dicit ſi aliū cuſtodē poſuit cōmētarienſis q captus fugē pmiſit nō euadet ipſe penā offerendo illū ſubcuſtodē puniēdū.
d ¶ Uilē. pororꝫ ni fuerat q̄ꝫ cuſtodirus. ac.
e ¶ Ipſum. cōmētarienſem.
f ¶ Qui fugerit. hoc ſi nimia negligētia fuit in eo. q: tyroni cōmiſit: vt. ff. e. l. ſi. in pnciatꝰ pro modo culpe in eum ſtatuitur: vt. ff. e. l. militꝰ. ꝛ. l. ſi. in pn. ꝛ idē in pͦo cuſtodiente vt ſitr puniatur diuerſimode vt in fine huius. l. ergo ſi ille qui fugit tenebatur le. corneli. de ſica. ergo ꝛ cuſtodes eadē. l. ppter ſuā negligētiā tenētur. qd̄ ē ꝯtra legē. q: in d. l. d̄ ſic. nō venit negligētia: ſꝫ dolus. vt. ff. ad l. cor. d̄ ſic. l. in lege. qdā ſpāle. Tu dic ꝙ nō ea lege punitur cuſtos: ſed ex reſpōſis vel cōſtitutionibꝰ: eadē tn̄ pena: ſicut accuſator calūniator punit ſimili pena ſꝫ nō ſili lege. ſꝫ. l. remiſſi forte. l. iul. d̄ adul. accuſaret. vt. ff. ad turpil. l. i. §. calumniatoribus. Itē facit ad. l. ff. e. carceri. ꝛ. ſ̄. d̄ iudi. l. properādum. §. ſinautē vtriqꝫ. Item ꝛ facit contra prelatos erga ſubditos negligentes. ſic. ſ̄. d̄ ol. pre. pre. l. ſi quos.
g ¶ Adiutorē. illum vicem. vel dic ſocium. ac.

D E his. Cāe carceratorum debēt velociꝰ terminari. ꝛ ſingulis. xxx. diebꝰ cuſtos carcerum dꝫ cauſas ꝛ nomina carceratorum iudici deferre: pena nō referentis ꝛ iudici negligenti iminēte. h. d. bal.
h ¶ Subducat. i. puniatur: vt. ʒ. d̄ penis. l. cum reis. ſeruato tn̄ qd̄ ē. ſ̄. e. ſi quis. vl̄ hic pꝫ teſte ꝛ plene. ibi p ꝯfeſſionē ſemiplene pbatū erat.

i ¶ Trigeſimū diē. i. ſingulis. xxx. diebus.
k ¶ Ingerat. iudici.
l ¶ Officiū. i. officiales iudicis. vel dic ipſi ꝯmētarienſes
m ¶ Tātū titulū. i. dignitatē. ꝛ ponit tātū i vi nois. vl̄ dic pro tātūmodo. nā ex quo iudex nō facit qd̄ dꝫ: noīe ſꝫ nō re dignitatē retinet.
n ¶ Extorrē. i. ſine pte vl̄ extraneū factuꝫ iudiciali honore pp dictā negligētiā: vt ar. ſ̄. d̄ pcur. l. cum. ꝛ d̄ offi. p̄. p̄. l. ſi quos. ꝛ facit. ff. e. l. carceri. ꝛ. ſ̄. l. pri. ꝛ d̄ epiſ. audi. l. iudices.
o ¶ De priuatis carceribus inhibendis. Dixit d̄ carcere publico pertrāctādo: nunc de priuato inhibendo.

I Ubemus. Nemo pōt hēre puatū carcerē. hoc pͦlo. Judex q nō punit hunc: tenetꝰ crie leſe maieſtatis. Idē de primatibꝰ officiorꝫ q ſcientes nō referūt iudici. Ips̄ ē q hūc carcerē retinet vl-

primo ſupplicio ↄdemnatur tanq̄ violator iperialis maieſtatis. Primo prohibet. Scđo punit iudicem ⁊ primates officiorū. Tertio punit ha bentē priuatū carcerē. Scđa ibi. viro ſpectabili. Tertia ibi. nā illud.bal.

a ¶ Cuſtodiā.vt ⁊.j.de coarta.l.omnes.li.xij.

b ¶ Rectoribus.nota p̄ſides clariſſimos.vt ⁊.j.ad.l.iul. de vi pu̇a.l.

c ¶ Nō vindicauerit.no ta puniri prelatum niſi ſubditoꝝ exceſſus corri gat vt.ſ.ď ↄmer.⁊ mer. .l.ij.⁊.j. de ſepul.vio.l. iij. ſed fallit q̄ñq̄ ħ lex: vt.j.de fal.mo.l.j. Item nec ē prohibitū habē car cerē vbi qs ſuos ſeruos ponit ſ3 vbi ponit publi ce accuſatos.

d ¶ Supplicio.qđ ſolā mortē interptamur. vt .ff.ď pen.l.vltimū.

e ¶ Si re⁹ vel ac.mor. fue. Scilicet pendēte ac cuſatione.⁊ in reo dicūt omnes leges tituli.i ac cuſatore.i. ſi.⁊.l.ſi vt p ponis ⁊.ff. de publi. iu. .l.defuncto.

Et ſi marcellus. Poſſunt plures de codē crie accuſari i vno libel lo.⁊ vno mortuo pēdē te proceſſu nihilomin⁹ durat inſtantia quo ad reliquos.h.d.bal.

f ¶ Poſtulabat. vna cū vxore ſua ⁊ tecū: qa falſaȝ iſtr3 fecerat3 fieri.

f ¶ Sit extictū.vt.j.l.p. xi.ſed hoc fallit in crimi ne repetundarum:⁊ ma ieſtatis:vt .ff.de accu.l. ex iudicioꝝ. Itē in cri mine peculatus:⁊ de re ſiduis:vt.j.ad.l.iul.pe. .l.ſi. Itē in crie deſerte militie:vt.j.ď re mi.l.ij. lib.xij. Itē cū vxor ď bñ ficio viri accuſat.vt.ff.ď iur.ſi.l.lucius. Itē i crie apoſtatatus vt.ſ.ď apo ſta.l.apoſtataruȝ.⁊ he reſcos:vt.ſ.ď hēti.l.iiij.

g ¶ Abolita.contra te ⁊ vxorem.

h ¶ Poſtulatos. tres ergo accuſati fuerunt ď eodem crimine. ⁊ ſic eſt contra.ſ.qui accuſa.nō poſ.l. cū ratiōibus. vbi duos nō tres ſimul ac cuſare permittit. Solu. poſtulari pñt vt hic.ſed nō in accuſatione pcedi pōt vt ibi. ⁊ q̄ hic dicit abolita.dic ſm hoc gn fiat:q2 fieri poterit. Vł ſm alios tres poſſunt accuſari vt hic: vt tñ nō pſequatur cōtra oēs ſ3 ordinarie:vt ar.j.ad.l.iul.de adul.l.reos. Tertij dicūt q̄ ſic de facto ħ fuit:nō tñ eē debuit q̄ tres accuſarent. Alij dicūt i criminibus q̄ deſcē dūt ex legib⁹ publicorū iudiciorū obtiere qđ in lege cōtraria di.at lex cor.de falſis:de qua ħ dicit:nō eſt de illis niſi qñ teſtm̄ falſuȝ di:vt.ff.ď pu.iu.l.j. Tu dic q̄ nō eſt cōtra:q2 ħ loqt cū ex vno delicto qđ pōt ⁊c. ibi ex plurib⁹ nō pōt tres.ar.ff.ad.l.iul.de adul.l.nihil.§.ſi.⁊.l.vi3 paſ ſam.§.inceſti.vel hic proſeqt ſuā vel ſuoꝝ iniuriā.qđ ⁊ lex cōtraria p mittit.⁊ plene ibi diximus.⁊.ſ.de accu.l.q de crimine.ac.

nſi prouincijs: vel in agris ſuis:aut vbicūq̄ domi priuati carceris exer cere cuſtodiaȝ[a]. ¶ Viro ſpectabili p tēpore prefecto auguſtali: viris clariſſimis oium prouinciarum re ctoribus[b] daturis operā:ſemp̄q̄ fu turis in ſpeculis:vt ſepedicta nefan diſſimoꝝ hominuȝ arrogantia mo dis oibus opprimat. ¶ Nam poſt hanc ſaluberrimā ↄſtitutionē ⁊ vir ſpectabilis pro tempore auguſtalis ⁊ q̄cunq̄ prouincie moderator: ma ieſtatis crimen proculdubio incur ſurus eſt: qui cognito huiuſmodi ſcelere leſā nō vidicauerit[c] maieſta teȝ. ¶ Primatibus iſuper officio rum eiuſdem criminis laqueis con ſtringendis:q ſimul atq3 nouerint memoratum interdictum facin⁹ in q̄cunq̄ loco cōmitti: pprios iudi ces de opprimendo nefandiſſimo ſcelere non protin⁹ curauerit iſtru endos. ¶ Nam illud perſpicuum eſt eos q hoc criminum genus cō miſerint:pro veterum etiam leguȝ ⁊ ↄſtitutionum tenore:tanq̄ ipſius maieſtatis violatores vltimo ſub iugandos eſſe ſupplicio[d].

¶ Si reus vel accuſator mortuus fuerit. .vj.

Impa. Anto.a.Euſt.

Et ſi marcellus qui crimine falſi poſtulabat[e]: vita fun ctus eſt:ac per hoc crimen in pſona eius ſit extinctum[f]:accuſa tio tñ non eſt abolita[g]:cum taȝ vxo rem ei⁹ q̄ȝ te eodem crimine poſtu latos[h] eſſe pponas.

Idem.a.proconſuli.

Si is quem homicidij ſeu cuiuſ uis criminis poſtulaſti[i] reuȝ:vi ta funct⁹ eſt:fruſtra ob penam[k] de ſerte accuſationis ↄuenitis:cū mor te ei⁹ crimen cum pena ei⁹ ſit extin ctum[l]:ac p hoc tibi adempta eſt ne ceſſitas accuſationis.

Impa.alex.a.Verociano.

Si vt pponis cā pecuniaria ad emolumentū[m] tuum ſpectat: ſ3 Auianus cui falſi crimē auctor tu us[n] intēdebat: vita funct⁹ ſit:non p hiberis ſi aliquis aduerſus te iſtru mēto:qđ in dubiū vocat vti cepit[o]: accuſationē iſtituere. Quāuis eniȝ in pſona pricipalis rei morte ſbdu ctiā ſubſiſtere nō poſſit[p]:tñ ſi qs il lo vti voluerit:itelligit ſe piculo cri minis eē ſubiectū[q]. Idē.a.rufo.

Defunctis reis publicoꝝ crimi nū:ſiue ipſi p ſe ea cōmiſerūt: ſiue alijs mandauerūt[r]:pendēte ac cuſatione:p̄terq̄ ſi ſibi mortē con ſciuerit[s]:bona ſucceſſorib⁹ eoꝝ nō denegari[t]:notiſſimi iuris eſt.

Idem.a.Juliano.

Si qs:cū capitali[v] pena vel de portatiōe[x] dānatus eēt appel latione iterpoſita[y] ⁊ in ſuſpēſo ↄſti tuta:fati diē funct⁹ eſt:crimē finituȝ eſt[z] morte. ¶ Idē obſuat ⁊ ſi accu ſator pēdēte appellatōis tpe vltimū diē obijſſet[a]. ¶ Sināt relegatiōis[b] penā ſuſtinuit:⁊ ipte bonoꝝ dāna tus[c] appellatōe vſus ē:ēt poſt mor tē ei⁹:nihilominus appellatiōis rō examinabit:cū deſideret vtrū vale at necne particularis publicatio.

¶ Si qs imperatori maledixerit. vij.

Impato. The.⁊ Archa.⁊ hono. aaa. Ru.pre.pre.

Si qs modeſtie neſci⁹:⁊ pu doris ignarus iprobo petu lantiq̄[a] maledicto nomina nr̄a crediderit laceſcēda:ac temulē tia[c] turbulētus obtrectator tēporū nroꝝ fuerit:eū pene nolum⁹ ſubiu gari:neq3 durū aliqd neq3 aſperū ſuſtinere.qm̄ ſi id ex leuitate[d] pceſ ſit ↄtēnēdū[e] eſt.ſi ex iſania miſatio ne[f] digiſſimū.ſi ab iniuria[g] remitten dū[h]. Vñ integris oib⁹ hec ad nr̄am ſciētiā referant:vt ex pſonis hoiuȝ dicta pēſem⁹[i]:⁊ vtruȝ p̄termitti an exquiri debeant cenſeamus.

¶ Ad legē iuliā maieſtatis[k]. viij.

Impa. Alex.a. Paulino.

Etiaȝ ex alijs cauſis maieſta tis crimia ceſſāt[l] meo ſeculo.

quis illo inſtrō vtat ſcienter pōt accuſari de falſo.h.d.bal.

m ¶ Ad emolumentū.q2 heres auiani conueniebat te ad centū ex quodā in ſtrumēto pro quo añ pat tuus accuſauerat auianū de falſo facto. vel q2 vte batur.nā nihilomin⁹ hēs ſi vtat poterit accuſari vt h:⁊.ſ.ď ſi.iſtr.l.ſi vteris.

n ¶ Auctor tuus.i.pater tuus:cui fuiſti heres vel alius.

o ¶ Vti ceperit.heres auiā.

p ¶ Nō poſſit.vt ⁊.ſ.l.j.⁊.l.ij.

q ¶ Subiectuȝ.ex eo q̄ vtit. vñ ſi vtēdo euadit accuſatio nē.qđ nō ē i eo q ex eo q̄ fecē vel fieri fecē accuſat:vt.j.ad.l. cor.ď fal.ſic.⁊.l.ſi falſuſ.⁊ fac ff.ad.l.cor.ď fal.falſi.§.ordie.

Defunctis. Morte fa cientis ⁊ mādātis crimē in perſona morientis extiguit ⁊ finit iudiciū inchoatū.⁊ bo na ñ auferūt hēdib⁹ niſi mor tem ſibi cōſciuerint. h.d.bal.

r ¶ Mandauerunt.quo caſu tanq̄ ſi feciſſent tenerent:vt .ſ.de accu.l.non ideo.

s ¶ Cōſciuerit.cōſcia criminis: quo caſu indiſtīcte h3 fiſcus ſ3 pe.qđ ñ placet:vt plene di ximus.ſ.qui te.fa.poſ.l.ij.

t ¶ Denegari.ex teſtō vel ab inteſtato.vt.ff.ad.l.pōpe.ď pa rici.l.añpe.⁊ fac.j.ď bo.eo.q ſibi mor.cō.p toriū.⁊.ſ.de ac cu.l.factum.ac.

Si quis. Si morit accu ſat⁹ vel accuſator appel latōe pēdēte finit inſtātia ēt quo ad bōa niſi q̄ erant exp̄ſ ſe adēpta hēdib⁹.de quo dic vt di.ď.ſi pen.ap.l.iij. Vł ſic. Vbi adēptō bonoꝝ i ↄſequē tiam pene q̄ morte tollit poſt mortē nō durat.qđ ēt rōe bo noꝝ ñ durat. Si vō vēit cū p̄ncipali tūc ſic.h.d.bal.

v ¶ Capitali. ⁊ p ↄñs bona tacite adimūt ⁊tñ nil ſit dictū.

x ¶ Deportatōe.q̄ ⁊ ipſa ē ca pitalis.⁊ ſic bōa tacite adimū tur:vt.j.ď bo.pſcri.l.ďpōtati.

y ¶ Interpoſita.poſt ſniam.

z ¶ Finitū ē iccirco ↄſequent adēptio bonorū ceſſabit.

a ¶ Obijſſet. q2 accuſatio ex tinguit.⁊ ſic oia q̄ acta ſūt.pe ret tñ re⁹ nomē ſuū aboleri ď reis.⁊ ab alio accuſari pote rit.vt.ff.ď accu.l.libelloꝝ.§.ſi.

b ¶ Relegatiōis. q̄ tacite nō ſit bonoꝝ adēptio:vt.ff.ď inē dic.⁊ re.l.ſ legatoꝝ.§.ad tps.

c ¶ Dānat⁹.expſſe. ⁊ fac.ſ.ſ. ſi pen.app.l.ſi is.⁊.ff.de ſui. ru.pre.l.iij.§.ſi.

a ¶ Si qs ipera.maledi. Dic̄ ď accuſatorib⁹ ⁊ accuſatis:nūc de ipſis dlictis.⁊ primo ď mari mus q̄ ſūt i p̄ncipē q̄ qñ3 vbo vt ħ ⁊ q̄ñ3 fcō.vt.j.n.j.accur.

Si is quem. Accuſator nō pſequens accuſationē pp caſum ſup uenientem in perſona accuſati nō incidit in turpilianū.h.d.bal.

i ¶ Poſtulaſti.l.cor.de ſic.

k ¶ Ob penam.v.librarū auri ⁊ infamie que eſt pena turpil.in deſiſtē te:vt.ff.de preuari.l.iij.§.ſi.⁊.l.j.⁊.j.ad turpil.l.ij.

l ¶ Extinctum.niſi in caſibus quos nō.ſ.l.proxima.

Si vt proponis. Etiā eo mortuo qui fabricauit falſum inſtr3:ſi

Si quis modeſtie. Ex leuitate vł iſania maledicēs p̄ncipi ñ punit.ſ3 ſi p iniuriā p̄ncipis:ē extiatō vtꝝ ⁊ q̄ſr puniat.qđ fac ex cāſ.⁊ pſonis bal.

b ¶ Petulātī.ſupbo ⁊ iflato.

c ¶ Temulentia.ideſt ebrietate. Inde temulentus.ideſt ebrius nā temetū temeti genus eſt optimi vini.

d ¶ Leuitate.nota tribus modis maledici principi ex leuitate inſania ⁊ ex in iuria.⁊ nullo caſu punit iudex:licȝ vltimo remittat.

e ¶ Cōtēnendū.q2 lubricū lingue ⁊c.niſi qñ eſt tale crimen quod ex ſcriptura legis deſcendat.vel qđ ad exēplū legis vendicādū eſt:vt.ff.ad.l.iuli. ma.l. famoſi.§.j.⁊ q2 calore ⁊c.vt.ff.de reg.iur.l.qcqd calore.

f ¶ Miſatōe.q2 ipō furore puñt:vt.d.l.famoſi ⁊.ff.ad.l.pōp.ď par.l.pe.i ſi.

g ¶ Si ab iniuria.i.iniurioſe ⁊ ex aīo.

h ¶ Remittēdū.ad nos vt ſubijč.

i ¶ Penſem⁹.ſic.ff.de iniur.itē apud.§.adijcit.⁊.ff.de neg.geſt.l.pōp.in ne gocijs.⁊.xxiij.q.ſi.§.ſed q.in ſi.

k ¶ Ad.l.iuliam maieſtatis.

Etiā ex alijs. Judex qui iudicat contra legem non propterea tenet crimine leſe maieſtatis.h.d.bal.

l ¶ Ceſſant in quibus videbatur nō ceſſare vt qñ vbo facta eſt ei iniuria:vt

ſ.ti.j.l.j. Item ⁊ in alio: vt ɉ.l.proxi.
a ¶ Pronūciaſſe. quaſi ergo accuſabit: tñ. ſi pro pecunia fuit corruptus le. iul. repe. vt. ff. ad. l. iul. repe. l. eadē. §. fi. ⁊ ɉ. ad. l. iul. repe. l. fi. Si ſine pecūia: tūc erit ſtellionatus. Item ⁊ crimine falſi: vt. ff. ad. l. cor. de fal. l. j. §. ſȝ ⁊ ſi iu dex. ciuiliter etiam cōuenitur: vt inſti. de ob. que ex delic. naſ. in prin.

p ¶ Nobis militat. i. circa noſtrū latus in militia armata vel inhermi.
q ¶ Eadem enim. interpoſitio eſt. ⁊ nota cogitatū puniri. ſic ⁊. ſ. ō epi. ⁊ cleri. l. ſi quis non. ſed ɔtra. ff. de pen. l. cogitatōis. ſol. ſm Iz. hic ad actū deuenit. ſ. ad ſacramentū dandū vel recipiendū: vt nō. plene. ſ. de his q ad ec. cōfu. l. pñi. ⁊ fac ad volūtatē. ff. ad. l. cor. ō ſic. l. diuus. Et plenī⁹ nō. i. l. palle. ſi qs nō. ſ. ō epiſ. ⁊ cle.

Alienam. Deferens te meraric ſacramentū nō tenetur crimine leſe maieſtatis. h. d. bal.
b ¶ Qđ ſemper. i. te futuruȝ iratum iuraſti. ac.
c ¶ Iuraueris. p̄ principis ſalutē: vt ⁊. ſ. de re. cre. l. ij. ⁊ l. fi. ⁊ facit. ff. de re iu. qcqd calore ⁊ ō repu. l. ij. Sȝ alio mō puniris. vt. ff. de iureiur. ſi duo patrōi. §. fi. Vł dic q iurauit p deū. vñ deū hȝ vltorē: vt. ſ. de iureiu. l. ij. in pñ. ſȝ hodie ēt hac. l. tenetur: vt in auť. vt non luxu. cōtra. in pñ. col. vj.

nedum etiam admittam te paratū accuſare iudicem propterea crimine maieſtatis: q contra cōſtitutionē meā eū dicis pronunciaſſe.

Idem. a. Fauſto.

Alienaȝ ſecte mee ſollicitudinē concepiſti: quaſi crimen maieſtatis ſuſtineres: ſi ſeruo tuo iratus eſſe non perſeuereſ: qđ ſemp̄ te facturū inconſultus iuraueris.

Impa. cōſtan. a. ad max. p̄. p̄.

Si qs alicui maieſtatis crimen intēderit: cū in huiuſcemōi re conuictus minime qſq; priuilegio dignitatis alicui a ſtrictiore inquiſitione defendat. ſciat ſe quoq; tormentis eſſe ſubdēdū: ſi alijs manifeſtis idicijs accuſationē ſuā nō potuerit comprobare: cū eo qui hmōi eē temeritatis re⁹ dep̄hendit. Illū quoq; tormentis ſubdi oportet: cui⁹ conſilio atq; inſtinctu ad accuſationeȝ acceſſiſſe videbitur: vt ab oībus cōmiſſi conſcijs ſtatuta vindicta poſſit reportari.

Impera. Valē. ⁊ va. aa. ad Olyphiū. pre. pre.

Nullus omnino cui inconſultē ac neſcientib⁹ nobis fidicularū tormenta offerent: militie vł generis aut dignitatis defenſione vti prohibeat: excepta tamen cauſa maieſtatis in q̄ ſola omnib⁹ eq̄ua conditio eſt.

Imp. Ho. ⁊ arch. aa. eutrochio.

Quiſqs cuȝ militib⁹ vel priuatis barbaris etiaȝ celeſteȝ inierit factioneȝ: aut factionis ipſi⁹ ſuſceperit ſacramenta: vel dederit. De nece etiaȝ virorū illuſtriū q cōſilijs ⁊ conſiſtorio noſtro interſūt. ſenatorū etiā (naȝ ⁊ ipſi pars corporis noſtri ſūt) vel cuiuſlibet poſtremo q nobis militat cogitauerit (eadeȝ. n. ſeueritate volūtatē ſceleris qua effectū puniri iura voluerunt) ipſe quidem vtpote maieſtatis re⁹ gladio feriet: bonis ei⁹ omnib⁹ fiſco noſtro addictis. ¶ Filij vō ei⁹ q-bus vitaȝ imperatoria ſpecialiter lenitate concedimus (paterno enīȝ debēt perire ſupplicio: in qbus paterni hoc eſt hereditarij criminis exempla metuūtur) a materna vel auita omniū etiaȝ proximoꝝ hereditate ac ſucceſſione habeant alieni. Teſtamentis extraneorū nihil capiāt. ſint perpetuo egētes ⁊ pauperes. infamia eos paterna ſemp̄ comitet. ad nullos vnq; honores nulla prorſus ſacramenta perueniāt. Sint poſtremo tales: vt his p̄petua egeſtate ſordētib⁹ ſit ⁊ mors ſolatiuȝ ⁊ vita ſuppliciuȝ. Deniq; iubem⁹ etiā eos notabiles eſſe ſine venia: q pro talib⁹ vnq; apud nos interuenire tētauerint. ¶ Ad filias ſane eoꝝ quolibet numero fuerint: falcidiā tm̄ ex bonis matris: ſiue teſtata ſiue inteſtata deceſſerit: volum⁹ pertinere: vt habeant mediocrē potius filie alimoniā q̄ integrū emolumētuȝ ac nomē heredis. mitior enīȝ circa eas dȝ eē ſnīa: quas pro infirmitate ſexus minus auſuras confidim⁹. ¶ Emancipatio que a p̄dictis ſiue in filios poſt legē dātarat laťā ſiue in filias collata fuerit: nō valeat. ¶ Dotes: donatiōes: quarūlibet poſtremo reꝝ alienatiōes: quas ex eo tp̄e qualibȝ fraude vel iure factas eſſe conſtiterit: ex quo primuȝ memorati ō iniunda factione ac ſocietate cogitauerint: nullius ſtatuimus eē momēti. ¶ Vxores ſane predictoꝝ recuperata dote: ſi in ea cōditiōe fuerint: vt que a iuris titulo donatiōis acceperūt: filijs debeāt reſeruare: tp̄e quo vſufructus abſumit: oīa ca fiſco nr̄o ſe relicturas eē cognoſcant: que iuxta legē filijs debebantur. ¶ Falcidia ēt ex his reb⁹ filiab⁹ tm̄modo nō etiā filijs deputata videat. ¶ Id qđ de p̄dictis eorūdēq; filijs cauim⁹: ēt de ſatellitibus ɔſcijs atq; miniſtris filijſq; eorū ſimili ſeueritate cēſem⁹. ¶ Sane ſi qs ex his in exordio inite factionis ſtudio vere laudis accēſus: ip̄e p̄diderit factionē: ⁊ p̄mio a nobis ⁊ honore donabit. ¶ Is vō q vſus fuerat factione: ſi vł ſero incognita: tn̄ adhuc ɔſilioꝝ archana patefecerit:

Si quis alicui. Accuſator ⁊ ei⁹ inſtigator niſi doceāt per manifeſta indicia delictum: accuſati de crie leſe maieſtatis ſunt torquēdi ⁊ p torturā qualiter res pceſſerit examinandi. h. d. bal.
d ¶ Intenderit. qđ ⁊ ifames facere poſſūt: vt. ff. e. famoſi.
e ¶ Huiuſcemodi. ſ. crimine maieſtatis.
f ¶ Conuictus. preſumptiōe eo ipſo q accuſatur hac. l. p̄ſumitur cōtra ipſum. qđ non placet: vt. ſ. ō accuſati. l. fi. in prin. Sed dic ɔuictus p vnū teſtē ⁊ ſic ſemiplene ē p̄batū. vel per alia indicia q̄ oportet precedere queſtioneȝ: vt. ff. ō queſtioni. l. ij. in prin.
g ¶ Inquiſitione. ſtricta p teſtes: ſtrictior per tormenta.
h ¶ Se quoq;. q. d. ſicut nō defenditur a tormentis accuſatus: ſic nec accuſator. ⁊ ſic ſūt pares. ſic ⁊ in cuſtodia: vt. ſ. de exhi. ⁊ intro. re. l. ij. in fi.
i ¶ Dep̄hendit. p̄ſumptiōe.

Nullus. Priuilegiat⁹ pōt ſuum priuilegium allegare excepto crie leſe maieſtatis. ⁊ excepto ſi torqueretur de principis conſciētia: ⁊ hoc inuit in principio. l. a cōtrario ſenſu: ſm bal.
k ¶ Prohibeat. vt. ɉ. de queſtiōi. l. decuriones. ⁊ dic q fidis eſt corda: inde fidicula fidicule. i. cordula vel multum ſubtilis cordia.
l ¶ Maieſtatis. ergo ⁊ ſimōie vt. ſ. de epiſ. ⁊ cle. l. ſi quēq;.

Quiſquis. Cōſpirans contra principem vel eos q ſūt ad latus p̄ncipis icidit in crimē leſe maieſtatis ſola ordiatōe ⁊ tractatu: licȝ nō ſequat effectus. Unde vltore gladio dȝ puniri: ⁊ oīa bōa ſua efficiunt fiſci. h. p̄io. Filijs ei⁹ de miſericordia reſeruat vita: ſȝ nulla bōa poſſunt habē vel accipe ex aliq̄ ſucceſſiōe inteſtati vel teſtati. ⁊ p̄petuo ſūt īfames. ⁊ ab oībus honorib⁹ ⁊ officijs excluſi. hoc ſecūdo. Supplicās p̄ncipi p eis puniť pēa p̄petue īfamie. hoc tertio. Cū filiab⁹ ei⁹ diſpēſatiue p̄cedit vt poſſint ex bōis maternis obtinē falcidiā. hoc q̄rto. Poſt iſtud crimē attētatū: pať nō pōt emācipare filiū nec aliquā alienatōeȝ facē. hoc q̄nto. Vxores iſtorū nō debēt p̄dere dotes ipſaꝝ: imo recuperant eas. hoc ſexto. Dōatōes nuptiales ī caſu quo erāt ſeruāde liberis applicant fiſco. hoc ſeptio. Reuelās ɔiuratōes hmōi ī initio p̄miat. ſȝ ſi ex poſtfacto. i. ſi icōtinēti ſȝ poſt aliqđ tp̄s reuelet ſecretū ſibi p̄ditū: nō tñ p̄miat. h. d. ſm bal.
m ¶ Barbaris. i. hoſtibus.
n ¶ Factionē. i. cōſpiratiōnē. ⁊ dic contra principem. ac.
o ¶ Noſtri ſunt. cum ⁊ princeps ſit caput. ⁊ eſt interpoſitio.

r ¶ Addict⁹. vt i auť. vt nulli iudi. §. fi. colla. ix.
r ¶ Addict⁹. ipſo fcō. qđ pȝ. q: h dī addict⁹ ſi ad dicēdis. ⁊ fac. ɉ. e. l. fi. ſic ⁊ alſ ſit. ff. de iure fiſ. l. imparores. Gul.
ſ ¶ Filij vō. in p̄ñte ɔſtitu vt differat a. §. emācipatio. ɉ. ea. l. vel dicēt emācipati. qb⁹ bōa p patrē in ipſa emācipatiōe nō fuerunt collata.
ſ ¶ Cōcedim⁹. ex miſericordia: q̄ nō ſūt idigni q alicō nō ſuo vitio laborāt vt. ſ. ō na. li. l. leges.
t ¶ Pāno. iterpoſitiō ē.
u ¶ In qbus. ſ. filijs timet ne ſint ſilee patri. iuxta illud. Sepe ſolet filius aſſimilari patri ⁊c. vt. ff. de edil. edi. q ſi nō liť. §. qui mācipia. ac.
x ¶ Succeſſione. q̄ nec ſibi eis paternis ſuccedāt ſic ē ɔtra. ff. eo. l. eorum.
y ¶ Comitet. ſic ergo delictū patris nocet filijs: qđ ē ſpāle. Regulariter cōtra: vt. ɉ. ō penis. ſanccimus. ⁊. ff. ō penis. l. crimē. ⁊. ff. de decurio. l. ij. §. i filijs. ⁊ illud. Paſ ſi portabit iniqtatē filij ⁊c.
z ¶ Sacra. militaria.
a ¶ Suppliciuȝ. ſic. lex. iiij. di. c. quorundam.
b ¶ Tentauerit. ſic ⁊. ſ. ō traſa. l. ſi qs maior. ac.
c ¶ Minus auſuras. Et nota q minus audet femina q̄ maſculus. Sȝ qđ ſi mať commiſerit factionē nunqđ paret filijs vel filiabus: tñ. idez quod in patre. Az.
a ¶ Nō valeat. ab eo tēpore quo ineundam factionē cogitauerint: vt ɉ. §. proxio. q: vł facere fraudē vt in eos bōa cōferat. p qđ apparet q ſi ante emancipauerat ⁊ bona contulerat q non auferātur: vt. ɉ. de bōis p̄ſcrip. l. penultia. ⁊ ſic. ſ. de filijs in poteſtate poſitis loquatur.
b ¶ Vel iure. quolibet contractu: vt ⁊. ɉ. e. l. fi. ⁊ ſic eſt contra. ff. de donatio. poſt contractum. ſed ſolue vt. ſ. de dona. inter virum ⁊ vxo. l. res vxoris.
c ¶ Titulo donationis. naȝ donationes inter viuos ante crimen commiſſum collate in vxorem non infirmantur damnato viro ex hoc crimine: ſȝ cōfirmant: vt. ſ. d. l. res. de do. inter vi. ⁊ vxo. amittit tñ eaſ mulier quo ad p̄prietatē cū nubit ſcđo: vt. ſ. de ſcđis nup. l. femine.
d ¶ Abſumit. i. finit. qđ multis modis contingit: vt inſti. de vſufr. §. fi. interim enim retinet mulier.
e ¶ Oīa ca. ſ. filijs oībus reſtituenda: vt. d. l. femine.
f ¶ Relicturas. i. reddituras.
g ¶ Satellitibus. ſic. ɉ. de raptu vir. l. j.
h ¶ Et honore. ſic. ɉ. de his qui ſe deſe. l. j. ⁊. ff. de iur. fi. l. edicto. ⁊. l. ſenatus. ⁊. l. cū tacitum. ⁊. ff. de ali. iudi. mu. ca. fac. l. iij. §. fi.

abſolutione tamen ac venia dign⁹ habebitur.

Paulus li. de publicis iudi.

Meminiſſe opoꝛtebit: ſi quid cō tra maieſtatem īperatoꝛis cō miſſū dicat: etiam poſt moꝛtem rei id crimen iſtaurari ſolere. Poſtea ꝙ̄ diuus marcus druūtiani vtpote ſenatoꝛis qui caſſiani furoꝛis ſoci⁹ fuerat: poſt moꝛtem[a] bona fiſco vē dicari iuſſit: ⁊ noſtro tpe multis he redib⁹ ablata ſunt. ¶ In hoc item crimine qđ ad leſam maieſtatem imperatoꝛis pertinet: etiā in caput domini ſerui toꝛqueantur.

Marcianus li. pmo de publicis iu diciis: titulo ad legē iuliam maie.

Poſt diui marci conſtitutionē hoc iure vti cepimus: vt etiam poſt moꝛtem nocentiū hoc crimē incohari poſſit: vt cōuicto moꝛtuo: memoꝛia eius dānetur[b]: ⁊ bona ei⁹ ſucceſſoꝛibus eius eripiantur. nam ex quo ſceleratiſſimum quiſqꝫ cōſi lium ceperit: exinde quodāmodo ſua mēte punitus eſt. ¶ Sic ⁊ diu⁹ ſeuer⁹ ⁊ anto. reſcripſerūt: ex quo quis tale crimē ꝯtraxerit: neqꝫ alie nare[c]: neqꝫ manumittere eū poſſe: nec ei iure ſoluere[d] debitoꝛē. ¶ Ma gnus antoninus reſcripſit. In hac cauſa in caput domini ſerui toꝛquē tur[e]: id eſt propter cām maieſtatis. ¶ Et ſi deceſſerit quis propter in certam perſonam ſucceſſoꝛis: bōa obſeruantur: ſi in cauſa maieſtatis fuiſſe moꝛtuus arguatur[f]: vt ſeue rus ⁊ antoninus literis ad rōnabi les miſſis reſcripſerunt.

¶ Ad legem iuli. de adulteriis[g] ⁊ ſtupro. .ix.

L. Papa. Seue. ⁊ anto. aa. Aſie.

Publico iudicio[b] non habe re mlieres adulterii accu ſationem: ꝙ̄uis de matri monio ſuo violato[i] queri velit: lex iulia declarat[h]. Que cū maſculis iu re mariti facultatē accuſandi detu liſſet[l]: non idem feminis priuilegiū detulit.

Idem. a. Cyro. pre. pre.

Crimen lenocinii[m] cōtrahunt qui depꝛehenſam in adulterio vxoꝛem in matrimonio detinue runt: non qui ſuſpectam[n] adulterā habuerunt.

L. Papa. Anto. a. Iuliano. p. p.

Non ſolum verba[o] legis iulie ꝺ adulteriis coercēdis: ſed etiā ſententia per queſtionem quoqꝫ ſ uoꝛū[p] ſiue ancillarū crimen admiſ ſū probare volentis[q]: ad carū tm̄ perſonarum ſeruos ei rei exhiben dos pertinet. de quibus ſpecialiter depꝛehendit[r] id eſt mulieris[s] ⁊ pa tris eius: non naturalis: ſed iuſti[t] dūtaxat. Quos intra ſexageſimū diem ex diſſolutione[u] matrimonii numerandum: manumitti vel di ſtrahi prohibet[x]. Et quoꝝ domi nis[y] caueri pꝛecipit: ſi defuncti fue rint in queſtione: vel facti deterio res ſecuta abſolutione[z].

L. Papa. alex. a. iulia. pcura. carb.

Gracchus[a] quē Numerius[b] in adulterio noctu depꝛehen ſum interfecerit: ſi eius conditiōis fuerit: vt per legem iuliam impune

Meminiſſe.[a] Crimen leſe maieſtatis poſt moꝛtem obiici pōt. In hoc crimine ſerui toꝛquent in caput dn̄i. h. d. bal.

a ¶ Poſt moꝛtē. vt. j. l. pxi. ⁊ ff. de accuſa. l. ex iudicioꝝ. qđ intellige in duobus capitulis eius legis quando. ſ. cōtra principem vel rēp. ē mo litus: non in aliis: vt. ff. eo. l. final.

Poſt diui. Etiā poſt moꝛtem cri men leſe maieſtatis po teſt incohari ⁊ memo ria ꝯuinci atqꝫ dānari. hoc pmo. Criminoſitas huius criminis in ipſo criminis exoꝛdio per dit ipſo facto omniū ſua rū rex adminiſtratio nem. hoc ſcđo. Per incertitudinē ſucceſſo ris bona interim ſeque ſtrant. Bal.

b ¶ Dānet. vt ⁊. ſ. l. p xi. ⁊ inſti. de heredi. ab inte. §. pcōtrariū. Sūt ⁊ alii cāus ſpāles quos nō. ſ. ſi reus vel accu. moꝛ. fu. l. j.

c ¶ Neqꝫ alienare. vt ⁊ ſ. l. pxi. quiſqꝫ. ⁊ ff. de dona. l. donationes. in fi. ⁊ eſt ſpeciale als con tra: vt. ff. de dona. poſt cōtractum.

d ¶ Soluere. iure ſpāl. als contra: vt. ff. de ſol. no criminis.

e ¶ Toꝛquent. vt impe diat alienatio toꝛquen tur donec de crimie cō uincatur.

f ¶ Arguatur. i. argua te accuſetur.

g ¶ Ad legē iuliam de adulteriis. Per oꝛdi nem maioꝛa proſequit crimina. Et dicit adul terium ꝓprie in nuptā quaſi tranſitus ad alte rius thoꝛū ꝓpter partū ex altero cōceptū: cōpo ſito nomine. Stuprū in virginē vel viduā vt ff. e. l. iter. §. i. Inceſtus cum conſanguinea vel affini: vt inſti. ꝺ nup. §. j. ⁊ ff. e. l. ſi adulterium cum inceſtu. ⁊ dic ꝙ leges huius ti. facte ſunt ad. l. iul. emendandam ſupplendam coꝛrigendam ⁊ interpꝛetandum.

Publico. Vxoꝛ non poteſt maritū de adulterio accuſare nec vxoꝛio iure: qꝛ nō cauetur in. l. nec iure extranei. quia mulier. h. d. tex. cum glo. ſm Bal.

b ¶ Publico iudicio. id eſt. l. iul. ꝺ adul. qđ publicū ē: vt. ff. ꝺ pu. iu. l. j.

i ¶ Violato. nō dicit thoꝛo. ſi ergo ſolute ſe immiſcuit planū eſt qꝛ a nul lo de adulterio accuſat: vt. ff. e. l. inter. §. i. ⁊. xxxvi. q. i. §. cū igit. Sꝫ ⁊ ſi ad alterius vxoꝛē acceſſerit: nec tunc thoꝛū huius mulieris vel ſui viri eſt violatū: ſꝫ viri adultere: ⁊ ſic nec tunc hic accuſat: cū ſit mulier. nec ſuā vel ſuoꝝ iniuriā ꝓſequat: vt. ſ. q accu. nō poſ. l. de crimine. ⁊ hoc de iure mariti. Sꝫ an iure extranei pōt: qdā ſic. ſꝫ dic ꝙ nō: cū dicas eā nō ꝓſeq ſuā iniuriā: vix tamē dimittere pōt. ⁊ lucrat donationē ⁊ dotē: vt ſ. de repu. l. conſenſu. §. cās. ⁊ ſic etiā intelligendi ſunt canones. xxxii. q. iii. nemo. in prin. ⁊. q. v. precepit. ⁊. c. preceptū. ⁊. c. xpiana.

h ¶ Declarat. eo modo q ſequit. que cū ⁊c. Et eſt talis rō: qꝛ cū pmit tit viro vel marito videt ꝓhibitū mulieri. arg. ff. de iudi. l. cū pretoꝛ. vel accuſanti iure mariti pmiſit queri de adulterio. Sed hic nō pōt accu ſare iure mariti: qꝛ maritus nō eſt. ergo nullo modo iure extranei. q. d. non pōt aliquando. ergo nunqꝫ. ſed maritus aliqñ pōt ſꝫ Jo. ⁊ ſic generaliter cōcedi ei videt. ar. ff. de teſta. mi. l. ex militari. Sed mirum eſt ꝙ vir nō cōmittit adulteriū accedēdo ad ſolutā. nec ab vxoꝛe adul teri accuſat ad quācūqꝫ accedat. nec dicat ſuā iniuriā ꝓſequi. ⁊ ideo ē arg. cōtra in auc. de nup. §. ſi igit. ſm theodoſium. colla. iiii. ac.

l ¶ Detuliſſet. niſi exceptione aliqua repellat: vt. j. e. l. ita pudoꝛ.

Crimen. Retinēs vxoꝛē quā in adulterio inuenit punit vt leno. ſecus ſi nō inuenit ſed habet eam ſuſpectā. h. d. Vel ſic. Sciens punit nō autē qui ſuſpicat. Et facit ꝓ receptatoꝛibus bānitos: qui ad hoc vt puniātur requirit ꝙ ſciant nō ꝙ ſuſpicentur. Bal.

m ¶ Leno. punit vt adulteriū. ⁊ cōmittit multis modis vt hic: ⁊. ff. e. l. ii. lenocinii. ⁊ ff. ꝺ mio. l. auxiliū. ⁊. j. e. l. caſtrati. ⁊. ſ. ꝺ ꝯdi. ob tur. ca. l. mercalē.

n ¶ Non q ſuſpectā. ſꝫ tn̄ bn̄ pōt obūbrare patiētā ſuā pretextu icredulitatis. vt h: ⁊. j. e. ſine metu. ⁊. ff. e. l. ii. §. lenocinii. in fi. ⁊. l. mariti. Et nō ꝙ ſine accu ſatōe puñt eir ꝺ lēocinio ſi vxo re rea fcā mariti lenocinū de tegat: vt. ff. e. l. iii. §. ſi publico

Non ſolū verba. Ser ui mulieris q̄ dicit adul teriū cōmiſiſſe ⁊ ēt patris ei⁹ ꝓ eruēda veritate ſūt toꝛquē di. Ideo infra ſexaginta dies ꝓhibent manumitti vel diſtra hi. accuſatoꝛ tn̄ prius debꝫ ca uere de ipſoꝝ emēdatiōe to tali: vel deterioratiōis emēda tione in caſu abſolutiōis ſub ſecute. h. d. ſaly.

o ¶ Verba. i. nō ſolū verba ſꝫ etiā ſnīa. nam qñqꝫ in aliquo verba ⁊ ſnīa conſonāt: qñqꝫ vba tm̄: qñqꝫ ſnīa tm̄: vt patet in macedoniano. Tu dic ꝙ verba ptinēt tm̄ ad eos quos hic nominat: ſnīa ēt ad alios quos dices. ⁊ ſic dictio tm̄ ad verba tm̄ reſpicit.

p ¶ Quoqꝫ ſeruoꝝ. nō ſolū aliis ꝓbationibus.

q ¶ Volētis. ſ. legis.

r ¶ Depꝛehendit. i. cōpꝛehē dit dicta lex. cuius verba non habemus.

s ¶ Mulieris. de adulterio ac cuſate.

t ¶ Iuſti dūtaxat. ſiue ſit iuſt⁹ de naturali ⁊ ciuili iure. ſiue ci uili tm̄ vt adoptiuus. ac.

u ¶ Ex diſſolutiōe. q̄ ſit p di uoꝛtiū. ⁊ quā opus eſt fieri an teꝙ̄ inchoet accuſationē vt. j. e. l. crimē. Sꝫ ſi moꝛte vel bo na gr̄a vel delicto viri ſoluat matrimoniū tenet manumiſſio vt. ff. q ⁊ a qbus. l. ſꝫ ſi marit⁹

x ¶ Prohibet. p eos ergo ꝓ bat ꝙ ea q̄ domi ſiūt p tales poſſunt manifeſtari: vt. ſ. ꝺ re pu. l. ꝯſenſu. §. ſinaūt aliter.

y ¶ Dn̄is. i. dn̄e vel pr̄i eius.

z ¶ Secuta abſolutione. non aliter vt hic. ⁊. ff. eo. ſi poſtula uerit. §. ſi reus. Vltimo nō ꝙ tria dicit hec. l. ſeruos toꝛquendos: ⁊ nō manumittēdos: ⁊ dānū emēdan dū. Circa pmū dic ꝙ ſui adultere ⁊ pr̄is ei⁹ toꝛquent ex vbis ⁊ ſnīa. Itē ex ſnīa ſui adulteri ⁊ pr̄is. ſꝫ ꝓprii vbicūqꝫ ſint. pr̄is ſi ſūt in vſu adultē. vel ad ulteri: vt hic ⁊. ff. e. l. ſi poſtulauerit. §. haberi. ⁊. ff. q ⁊ a q. l. ꝓſpexit. ⁊. j. e. l. ſi. Itē ſui accuſatoꝛis vt. ff. e. l. ſi poſtulauerit ſꝫ ⁊ ſui. Itē ſui mr̄is mulieris ⁊ aui dati ad vſū mulieris. ⁊ hi oēs ꝓhibent manumitti vel alienari īfra. lx. dies a die diuoꝛtii vt h: ⁊. d. l. ꝓſpexit. Item toꝛquent ēt ſui extraneoꝝ q ſūt in vſu mulieris. vel ēt ſi nō ſunt ſm alios ſi mō aliqd vitatio ſciāt: vt. ff. e. ſi po ſtulauerit. §. diuus aūt. Sꝫ ſi ſui pr̄is ſicut extranei ita demū toꝛquent ſi ſūt in vſu mulieris: q̄ erit dr̄īa īter extraneū ⁊ pr̄ē: Rñ. qꝛ extraneus manumittet qñ volet: pr̄ nō. Itē ⁊ circa pmū dic ꝙ vt libere dicā ſui publicant ⁊ dn̄oꝝ ꝓtāte eripiunt. ⁊ hoc ſit poſt ꝯdēnatiōnē: pꝰ nō: cū publici nō toꝛqueant. ſꝫ extra nei nō publicant cū nō habeāt cui gratificent: vt. ff. e. ſi poſtulauerit. §. iuſſit. ⁊. §. rō. dꝫ tn̄ fiſcus pciū dn̄o dare ſm Jo. qñ abſoluit: vt ar. ſ. ꝓ q. cau. ſer. p. ac. li. l. ii. ⁊ ſic eſt ſpāle ſuū toꝛqueri in caput dn̄i: vt ⁊. j. de q̄ōnib⁹. l. ii. Sup vltimo q̄ro quare cauet ꝓ deterioratiōe cū publici ſiant ⁊ fiſcus pſtat eſtima tionē vt dixi: Rñ. fiſcus pſtat ſolūmō ꝙ tūc toꝛtus ⁊ rupt⁹ valet. vn̄ deteriora tio ab alio ē emēdanda. Itē an totū dānū accuſatoꝛ abſoluto reo dat: dicūt qdā dimidiū ⁊ aliū ſibi cōputat: qꝛ ⁊ ꝓ eo ē toꝛt⁹. arg. ſ. de re. cre. l. generali ter. §. his de pſentibus. Vel pōt diſtingui aut extraneus accuſat aut dn̄s accu ſat: aut ſuus. Pꝛio emēdat ab vtroqꝫ medietas. vel ſꝫ alios vnū ſimpliū: vt ſic hēat dupliū: vt. d. l. ſi poſtulauerit in pn̄. In ſcđo qñ dn̄o accuſat tūc totū emēdat dn̄o abſoluto: vt h ⁊. ff. e. ſi poſtulauerit. §. ſi re⁹. In tertio in duplū dn̄o emēdat: vt. d. l. ſi poſtulauerit. §. ſi. ⁊. ff. de calū. l. ſi. ⁊. j. de calū. l. dn̄s. Et hoc vel ex ſtipulatione ſi interpoſita eſt. vel ꝯdi. ex le. petunt: vt. ff. c. ꝙ autē.

Gracchus. Occidens adulterū. l. pm mēte nō cenſet homicida. h. pmo. Occidens adulterū in caſu nō pmiſſo min⁹ punit. hoc ſecundo. Bal.

a ¶ Gracchus. adulter. b ¶ Numerius. maritus mulieris.

a ¶ Potuerit. qꝛ vilis erat pſona ⁊ humilis adulter. ⁊ in domo ſua. i. mariti: ⁊ nõ adulteri vl̃ alia: vt. ff. e. l. marito. ⁊ l. ſi adulteriũ. §. impatores. ⁊ ff. ad le. aquil. q occidit. At pater quẽlibet occidit in rebus venereis dep̃hẽſuꝫ ⁊ in ſua ⁊ generi domo: dũmodo ⁊ filiã occidat. vl̃ p eum nõ ſtet: vt. ff. eo. pater ⁊ tribus. ll. ſe. ⁊ l. nihil.

b ¶ Nullã penã. vt ⁊. C. de admi. tu. l. ſancimus. ⁊ ff. d reg. iu. l. nemo dã. ſꝫ ar. ↄtra. C. de ſcõis nup. l. i. ⁊ in auc. de reſti. ⁊ ea q̃ pa. §. fi. ⁊ C. d rei vẽ. l. quotiẽs. ⁊ ne tu. vel cur. vec. con. l. i. ⁊ C. rẽ. alie. ge. l. i. Item nõ eccõtra ꝙ meret penã qḋ nõ legitime factum eſt: vt. C. de his que pro non ſcrip. l. i.

c ¶ Preſtandũ. ſic ergo parẽt in atrociorib⁹. ſꝫ hoc iḋ qꝛ patri eſt hoc pmiſſuꝫ alĩs contra: vt. ff. de reg. iu. l. ad ea.

d ¶ Dolore. nõ iuſtus dolor in aliquo excuſat: vt. ff. ad. l. cor. de ſic. l. i. §. fi. ⁊ ff. e. ſi adulteriũ. §. impatores. Itẽ ⁊ tp̃s facit vt hic ⁊. ff. d penis. l. aut facta. §. i. ⁊ §. tp̃s. ⁊ C. vt vnicuiq;. l. i. ⁊ ij. ſed arg. ↄtra. C. de traſ. l. nõ minorem. ac.

e ¶ Exiliũ. cuꝫ alĩs deberet occidi: vt iſti. d pu. iu. itẽ lex cor.

Adulter. Adulter poſt quinquẽniũ accuſari non põt. Et exceptio pſcriptiõis q̃ cõpetit parti dꝫ ei p iudicẽ obſeruari ⁊ nõ auferri. h. d. bal.

f ¶ Adulteriũ. idẽ ſi de lenocinio vl̃ ſtupro aliove capitulo huius legis accuſet. vt. ff. e. mariti. §. hoc quinquẽnium.

g ¶ Nõ põt. in adultero ẽ planũ in duobus caſib⁹. ſ. qñ nõ potuit iſtra hoc tp̃s: qꝛ inceperat ab adultera. vñ interiꝫ nõ poterat hunc accuſare. Itẽ ⁊ qñ hic ab alio accuſabat̃ q poſtea inuentus eſt pũaricari: vt ff. e. l. iij. ⁊ l. quinquẽnium. ⁊ niſi ſit p vim factũ ſtuprũ vt. ff. e. l. mariti. §. fi. Sꝫ in adultera preſcribit̃ ſex mẽſibus vtilibus cõputãdis in nupta a tp̃e diuorcij facti a pmo. in vidua a tp̃e cõmiſſi criminis. Et eſt rõ qꝛ que facilius accuſat̃ vt vidua facilius preſcribat vt. ff. e. l. mariti. §. ſex mẽſium. ⁊ ff. ad tur. l. i. §. accuſationẽ. nõ tñ vt ſex mẽſes vtiles excedant quinquẽniũ quo adulter preſcribit a die cõmiſſi criminis: vt. ff. e. mariti. §. pterea. ⁊ duo ex his. vi. dant̃ vt accuſet iure mariti. iiij. vt iure extranei: vt. j. l. pri. ⁊ ff. e. l. i. §. extraneis.

h ¶ Non oportet. ſi modo pponant̃ anteq̃ nomẽ accuſati vl̃ accuſate inter reos recipiat̃: vt. ff. e. ſi maritus. §. pſcriptiones. vel ille. §. intelligit̃ ſpecialiter in quibuſdã vt lenocinij. nõ in his.

Iure mariti. Maritus põt accuſare adulteꝝ infra. lx. dies vtiles: qbus elapſis admittit̃ in reliquũ tp̃s ad accuſandũ iure extranei. ⁊ q̃cũq; accuſat eſt habẽda qḋ de ſeruis. h. d. Vel ſic. Si habẽs duo iura pdit vnũ admittit ad reliquũ. h. d. Cõcor. ff. de ſerui. vr. pre. l. ſi domus. ⁊ de ſuc. edic. l. i. §. qbus. ⁊ de bo. lib. ſi filius q pñi. poſt pn. Vel ſic. Qui nõ admittit̃ vt vir admittit̃ vt extraneus. Et ſimile. C. de adop. l. ſi pater.

i ¶ Iure mariti. maritus accuſat iure mariti. ſꝫ ⁊ pater mulieris: vt. ff. e. is cuius ope. §. ex ſenatuſcõ. vt tñ pferat̃ vir niſi ſit infamis vel colludat: vt. ff. e. l. ij. §. ſi ſimul. ⁊ l. iij. ⁊ erit hoc ius ſiue priuilegiũ in accuſando: qꝛ. lx. dies vtiles hꝫ in qbus pfert̃ oĩbus alijs ⁊ ſine metu calũnie. ⁊ ẽt ex ſola ſuſpitiõe põt vxorẽ reã facere ⁊ ſine inſcriptiõe vt dicit. P. vt. ff. de mino. l. auxiliũ. ⁊ j. e. q̃uis. poſt hos admittit̃ qlibet. ẽt pdicti vſq; ad q̃tuor mẽſes. ⁊ qñ plures venerunt iuſtior pfert. ⁊ ſic ẽt forte vir admittit̃ vt hic. ⁊ ff. e. l. ij. §. fi. ⁊ l. ſi maritus. §. extraneis. ⁊ l. is cuius. §. pe. Sꝫ videt̃ ꝙ nõ euadãt penaꝫ calũnie: vt ff. e. is cuius. §. fi. ⁊ l. pater. So. refert ſit in euidẽti calũ. vel nõ. ar. C. q accuſare nõ pñt. l. ij. ⁊ ff. de his q. vt indig. l. tutorẽ. vel pdictũ puilegiũ. ſ. ſine metu calũ. accuſare: tñ viro dẽt nõ patri vt in ↄtrarijs. cetera ẽt patri. ſ. vt pferat̃ alijs. ⁊ p h̃ qꝛ ꝑpẽſiori dolore facit vir: vt. ff. e. l. ij. §. ſi ſimul. Vl̃ dic nõ euitãt penã calũnie qñ vltra. lx. dies accuſant vt in ↄtrarijs. ſed añ ſic. ⁊ ſm hoc expone. l. illã is cuius ope accuſant. i. accuſare ſolent.

k ¶ Eius. ſ. iudicis adeundi. vñ etiã feriati cedũt ſi copia fuerit adeundi: vt ff. e. miles. §. ſexaginta. ⁊ etiã ſexageſim⁹ in his cõputat̃. ⁊ a die cõmiſſi criminis numerat̃ vt. ff. eo. l. pater. §. i.

l ¶ Iure extranei. infra quatuor mẽſes vtiles vt nõ excedant quinq; ãnos cõtinuos: vt. ff. e. ſi maritus. §. extraneis. ⁊ ſic pſcriptione ſex mẽſiuꝫ vtiliũ mulier defendit̃ vt nota. C. l. prori.

m ¶ Non dꝫ. i. non timeat ꝙ de calũnia ↄdemnet̃ ſi nõ pbauit. qḋ erit ei facile. nam ⁊c.

n ¶ Eodẽ modo. quo ⁊ ante. lx. dies finitos.

occidi potuerit[a]: quod legitime factũ eſt: nullã penã[b] meret̃.[c] Idẽq; filijs eius qui patri paruerũt: pſtandum[c] eſt. ¶ Q. ſi legis auctoritate ceſſante inconſulto dolore[d] adulterum interemit: q̃uis homicidium perpetratuꝫ ſit: tamẽ qꝛ ⁊ nox ⁊ dolor iuſtus factũ eius releuant: in exilium[e] dari poteſt.

Dem. a. Audanti.

Adulter poſt quinquẽnium cõ ↄmiſſũ adulteriũ[f] dicit̃: qḋ continuũ numerat̃: accuſari non põt[g]. ¶ Eaſq; preſcriptiones legib⁹ reis datas auferri non oportet[h].

Dem. a. Sebaſtiano.

Iure mariti[i] adulterij accuſare volenti ſexaginta dies vtiles cõputantur: quib⁹ in publico eius[k] facultas fuerit: apud queꝫ reus vel rea poſtulari põt.[k] Et cũ preterierint dies iſti vtiles: marit⁹ quoq; iure extranei[l] agere põt.[l] Et ſi q̃dẽ confidit accuſationi: calumnie notam timere non[m] debet. Nam ad probationeꝫ ſceleris diui parentes mei queſtionem de mãcipijs codẽ modo[n] haberi permiſerunt: quaſi iure mariti ageretur.

Dem. a. Julia.

Propter. Qui tp̃e cõmiſſi delicti non erat maritus nec ſponſus nõ põt vt maritus vel ſponſus accuſare lꝫ ſit maritus vl̃ ſpõſus: ſed ipſa puella cũ auctoritate tutoris accuſabit. h. d. bal.

o ¶ Iuſtus nõ eſt. velut maritus de adulterio ſed de ſtupro ſic vt quilibet alius vt. ff. eo. ſi vxor.

p ¶ Spõſa ei⁹. tũc eniꝫ iure mariti accuſabit: ⁊ forte de adulterio: cum neq; matrimoniũ neq; ſpeꝫ m̃rimonij violare pmittat̃: vt hic. ⁊ ff. e. ſi vxor. §. diuus. ⁊ arg. ff. de iniurijs. l. itẽ apud. §. ſponſum. niſi alij poſtea nupta eſſet: qꝛ tũc nõ eſt ſpes matrimonij vt. ff. e. miles. §. q̃rebat̃ que ẽ ↄtra. vl̃ vbi vxor eſſe non poterat ppter etateꝫ: vt. ff. e. ſi vxor. §. ſi minor. que eſt cõtra. Alij h̃ dicũt ꝙ aliſ nullo modo accuſet niſi qñ eſt ſponſa: ⁊ tũc vt ſpõſam nõ vt vxorẽ p. d. l. ſi vxor. §. ſi minor.

q ¶ Iniurias ſuas. aliſ enim non audit̃ minor xxv. an. vt. ff. eo. ſi maritus. §. lex iul. ſed accuſari poſt pubertatẽ poteſt non prius vt. ff. eo. ſi minor.

r ¶ Curatoribus. vt ⁊ C. de aucto. pte. l. clarũ. de cõcubina autẽ ſtuprata: dic vt. ff. e. ſi vxor in prin.

Propter violatã virginẽ adulterã: q poſtea marit⁹ eſſe cepit: accuſator iuſt⁹ non eſt[o]. Et ideo iure mariti crimen exercere non põt: niſi puella violata ſpõſa eius[p] fuerat. ¶ Sꝫ ſi ipſa iniurias[q] ſuas aſſiſtẽtib⁹ curatoribus[r] p quos etiã negocia ei⁹ gerenda ſũt: pſeq̃tur: pſes prouincie pro debita tanto delicto ſi probet̃ ſeueritate examinabit.

Dem. a. Felici.

Reos adulterij[s] duos ſimul marẽ ⁊ feminaꝫ[t] ex eadẽꝫ cã[u] fieri lex iulia de pudicitia[x] vetat[y]: ſꝫ ordine[z] peragi vtroſq; licet.

Dem. a. Proconſul.

Caſtitati tempoꝝ meoꝝ conuenit: lege iulia de pudicitia dãnatam[a] in penis legitimis pſeuerare. ¶ Qui ãt adulterij dãnatã[b]: ſi quocũq; modo penã capitalem[c] euaſerit: ſciens duxerit vxorẽ: vl̃ reduxerit: eadẽ lege ex cã lẽocinij puniet̃[d].

Dem. a. demetriano.

De crimine adulterij paciſci[e] nõ licet: ⁊ par delictũ accuſatoris pũaricatoris[f]: ⁊ refugiẽtis veritatis inq̃ſitionem eſt. ¶ Qui aũt preciũ pro comperto ſtupro acceperit: pena legis iulie de adulterijs tenetur.

Reos. Maſculus ⁊ femina non poſſunt ſimul de adulterio accuſari ppter exceptionẽ ordis. h. d. bal.

s ¶ Adulterij. ſecus ſi inceſti: vt. ff. e. l. qui pupillam. in fi. ⁊ l. vim paſſam. §. inceſti.

t ¶ Marem ⁊ feminã. i. adulterum ⁊ adulteram.

u ¶ Ex eadem cauſa. vt. ff. eo. ſi maritus. §. fi. l. vim paſſam. §. duos. ⁊ l. nihil. §. penul. ex diuerſo crimine tamen poteſt: vt quia vnus adulterium commiſit: alter domum prebuit: vt. ff. e. l. nihil. §. fi. In alijs autem criminibus quomodo licet accuſare: dic vt nõ. C. de accu. l. qui de crimine. ⁊ qui accuſa. non poſ. l. cum rationibus. ⁊ C. ſi reus vel accuſator mor. fue. l. i.

x ¶ De pudicitia. conſeruanda.

y ¶ Vetat. ab codẽ: ſed a diuerſis poteſt: vt tñ ſerues ordinẽ q legit̃ ff. eo. denunciaſſe. §. queritur. ⁊ ſtatim dices.

z ¶ Ordine. vt incipiat a quo velit ſi illa non nupſit. vel ſi nupſit: ſecit hoc poſt denunciationem: aliſ ab eo incipere debet. ⁊ eius abſolutio pdeſſet mulieri: ⁊ cõdemnatio non nocebit: vt. ff. eo. ſi maritus. §. pe. ⁊ §. fina. ⁊ l. ſeq. per totam. ⁊ l. ij. in prin. ⁊ l. nupta. ⁊ l. vim paſſam. §. nupta. ⁊ j. e. ſi dum in mo.

Caſtitati. Pena per diffinitiuaꝫ impoſita: eſt perpetua. ⁊ qui duxit dãnatam de adulterio vel reducit intelligitur eſſe leno: ⁊ punitur crimine lenocinij. h. d. bal.

a ¶ Damnatã. que pena eſt vt nõ. j. e. quãuis. ac.

b ¶ Dãnatã. vt ⁊ j. e. ſine metu. in fi. Et idẽ ſi de ſtupro fuerat dãnata. ſi aũt ex alijs capitulis legis que multa ſũt: vt. ff. de mino. l. auxiliũ. ſecus eſt: vt. ff. e. l. mariti. §. i. ſed cõcubinã eã habere põt: vt. ff. de ↄcubi. l. i. §. i. ⁊ facit. C. eo. l. ij. ac.

c ¶ Capitalem. principis indulgentia.

d ¶ Puniet̃. eã tñ ammodo accuſare nõ põt: vt. ff. e. l. ſi vxor. §. fi.

De crimine. Dans pecuniã vt euadat ab accuſatiõe adulterij ⁊ accipiẽs pecuniã p cõperto ſtupro pena. l. iulie coercet. h. d. bal.

e ¶ Paciſci nõ licet. ſcꝫ vllo modo. diſtingue tñ: vt. j. eo. ſerui. Azo.

f ¶ Preuaricatoris. in accuſatore totum legi poteſt vt ſiue pſens pũaricetur ſiue deſtitit idẽ ſit. vl̃ primũ in accuſatore: ſecũdũ in reo. ſꝫ neutra placet: qꝛ falſa eſſet preuaricatio: vt. ff. de preuarica. l. iij. in pn. §. fi. Dic ergo traſigẽtis ⁊ pũaricãtis fieri ſimilitudinẽ. azo. hoc modo par delictũ eſt accuſatoris pũaricãtis ⁊ aliqd a reo accipiẽtis: ⁊ ipſi⁹ rei refugientis veritatis inq̃ſitionẽ aliqd dãdo. nam tali tranſactiõe pũaricator ille habet̃ ⁊ vt adulter punitur ⁊ pro confeſſo habet̃. Et dic qd eſt preuaricari: vt. ff. ad turpilia. l. i. §. i. ſed huic. l. eſt contra. ff. eodem ſi maritus. §. ſi negauerit. ⁊ alie plures que eodem modo cõtradicũt.

ẞ.de traſac. l.tranſigere.ꝛ ibi ſolui.
a C Tenet.vt ꝛ.ff.de mino.l.auxiliũ.§.fi.ꝛ.ff.q̃ metus ca.iſti gñe.ꝛ.ff.eo.
marit.ꝛ.ṡ.de cõdi.ob tur.cã.l.mercalẽ.ac.

CRimen. Iure iſto maritus vxorẽ quã retinet in mr̃imoniũ nõ ac cuſat de adulterio: ſecus de iure nouo.ꝛ ſi nõ pbet ſimilitudine ſupplicij dꝫ affici.h.d. ſaly.

rei.h.d.iſta.l.cum auc.hic poſita.Bal.
q C Ante q̃.ſecus ſi poſt:vt.ṡ.e.l.adulteram.ac.
r C Põt.vt ꝛ.ṡ.de accu.l.abſentem.
s C Depoſcit.cũ reus foꝛ actoris nõ ſeqt:vt.ṡ.ð iu.om.iudi.l.iuris oꝛdinẽ.
t C Auferre dꝫ.q: vtile ẽ ipſe:vt.ff.e.l.miles.§.qdã.ꝛ.j.e.l.ad cõmiſſa.ꝛ.ff.q. ex cau.ma.l.ſi qua.ꝛ potes h vſſup.l.adulterã.legere auc. ſi vo criminis alicuius ꝛc. que eſt vt nulli iudi.§.ſi vo qs cõ pꝛeſſoꝝ.col.ix.

b C Dubiũ eſt.ſed nec adulterum põt accuſare niſi õmũ facto diuoꝛ no vt.ff.e.l.miles.§.vo lenti. Ab extraneo aũt põtſ pꝛio virũ lenocinij arguat nõ alſ:vt.ff. e.l.cõſtante.nec obſtat .l.vim paſſaꝫ.§.i.q: poteſt extraneus cõſtante matrimonio.ſ.ſecundo nõ pꝛio.iã.n.denuo nupſerat. Sꝫ hodie et cõſtãte matrimonio põt vir vxoꝛeꝫ accuſare.vñ lege auc.ſed nouo iure ꝛc.q̃ ẽ vt li.ma.ꝛ aui.§. q: vo plurimas.col.viij.
C Autẽtica.

c **S**Ed hodie nouo. debꝫ.ꝛ dotem ꝛ dõatiõeꝫ lucrari ꝛ plus ſi filij nõ ſint vt in coꝛ.
d C Fuiſſet. ex hac etiã eã poterit ei mittẽ repudiũ ꝛ lucrari donati.ꝛ dotem:vt in coꝛ.§.ſi vir de adulterio. col.viij.

SI dum in tuo. Nõ pt ſumi accuſatõis initiuꝫ a nupta niſi denunciatio pceſſiſſꝫ. ꝛ ibi adulter dꝫ puniri vbi eſt cõmiſſuꝫ adulterium.h.d.bal.
e C Factũ ẽ.q: qui i pꝛouincia ꝛc.vt ꝛ.ṡ. vbi de crimĩe agi opoꝛtet auc. qua in pꝛuincia.
f C Solito.diuertẽdo.ſ. pꝛius ab ea:vt.ṡ. e.criminẽ. Itẽ ꝛ non incipiat ab adulterã.ꝛ hoc ſubijcit:nec.n.ꝛc.
g C Nupta ẽ.ſcõo viro.
h C Paſſa.apud pꝛimũ virum.
h C Nuptias. cuꝫ ſcõo viro ꝯtractas.
i C Nõ pceſſit. in caſu etiã ſi nõ pcedat denũciatio:vt.ff.e.ſi qs adulterũ.in pn̄.ꝛ ſa.ad.l.ṡ. eo.l.reos.in fi.ꝛ repete hic q̃d ibi diximus.

ET ſi crimine. Sẽtẽtia lata ꝯtra adulteriũ nõ officit nec ĩfamat adulterã.ꝛ p hoc facit.l.lucius.ff.de infa. vel ſic. Cõdẽnatio vnius ex pluribus qui tenẽtur de eodẽ crimine nõ nocet alteri.Et ꝯtra.ff.e.l.denũciaſſe.Bal.

tur[a]. L Idem.a.Narbo.

CRimen adulterij maritũ retenta in matrimonio vxoꝛe inferre nõ poſſe: nemini dubiuꝫ[b] eſt.
C In auc. vt liceat mr̃i ꝛ auie.§.q: vo plurimas.colla.viij.

COR. **S**Ed hodie nouo iure poteſt.ꝛ ſi accuſatio vera eſſe oſtẽdat: tunc repudium mittere debet[c]:ꝛ in ſcriptis eam accuſare debet. C Si vo illatũ crimen adulterij marit[d] non pꝛobauerit:illis ſubdatur ſupplicijs que mulier paſſura eẽt ſi accuſatio pꝛobata fuiſſet[d].

L Idem.Go:.a.aquilie.

SI dum in tuo mr̃imonio vxoꝛ tua eſſet:ſe adulterio polluit: i ea pꝛouincia in qua id factũ eſt[e]:adulteriuꝫ ſolito[f] moꝛe perſequi õbes. nec enim ab ea que iam nupta eſt[g] adulteriũ paſſa[h] exoꝛdiuꝫ accuſationis ſumi poteſt:ſi denunciatio criminis nuptias[h] non pceſſit[i].

L Idem.a.Baſ.

ET ſi crimine adulterij damnatus:reſtitutus non eſſet vt pꝛoponis:ſi tamen ſoꝛoꝛ tua:cum qua adulterium commiſſum dicebatur nõ eſt accuſata[k]:nec pene nec infamie ſubijci potuit[l].ꝛ multomagis cũ ꝛ accuſatoꝛem vita eſſe functuꝫ pꝛoponas[m].

L Idem.a.Siluano.

ADulterã:ſi poſteaq̃ crimen cõtra eã incohatũ[n] eſt.pꝛuinciã exceſſerit[o]:etiã abſentẽ inter reos[p] recipi poſſe explo:ati iuris eſt.

L Idem.a.Illiri.militi.

SI quondaꝫ vxoꝛ tua ante q̃[q] crimine adulterij accuſaretur prouinciaꝫ exceſſit:neqꝫ abſens accuſari poteſt[r]:neqꝫ in eam pꝛouinciam in qua ſtipẽdiuꝫ facis trãſmitti iure depoſcitur[s]. C Sane cũ per occupatiões militares nõ licuerit: accuſare eã ſolẽniter poteris. nec enim tempus quo munerib[9] militaribus occuparis: vindictam tibi: quã maritali doloꝛe pculſus repoſcis:auferre[t] debet.
C In auc. vt nulli iudicuꝫ.§.ſi vo quis.colla.ix.

COR. **S**I vo criminis cõmiſſi occaſione latuerit:aut pꝛuinciã illã dereliq̃rit in qua deliqt:iubem[9] legitimis edictis a iudice eã reuocari.ꝛ ſi nõ audiat illã in eã pcedẽ q̃ nr̃is legib[9][u] diffinita ſunt. C Si vo cognoſcat q: in alia pꝛuincia degit:iubem[9] pꝛuicie illi[9] iudicẽ in q̃ crimẽ ꝯmiſſuꝫ fuerit epiſtola publica vti: ad pꝛuincie illi[9] iudicẽ in q̃ delinq̃ns õgit. Ille vo q publicas receperit lr̃as piculo ſuo ꝛ officij ſui cõpꝛehẽdet eã:ꝛ ad iudicẽ pꝛuincie trãſmittet[x]:in qua peccauit legitis pn̄is ſubijciẽdã. C Si vo is q publicã epiſtolã ſuſcepit:neglexerit hoc facere:aut officiũ ei[9] tradẽ: aut iperata neglexerit:tũc ꝛ ipm iudicẽ tres libꝛas auri:ꝛ ei[9] offiñ alias tres,p pena iferre iubem[9]. C Si nãt iudex aut aliqs officialiũ ei[9] pp lucrũ eã nõ cõpꝛehẽderit: aut cõpꝛehẽdẽs nõ tranſmiſerit:ꝛ h feciſſe ꝯuincet: ſpoliatus cingulo exilio tradetur.

L Mpa. val.ꝛ gal.aa. archeſilao.

ABolitiõeꝫ[y] adulterij criminis poſtulãs:pſidẽ in cui[9] offõ accuſatio fuerit iſtituta: adire debes. Ceterũ erras tu marite exiſtimãs et ſi ſimpliciter.i.ſine abolitiõe deſtitiſſes:ſenatuſcõ[z].i pſona tua futuꝝ locũ nõ fuiſſe.diuerſuꝫ.n.diui pꝛicipes ſepe ſanxerũt[a]. C Qui[b] i h amplius ſcias:nullã fuiſſe tibi vlteri[9] poteſtatẽ iſtituẽde hm̃oi accuſatiõis: q: ꝛ decreto patꝝ ꝛ lege pꝛonia ei q iure viri delatũ adulteriũ nõ pegit: nũq̃ poſtea[c] id crimẽ deferre pmittitur. L Idem.a.victoꝛi.

SIne metu legis iulie de adulterijs cohercendis reuocare vxoꝛẽ i mr̃imoniũ potes:cũ nihil h amplius q̃ libellos accuſatiõis obtuliſti.q: poſtea cõpiſſe te affirmas q: vana idignatiõe ad accuſatiõnẽ incitat[9] fueris[d]. Is.n.cõmittit in penã:quã lex certo capite[e] denunciat: q vel publice adulterio dãnatam hꝫ:vl adulterã ſciẽs vt ignoꝛãtiaꝫ ſimulare nõ poſſit retinet vxoꝛeꝫ[f].

E L Idem.a.ꝛ.c.ioh.
Uꝫ q duas ſimul hũit vxoꝛes[g]

C Aut.
SI vero. Abſens accuſatus legitime ẽ euocandus:ꝛ eo nõ veniẽte pcedet vt a iure pmittit.ꝛ in delictis fit remiſſio ad locũ vbi qs deliquit.q̃d ſi iudex loci vbi re[9] degit facere neglexerit puniẽt ipſe ꝛ eius officiũ foꝛma ꝛ pena hic ſcripta.h.d.Saly.
u C Noſtris legib[9] ꝛc.vt requirat ꝛ bona illius annotẽtur: vt.ff.de requi.re.l.i.
x C Trãſmittet.hic eſt ar.cõtra.ff.de iudi.l.hẽs abſens. Sol.ſpãle ẽ in delictis:vt hic ꝛ.ṡ.vbi ð cri.agi opꝫ.l.fi.ꝛ in auc.vt iudi.ſine quoquo ſuf. .§.neceſſitatẽ.col.ij.ꝛ idẽ vbi cuiqꝫ certe pſone cognitio mãdat vt pſidi:vt.ṡ.ne liceat po. l.i.ꝛ vbi qs ðeur. vl̃ coboꝛ.l. ſꝫ in ꝯtractib[9] ſi ibi nõ inenit: bona q̃ hꝫ ibi poſſident:non tñ iuit[9] reducit ſi alibi v̄ſetur vbi hꝫ foꝝ vl̃ domiciliũ. ſꝫ ſi alſ latitet pt idẽ q̃d in crĩbus dici. vl̃ dic vt i ꝯtrario notaui.

ABolitione. Maritus q de adulterio accuſauit ſine abolitione nõ põt deſiſtere.hoc pꝛio.Et dñſtẽs ab accuſatõe eſt excluſus ppetuo. hoc ſecũdo.bal.
y C Abolitionẽ.i.licentiã deſiſtẽdi vt in turpilianũ non incidat.
z C Senatuſcõ. turpiliano.
a C Sanxerũt.imo videt nõ incidere: vt .ff.ad turpil.l. in ſenatuſcõ.§.eos. So.illud intellige in patronis nõ i marito.cui ſolutiõi ẽ ar.ꝯtra .ff. de bo.li.q cũ maioꝛ.§.iij.ꝛ.§.ſi libertus.vñ dic q: i ꝯtrario loquit ð tutoꝛe ꝛ qbuſdã alijs q ſine metu calumnie accuſant: nõ ð marito. Ml̃ dic aut i cuiuſ dẽti erat vir calũ.vt h:an nõ vt ibi.ar.ṡ.q accu.nõ poſ.l.ij. ſꝫ a pena taliõis p.l.remã ex cuſat. Itẽ ꝛ ab ĩfamia q̃ p turpil.et ipõnit:vt.ṡ.e.l.iure mariti.ꝛ ſic et põt dici q: quo ad qd hꝫ locũ turpil.ſ. ad penã v.libꝛaꝝ auri nõ ad ĩfamiã q̃ ſũt pene turpil.vt.ff.ð pꝛuarica.l.ij.§.fi.ꝛ.j.ad tur.l.j.ſic et iſto mõ põt tolli ꝯtrariũ.
b C Qui.ſ.tu marite.

h C Accuſata. per lr̃.cõteſta.
l C Potuit.lꝫ abſolutio pdeſſet:vt.ff.e.denũciaſſe.§.fi.ſꝫ an maſculus ſi depꝛehẽdat erit ĩfamis:rñ.nõ ſm Io.lꝫ ſecus in fcia:vt.ff.ð ritu nup. l.palã.§.que in adulterio.
m C Pꝛoponas.facit.ff.e.denunciaſſe.in fi.ꝛ.l.ſe.

ADulterã. Adultera in abſentia põt recipi inter reos.h.d.Bal.
n C Incohoatũ.per lr̃.cõte.
o C Exceſſerit.nõ repu.cã:vt.ff.e.ſi maritus.§.lege.
p C Inter reos.hoc fiebat poſt lr̃.ꝯteſt.an aũt ꝯdẽnet dici.ṡ. de accu. .l.abſentẽ.ꝛ facit.j.e.l.q̃uis.ac.

SI quondã. Contra adulterã nõ põt pcedi in abſentia. Et remiſſio que fit in delictis nõ debet fieri ad iudicẽ incõpetẽtẽ.ſꝫ ad iudicẽ

c C Nunq̃ poſtea.vt.ff.e.l.queſitũ.§.fi.ꝛ ad tur.l.qui deſtitit.ꝛ.ṡ. qui accu. nõ poſ.l.accuſationem.

SIne metu. Põt maritus re integra libello accuſatoꝛio renunciare.ad quem offerẽdum ex leuitate ꝛ ſola ſuſpicione proceſſit.ꝛ ſibi reconciliare vxoꝛem.hoc dicit bal.
d C Fueris.vt ꝛ.ff.e.l.mariti lenocinũ.in pn̄.ꝛ.§.q̃d ait.ꝛ.ff.e.q̃ſitũ.§.fi.ꝛ ar. .ff.ad tur.l.queſitum.
e C Capite.multa.n.erãt capita legis:vt.ff.de mino.auxilium.
f C Uxoꝛẽ.vt ꝛ.ṡ.e.caſtitati.ſed hodie ꝯtra.vt.ṡ.e.auc.ſed nouo.

EUꝫ qui duas. In delictis nõ reqritur q: factũ pducat iuris effectuꝫ:ſꝫ ſufficit ille effectus q eſt merꝫ factũ hoĩs. Uel ſic. Hñs duas vxoꝛes eſt infamis.ꝛ datũ p matrimonio putatiuo repetit:ꝛ pmiſſuꝫ nõ petit. h.d.Bal.
g C Uxoꝛes.idẽ ſi ſpõſas:vt ꝛ.ff.ð his q no.infa.l.i.idem ſi vnam ſponſam

⁊ aliam vxorem.
a ¶ Infamia.vt.d.l.de infami.⁊.l.qd ergo.§.ij.⁊.ff.de ince.nup.l.neminez
b ¶ Effectus.de eni nõ ſūt duo matrimonia.ſi.n.pmū valet ſcōm nō valet.
c ¶ Cogitat.ſecūdo conamine.⁊ eſt ſic.ff.de excu.tu.l.ampliſſimi.
d ¶ Vxorē.⁊ ſic nō ē in dolo:vt.ff.e.l.pe.
e ¶ Infert.nō dicit adulterij:ſʒ ſtupri.⁊ ſic nō ɔmittit maritus adulteriū ad ſolutā accedens vt dirimus.ſ.e.l.j.
f ¶ Prouincie.niſi dediſſes ſciens.⁊ idē in ɔuerſis q̄ p vxores reuocant.ac.
g ¶ Quaſi ſponſa.q.d.nullo mō:vt.⁊.ſ.d dona.ante nup.l.ea.rēs ſi data.q: ex ſua nō tua parte eſt turpitudo in ſtar eius qd meretrici pmittit vt.ff.d ɔdi.ob tur.cā.l.idē.§.j.⁊ facit.ff.d dōa.iter vi.⁊ vx.l.cū hic ſtatus.§.pe.⁊ ſi.

Q Vāuis. Abſēte reo pōt ferri ſniā p eo ɔtra accuſatorē pñtē ēt in cā capitali.b.d.ſm azo.ſm aliū intellectū.b.d.Exceptio pcuratoria in crīe nō pt opponi poſt ɔcluſū vel quaſi ɔcluſū in cā.iſta eſt ſcda lec.Vel ſic.Exceptio pcuratoria in criali nō pt opponi crīe nō liqdato.b.d.⁊ nō.l.optimā.bal.
h ¶ Oportere.vt.ſ.d ac.l.ſi.
i ¶ Tuis.o iudex q ɔſulis me.
k ¶ Materiā.propriū nomē vxoris accuſate.
l ¶ Viatoris.propriū nomē viri qui accuſat.
m ¶ Queſtionibus.p tormēta poſtulāte viro q accuſabat.
n ¶ Viatoris.ſ.abſētis cauſa reipubli.ac.
o ¶ Preſentiā.al's eni pcedi nō deberet p.d.l.ſi.ſ.de accu.ſʒ certe b ē ſpāle.⁊ q: marit' vſqʒ ad ſniāʒ ſteterat ⁊ oia p egerat.⁊ q: in ſuitio reipub.erat.vel iō poſtulabat vt obij ceret:q iſte nō poterat accuſare p pcuratorēʒ:qd fecerat.ſʒ ⁊ hoc nō pōt.q: cū ſit dilatoria ante debuit pponi:vt.ff.e.ſi maritus.§.preſcriptōes.
p ¶ Confecto.i.pfecto facinore q: ita plene pbatū erat q ſola ſniā reſtabat.
q ¶ Limitis.preerat eni ad limites iperij cuſtodiēdos.⁊ facit.ſ.e.adulterā.⁊.ſ.quo ⁊ qn tu.l.ſi.⁊.j.vt itra certū tpᵃ.l.ſi.

F Edıſſimā. Tolle voluntatē de medio ⁊ ois actus eſt indiffereñs.bal.
r ¶ Fediſſimā.loquit in pñ.qn mulier ſpōte cōmittit ſtuprū cū aliquo.Aliū diſt loq quū ſola agit vt vir:ſic eōtra vir vt ſola.ſ.e.l.cū vir.⁊ ſic facit.ff.de poſtu.l.j.§.remouet.ptia placet.
s ¶ Voluntatē.nā ⁊ accuſari de adulterio vel ſtupro nō poſſunt:vt hic.⁊.ff.e.ſi vxor.§.ſi quis.
t ¶ Placuit.⁊ nō hunc violētū tā ſtupri q de vi pu.ſine preſcriptiōe qnquē nij poſſe accuſari:vt.ff.e.l.mariti.§.ſi.

A D cōmiſſa. Tempus vtile nō currit abſenti in cauſa militie:ſʒ bene currit reuerſo.b.d.bal.
u ¶ Certa tēpora.al's certa tēpora.⁊ al's certa reo tpᵃ ⁊c.q: ⁊ ipe vir qui accuſat dicitur reus lenocinij.
x ¶ Que vtiliter.ad ſex mēſes reſtringitur nō ad quinquēniū qd continuū eſt vt dirimus.
y ¶ Tempora.ſ.ſex mēſes vtiles ⁊ quinquēnium ɔtinuum:vt.ſ.e.l.iure mariti.⁊.l.adulter.ff.e.quinquēnium.
z ¶ Habebis.cōi iure cū dixerit.ſ.e.l.ſi quōdā.nō auferri tēpora talꝫ abſentie.⁊ facit.ff.q.ex cau.ma.l.ſi qua.
a ¶ Pretēdas.ſtatuetur eni terius vltra quē nō audieris:vt.ſ.q accu.non poſ.l.ſi ca.ne ſemp iactes te accuſaturū.qā vt hic dicit.⁊ facit.ff.de redhibi.cū ſex.⁊.ff.de diuer.pre.l.j.⁊.ff.e.l.miles.⁊.l.ſi vxor.

ſine dubitatione cōmitat infamiaᵃ. In ea nāqʒ re nō iuris effectᵇ' quo ciues nr̄i matrimonia contrahere plura phibent:ſed animi deſtinatio cogitatᶜ. Verūtamē ci q te ſicto celibatu:cū aliā matrēfamilias in pūincia reliqſſet ſolicitauit ad nuptias:crimē etiā ſtupri:a quo tu remota es(q vxorēᵈ te eē credebas) ab accuſatore legitimo ſolēniter infertur. Certe res tuas oēs q̄s eo interceptas mīmonij ſimulatiōe deploras:reſtitui tibi oī exactionis inſtātia ipetrabis a rectore pūincieᶠ. Nā ea qdē que ſe tibi ſponte daturū pmiſit:quō repetere cū effectu potes quaſi ſponſaᵍ?

I Mp.diocle.⁊ max.aa.ad.pōpo.

Q Vāuis indubitati iuris ſit:quotiens adulterij crimē intendit pſentiā accuſatoris pcedere oporteᵇ.tū qm ex lr̄is tuisⁱ cognouimus materiāᵏ ppoſiti viatorisˡ vxorem habitis qōibusᵐ cū iuliano quōdaz adulterium cōmiſiſſe detectaz:ſub ipſa platiōe ſnie viatorisⁿ ipſius pſentiāᵒ poſtulaſſe:nō putamus:ɔfectoᵖ pene in iudicio facinore:etiam agitata qōne ɔuicto:ppoſitum ab excubijs limitisᑫ reuocādum.

I Dem.aa.⁊.cc.Dionyſio.

F Ediſſimāʳ earuʒ neqtiam que pudorem ſuum alienis libidinibus proſternūt:nō etiā earum q̄ per viʒ ſtupro comprehēſe ſunt:irreprehenſaʒ voluntatemˢ leges vlciſcuntur.quē etiaʒ inuiolate eſtimationis eſſe:nec nuptias earuʒ alijs interdici merito placuitᵗ.

I Dem.aa.⁊.cc.Siliano.

A D cōmiſſa adulteria atqʒ accuſandas vxores certa tpaᵘ q̄ vtiliterˣ ɔputari ſolēt pſcripta ſunt.
¶ Si igr p occupatiōes publicas accuſationē inſtituere non potuiſti:nec añ creditū tibi munᵒ pſcripta tpaʸ tranſacta ſunt:poſt depoſitam ſollicitudinē qua detineris:integrā accuſandi poteſtatez habebisᶻ.ad quā quūʒ vocare ceperis:pperare debebis:ne effrenata licentia ad deterrēdaʒ aduerſariā future accuſatiōis ſpecieʒ pretendasᵃ.

I Mpa.archa.a.Dionyſio.

S I eius a quo tūc adulterij rea poſtularis:cōtra iurisᵇ formā cōtubernio beſiſti:inumeris te auctoritatibus tueri potes.

I Dem.a.Obſinio.

S I ea que ſtupro tibi cognita eſt:paſſimᶜ venalem formam exhibuit:ac proſtitutaʒ meretricio more vulgo ſe pbuit:adulterijᵃ crimen in ea ceſſatᵇ.

I Dem.a.proculo.

S Erui ob violatuʒ cōtuberniuʒ adulterij crimie accuſari non poſſuntᶜ. ¶ Is autēᵈ qui poſt diſſolutumᵉ matrimoniuʒ vxorem licito more duxerit:obqʒ intentate accuſationis ac potentis patrocinij metuʒᶠ:ei qui accuſationē inſtituerat aurum ⁊ argentuʒ dedit:ad recipienduʒᵍ id:ad vlciſcēdāqʒ turpis lucri cupiditatem adire preſidē poteſtʰ. Qui examinatis partium allegationibus:⁊ iquiſita fide veri.ſi quidem id qd ab eo qui innocens eſt:ob illati criminis timorem datū eſſe cognouerit:quēadmoduʒ ſententiam formare debeat:ex euidētibus iurisⁱ placitis iſtruet. ¶ Sin ꝟo cōſtiterit corruptiᵏ matrimonij velut mercedem ad captandam impunitatem ſolutaʒ eſſe pecuniā:euʒ q'ēt aduerſus ſenatuſconſultiᵐ ceſurā cū fediſſimo flagitio accepit:puniri iubebit.

I Dem.a.Soſiano.

E T ſi libidine intemperate cupiditatis ex actorū lectione exariſſe te cognitū eſt:tū cū ancillas te comprehendiſſe ⁊ non liberas ſtupraſſe detectū ſit:ex huiuſmōi ſnia

S I eius. Exceptio nullitatis matrimonij excludit actum ab actiōe adulterij.b.d.bal.
b ¶ Cōtra iuris.q: erat ſeruus.ad qd eſt.ſ.e.l.ſerui.⁊.ſ.l.pri.⁊ in quibuſdam libris deeſt hec lex.

S I ea que ſtupro. Stuprum punibile nō ɔmittitur cum meretrice.b.d.bal.
c ¶ Paſſim.i.ſine delectu vt.ff.de ritu nup.l.palam.
a ¶ Adulterij.i.ſtupri.nā adulterium nō ceſſaret ſi ē ɔiugata.nō.n.ſoli ⁊c.vt.ff.e.ſi vxor.§.plane.⁊ ſic lex iulia vno pro altero vtitur:vt.ſ.e.que adulterium.⁊.ff.e.mariti.§.j.⁊.l.inter liberas.§.lex.
b ¶ Ceſſat.vt nec ipſa nec tu poſſitis accuſari ſic ergo bʒ plus luxuria q̄ caſtitas.⁊ ſic ē ar.ɔtra in auc.de reſti.⁊ ea que pa.§.ſi.col.iiij.

S Erui. Matrimonium qd non eſt:violari nō pōt.Redimens ſuam vexationē quod dedit repetit.⁊ vltra criminaliter punitur accipiens.Sed redimens ſuum peccatum ſuper quo non poterat tranſigere quod dedit non repetit ⁊ punitur tam ipſe q̄ accipiens.b.d.Bal.
c ¶ Nō poſſunt.vt.ſ.ff.e.inter liberas.ſed agit ſerui corrupti ⁊ iniuriarum.⁊.l.aql.vt ibi ⁊.ff.de iniur.ſi ſtuprum.Et ē ratio:q: nec eſt ibi matrimonium:vt.ſ.de ince.nup.l.cum ancillis.ſed lʒ directa accuſatio ceſſat tū extraor.etiam punitur.vt in.d.l.inter liberas.⁊.ff.de offi.pre.l.finali.
d ¶ Is autē.ticius diſſociauit matrimonium quod cum berta habebat.quā accepit poſtea Caius in vxorē:⁊ hūc vellet accuſare Ticius quaſi durāte primo matrionio adulteraſſet cū ea.quod timēs Caius dedit.e.ticio vt deſiſteret.Si iniuſte opprimebatur repetet qd dedit ſecꝫ.e.ſi iuſte:non.⁊ etiā punit qui accepit.
e ¶ Diſſolutū.alia cā q̄ adulterij vel ſtupri:vt.ff.e.mariti.§.j.
f ¶ Metū.nā potētes aduocatos ticius habebat.
g ¶ Ad recipiēdum.hoc per ɔdi.ob tur.cām.ex parte.n.accipiētis tm̄ eſt turpitudo:vt.ff.de calū.l.in heredē.§.j.ad vlnoneʒ agit.l.iul.repe.ad vtrūqʒ agitur actione in factum de calū.que in quadrupluʒ datur vſqʒ ad annum.⁊ ſic ad datum ⁊ ad penā:vt.ff.ad.l.iul.repe.l.antepe.⁊.ff.de calū.l.j.in pn.⁊.§.j.
h ¶ Poteſt.caius qui dedit.
i ¶ Iuris.inducētis predicta auxilia.⁊ facit.ſ.de ɔtrahē.ſtip.ſigdem.⁊.ff.de calū.ſi ab eo.ſʒ ɔtra.ſ.qd me.cau.l.accuſatōis.ſol.vt ibi.
k ¶ Corrupti.i.delicti quo corrumpunt matrimonia.
l ¶ Eum qui etiam.punitur ergo reus q: habetur pro confeſſo:vt.ff.d preuari.l.in omnibus.accuſator incidit in tur.⁊ etiam de precua.accuſari poteſt:vt.ſ.e.de crimine.
m ¶ Senatuſcōſulti.turpil.

E T ſi libidine. Dānatus de libidine cōmiſſa cum ancilla non efficitur infamis.b.d.bal.
n ¶ Ex huiuſmodi.quia pronunciatum eſt te feciſſe predicta.argu.ff.ad turpil.l.j.§.j.

a ¶ Grauatā. ſic. ꝟ. de his qui nō. infa. l. ea que.
b ¶ Manifeſtū eſt. facit. ꝟ. e. l. ſerui. ⁊ l. inter liberos.
Q Uoniam. De emergēti ⁊ incidēti emergens eſt prius agitādū ꝙ̄ de cauſa prīna. h. d. bal.
c ¶ Alexādrū. ticius accuſabat alexādrū de adulterio. alexander obijciebat d lenocinio ꝯtra ticiū. tici⁹ replicabat alexādrū eē ſeruū ⁊ ſic nō poſſe de lenocinio opponere. hoc tertiū debꝫ prius iquiri.
d ¶ Suo. alexandro.
e ¶ Perſpiximus. ticium. ſ.
f ¶ In primis. i. anteꝙ̄ de adulterio vel lenocinio queref. nec eniꝫ añ poſſunt alie due determinari. ſic ergo ciuilis preponitur criminali vt ꝟ. ⁊. ſ. ad. l. fau. de pla. l. preſes. ⁊ hoc iō qꝛ ꝑiudicialis eſt. aſs cōtra: vt. ꝟ. de ordi. iudi. l. ſi. ꝙ eſt ꝯtra. An aūt de hac incidenti ꝓnūciabitur: dic ꝙ non. lꝫ quidā ſic: vt nō. ꝟ. de or. iu. l. j.
g ¶ Poteſtatē. hoc ſi nomē ſuū nō erat inter reos receptum. alſ nō pōt extraneus obijcere lenociniū: vt. ff. e. l. j. §. extraneus. ⁊ l. ſi maritus. §. preſcriptiones. ꝙ ſunt contra.
h ¶ Impedimentis. ſꝫ cur nō licet ſe defendē? tū. nō ſe defendit ſꝫ aliū aggrauat qui lenociniū opponit: vt. ff. e. l. j. §. ſi publico.
i ¶ Statuit. ſ. gladij: vt ꝟ. eo. ꝗuis. ꝙ etiam in ſeruos pōt ſtatui: vt. ff. de accuſa. hos accuſare §. omnibus. ⁊ facit. ꝟ. de or. cog. l. ij.

grauatā^a poti⁹ opinionē tuā ꝙ̄ infamia afflictaꝫ eſſe manifeſtum eſt^b.
L Idem. a. Criſpino.
Q Uoniam alexandrum^c qui in crimē vocatur: etiam preſcriptionē eſſe pollicituꝫ eo noīe: ꝙ accuſator vxoreꝫ poſt cōprehenſum adulteriū penes ſe habuiſſe videatur: ⁊ de ſtatu ſuo^d agere nūc velle ꝑſpeximus^e: ita ordo queſtiōis dirimendus videf: vt in ꝑmis^f quidē de ſtatu alexādri queraf: ita vt ſi cū liberum eſſe adhibita audientia deprehēderis: preſcriptiōis ei obijciēdum facias ꝑtātem^g. ¶ Si vō eundem ſeruuꝫ eſſe cognoueris: remotis preſcriptionis impedimentis^h: in adulteriuꝫ crimē protinus debebis inquirere: ac ſi euꝫ detectum in eo flagitio eſſe perſpexeris: penaꝫ decernere quā in adulterij crimen leguꝫ ſanctio ſtatuit^i.
L Idem. a. Folio.
C Ommiſſum ante adulterium cuꝫ eo cui ſe poſtea nuptijs ſociauit: velamento matrimonij nō extinguitur^k.
L Idem. a. Lecordio. Rec. pro.
I Ta nobis pudor cordi eſt: vt remoueamus ꝓſci iuris ambages^l: ⁊ conſtituamus in adulterij queſtione^m (abolitis de remedio ceteris preſcriptionibus^n: preter quinquēnij^o temporis ⁊ lenocinij qđ marito obijcitur: exceptionem. illam etiam que poſt ſolutum prius matrimonium ante denunciationem nupte competit) fideꝫ criminis^p noſci. indignuꝫ enim eſt vt vltionem pudoris^q preſtigia^r verſuti^s iuris excludant.
L Impa. conſtan. a. africano.
Q Ue adulteriuꝫ^t cōmiſit vtrum domina^u caupone an miniſtra fuerit requiri debebit: ⁊ ita obſequio famulata ſeruili vt plerūꝗ̄ ipſa intēperātie^x ꝓbuerit vina: vt ſi domina taberne fuerit: nō ſit a viculis^y iuris excepta. ¶ Si vō potantib⁹ miniſteriuꝫ prebuit: pro vilitate eius q̄ in reatuꝫ deducif ab accuſatiōe excluſa: liberi q accuſantur abſcedāt. cum ab his feminis pudicitie^z ratio requiratur que iuris nexibus detinētur^a: ⁊ matrifamilias nomē^b obtineāt. he autem immunes a iudiciaria ſeueritate ⁊ ſtupri^c ⁊ adulterij ꝑſtentur: quas vilitas vite dignas leguꝫ obſeruatione non credit.
L Idem. a. ad eua.
Q Uāuis adulterij crimē iter publica referaf^d iudicia: quorum dilatio in cōe oībus ſine aliq̄ legis interpretatiōe ꝯcedif^e: tamē ne volentibus temere liceat fedare connubia^f: ꝓximis^g neceſſarijſꝗ̄ ꝑſōis

r ¶ Preſtigia. preſtigia dicitur quādo ꝑ incātationem fit vt qđ ante oculos eſt nō videf. vel ecōtra ꝑſtigiuꝫ eſt qđ ꝑſtigalt faciē oculoruꝫ: ⁊ oſtēdit qđ nō ē: vt faciunt mimi ⁊ ioculatores. ita ergo dicta ꝑ illoꝝ captiōes obuibrant. M.
s ¶ Verſuti. verſutū eſt veſtimētū quū id qđ dꝫ eē extra ponit intus. ⁊ ad eius ſilitudinē dicitur ius verſutuꝫ: qꝛ nō punit qđ eſt puniēdū ⁊ econtra ſm azo. q Io. nō placet. qꝛ vt dicit. M. veſtimētuꝫ dꝫ magis dici ſutū ꝙ̄ verſutū. ſꝫ certe ⁊ verſutū ꝓprie dici pōt vl dic ſꝫ Io. vſutū ius. i. decipiēs ius quo ꝑ quaſdam vſutias ⁊ machinatiōes verboꝝ hoies ab accuſatiōe repellebātur. vt ſi cadēt a ſyllaba caderet ab accuſatiōe ſm azo. idem ⁊ hō dicitur verſutus qui intēdit deceptionibus.
Q Ue adulterium. Adulteriū cōmiſſuꝫ cū dña caupone eſt punibile. ſꝫ nō cōmiſſuꝫ cū famula: que ꝓpter ſui vilitatē legū laqueis nō inodaf. h. d. bal.
t ¶ Adulteriū. i. ſtupꝝ. lex. n. iul. ꝓmiſcue vtif hoc verbo: vt. ꝟ. e. ſi ea que. ⁊ ff. e. inter liberas. §. lex iul.
u ¶ Dña. lꝫ nō nupta.
x ¶ Intēperātie vina. i. vina ex qbus oriſ intēperātia ⁊ incōtinētia. vn̄ illud. Nolite inebriari vino in quo ē luxuria. vēter. n. mero affluens facile deſpumat i libidinē.
y ¶ A viculis. vicula iuris dicitur que aliquē pro delicto vinciūt ad penaꝫ.
z ¶ Pudicitie rō. i. obſeruatio. ac.
a ¶ Detinenf. ſi deliquerint.
b ¶ Nomē. hic nō tamē ſtricte accipif: vt. ff. de lib. exhi. l. deinde in ſi. ſꝫ largo ꝙ. ſ. nō viuat meretricio more: vt. ff. de vbo. ſigni. l. ꝓnunciatio. §. materfa. in tertia ſignificatiōe dicitur illa que ſui iuris eſt: vt. ff. de his qui ſunt ſui vel alieni iuris. nam ciuiuꝫ.
c ¶ Et ſtupri ⁊ adulterij. ex hoc colligunt quidaꝫ ꝙ ſiue ſit nupta ſiue nō illa q̄ meretricio more viuit ꝙ nō ꝯmittatur delictū: cum de vtroꝗ̄ hic ponat. ſ. de adulterio ⁊ ſtupro. Item pro hoc ꝙ maritus talem retinēs accuſare eam non poteſt quaſi lenocinium exercēs: vt. ꝟ. e. l. ita nobis. Tu dic ſi eſt nupta ꝙ̄ ꝙ̄ vulgaris pōt accuſare cōmiſſuꝫ: vt. ff. e. ſi vxor. §. j. ſic intelligitur in nupta meretrice. ff. de ritu nup. l. ſtuprū. quāꝙ̄ alij de alia vulgaritate predicta intelligant. d. l. ſi vxor. loqui. nec obſtat nobis hec littera: qꝛ ambo ponūtur pro ſtupro tñ. q. d. quouis noīe cenſeatur. ⁊ ſic dices ⁊ pro. i. Iteꝫ nec obſtat ꝙ a viro non poteſt accuſari quia ab alio poteſt. ſed a viro ſi eam deſerat. Item ⁊ ſi eſt recepta viri accuſatio anteꝙ̄ obijciat lenociniuꝫ. ⁊ ſic non ē ſimpliciter verum eam nō poſſe a viro accuſari. ⁊ facit ad hoc. ff. de cōcubinis. l. in concubinatu.

Q Ommiſſum. Matrimoniuꝫ ſubſequēs nō purgat delictū precedens. h. d. bal.
k ¶ Nō extinguit. ſ. cōmiſſuꝫ. hec tñ nō accuſef ſed adulter pri⁹. ⁊ tunc ipſa poterit accuſari: vt. ff. e. l. miles. §. volēti. ⁊ §. lꝫ. ⁊ ꝟ. eo. l. ſi dum in tuo. Itē nec ipē eā iure mariti accuſat que tūc ſua vxor nō erat: vt. ff. e. ſi vxor. §. ſi qs vxorem.
I Ta nobis. In adulterij qōnibus ꝓcedif exceptōib⁹ fruſtratorijs nō obſtantibus. vel ſic. Nulla exceptio obſtat examinatiōi crīs: niſi d qua cauef noīatiꝫ in iure ꝙ obſtet. h. d. tex. ſupplef ꝑ glo. vl ſic. Clauſula generalis nō obſtante exceptōe: nō intelligif remouere exceptōes legitimas: ſed inanes. Vel ſic. Iudex oēs cauillatōes dꝫ amouere ⁊ venire ad rē de q agif: ita ꝙ nō dꝫ pati ꝙ per cauillatōes cā ꝑtrahaf. Vel ſic. In crīe adulterij iudex dꝫ admittere tres exceptiōes. ſ. preſcriptōis lenocinij ⁊ ordinis. alias vō dꝫ reijcere. ⁊ ꝙ relatiuꝫ alias intelligitur de his diuerſis nō ſolū ſubſtantia ſꝫ ēt rōne. nō aūt alias in quibus ſimilis vl maior rō eſt admittēdi. h. d. l. noſtra. bal.
l ¶ Ambages. i. exceptōes ꝑ ambages inductas. q̄lis erat ꝙ non ante accuſaret vir ꝙ̄ dotē redderet vel alia debita vxori: vt. ꝟ. e. l. adulterij.
m ¶ Queſtione. accipe fidē criminis noſci. qđ ē. ꝟ. ⁊ hoc abolitis ⁊c̄.
n ¶ Preſcriptōibus. que erāt tales vt dici ⁊ plures ſimiles.
o ¶ Preter quinquēnij. tres tñ excipit. Quinquēnij de qua hēs. ꝟ. e. l. adulter. Et lenocinij que ſiue ab vxore ſiue ab extraneo opponaf: anꝙ̄ nomē accuſati vel accuſate ſit receptū inter reos repellif accuſator ⁊ ēt punif vt hic ⁊. ff. ſo. ma. l. cū mulier. ⁊ l. viro. ⁊ ff. e. l. j. §. lenocinij. at poſt nomē receptū iter reos ſiue inchoatā accuſationē extraneus nullo modo poteſt opponere. vxor accuſata poteſt: nō vt ſe releuet: ſed vt virum grauet: vt. ff. e. l. j. §. qui hoc dicit. ⁊ §. ſi publico. ⁊ §. extraneus. ⁊ l. ſi maritus. §. preſcriptōes. Tertiā excipit q cōpetit nupte ſecundo ante denunciationē de qua habes. ꝟ. e. ſi dū in tuo. Sed lꝫ has tres tñ videaf ſuare tñ ⁊ alie plures ſunt vt exceptio. vj. mēſiū. ⁊ l. lx. dierum: vt ꝟ. e. l. iure mariti. ⁊ ff. e. l. mariti. §. vj. mēſiū. Itē eſt alia ſi deſtitit ſemel vt. ꝟ. e. l. abolitionē. in ſi. Itē ſi negauerit ſe velle accuſare: vt. ff. e. ſi mariti⁹. §. ſi negauerit. Itē ſi ⁊ ipē accuſator alſ eſt adulter ⁊ turpis: vt. ff. e. ſi vxor. §. iudex. Itē ſi eā vxorē duxit. qꝛ eaꝫ approbare videf: vt. d. l. ſi vxor. §. ſi. Itē ſi adulter eſt abſolutus proficit adultere: vt. ff. e. denunciaſſe. §. querū. Dic ergo ꝑter has tres ⁊ ꝑter alias ſifcs approbatas a iure vt nō obſtent ꝑdicta iura que vt ꝯtraria hic ſignātur. M.
p ¶ Fidē criminis. i. veritatē. azo.
q ¶ Pudoris. i. caſtitatis.

Q Uāuis. Non omnibus permittitur accuſatio adulterij pariter ⁊ eque. ſꝫ ꝓio cōiunctis neceſſarijſꝗ̄ ꝑſonis. Et iter illas ꝓio ꝑmittif hoc marito: qꝛ magis proprie propriū dolorē exeqf. ⁊ qui ſine inſcriptione ⁊ ſola ſuſpicione pōt accuſare. Itē nō lꝫ matrimoniū ſub falſis contumelijs deformare. ⁊ adulter debet decapitari. h. d. bal.
d ¶ Referaf: vt. ff. de pub. iudi. l. j.
e ¶ Cōcedif. ⁊ inde dicunf publica: vt inſti. de pub. iu. circa ꝑn.
f ¶ Fedare cōnubia. hoc. n. licere non dꝫ: vt hic. ⁊ ff. e. l. cōſtāte. Sꝫ qd ſi matrimoniū eſt ſolutū: videf ꝯtra quaſi ceſſante cauſa. econtra idē qꝛ adhuc videf fedari ꝓcedēs matrimoniū. qđ placet: qꝛ ⁊ vir non accuſat niſi ſoluto matrimonio: vt. ꝟ. e. l. crimen adulterij. quem preferri conſtat vt hic: ⁊ probatur ꝟ. e. ſi mulier.
g ¶ Proximis. inter hos ēt eſt ordo cū vir preferatur vt hic ſubijcit. Sꝫ ꝯtre dicit tñ: cū ēt alij poſt hos admittanf: vt. ff. e. l. j. in ſi. ⁊ l. ij. ⁊ iii. Rñ. intelligitur donec ꝑdicti extēt: ⁊ accuſare non recuſent. inter ceteros aūt iudex eliget: vt nō. ꝟ. e. l. iure mariti. lꝫ hec lex ordinet.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

a ¶ Verus dolor. nõ tñ defendẽdi connubium. ſed an alij vlteriores: forte nõ. Itẽ an hi poſſint iure mariti oẽs accuſare: rñ. ꝙ ſic quo ad hoc vt pferantur alijs vt hic dicit. ſic nõ quo ad alia priuilegia que habet vir: vt dixi. ſ. eodem. l. iure mariti.

b ¶ Crimen. i. criminis accuſationem.

c ¶ Cõpeſcant. oĩmodo eniʒ permittit abolitio. ſed in alijs diſtinguat: vt. j. de aboli. l. ij. in fi. ⁊. ſ. e. l. abolitionẽ.

d ¶ Oportet. cõtra adulteraʒ vt ſ dicit cui gdẽ ⁊c. ſʒ an idẽ ↄtra adulterũ: rñ. idem.

e ¶ Reã. i. accuſare eam. ſic ⁊ reus. i. accuſatus ponit. ff. ad ſil. ppl veneni. §. ſi. ⁊. ff. de teſti. l. in teſtimoniũ ⁊ de acqr. here. l. pãtonius. §. rei pduellionis ſm Jo. At ſʒ pla. põt ẽt petere vt ↄdẽnet ex ſola ſuſpicione: vt in auc. vt li. ma. ⁊ auc. §. illud quoq. ⁊ §. q: vo ita coperimus. colla. viij. ⁊. j. e. ſi q adulterij. ſʒ certe illa nõ dicit ſuſpicio: ſed legis pſumptio quare cõdemnatur.

f ¶ No phibet. vt ⁊. ſ. e. l. ſine metu. ⁊. ff. e. mariti lenociniũ.

g ¶ Cõtineri. i. q: nõ dʒ libellũ inſcriptiõis porrigere. ⁊ eſt ſpãle in marito. in alijs ↄtra: vt. ſ. q accu. nõ poſ. l. q crimẽ ſm. P. ſed Jo. nõ placet. debet. n. inſcribere ⁊ ſic libellũ dare: vt. ff. e. miles. §. qdam. ⁊ §. ſecagita. ſʒ nõ tenet vinculo inſcriptõis q: nõ tenet caliũ. vt hic. ⁊. ſ. e. iure mariti. niſi ſit euidẽs vt ibi dixi. hodie autẽ inſcribit ⁊ donatõ. ppter nup. amittit: vt i auc. vt li. ma. ⁊ auc. §. ſi õ adulterio. ⁊. §. ſi vir. col. viij.

h ¶ Cũ. vel cauſatiue vel tẽporaliter lege.

i ¶ Accuſare. donec ꝑdicte pſone extent. ⁊ accuſare nõ recuſent vt mõ dixi.

k ¶ Annuerũt. vt. ſ. e. l. iure mariti. ⁊. ff. de mio. l. auxiliũ.

l ¶ Omne genus. nõ ſingula generũ ſed genera ſingulorũ cõprehẽdit. ſic inſti. de ſuſpe. tu. §. j. nã ipe vir nõ aſtringit cũ iure mariti accuſat: vt hac. l. Itẽ mulieres: vt. ſ. q accu. nõ poſ. l. de crimie. Et ↄtinua ſic. ſʒ in hmõi crimine ſubſcriptio celebretur penãq inſcriptiõis quis preter maritũ timeat. ⁊ ſʒ crimen ſit publicũ: nõ tñ cuilibet vt dictũ eſt delatio datur indiſtincte. nã vt in pupillari actione prius agit is cuius intereſt: vt. ff. de his qui deiece. vel effu. l. ſi vo. §. hec aũt actio. ⁊ ad idẽ. ff. de ſepul. vi. l. iiij. in pn. ⁊. ff. de lib. ho. exhi. l. iij. §. hoc interdictũ oĩbus.

ſolummodo placet deferri copiã accuſandi. hoc ẽ patri fratri necnõ patruo ⁊ auunculo: quos verꝰ dolorꝫ ad accuſationẽ ĩpellit. ¶ Sed ⁊ his perſonis legem imponimus vt crimẽ[b] abolitione ſi voluerint cõpeſcant[c]. ¶ In primis maritũ genitalis thori vindicem eſſe oꝫ[d]. cui quidẽ ex ſuſpitione reã[e] cõiugẽ facẽ licet: vel eaʒ ſi tñ ſuſpicat penes ſe detinere nõ phibet[f]. nec inſcriptionis vinculo contineri[g]: cũ[h] iure mariti accuſare[i] veteres retroprĩcipes annuerunt[k]. ¶ Extraneos autem procul arceri ab accuſatione cenſemus. nam ⁊ ſi omne genus[l] accuſationis neceſſitas inſcriptionis aſtringat: nonnulli tamen pterue id faciunt: ⁊ falſis cõtumelijs matrimonia deformãt. ¶ Sacrilegos[m] aũt nuptiarum gladio[n] puniri oportet.

¶ In auc. vt nulli iudicũ. §. ſi vo quando. colla. ix.

CON. SEd hodie adultera verberata in monaſteriũ[o] mittat. quã intra bienniũ viro licet recipere[p]. biẽnio trãſacto: vel viro pusq̃ eã reduceret mortuo: adultera tonſa monaſtico habitu[q] ſuſcepto: ibi duʒ viuit pmaneat. duabꝰ ptibus[r] ſubſtãtie proprie liberis ſi habet applicandis: tertia monaſterio. ¶ Sed ſi liberos nõ hʒ: parẽtibꝰ extantibꝰ: hmõi iniqtati nõ ↄſentiẽtibꝰ: tertia ps applicet: due ptes[s] monaſterio. ¶ Quibꝰ predictis nõ extãtibꝰ: etꝰ tota ſubſtantia monaſterio querat. ¶ Pactis dotaliũ inſtrumẽtorũ in omni caſu viro ſeruandis[t].

¶ In auc. vt li. matri ⁊ auie. §. his quoq. colla. viij.

CONSTI. SI qs ei quẽ de ſua vxore ſuſpectũ habet ter denunciauerit[u] in ſcriptis: ſub pñtia triũ teſtiũ fidedignorũ: ⁊ poſt inuenerit eum ↄueniẽtẽ ſue vxori in domo ſua: vl vxoris vl adulteri. aut i popina aut in ſuburbanis: ſine piculo eum perimat. ¶ Si alibi inuenerit tribꝰ teſtibꝰ ↄuocat: tradat eũ iudici q nulla alia ratione exqſita hẽat puniẽdi licẽtiã. ¶ Si tñ in ſacro oratorio loq inuenianẽ: poſt tres vt dictũ ẽ denũciatiões: liceat marito vtraſq pſonas eccl'ie plato tradere: vl alijs clericis ad eorũ piculũ diuiſʒ iſti ſeruent: donec iudex cognoſcẽs hoc mittat epo ciuitatis quatenus ei iſti tradant vt debeãt ſubire tormẽtũ: vt nunciet per euʒ ad pſidẽ: q ſʒ leges penam imponat legitimam.

L. Mpa. conſtã. a. ad populũ.

QUũ vir nubit in feminã[x] vires porrecturã: qd cupiat: vbi ſexꝰ pdidit locuʒ. vbi ſcel'ꝰ eſt id qd non pficit ſcire. vbi venꝰ mutat i alterã formã. vbi amor querit nec videt. Jubemꝰ iſurgere leges: armari iura gladio vltore: vt exqſitis pẽis ſb dãt iſames[y]: q ſũt vl q futuri ſũt rei.

L. Mpa. gra. val. ⁊ the. gyner. p. p.

IN adulterij qõne[z] ab oĩ familia[a] nõ ſolũ mariti ſʒ etiam vxoris (q tñ tuc tpis fuerit domi[b] quo adulteriũ dicat cõmiſſũ) q̃rendum eſt ſine defenſione cuiuſq.

L. Mpa. hono. ⁊ the. aa. ruf. p. p.

ADulterij accuſatiõe ppoſita: pſcriptiões[c] ciuiles qbus aut dos repeti fingit[d]: aut ex rõne aliq debitũ flagitat[e]: q occurrere atq pſtrepere examini ↄſueuerũt: iuſſimꝰ ſeqſtrari[f]. nec carũ obice aliquid negocio tarditatis afferri[g]. ſed accu-

valerẽt. vt. ſ. de epiſ. ⁊ de. l. deo nobis. §. j.

r ¶ Duabus ptibus. imo videt ꝙ tñ legitimã hẽant filij: vt. ſ. de ſacroſan. ec. auc. ſi qua mulier. q ẽ cõtra. Sol. hec p illã corrigit. vel hic inuita intruſa fuit. ibi ſponte intrauit. ac.

s ¶ Due partes. ſed cũ monaſteriũ ſit loco filij: vt in auc. de ſan. epiſ. §. ſʒ ⁊ hoc preſenti. col. ix. quare totũ nõ habet: q: nõ ſe monachauit vt dixi.

t ¶ Seruãdis. patet ergo ꝙ prius nõ fuit ſcã monacha: ſʒ fuerit tonſa. ſed nonne probato adulterio maritus etiã ſine pacto dotẽ lucrat: vt. ſ. de repu. l. cõſenſu. §. vir quoq. ⁊ in auc. vt li. ma. ⁊ auie. §. q: vo plurimas. col. viij: Rñ. illud corrigi ſm quoſdam. vel dic cũ eſt ciuiliter cõuicta maritus dotẽ lucrat. ſed cum accuſata ⁊ dãnata criminaliter ſubſtãtia diuidit vt hic. vel hoc cũ extraneus accuſat. illud cũ maritus. Seqt alia auc. ſi quis ei ⁊c. que ẽ ex co. vt lice. ma. ⁊ auie. §. his quoq.

¶ Auct.

SI quis. Maritus ei quẽ habet õ vxore ſuſpectũ põt denunciare ne cuʒ ea loquatur ſi ille ſpernit denunciationem. ſi quideʒ inuenit eum cuʒ muliere in loco ſuſpecto: põt occidi. ſi in alio loco i quo non poſſunt carnaliter cõiungi ſʒ vellet poteſt accuſari iudici: ⁊ dʒ puniri. Si autẽ in eccleſia põt capi ⁊ tradi cuſtodi vel defenſori illius loci: qui dʒ eum cuſtodire ⁊ euʒ ad iudicẽ tranſmittere. h. d. bal.

u ¶ Denunciauerit. nõ de vi denunciatiõis. ſic. ſ. de rei vẽ. ſi fundum. ⁊. ſ. que in frau. cre. aũ pector. §. ſi quis. Itẽ nõ ſm. P. ꝙ ex ſuſpitiõe quis dãnat ↄtra regulã. ff. õ penis. l. abſentẽ. ſʒ dic eſſe pſumptioneʒ adulterij: vt ⁊. j. e. ſi qui adulterij. ⁊ in auc. vt nulli iu. §. pe. ac.

QUum vir. Pro peccato contra naturam iponitur pena mortis. hoc dicit bal.

x ¶ Nubit in feminã. i. in officium femine ſe ſupponit.

y ¶ Infames. ipſo iure. niſi p vim fiat: vt. ff. de poſtul. l. j. §. remouet. ⁊ qd ne. cã. l. iſti qdẽ. ⁊ inſti. de pu. iu. §. ij.

IN adulterij. Pro veritate eruenda tota familia eſt torquẽda in adulterij qõne. h. d. bal.

z ¶ Queſtione. ſic inceſtu niſi p vim adulteriũ ſit cõmiſſũ: vt. ff. e. vim paſſam. §. ſi.

a ¶ Familia. nõ familiã inquiri. ſic ⁊. ſ. de repu. l. conſenſu. §. pe. ⁊. j. ad. l. cor. de ſic. l. ſi.

b ¶ Fuerit domi. imo ⁊ ſi non ſit domi: vt. ff. q ⁊ a q. l. pſperit. que ẽ cõtra. So. ibi quo ad manumiſſionẽ phibẽdã: ſed hic quo ad tormẽta. vl hic de ſeruis alienis dicit in qbus vxor vel maritus vſufr. habet. ⁊ facit. ſ. e. l. verba. ⁊ quod ibi notatur.

ADulterij. Queſtio repetitõis dotis vel alterius debiti nõ põt obijci ad retractãdũ accuſationẽ adulterij. h. d. vl ſic. Queſtio ciuil' nõ retractat proceſſũ in criminali. bal.

c ¶ Preſcriptiões. i. petitões quas obijcit mulier viro vt obtẽtu earũ remoueat vel differat accuſationẽ adulterij.

d ¶ Fingitur. cũ nulla ſit: ⁊ ideʒ ſi ſit.

e ¶ Flagitatur. qd vxor a viro petit.

f ¶ Sequeſtrari. vt in iudicio nõ appareant.

g ¶ Afferri. nam nec dilatio in cauſa adulterij danda eſt: niſi forte vt

m ¶ Sacrilegos. i. quaſi. nõ. n. vẽ eſt ſacrilegiũ.

n ¶ Gladio. tã in mare q̃ in fẽia. ſʒ in fẽia corrigit ⁊ alia pena imponit: vt in auc. quã hic lege. ſed hodie adultera que eſt vt nulli iu. §. ſi vo quãdo. col. ix. ergo ſi vir in accuſando calũniet cõtra vxorẽ: que erit pena talionis: quidam dicunt capitis cũ in eo nõ ſit ĩmutata: vt in auc. vt nulli iudi. §. ſi quãdo. Alij ꝙ illa quã ſubiret mulier conuicta. ſ. mitti in monaſteriũ. pro qbus in auc. vt li. ma. ⁊ auie. §. q: vo plurimas. colla. viij. vbi dicit ⁊ ita adulterũ legitime cõuictũ vnã cũ vxore puniri.

¶ Autentica.

SEd hodie. Pro adulterio nõ iponitur mulieri pena capit'. ſed in monaſterio detruditur ad penitẽtiã peragendaʒ. bonis eius inter liberos ſi quos hʒ: ⁊ monaſteriũ ⁊ parẽtes ſi liberos nõ hʒ diuidendis pro portione h deſignata. pactis dotalibus poſt mortẽ ẽt valituris. h. d. bal.

o ¶ In monaſteriũ. ſʒ videt nõ dari ad penã alicuius corporis: vt. j. de penis. l. ne quis. ⁊ de decurio. l. ne quis. Sol. hic ſpeciale: ⁊ ille in corpore non cauſa religionis facto.

p ¶ Recipere. hic corrigunt oĩa illa iura qbus canet ↄtra. vt. ſ. e. l. caſtitati. ⁊. ff. de mino. auxiliũ. §. in delictis. nec dicãt aliqui hic loqui qñ ignorauit maritus. nã eo caſu ẽt iure veteri poterat retinere: vt. ſ. e. ſine metu.

q ¶ Habitu. nõ tñ eſt monacha ſm Jo. qd pʒ q: pacta dotalia nõ ſtatim ſed demũ naturaliter mortua valẽt. vt in ſi. huius. §. ſed ſi eſſet monacha ſtatim

pſone exhibeantur: aut iudex ſm ꝙ qualitas negocij ſuggerit hoc p̃miſerit. vt. ff. eo. in crimine.
a ¶ Publicetur. per probationes.
b ¶ Iurgia. i. criminalia minoꝛa que ſuperant̃ a maioꝛibus.
c ¶ Poſtponatur. vt ꝛ. ſ. qui accu. nõ poſ. l. j. ꝛ ciuilis poſtponat̃ criminali etiã alſ vt hic ꝛ ſ. de oꝛdi. iu. l. fi. ꝛ ſic argumentatur a maioꝛi ꝛ a pari.

propter dotem. Poſt autẽ duos menſes iſti poſſunt manumitti: ꝛ ſubtrahi queſtionẽ: niſi p ſubterfugia aduerſarij iſtud tp̃s ſit elapſum. h. d. bal.
l ¶ Diffiniunt. vt. ff. qui ꝛ a qui. proſperit. ꝛ. ſ. eo. in adulterij. ꝛ. l. verba. vbi plene diximus.
m ¶ Adijciunt. ſed ꝛ qñ vir decederet vel pater vel mater mulieris ſic: vt. d. l. proſperit. in fi. ꝛ. l. ſeq. ꝛ. l. ſi priuatus. §. fi.

d ¶ Cũ cõpetere cepit. qđ erit ſi fuerit abſoluta i adulterij accuſatio ne alſ nõ: vt. j. e. l. fina. Idez in crimine alio vt dãnatus non poſſit accuſare: lʒ ichoatas quã doqʒ poſſit pſicere: vt ff. de pu. iudi. l. is qui.
e ¶ Examini. accuſationis. nec eni examen criminalis obeſt ciuili poſtea intentande: ſi mõ vt dixi fuerit abſoluta.
Si qui. Ex preſenti pſumit̃ in preteritũ. ꝛ violenta preſumptio quã lex p plena probatiõe hʒ ꝯparat̃ ꝯfeſſioni partis. h. d. vl ſic. Per actuʒ contrariuʒ ſubſecutuʒ preſumitur aliquid in preteritum quod alſ erat incredibile. h. d. bal.
f ¶ Cõmitti. vt ar. ſ. de epiſ. ꝛ cle. l. eum.
g ¶ Publicabunt. ſic xxxiij. q. i. c. i. Et nõ h preſumptionem ex preſenti ad preteritũ ſic ꝛ ſ. de naturali. libe. cum quis. ꝛ in auc. de reſti. ꝛ ea que pa. §. vnũ ſiqdez. ꝛ. §. mulier eni. ꝛ in auc. vt nlli. iudi. §. ſi qs ṽo accuſatus. col. ix.
h ¶ Conuictũ. ex pſumptione huius. l. ꝛ ſic nõ preſumptiõe hoĩs. nec obſtat. ff. de penis. l. abſentẽ. ſic ꝛ dixi ĩ hoc. ſ. e. l. quãuis adulterij. ſʒ videt̃ ꝙ nõ debeãt ꝯdẽnari tã abſoluti niſi doceat de puaricatiõe primi: vt. ff. de accu. ſi cui §. hiſdẽ. ſʒ dic illud verũ qñ pbatione hominis tñ vteret̃ ſecundus accuſatoꝛ: hic aũt pbatione legis. vel dic ꝙ pͥma cauſa non fuit diffinitiua: ſed indiſcuſſa remanſit.
Si mulier. Maritus quondam in accuſationibus ſtupri alijs antefert. Vel ſic. Sequens diuoꝛtium non prodeſt mulieri quominus a marito quondã non poſſit accuſari. h. d. bal.

ſatione fundata: hoc eſt cũ conſtiterit quo iure. i. mariti vel extranei. quoue tẽpoꝛe accuſatio fuerit itromiſſa diſcutiatur crimẽ: facti qualitas publicetur[a]. cum iurgia[b] que magnitudine ſuperãtur: ꝛ ciuilis actio criminali iure poſtponat̃[c]. Idez tñ cũ cõpetere ceperit[d] habitura momẽti: dũmodo non obſit examini[e].

Idem. a. Ruf. pꝛe. pꝛe.

Si qui adulterij fuerint accuſati: ꝛ obtentu pꝛimitatis intentata depulerint: per cõmemoꝛationẽ neceſſitudinis fidẽ crimini derogãdo: dũ exiſtimat̃ nec debere credi qđ allegat̃: vel nõ potuiſſe ꝯmitti[f]. Ni ſi poſtmodũ in nuptias ſuas cõſoꝛtiũqʒ cõuenerint: facinꝰ illud in quo fuerũt accuſati manifeſta ſide atqʒ indicijs euidentibus publicabunt[g]. Unde ſi q eiuſmodi reperti fuerint: iuſſimus in eoſdẽ ſeueriſſime vindicari: ꝛ veluti conuictuʒ[h] confeſſumqʒ facinus puniri.

Impa. hono. ꝛ the. aa. palla. p̃. p̃.

Si mulier repudij oblatione ſine vlla legitima cã a ſe dati diſceſſerit: ne viduitatẽ[i] ſtupri pꝛocacitate cõmaculet: accuſationẽ[k] repudiato marito iure deferimus.

Impa. Iuſti. a. Ioanni. pꝛe. pꝛe.

Libertatẽ ſeruoꝝ q ad dñium pertinẽt vxoꝛis vel mariti: vel parẽtuʒ eoꝝ: repudio miſſo pꝑter ſuſpitionẽ criminis adulterij: leguʒ ꝯditoꝛes intra duoꝝ mẽſiuʒ ſpacium poſt miſſionẽ repudij numerãdũ ſuſpendi diffiniunt[l]: pp̃ toꝛmentoꝝ queſtionẽ ſi opus exegerit eis iponendaʒ. ¶ Sin ṽo vxoꝛ matrimonio ſub pꝛefato modo diſſoluto: rebꝰ humanis exẽpta fuerit: nihil de tp̃e quouſqʒ ſuos eos pꝑter memoꝛatã cãʒ permanere deceat: adijciũt[m]. ¶ Nobis ṽo neceſſariũ eſſe videtur certuʒ tempus etiaʒ in hoc caſu ſtatuere pꝛopter dotis q̃ſtionẽ: vtrum lucruʒ marito cedat vl heredibus mulieris reſtituatur. ¶ Sãcimus itaqʒ duos etiam mẽſes poſt moꝛtẽ mulieris ſeruari: vt intra eos antedicti ſerui permaneant: ꝛ facultatem mariꝰ habeat pꝛobationes adulterij per eos pꝛeſtare[n]. ¶ Tranſacto ṽo memoꝛato tẽpoꝛe licentiam habere heredeʒ mulieris libertateʒ eis imponere[o]: niſi per culpam eius maritus pꝛohibitus fuerit cãm adulterij tp̃e videlicet iminente exercere.

¶ Si quis eam cuius tutoꝛ fuerit coꝛruperit[p]. .x.

Impera. conſtan. aa. ad Baſſuʒ vict. Italie.

Si tutoꝛ[q] pupillã ſuã quondã violata caſtitate ſtupꝛauerit: deportatiõi ſubiuget̃: atqʒ vniuerſe eius facultates fiſci iurib9 vendicentur[r]: q̃uis eam penam debuit ſuſtinere, quam raptoꝛi leges imponunt[r].

¶ De mulieribus que ſeruis[s] pꝛoprijs ſe iunxerunt. xi.

Impera. conſtan. ad populum.

Si qua cuʒ ſuo ſuo oculte[t] reʒ habere deregit̃: capitali ſententie ſubiugetur[u]: tradendo ignibꝰ verberone[x]. Sitqʒ oĩbus facultas crimen publicuʒ arguendi: ſitqʒ officio copia nunciandi[y]: ſit etiam ſeruo licentia deferendi[z]: cui pꝛobato crimine libertas dabitur[a]. ¶ Filij etiã quos ex hac coniũctiõe habuit: exuti oĩbꝰ dignitatis[b] inſignibꝰ: in nuda maneant libertate: neqʒ per ſe neqʒ per interpoſitam perſonã quolibet titulo volũtatis accepturi aliquid ex facultatibus mulieris. ¶ Succeſſio ãt mlieris ab inteſtato: vel filijs ſi fuerit legitimi: vel pꝛimis cognatis deferat̃: vel ei quẽ ratio iuris admittit[c]. ¶ Id ãt quod ille[d] qui condẽnatꝰ eſt: ꝛ qđ ex eo ſuſcepti filij quolibet caſu in ſua videant̃ habuiſſe ſubſtãtia: mulieris dñio ſociatũ[e] a memoꝛatis ſucceſſoꝛibꝰ vendicetur.

¶ Ad legem iuliaʒ de vi publica[f] ſeu pꝛiuata .xij.

Impa. Seue. ꝛ anto. Pelio.

n ¶ Pꝛeſtare. vt hoc pbato dos cedat eius lucro: vt ꝛ. ſ. de repu. l. ꝯſenſu. §. vir quoqʒ. ꝛ in. §. virũ. Et ſic nõ poſt moꝛtem queri de crimine pp̃ bona: vt hic. ꝛ. ff. ad ſil. eaius. ꝛ. ſ. de aſſer. tol. l. j. in fi. ꝛ. ſ. ſi reꝰ vl accu. moꝛ. fue. l. q̃uis. Itẽ hʒ locũ hec lex tñ qñ facto diuoꝛtio deceſſit: ſecus ſi in matrimonio.
o ¶ Imponere. ſʒ an p alias pbationes admittit̃ ſaltẽ iure extranei: vſqʒ ad alios quatuoꝛ menſes: quod videt̃. ſed excipiendo ſi de dote ꝯueniatur ppetuo pbabit. qꝛ q̃ ãnua eẽ. vt. ſ. de exce. l. ſʒ. ꝛ. ff. de exc. p. do. l. pure. in fi. ac.
p ¶ Si qs eã cuius tutoꝛ fuerit coꝛruperit. Specialiter de quadã coꝛruptione dicit. Si tutoꝛ. Si tutoꝛ quõdã cõmittit ſtupꝛũ cuʒ adulta debʒ deportari bonis oĩbꝰ ꝯfiſcatis. h. d. bal.
q ¶ Si tutoꝛ. raptoꝛ virgis.
r ¶ Imponũt. que eſt vltimi ſupplicij: vt. j. de raptu virgi. l. j. ſʒ pene mitius interpꝛetãde ſunt: vt. ff. de penis. l. interpꝛetatiõe. ꝛ ſic dictio quãuis hic poſita aduerſatiue nõ coꝛrectiue ponit̃. ꝛ facit. ff. de adulte. qui pupillam. in pꝛin.
ſ ¶ De mulieribus que ſuis pꝛoprijs ſe. Et hic de quodã alio ſpeciali ſtupꝛo ponit. Si qua. Seruus q cõcubuit cũ domina debet cõburi: ꝛ domina decapitari: ꝛ filij inde nati ſũt ſpurij: ꝛ iſucceſſibiles matri. ꝛ eorum ſucceſſio defert̃ alijs eoꝝ legitimis ſucceſſoꝛibus. hoc dicit bal.
t ¶ Occulte. multomagis ſi manifeſte. ꝛ nõ ꝙ curialr̃ dic.
u ¶ Subiuget. ſ. femina. ꝛ eſt ſpeciale. alſ alia pena p ſtupꝛo imponit̃: vt inſti. de pu. iudi. §. ſed eadem.
x ¶ Verberone. idest ſeruo q poſt ṽbera comburit̃: ſʒ alſ ecõtra qñ dñs cuʒ ancilla ſua rẽ hʒ: vt inſti. q manumittere nõ poſſunt. §. eadeʒ. ꝛ. ſ. cõia de ma. l. fi. ꝛ de naturalibus li. auc. qđ iuis locum.
y ¶ Nũciãdi. ꝛ pbãdi neceſſitas: vt. j. de curioſis. l. j. li. xij.

i ¶ Ne viduitatẽ. ad ſequẽtia plane refert̃. quaſi dicat iđ deferimus viro ne illa cõmaculet ꝛč. Item ad pꝛecedentia: qꝛ ideo diuertit qꝛ credebat poſtea cõmaculare aliquid quaſi ei liceret.
k ¶ Accuſationẽ. nunqd accuſabit adulterij: tñ. ſtupꝛi: vt. ff. e. inter. §. lex iul. ſʒ pena adulterij iponit̃. ſ. vt detrudat̃ in monaſteriũ: vt in auc. vt nulli iu. §. qꝛ ṽo. ꝛ vt li. ma. ꝛ a. §. qꝛ ṽo quedã. Sʒ nõne ꝛ qlibet alius põt accuſare: tñ. pꝛeferã virũ quondã p. l. iſtã. Sʒ qd ſi meretricio moꝛe viuat: nõ videt̃ cõmitti in ea ſtupꝛũ: vt. ſ. e. ſi ea. ſʒ hic dicas ꝯtra in odiũ remittẽtis libellũ p dictã auc. vt li. ma. ꝛ a. §. qꝛ ṽo quedã. ꝛ vt nulli iu. §. qꝛ ṽo. col. ix. ꝛ facit. ff. e. qui pupillã. in pꝛin. ꝛ. l. pe.
Libertatẽ. Etiã moꝛtua adultera ſerui adultere infra duos mẽſes manumitti nõ poſſunt: qꝛ durat poſt moꝛtẽ queſtio adulterij

z ¶ Deferendi. ſpãle. regulariter ꝯtra: vt. ff. de iudi. l. vix.
a ¶ Libertas dabit̃. p p̃mio. ꝛ ſic p̃ciũ dabit̃ dño a fiſco: vt. ſ. p q. cau. ſerui li. p pꝛe. acci. l. ij. at ille ſeruus ſtupꝛatoꝛ manumitti nõ põt: vt. ff. de here. inſti. his verbis. §. j. ꝛ. ſ. de collu. dete. l. j. ꝛ inſti. de here. inſti. §. ſeruum.
b ¶ Dignitatis. quas per matrem ſibi aſſerebant.
c ¶ Admittit. agnatuʒ vel cognatũ. vel etiã virũ ſi habet. ꝛ eſt hic ſpãle vt nulla pars bonoꝝ publicet̃ alſ cõtra: vt. j. de bonis pꝛoſcrip. l. fi. que eſt ꝯtra: ꝛ fa. ſ. de inceſ. nup. ſi quis inceſti.
d ¶ Ille. ſeruus qui condemnatus eſt: qui dicitur habere in peculio non vt ſuum qꝛ ſeipſum non habet.
e ¶ Sociatũ. non vt ſibi teneat ſed vt ſuccedentibus mulieri detur cũ ipſa capitali ſententie ſubijciatur.
f ¶ Ad. l. iul. de vi publica vel pꝛiua. Dicit de maioꝛibꝰ criminibus: ſequit̃ de minoꝛibus, vel quia in pꝛedictis violẽtia cõmittit̃, de hac violentia dicit̃.

⁊ quia lex iul. tractat de ea vi. ⁊ ideo dicit de ea interpretanda. corrigēda: ſupplenda. ⁊ que ſit eius pena dicēs. J. eo. l. ij.

Ob debitum. Ob debitū viri res vxoris capi non poſſunt. ⁊ capiens vim cōmittit. h. d. bal.

a ℭ Ciuile mun⁹. qđ geſſit mari⁹. niſi fuerit ꝑincipilarius de quo dic vt. ȝ. q. ca. pi. ta. cōtra. l. ſatis.

ſi in aliquo dānet poterunt agere mādati vel ex ſtipulatione ſi ꝓmiſit reddere dāna: rñ. nō: q: cū ſit turpis ꝓmiſſio potior eſt ↄditio poſſidē tis: vt inſti. mandati. §. illud. Itē nō hic puniri affectū vltra ꝙ ſe extendat q: hic violētus ſolā poſſeſſionē habere affectauit nō occidere. vñ volūtas ⁊ ꝓpoſitū nō diſtiguūt hic maleficiū qđ ē alibi: vt. ff. ad. l. cor. de ſic. l. j. §. diuus. ſicut de termio moto ēt ignorans punit vt. ff. de ter. mo. l. ij. in ſi. Sed ihoc eſt contra illa lex q: ibi minus punit ignorās qđ hic nō eſt. Solu. hic plura ↄlicta ⁊ mala ſūt. vel ibi in ſplendidioribus dicit: vł ibi nō fuit aliqua vis.

Ob debitum viri: vł ciuile⁹ munus res vxoris qui pignori capiūt: viȝ ↄhere videtur⁹.

Impa. anto. a. Varro.

Tutoris tui lege iulia de vi priuata dānati: ſi tertia pars^c bonorū fiſco vēdicata eſt: tutele^d actio n eȝ. ꝑ ea portione aduerſus fiſcū dirige. modo ſi nulla ꝓſcriptio^e habeat locū: nā ſucceſſio^f ꝓ oneribus^g portionis ſue reſpondet.

Imp. dio. ⁊ max. aa. ⁊. cc. victori.

Si ↄſidis ſpōſaȝ filij tui raptaȝ eſſe^h: vel filiū tuū icluſuȝ: inſtituere ſolēni more legis iulie de vi^i accuſationem apud preſidem ꝓuincie non prohiberis.

Deȝ. aa. ⁊. cc. Libatio.

Si criminis accuſatiōeȝ ꝓpter res a ſeruo^k raptas itentandā putaueris: non ↄ dñm ſed contra eum queȝ facinus ↄmiſiſſe ꝓponis hanc inſtituere debes^l. ℭ Sȝ qñ a fuſcinulo etiam te verberibus afflictum aſſeueras ſi hominibus coactus hoc fecerit. de hoc^m ēt ſi legis iulie de vi priuata reum deferendū putaueris: apud preſidem prouincie age: non ignarum quemadmodum criminibus probatis res vindicari debeat^n.

Idem. aa. ⁊. cc. Apoll.

In poſſeſſionem fundi lȝ creditor per viȝ ingrediatur: iulie legis vis priuate^o reus deferri poteſt.

Impa. conſta. ad catulinum.

Quoniam^p multa facinora ſub vno violentie nomine continentur^q: cum alijs vim inferre certantibus^r: alijſq; cum indignatione reſiſtentibus: verba cedeſq; crebro deteguntur admiſſe: placuit ſi forte quis vel ex poſſidentis parte: vel eius qui poſſeſſionem temerarie tentauerit interemptus ſit^s: in eum ſupplicium^t exerceri qui vim facere tentauerit^u: ⁊ alterutri parti cauſam malorum prebuit^x: ⁊ non iam relegatione^y aut deportatione^z inſule plectet: ſed ſupplicium capitale excipiat. Nec interpoſita ꝓuocatione ſententiam que in eum fuerit dicta ſuſpendat^a.

Idem. a. ad Baſſum.

Si quis ad ſe fundū^b vel quodcunq; aliud^c aſſerit pertinē: ac reſtitutionem ſibi competere poſſeſſionis putat: aut ciuiliter ſup poſſidendo agat^d: aut impleta ſolēnitate^e iuris crimē violētie opponat. Non ignarus eā ſe ſententiaȝ ſubiturum ſi crimen obiectum non potuerit comprobare quam reus debet excipere^f. ℭ Q. ſi omiſſa interpellatione^g vi poſſidenti intulerit^h: ante omnia violentie cauſam^i examinari precipimus: ⁊ in ea requiri quis^k ad queȝ venerit poſſidentem

b ℭ Vident. nō ergo liceat: vt ȝ. ne vxor pro ma. l. j. ⁊. ij. ⁊ de dona. inter vi. ⁊ vxoreȝ. l. res an aūt res ipſi^a debitoris: dic nō: vt. J. vi bonoȝ rap. l. iij. ⁊ J. e. l. in poſſeſſionē. niſi ex cōuentione: vt. ȝ. de pigno. l. iij. ⁊ ſu. ȝ. de pni. fiſci. l. j.

Tutoris. Fiſc⁹ ex delicto ſuccedens ꝓ pre: creditoribus cōfiſcati pro rata tenet. Itē illis cōfeſſionibus vti poteſt qbus poterat vti dānat⁹. Vel ſic. Tā ius agēdi ꝙ ius cōueniēdi ⁊ ius excipiēdi trāſit in fiſcum. h. d. bal.

c ℭ Tertia pars. que eſt pena hui⁹. l. cū relegatiōe. ſȝ ſi publica ē vis tunc oīa auferant: vt inſti. de pu. iud. §. itē lex. ⁊ J. e. l. qm. ⁊. ff. e. l. ij.

d ℭ Tutele. pſonalē. ergo nō ſolū hypothecariā ↄtra fiſcū intēdēs. nec eſt ſpāle in pupillo. ſȝ idē in quolibȝ creditore: vt. ff. ſolu. ma. l. ſi marito. ⁊ J. de bonis ꝓſcrip. l. ſi vt ꝓponis. ⁊ de ſniam paſ. l. ij. ⁊. ȝ. ꝺ fideiuſ. l. j. nec ob. ff. de iu. do. l. mulier. quia ibi mulier non amiſit. ⁊ ſic nō pōt dici maritus tanꝙ ſucceſſor.

e ℭ Preſcriptio. i. exceptō pacti vel ſimilis. vł dic prop: ex: vt. xxx. an.

f ℭ Nam ſucceſſio. i. ſucceſſor vt eſt fiſcus.

g ℭ Pro oneribus ⁊c. vt. ȝ. ſi cer. pe. l. j. ⁊ de here. ac. l. j.

Si conſidis. Socer pōt agere de rapina ſponſe ⁊ pater pōt agere de incluſione ſiue carceratiōe filij ſui. Bal.

h ℭ Raptam eſſe. hoc te poſſe probare.

i ℭ De vi. vt ⁊. ff. eo. l. ⁊ euȝ. ſed ⁊ primo caſu poteſt agi de raptu: ⁊ maior pena imponitur: vt. J. ti. j. Item ſecundo poteſt accuſare de priuato carcere: vt ȝ. de priua. carce. l. j.

Si criminis. Ex delicto ſui criminalit accuſat ipſe ſeru⁹ nō dñs. ſed ſi dñs ēt deliqt puta ↄberādo: pōt ipe de ſuo delicto ↄueniri. h. d. Vł ſic. Seruus in criminali iudicio eſſe pōt. Idē dicēdū de monacho. Bal.

k ℭ A ſeruo. ſibi nulli.

l ℭ Debes. accuſationē legis iul. de vi publica vel pña. ſed cōtra. ff. de accu. l. hos accuſare. §. oībus. ſȝ dic intētari hic vt vltio ſupplicio puniat: vt. J. e. l. ſeruos. vel ēt aīs corporaliter coerceat: vt innuit in ſi. huius. l. ⁊ ſic grauius ꝙ liber: cū liber in bonis ⁊ relegatione. arg. ff. ad. l. cor. de ſic. l. iij. §. pe.

m ℭ De hoc. i. pp hoc. q. d. nō ſolū iniuriaꝝ ages: ſed ēt hac. l. criminaliter.

n ℭ Debeat. q ē pena dici. ȝ. e. l. ij. ⁊ fa. ȝ. de nora. l. ſi fu⁹. ⁊. ȝ. ꝺ accu. l. ij. ac.

In poſſeſſionem. Titulus crediti nō excuſat ingrediētē vi. h. d. bal.

o ℭ Vis priuate. vt. ff. de vi pri. l. ſi. ⁊. J. vi bo. rap. l. iij. niſi ex pacto: vt ȝ. de pi. l. iij. ſed contra. ff. de fur. cum creditor. ſed ibi furti denegatur. vel in dubio illud obtinet. at hic probat vis malo animo cōmiſſa. vel ibi ex pacto accepit: ⁊ facit. ȝ. eo. l. j.

Quoniam. Accedens ad rem ab alio poſſeſſaȝ cauſa expellendi illuȝ de poſſeſſione: ſi ea occaſione homicidiuȝ interuenit: ſiue ex parte inſiſtentis: ſiue ex parte reſiſtentis: eſt ad mortem cōdemnandus: ⁊ appellare nō poteſt. hoc dicit lex noſtra. quā nota. Bal.

p ℭ Qm. ratio quare durius puniri pro homicidio debeat. Azo.

q ℭ Continentur. vt damni datio. iniuria vulneruȝ illatio. homicidia. ſic. ȝ. de his qui ad eccle. confu. l. iij.

r ℭ Certantibus. in poſſeſſione prediȝ auferende.

ſ ℭ Interēptus ſit. nō ꝙ nō diſtinguit a qua parte ſit interēptus: nec a quo. dicas tñ ꝙ ſi potuit ſe ſine homicidio defendere aggreſſus q tenet: vt. ȝ. vñ vi. l. j. ⁊. ff. ad. l. aquil. l. ſciam. §. q cū alter. ⁊. l. ſi ex plagis. §. j. Itē an nihilominus tenet occiſor. qđ dici pōt ſm. M. nihil eni vetat plures codē homicidio teneri: niſi ſe defendendo fecerit.

t ℭ Suppliciū. corporalis pene. ſ. capitale vt ſubijcit. Sȝ nungd lunātes cū

De ſic. l. j. §. diuus. ſicut de termio moto ēt ignorans punit vt. ff. de ter. mo. l. ij. in ſi.

u ℭ Tentauerit. i. temā do fecit vel tētauit quātū ad abolitionē. qđ facere nō potuit.

x ℭ Prebuit. ſic. ff. ſi q̄drū. pau. fe. di. l. j. §. cū arietes. ⁊. ȝ. vnde vi. l. meminerint. ⁊. ȝ. de accu. l. ſi.

y ℭ Relegatiōe. que ē pena. l. iul. de vi pri. ac.

z ℭ Deportatiōe. q eſt pena publice violētie: vt dixi. ȝ. e. l. ij.

a ℭ Suſpendat. nō. ſic ȝ. quoꝝ ap. nō re. l. obſeruare. ⁊ J. de ſal. mo. l. ſi. §. j. ⁊. J. ti. j. §. j.

Si quis. Duo facit: q: primo dat cōſiliū p viā iuris. Secūdo punit eū qui ſuo ſuſcepto ↄſilio ſupbiaȝ ſequit voluntatis. Scōa ibi: q ſi omiſſa ſm cy. ⁊ h. d. Expulſus cōtra expulſorē pōt tā ciuiliter agere ꝙ criminalit accuſare: in criminali legitime ſe ſubſcribēdo. h. ꝑmo. Si expulſus ex interuallo ſuū deiecit expulſorē: pōt iterdicto recuperatorio ciuiliter ↄueniri: ⁊ eā ꝑ ↄdēnat nē terminata criminali deportādus accuſari exinde ſi veniat crim. aliter cōdēnandus. h. d. bal.

b ℭ Fundū. quē poſſidebā me deiecit: debeo vel ciuiliter. ſ. petorio vł poſſeſſorio repetere. vel criminalē accuſationē de vi iſtituere ⁊ iſcribere. Si aūt ex iteruallo mea auctoritate deiecero ages ↄtra me de violēta poſſeſſione ꝑ interdictū vnde vi: ⁊ poſtea criminaliter de vi me accuſabis ⁊ vſq; tunc differet pene impoſitio.

c ℭ Quodcūq; aliud. vineā vel domum.

d ℭ Agat. i. iterdicto vñ vi ꝑ poſſeſſione. vel. i. rei vē. noīe rei poſſeſſe.

e ℭ Solēnitate. ſ. ſcribendo ſolēniter: vt dixi. ȝ. de accu. l. pe.

f ℭ Excipere. vt. ȝ. de accu. l. ſi.

g ℭ Interpellatione. iudiciali.

h ℭ Intulerit. ſua auctoritate vel intuliſſe dicatur. ac.

i ℭ Cām violētie. i. cām poſſeſſionis in q cōmiſſa eſt violētia: ⁊ in qua de violētia icidenter querel ⁊ poſtea ꝑncipalr in forma accuſationis. Sed qñ tractabit hec cā: rñ. anq̄ querat qs ſit dñs coꝝ vel nō: vł quale ius in re habeat aliqs coꝝ. ⁊ hec plana. Vel dic añ oīa. i. anteq̄ de crimine in forma accuſatiōis q̄rat. ⁊ ſic ↄcor. ȝ. de ap. l. j. ⁊. ff. de iudi. ſi de vi. ⁊. ff. eo. q cetu. §. j. Sȝ ↄtra. J. qñ ci. ac. cri. ꝓ. l. j. vbi dat actori electionē ciuilē vł criminalē quā velit pus ↄtere. So. nullū ē ↄtra q: ſiue pus agit ciuiliter ſiue criminaliter ante oīa examinabit crimē icidēter. nec aliter de interdicto querit niſi prius violētia patefacta. Vł dic añ oīa. i. ante accuſationē criminalē. ſ. ſi voluerit expulſus. vel ante oīa. i. precipue. Sed querit q̄re de iterdicto vñ vi examinabit cū certū ſit eā cōmiſſaȝ. ꝑ cōſtanti eni poſuit ꝙ ſit illata cū dicit ⁊ intulit. Rñ. expone ⁊ intulit. i. intuliſſe di. ſic. ff. de ↄtrahen. emp. l. ſi in emptione. ⁊. ff. de vſufr. le. l. ſi alij. l ſi. ſȝ quoſdā. Alij ꝙ lȝ ↄſter: dicebat tñ ꝙ icōtinēti fecerat ⁊ ſic ſibi licuerat: vt. ff. de vi ⁊ vi ar. l. q poſſeſſionē. Vel ſm azo. licȝ ↄſter: dicebat tñ ꝙ eā ſui iuris ↄſeruādi fecerat. vt q: dñs fructuariū vł vſuariū deiecerat vbi opus eſt queri quo aīo fecerat. Jo. poſuit caſū de hoc ꝙ ſi omiſſa ⁊c. ꝙ icōtinēti repulit. ⁊ qđ dicit J. reparent ira pus. ſ. dāna. ⁊ ꝙ ſubijcit reſtituta: exponit. i. reſtituto damno.

k ℭ Quis ad quē venerit. ſ. poſteri⁹. nā pōi vis fuit aſſumpta per ſe

cundam ex interuallo factam. vt iam pro pria interdicto nō possit agi vt hic ⁊ ff. de vi ⁊ vi ar. l. qui possessionē. Idemq; in crimine per hanc legem. ⁊ ad hoc. §. vñ vi. ſiqs in tantaȝ. ſed aliud in interdicto quod vi aut clam. vt ff. quod vi aut clam. l. ſi alius. §. belliſſime. ⁊ aliud in toto generali nil doloſus doloſo. ⁊c. vt ff. de dolo. ſi duo.

.l. ſed ſi vnius. §. non ſolū. ⁊ de ac. ⁊ ob. l. ſeruus.

q ¶ Impunitati. abſoluendo. azo.

¶ Crimen. Par crimē eſt rapere ⁊ rapinā ſciēter receptare. b. d. bal.

r ¶ Crimē. malā videtur facere grāmaticā. nā deberet dicere cria hoc mō hec duo ſcȝ rapere ⁊ ſeruare raptori raptā ſcient nō ſunt diſſimilia cria.

a ¶ Expulſum. ſcilicet poſterius.

b ¶ Poſſeſſionis. ideſt ipſa poſſeſſione cuȝ omni damno: vt ff. de vi ⁊ vi ar. l. i. §. illud ⁊ §. recuſſime. ⁊ §. ſi fundum.

c ¶ Agitetur. per ac. l. iulie de vi.

d ¶ Deſtinatus. quaſi quaſi preſumptiōe per hoc q in ciuili eſt damnatus: tamen non plene. quia in accuſatione plenius erit probandū vt. §. ō proba. l. ſi. ⁊ poterit multis ex cauſis vincere qui amiſit licȝ ex eadē cauſa: vt ff. de adul. denunciaſſe. §. pe.

e ¶ Differatur. puniri: ⁊ dic in terminum litis i. poſt finem litis ciuilis ⁊ ſequentis criminalis.

f ¶ Negocio principali. ſ. de poſſeſſione ciuiliter.

g ¶ Iudicatum. ſ. ſubſequenter in criminali.

h ¶ Abrogatis. tacite: vt. §. ſi reus vel accu. mor. ſu. l. ſi. Sed quero ſi in continenti recupero an deſino vſucapere. Item an habet locuȝ pena legis ſi quis in tātaȝ. C. vnde vi: Rñ. nec deſino vſucapere nec habet locum ſiquis in tantam.

¶ Seruos. Seruus qui proprio motu vim intulit debet mori: ſed hortatu vel iuſſu domini pena mitigatur. ⁊ ideo damnatur in metallum. h. primo. Viles perſone que bis aut ſepius violentiam commiſerint debent atrocius puniri q̄ cum ſemel tm̄. h. ſecundo. Punitur iudex qui vim illatā differt vindicare: vel remittit vel imponit miniorem penam q̄ debeat imponere. b. d. bal.

i ¶ Confeſſionibus. ſpōtaneis. vel ſi in tormentis quis perſeueret: vt ff. de queſtionibus. l. i. §. diuus ſeuerus. ⁊ §. ſi quis vltro.

k ¶ Supplicio. i. morti: vt ff. ō pēis. l. vltimū ⁊ ſic nō q plus hui q̄ liberti puniunt vt p̄ȝ. §. co. ſi criminis in prin.

vt ei queȝ cōſtiterit expulſuȝ[a] amiſſe poſſeſſionis[b] iura reparentur: eademq; protin[9] reſtituta ſi criminalis qō agitet[c]: violent[9] pene nō immerito deſtinatus[d]: in totius litis terminū differatur[e]: vt agitato negocio[f] principali: ſi contra eū fuerit iudicatum[g] in inſulam deportetur bonis omnibus abrogatis[h].

Imperator. valē. ⁊ theo. aa. ⁊ cc.

Seruos qui feciſſe violentiam confeſſionibus[i] teſtium aut ꝓprijs docebunt: ſi id inſcio domino cōmiſerint: poſtremo ſupplicio[k] dedītos luere perpetrata cenſemus. ¶ Q, ſi illi metu atq; exhortatione dominorum violentiam admiſerint: palam eſt ſm legem[l] iuliam dominum infamē pronunciatum loci atq; originis proprie dignitate non vti. ¶ Seruos vō quos furoribus talibus paruiſſe conſtiterit metallo[m] poſt ſententiam dedi. ¶ Viles autem infameſq;[n] perſone: ⁊ hi q bis aut ſepius[o] violentiaȝ perpetraſſe conuincentur: conſtitutionū diualiū pena[p] teneant. ¶ Iudicem vō noſſe oportet q grauī infamia ſit notandus: ſi violentie crimen apud ſe ꝓbatū diſtulerit: ſeu omiſerit: vel ipunitati[q] donauerit: aut molliorem q̄ preſtituimus penam protulerit.

Imperator. Hono. ⁊ the. aa. aureliano.

Crimen[r] non diſſimile eſt rapere: ⁊ ei qui rapuerit raptam ſcientem delictum ſeruare.

Imperator. leo. iſticreto p̄. p̄.

Omnibus ꝑ ciuitates ⁊ agros habēdi bucellarios[s]: vel hiſauros[t] armatoſq; ſeruos licētiaȝ volumus eſſe preclufam. ¶ Q, ſi qs preter hec que nr̄a manſuetudo ſalubriter ordinauit: armata mancipia ſeu bucellarios aut hiſauros in ſuis p̄dijs aut iuxta ſe hēre tētauerit: poſt exactā centū librarum auri cōdēnationē: vindictā in eos ſeueriſſimā ꝓferri ſancim[9]. ¶ Viri quoq; clariſſimi puinciaȝ rectores in ſpeculis[u] eſſe debebūt: ne qs audeat hec ſtatuta noſtre manſuetudinis in aliquo violare. ſciētes q ex diſſimulatiōe dignitatis ⁊ adminiſtratiōis cingulo ꝓuabunt: ⁊ poſt cētū librarū auri mulctā: ſalutis viteq; ſue periculū ſuſtinebūt. ¶ Primatib[9] videlicet apparitionis ſue ꝑſonis preter amiſſioneȝ fortunarū ſuarū capitali quoq; ſupplicio feriendis.

¶ De raptu virginū[x]: ſeu viduarū necnō ſanctimonialium. xiij.

Imperator Iuſtini. hermē. magiſtro offi.

Raptores virginū honeſtarū[y] vel igenuaȝ: ſiue iā deſpōſate fuerit ſiue nō: vel q̄rūlibet viduaȝ[z] feminaȝ: lȝ libertine vel ſue aliene ſint peſſima criminū peccātes: capitis ſupplicio[a] plectēdos decernim[9]: ⁊ maxime ſi deo fuerint virgines vel vidue dedicate. Q, non ſolū ad iniuriā hominū ſȝ ad ipſius oīpotētis dei irreuerentiā cōmittit: maxie cū virginitas vel caſtitas corrupta reſtitui nō pōt[b]: ⁊ merito mortis dānant ſupplicio cū nec ab homicidij crimine huiuſmodi raptores ſint vacui[c]. ¶ Ne igit ſine vindicta talis creſcat inſania: Sancim[9] ꝑ hāc generalē cōſtitutionem vt hi qui huiuſmodi crimen cōmiſerint: ⁊ qui eis auxiliū tempore inuaſionis prebuerit: vbi inuenti fuerit in ipſa rapia: ⁊ adhuc flagrāte crimie cōphenſi: ⁊ a parentib[9] virginū igenuaȝ vel viduaruȝ vel quarūlibet feminaȝ: aut earū ꝯſanguineis aut tutorib[9] vel curatorib[9] vel patronis vel dn̄is cōuicti[d] interficiantur. ¶ Que multo magis cōtra eos obtinere ſancimus qui nuptas mulieres auſi fuerint rapere. quia duplici crimine tenentur: tam adulterij q̄ rapine. ⁊ oȝ acerbius adulterij crimen ex hac adiectione puniri. ¶ Quibus[e] ꝯnumerauim[9] ēt eū q ſaltē ſpōſaȝ[f] ſuā ꝑ vim rapere auſus fuerit. ¶ Si āt poſt ꝯmiſſuȝ tam deteſtabile crimē: aut potētatu raptor ſe dēfendere: aut fuga euadere potuerit: in hac qdē regia vrbe tā viri excelſi p̄fecti pretorio q̄ vir glorioſiſſimus prefectus vrbis: in prouincijs aūt tā viri eminētiſſimi prefecti p̄torio ꝑ illiricuȝ ⁊ aphricam: q̄ magiſtri militum: per diuerſas noſtri orbis regiones: necnon vir ſpectabilis p̄fectus egypti

ſȝ bn̄ dicit vt ibi: factū ē veſpere ⁊ mane dices vn[9]. q: ergo eſt eq̄le crimē videt equalis pena: vt. §. de epi. ⁊ cle. ſi quē quā. in fin. ⁊ j. de his q latro. oc. l. i. ſed tamen h eſt cōtra vt. j. ti. i. l. i. vel ſȝ az. ſic ſi ponas aliquē rape: ⁊ aliū ſciētē ōlienū ſuare raptā raptori. al' lex crimē p̄dcōrū ñ ē alteri diſſimile. ⁊ ſic ē bōa grāmatica.

¶ Omnibus. Malandrinos ⁊ hoies male cōditionis qs nō oȝ retinere nec receptare aſs punit. b. d. bal.

s ¶ Bucellarios. latrōes ſūt q a minimis īceperūt puta a bucella pāis. Vel veri[9]. q: ponunt in ore captor lignū vt nō clament vt de conuerſis ſancti lazari fuit factum.

t ¶ Hiſauros. q ſunt p̄dictores latrōes aliqs: vt. §. ō fer. l. ꝓnunciarum.

u ¶ In ſpeculis. ſic. §. de pua tis car. l. i. ⁊ facit in auc. de armis. in prin. col. vj.

x ¶ De raptu virginū vel vi. necnon ſanctimo. Speciali de q̄dā rapina vel violētia dicit p[9] generalē tractatū ō vi.

¶ Raptores. Pro raptu mulieris honeſte iponit pēa amiſſiōis capitis: ⁊ dep̄hēſus i fragrāti crimine. l. i inſtāti p̄t a ꝯiūctis ꝑſonis ⁊ tutorib[9] ⁊ curatorib[9] mulieris occidi ipūe. Fugiens vbicūq; dep̄hēdi p̄t ⁊ oȝ ad mortē dānari. Res vō rapiētiū nō publicant: ſȝ ſi rapta ñ ſit igēua ſucceſſorib[9] reſeruāt. ſi āt ſit igēua ipi applicant. Et pēa q̄ iponit rapiēti iponit p̄ſtantib[9] eidē auxiliū ⁊ fauorē i ipo raptu. ⁊ rapta nō p̄t nubē raptori. b. d. tota lex i effectu. ⁊ hoc vltimū dictū oȝ p̄cedē p̄mū dictū. Iſta lex hȝ p̄ncipalr duas ptes. q: p̄rio loqt de pena iponenda rōne hui[9] crīs i ꝑſona raptoris. Scdo ponit de pena iponēda raptori in bōis. Scda i cipit ibi. Et ſi qdē. Pria ps facit quatuor. q: p̄rio p̄mittit crimē deteſtatū. Scdo ꝑ crie iſto ipōit pēa capital. Tertio dat licētiā qbuſdā occidendi raptores iuētos i crie. Quarto monet iudicē q ꝯdēnet raptōes fugiētes ⁊ q oēs vltio tradat ſupplicio: fori dēliatōe ⁊ appellatione remotis. bal.

y ¶ Honeſtarū. ſecus ē i meretrice: vt. §. ad. l. iul. ō adul. l. que adulterium. ⁊ ff. de fur. l. verum. ⁊ determinat hec dictio honeſtarū ēt ſequētia. ſed nonne h lex eſt ſuperflua ꝑ illā. §. ō epi. ⁊ cle. l. raptores: Rñ. nō q: multa ſunt h que nō ſunt ibi. ⁊ de nupta ⁊ ſponſa ⁊ libertina ⁊ parentibus ⁊ de rapta q nō poſſit nubere raptori.

l ¶ Legem. vt ⁊ ff. de vi pri. l. ij.

m ¶ Metallo. in aliquo ergo parcit etiam in atrocioribus ſi dn̄o pareant: vt ⁊ §. ad. l. iulia. de adul. l. gracchus. ⁊ facit. §. de nox. ſi ſeruus.

n ¶ Infames. ſ. dn̄oȝ. nā. §. i dignitate erāt. ⁊ ſic nota plus vilē q̄ nobilē ex equali facto puniri vt h. ⁊ ff. de incen. ru. l. pedius.

o ¶ Sepius. nō plus puniri ſepius delinquētē. ſic. §. ō epiſco. au. l. iij.

p ¶ Pena. q: forte capite puniunt ſm quoſdā. vel ſaltē pēa huius. l. de vi. ⁊ etiā ſm azo. forte pro vi priuata deportabitur vt ſic in aliquo augeatur. ⁊ facit ad legem. j. de penis qui ſententiam. ⁊ ff. de iniurijs.

z ¶ Viduarū. q aūtē ſint ⁊ dicāt vidue di. ff. de ver. ſig. l. malū. §. vidue.

a ¶ Supplicio. vt ⁊ ff. ad. l. iul. de vi pu. q ceru. §. q vacantē. ac.

b ¶ Nō pōt. ēt a deo ſȝ Hieronymū vel auguſtinū lȝ oīa ſint deo poſſibilia. vt i. xxxij. q. v. c. ſi paul[9]. ſȝ illō aliť ibi expōit. ⁊ a deo p̄t rſtitui ñ ab hoie vt h.

c ¶ Vacui. cū plerūq; in talib[9] rapinis homicidia ppetrētur. ar. §. ti. j. l. qm̄.

d ¶ Cōuicti interficiant. hoc ipſo q inueniuntur in flagrāti crimie: ⁊ facit. ff.

de ritu nup. l. palam. §. q in adulterio. ſed an idez ſi cognatus patiat̃ rapinã ꝙ ei⁹ cognati poſſint reſiſtere: dic vt nota. ff. de vi ⁊ vi armata. l. iij. §. cũ igit̃.

a ¶ Quibus. raptoribus.

b ¶ Spõſam. idẽ ecõtra: ſi ſpõſa vel mulier rapiat hominẽ lz hoc raro cõtingat. ſz Jo. ſed huic videt̃ cõtra. xxxvj. q. j. c. ij. ⁊ q. ij. ſi quis virginem. ⁊ xxvij. q. ij. c. raptus.

emẽdãdo. ⁊ ſic h intelligebat. imodice do nõ licz: vt hic ſubijcit nec do ꝛc. ⁊ ſubſequent̃: vt. ff. de his qui ſũt ſui vel ali. iur. l. j. §. fi. ⁊ iſti. de his q ſunt ſui vel alie. iu. §. ſed hoc tempore. niſi cuz cauſa: vt. ff. de ver. ob. l. qui ſeruum in fi. ⁊ de le. j. quid ergo. §. j.

r ¶ Tetra. idest peſſima.

c ¶ Sine fori. alteri⁹. nã ⁊ hic ratõe delicti foꝝ hz: vt. s. vbi de crimine agi oportet. l. j. ⁊ vbi ſena. vel cla. l. j.

d ¶ Nullã. ſic. s. ti. j. l. qm. ⁊ s. quoꝝ ap. nõ re. l. [...] j. de fal. mo. l. j.

¶ Et ſi quidem. Hec ẽ ſecũda pars pncipalis in qua tractat de bõis diſtinguens inter raptũ nõ ingenue ⁊ ingenue. phibet ẽt nuptias cũ raptoribus. Jtẽ diſtinguit inter eos qui aſſociauerũt ad ipm delictũ cõmittendũ: ⁊ eos q alſ ſũt culpabiles. Dicẽt ꝙ ꝯſenſus mulieris rapte non operat̃. Ultio derogat alijs legib⁹ de materia rapine loquentibus. h. d. bal.

e ¶ Diminutionẽ nullaz. ſpecialẽ h ⁊ cõſequẽti caſu vt nihil applicent⁹ fiſco: ⁊ ſic. s. de mul. que ſe ſeruis ppri. l. j. alſ. autẽ cõſtat ꝙ publicant̃ oia vel aliqua pars ſz h iura: vt. j. de bonis dam. l. fi.

f ¶ Trãſferãt. q omnia amittit ſi raptoris eligat cõſortiuz vt in auc. de raptis mu. §. ſi perſuaſa. colla. ix.

g ¶ Expoſcere. vt etiam dcã auc. de raptis mu. ſed cõtra. xxxvi. q. ij. c. tria. ⁊ xvj. q. vj. c. placuit.

h ¶ Oportet. i. decet ſic. ff. de iuſti. ⁊ iu. l. j. in princi. ⁊ s. de capt. ⁊ poſtli. re. l. fi.

i ¶ Comitati. ſic. j. de nili aggeribus. l. j.

k ¶ Uolẽtibus. ſic. j. de ſalgamo hoſpi. nõ pre. li. xij. l. ij. ſz ar. ꝯtra. ff. de iniur. l. j. §. vſq.

l ¶ Jpſum velle. ſic. ff. de lib. ho. ex. l. iij. §. ſi quis volente.

l ¶ Remiſerit. vt. ff. ad le. iul. de vi pu. q certu. §. q vacãtez. nõ trãſigẽdo pecũia accepta vt. s. de adul. l. de crimĩe. ⁊ plene dixi. s. de trãſac. trãſigere.

m ¶ De emẽdatõe ſeruoꝝ. Dixi de illicita vi: ſequit̃ de licita. accur.

¶ Si virgis. Dominus ſeruũ põt caſtigare ſi ue emendare: ſed non põt ipſz dolo malo occidere. h. d. ⁊ not. in hac. l. quot modis homo põt occidi. bal.

n ¶ Uirgis. loris. i. frenis.

o ¶ Afflixerit. cũ cã ſit emendandi: ⁊ ſine cauſa ſm Jo.

p ¶ Depulſa. qua die ipſz afflixerit. vel quot diebus. naz ẽt in ppetuũ poteſt. vl̃ an fuerit mortu⁹ infra triduum an poſt triduum ſurrexerit: ⁊ ſuper baculum ſuum ambulauerit. hoc eniz in lege moſayca diſtinguebatur.

q ¶ Suſtineat. modice ergo cũ cã ⁊ ſiñ cauſa licz ſz Jo. vt hic ⁊. ff. de vſufr. l. locũ. §. et eo. ⁊. ff. ſo. ma. l. ẽt. §. licz ſz pe. dicebat cuz cã licẽ modice vt

vel comites orientis: ⁊ vicarij ⁊ pconſules: ⁊ nihilominus oẽs viri ſpectabiles: duces ⁊ viri clariſſimi rectores ꝓuinciaꝝ: necnon alij cuiuſlibet ordinis iudices qui i illis locis inuenti fuerint: ſile ſtudium cũ magna ſollicitudie adhibeant: vt eos poſſint cõprehendẽ: ⁊ cõprehẽſos in tali crimine poſt legitimas ⁊ iuri cognitas ꝓbationes ſine fori ꝑſcriptione duriſſimis penis afficiant: ⁊ mortẽ cõdẽnent ſupplicio. ¶ Quibus (⁊ ſi appellare voluerit) nulla[d] dam⁹ licentiam ſm antique ꝯſtantiniane legis diffinitionem. ¶ Et ſi qdem ancille vel libertine ſint q rapinam paſſe ſunt: raptores tãtummõ ſupradicta pena plectent̃: coꝝ ſubſtantijs diminutionem[e] nullam paſſuris. ¶ Si aũt in igenuã pſonam tale facin⁹ ppetret̃: ẽt oẽs res mobiles ſeu imobiles ⁊ ſe mouentes: tã raptoꝝ q̃z coꝝ ẽt ſodaliũ vl̃ ſequentium vl̃ comitum coꝝ q eis auxilium prebuerunt: ad dominium raptarum mulierum liberaruz transferatur[f]. prouidentia iudicuz ⁊ cura parentum earum vel maritoꝝ vl̃ tutoꝝ ſeu curatorũ. ¶ Et ſi non nupte mulieres alij cuilibet pter raptorem legitime coniungentur in dotem liberarum mulierum eaſdẽ res: vel quãta ex ijs voluerit ꝓcedere: ſiue maritũ nolentes accipere in ſua pudicitia remanere voluerint: plene dominio eis ſancim⁹ applicari nemine iudice vel alia q̃cunqz pſona hoc audente ꝯtẽnere. ¶ Nec ſit facultas rapte virgini vl̃ vidue vel cuilibet mulieri raptorem ſuum ſibi maritũ expoſcere[g]: ſed cui parẽtes voluerint excepto raptore eaz copulent legitimo matrimonio. quoniam nullo modo nulloqz tẽpore dat̃ a nr̃a ſerenitate licentia eis conſentire: q hoſtili more in nr̃a repu. matrimonium ſtudẽt ſibi coniungere. ¶ Oportet[h] eteni vt qcũqz vxorem voluerit ducere: ſiue ingenuã ſiue libertinam ſz noſtras leges ⁊ antiquam conſuetudinem parentes vel alios quos decet petat: vt cũ eorũ voluntate fiat legitimuz coniugium. ¶ Penas autẽ quas prediximus. i. mortis ⁊ bonorũ amiſſionẽ: non tm̃ aduerſus raptores: ſed etiã cõtra eos qui hos comitati[i] in ipſa inuaſione ⁊ rapina fuerint cõſtituimus. [k] Ceteros aũt oẽs q cõſcij ⁊ miniſtri hui⁹ criminis repti ⁊ cõuicti fuerint: vel qui eos ſuſceperint: vel quãcunqz opem eis intulerint: ſiue maſculi ſi ue femine ſint: cuiuſcũqz cõditiõis

vel grad⁹ vel dignitatẽ: pene tantũmõ capitali ſubijcim⁹: vt huic pene oẽs ſubijciant̃: ſiue volẽtib⁹[k] ſiue nolentib⁹ virginib⁹ ſeu alijs mlierib⁹ tale facin⁹ fuerit ppetratũ. ¶ Si. n. ipſi raptores metu atrocitatẽ pene temperauerit ſe ab hmõi facinore: nulli mlieri ſiue volẽti ſiue nolenti peccãdi loc⁹ relinquet̃: q: h ipſũ velle[l] mulieris ab iſidijs negſſimi hominis q meditat̃ rapinã iducit̃. Niſi eteni eã ſollicitauerit: niſi odioſis artibus circũuenerit: nõ facit eam velle in tantum dedec⁹ ſeſe ꝑdere. Parẽtib⁹ quoꝝ maxime vindicta intererat: ſi patientiam pbuerint: ac dolorẽ remiſerit[l]: deportatiõe plectẽdis. ¶ Et ſi qs iter hec miniſteria ſuilis ꝯditiõis fuerit dephenſus citra ſexus diſcretiõez ⁊ cũ ꝯcremari iubem⁹: cuz h ẽt ꝯſtantiniana lege recte fuerit ꝓſpectũ. ¶ Oib⁹ legis iulie capitulis q̃ de raptu virginum vl̃ viduaꝝ vel ſanctimonialium: ſiue antiqs legũ libris: ſiue in ſacris ꝯſtitutiõib⁹ poſita ſunt: de cetero abolitẽ: vt hec tm̃mõ lex in h capite ꝓ omnibus ſufficiat: quam de ſanctimonialibus ⁊ virginibus ⁊ viduis locum habere ſancimus.

¶ De emendatione[m] ſuoꝝ. xiij.

Imp. con. ad Baſſum.

Si virgis[n] aut loris ſuũ dñs afflixerit[o]: aut cuſtodie cã in vincula ꝯiecerit. dieꝝ diſtinctiõe ſiue iterꝑtatiõe ꝯpulſa[p]: nullũ criminis in eo mortuo ſuo ſuſtineat[q]. Nec do immoderate ſuo iure vtat̃. [r] Sz tunc re⁹ homicidij ſit ſi volũtate eũ ictu fuſtis aut lapidis occiderit. vel certe telo vſus letale vuln⁹ iſixerit. aut ſi ſuſpẽdi laqo ꝑceperit. vel iuſſione tetra ꝑcipitãduz eẽ mandauerit. aut veneni virus[s] infuderit: vel dilaniauerit: penis publicis corp⁹ feraꝝ vnguib⁹ latera pſecãdo: vel exurendo oblatẽ ignib⁹ mẽbra: aut tabeſcẽtes artus atro ſanguine pmixta ſanie[t] defluentes: ꝓpe vt ipſis adegerit cruciatibus vitam relinquere: ſeuitia[v] immanium barbarorum.

¶ De emẽdatõe[x] ꝓpinquoꝝ. xv.

Impator. vale. ⁊ va. aa. ad ſena.

In corrigẽdis minorib⁹ ꝓpinqs ꝓ qualitate delicti ſeniorib⁹ ꝓpinqs tribuimus ptãtẽ: vt quos ad vite decora domeſtice laudis exẽpla nõ ꝓuocãt: ſaltem correctionis medicina ꝯpellat. Neqꝫ nos i puniẽdis minoꝝ vitijs ptãtẽ in imẽſũ extẽdi volum⁹: ſz ut re patrio[y] auctoritas corrigat ꝓpinqui iuuenis reatũ: ⁊ ꝓuata aiaduer

s ¶ Uir⁹. veneni ſpẽs.

t ¶ Sanie. idest putredine.

v ¶ Seuicia. ſic crudeliter vt de barbaro ſieret ⁊ facit. ff. de iniuri. item apud. §. adijcitur. ⁊. j. ſi male. ⁊ ma. l. ſi excepta.

x ¶ De emendatione ꝓpinquorum.

In corrigẽdis. Propinquis ſenioribus licet corrigere minores errantes niſi facti atrocitas exigat iudicium vl̃ tiõis iudicare. h. d. bal.

y ¶ Patrio. quod potius in pietate q̃ in atrocitate cõſiſtit vt. ff. de paricidis. l. diuus.

z ¶ Atrocitas. idest ſi ita grauiter deliquit ꝙ nõ ſufficit ad penam correctio propinquorũ pũit iudex. Ul̃ dic atrocitas facti: idest correctionis: quia exceſſit moduz in corrigendo vnde pũit: vt ſi eſt pater qui filium occidit ex voluntate punitur de paricidio: vt. j. ti. ij. alſ nõ tenetur. Sz ſi ſine cauſa male tractat: cogitur emancipare: vt. ff. ſi a patre qs ma. l. diuus. alij propinqui pro motu iudicis vt hic dicit.

a ¶ Ad legez cor. de ſic. Quia in violẽtijs cõmittitur homicidiũ: ideo dicit ꝙ per. l. cor. de ſic. punitur. Et eſt ſica latens cultruz. ſed telum large interpretatur vt omnia arma comprehendat: vt inſti. de pu. iu. §. item lex cor.

Frater. Probans non animo occidendi ſe percuſſiſſe non punitur pena homicidij ſed minori. h. d. bal.

b ¶ Obrulerit. q̃ ſi celet ſe.

c ¶ Non occidendi animo. ſed quomodo probatur negatiua: vt. s. de proba. actor: Reſpondeo per preſumptiões probando amicitiam ⁊ affinitatẽ ⁊ qualitatem occidentis: ⁊ etiam iuramenti purgationis: vt ar. s. de his qui ad ec. cõ fu. l. ꝓſenti. §. ſicubi. ſic ⁊. j. de iniur. l. ſi nõ conuicij. ac. Uel q: ipſe ꝓbabit ꝙ volebat percutere aũt vel porcũ: q: ita dixerat videre q: percutiat aũt vel porcũ. Guil.

Ad legem corneliā de ſicarijs. xvj.

Imperator. an.a berclerimo ꝛ alijs militibus.

Frater tuus rectius fecerit ſi pſidi prouincie ſe obtulerit: q ſi probauerit nō occidendi anio hominem a ſe pcuſſum eſſe: remiſſa homicidij pena ſm diſciplinam militarem ſententiā proferet. Crimen enim contrahitur ſi ꝛ voluntas nocendi intercedat. Ceterū ea que ex improuiſo caſu potius ꝙ̄ fraude accidunt: fato plerūque nō noxe imputantur.

Imperator gor.a.quinciano.

Is qui aggreſſorem vel quēcū ꝙ̄ aliū in dubio vite diſcrimine cōſtitutus occiderit: nullā ob id factum calumniam metuere debet.

Si quis percuſſorem ad ſe venientē gladio repulerit: nō teneatur homicidio: quia defenſor ꝓprie ſalutis in nullo peccaſſe videt.

Imperator gal.a.manacio.

Si vt allegas latrocinātē pereniſti: dubium non eſt eum qui inferēde cedis voluntate preceſſerat iure ceſum videri.

Exemplum ſacrarū līa. diocle. ꝛ maxi.aa.agnato.

Eum qui aſſeuerat homicidiū ſe non voluntate feciſſe: ſed caſu fortuito: cū calcis ictu mortis occaſio pbita videatur. ſi hoc ita eſt: neqꝫ ſuper hoc ambigi poterit: oi metu ac ſuſpitione quā ex admiſſe rei diſcrimine ſuſtinet: ſm id qd annotatione noſtra comprehenſū eſt: volumus liberari.

Idem.aa.ꝛ.cc.agorio.

Si quis te reū cornelie legis de ſicarijs fecerit: innocētia purgari crimen: nō adulta etate defendi conuenit.

Idem.aa.ꝛ.cc.philiſco.

Is qui cum telo ambulauerit hominis necandi cā: ſicut is q hoiem occiderit: vel cui dolo malo factum erit: cōmiſſum legis cornelie de ſicarijs pena coercetur.

Imperator. valē.ꝛ valen. aa.ꝛ. cc.ad pro.

Si qs necādi infantis piaculū aggreſſus aggreſſaue fuerit: ſciat ſe capitali ſupplicio eē puniendum

Impa.gra.ꝛ valen.archadi.p.p.

Si forte mulier marito mortis paraſſe inſidias: vl quolibꝫ alio genere voluntatē occidēdi habuiſſe inueniat. vel forte marit eo mō inſectet vxorē. In eadem queſtiōe ab oī familia non ſolum mariti: ſꝫ etiam vxoris ſnc. que tamen tūc tēporis domi fuerit: ſine cuiuſcꝫ defenſione querendum eſt.

De his qui parētes vel liberos occiderunt. xvij.

Imperator. cō.ad vniuerſos ꝓuinciales.

Si quis parētis: aut filij aut ſi ſic. aut oīno affectionis eius q nūcupatione paricidij ꝯtinetur: fata preparauerit: ſiue clā ſiue palam fuerit id enixus: pena paricidij puniet. neqꝫ gladio: neqꝫ ignibus neqꝫ vlli alij ſolenni pene ſubiugetur: ſed inſutus culeo cū cane ꝛ gallo galiario ꝛ vipera ꝛ ſimia. ꝛ inter eas ferales anguſtias comprehenſus: ſerpentū contubernijs miſceat: ꝛ vt regiōis qualitas tulerit: vel in vicinū mare vl in amnē proijciat: vt omniū elemētorꝫ vſu viuus carere incipiat: ꝛ ei celū ſuperſtiti: terra mortuo auferatur.

De maleficis ꝛ matematicis ꝛ ceteris ſimilibus. xviij.

Imperator anto.

Plus eſt hominē veneno extinguere ꝙ̄ occidere gladio.

a Remiſſa homicidij.ī.ꝓ ope.nā ī eā nō icidit.ſic.ff.de vb. ob.l.decē.

b Militarē.qualiter cōſulit ei vt ſit ſub preſide: cū miles erat: vt.s.de iu.om iudi.l.magiſteria: rn. q enorme eſt delictū vt.s. vbi ſe.vel cla.l.j.vel adeo notoriū erat eum eſſe noxium vt etiam ſub preſide non ſuo iudice conſulatur ei vt cōſentiat.

c Si ꝛ volūtas. hoc vt hēat locū lex cor. de ſic.vt.ff.e.l.j.§.diuus.ꝛ.l.diuus.ꝛ.l.lege.ꝛ.l.infans.ꝛ ar.ff.de iniur.l.qui iniurie.ꝛ iſti.ō ob.q ex de.na.§.placuit.ff.de pen.l.reſpiciēdū.§.ſi.culpa tñ contrahit etiā ſine volūtate delinquēdi: vt.ff.ad.l.aql.l.qui occidit.§.pe.ꝛ.ff.de mino.ſi ex cauſa.§.mulier.ꝛc.

d Plerūqꝫ.hoc dicit q qui hominem per laſciuiā occidit in aliquo punitur: vt.ff.eo.l.lege.§.cū qdā. Item qui incendia fortuita cōmiſit: vt.ff.de penis.l.capitalium.§.qui ob inimicitias. Itē cōmētarienſis tenetur qui nō bene cuſtodiuit carcerem: vt.ff.de cuſto.reo.l.carcerē.ꝛ.s.de cuſto.reo.l.ad cōmentarienſes. Et nō q nō dicit hoc caſu fortuito ſꝫ improuiſo. vnde oia exēpla poſſunt dari ad dictionem plerūqꝫ quam habes.s.de offi.preſe.pre.l.ſi quos.ac.

Is qui. Aggreſſus in dubio vite diſcrimine cōſtitutus poteſt ſuū occidere aggreſſorem. ſi ergo erat certus q non erat in dubio diſcrimine vite nō potuiſſet occidere aggreſſorē: q exederet modū.bal.

e Aggreſſorem.intelligunt quidam ideſt cū qui nocturn eſt depopulator. vel de die itinera frequentata inſidijs obſedit: vt.s. quādo li.ſe vin. ſine iu.l.j. Uel dic etiam alium qui inſultum faciat dummodo ad defendendū nō vindicandum fiat: vt.j.l.proxi.ꝛ diximus.s.ad legem iul.de vi.l.quoniam.

f Alium.qui cum aggreſſore ſocius eſt. vel vt puto etiam non ſocius cum dicas in diſcrimine eū cōſtitutū.ꝛ facit.ff.eo.l.j.in fi.ꝛ.ff.ad.l.aql.ſi quis fumo.§.j.ac.

Si quis. Poteſt quis gladio propriam ſalutē defendere ꝛ repellere aggreſſorē.h.d. Et nō hanc legē.ꝛ vide que ſcribit inocē.extra de reſti.ſpo.c.olim.bal.

g Peccaſſe.vt ꝛ.s.l.pri.ꝛ.ff.ad.l.aql.ſꝫ ꝛ ſi quecūqꝫ.ac.

Si vt allegas. Licet occidere latronem telo reſiſtentē.h.d.bar.

h Latrocinantē.ī.aggreſſorē: vt.s.l.pri.vel dic ideſt furem. ꝛ ſiquidem eſt nocturnus ipſum occido.vel ſi ſe telo defendat: vel ſine periculo perſone vel rerū parcere ei nō potui: dūmodo clam eſt. Si vō diurnus: ita demum ſi ſe telo defendat vt pcipi poteſt.ff.ad.l.aql.l.itaqꝫ.§.lex.ꝛ.ff.e.furē.ꝛ.ff.de furtis ſi pignore.§.j. nam tēpus aggrauat delictū: vt.ff.ad legē iul.de adul.graccus.ꝛ.ff.de penis. aut facta.§.j.ꝛ.§.tēpus.preterea in die poteſt cognoſci: vnde non ſic nocet ſi euadit cum poſtea poſſit capi.

Eum qui. Nō preſumitur q ille qui cū calce ſolo percuſſit: q percuſſerit aio occidēdi ſi ipe hoc allegat q ſi pcuſſerit aio occidēdi. bal.

b Annotatione.ī.amiſerat bona p annotationē. q vocatus ab īperatore noluit venire. ꝛ poſtea venit ꝛ probauit ſe nō eſſe homicidā: ꝛ ita recuperauit intra annū: poſtea nō: azo. Sꝫ qualiter negatiua ꝓbabitur: dic vt dixi.s.ea.l.vel di c q alij induſſerat.

Si quis te. Adultus homicida tenet pena.l.cor.de ſic. Concor.ff.d minor.l.auxiliū.§.ī delictis.bal.

Etate.cū etiā minores in delictis teneant: vt ꝛ.s.ſi adverſus de.l.j.ꝛ.j.d penis.ipunitas.ꝛ.ff.de mino. auxiliū.§.in delictis. vbi d hoc dixi. ꝛ.ff.ad.l.iul.de adul.ſi vxor.§.ſi minor.ꝛ.l.ſi minor.ꝛ facit.s.d procur.l.reū.ꝛ.ff.de pu.iu.his qui.ꝛ.s.de accu.l.nō id.

Is qui cum telo. Inſultus cū telo factus aio occidendi punit pena homicidij.h.d.Lꝫ hoc ſit verū de rigore nō tñ ſuat de ꝯſuetudie ſm Spec.bal.

k Ambulauerit. volūtas enī nō exitus inſpicitur: vt.ff.e.l.diuus.

l Dolo malo. nō culpa: vt.ff.e.l.in lege.

m Pena.que eſt deportatio in maiorib. ſꝫ in miorib decapitatio vl beſtijs ſubijcit. vt.ff.e.l. eiuſdē.§.ſi.ꝛ.l.pe.

Si quis necandi. Aggrediens infantē cā occidēdi punit vt homicida. bal.

n Infantis.q nōdū eſt natus vel ē ſi ſit natus.

o Piaculū.ī.crimē ſanguine piādū. vl qd pietatem promouet.

p Aggreſſus.etiā ſi nō necauerit: vt.s.l.proxi.

Si forte. Primo qd bipartita. Secūdo eius ſolutio. Secūda ibi.in eadē.h.d. Ad ꝓbādū q vir vxorē volunt occidere vel ecōtra ſerui ſūt vtriuſqꝫ torquēdi. Saly.

q Querēdū eſt.facit.s.de adul.l.in adulterij.ſꝫ ar.ꝯtra.j.de qōnibus.l.j.ſꝫ hic ſpāle ſeruos torqueri in caput dñi.

r De his q parē. vl libe.occiderunt. De ſpeciali homicidio dicit.

Si quis parentis. Paricida ꝛ ſimiles debent inſui in culeo vbi ſit canis gallus vipera ꝛ ſimia: ꝛ pijci debēt in flumine h.d.ſꝫ iſta pena nō ē ī vſu.bal.

s Affectiōis.ī.affectate ꝓ ſone ei q paricidij ꝛc. qles ſūt parētes ꝛ liberi in infinitum: vt.ff.de in ius vo.l.quiſqꝫ.§.parentes.ꝛ.l.ſꝫ ſi hac.§.liberos. Qꝫ ergo dicit.ff.e.l.pe.tm patrē ꝛ matrē.ſupple ꝛ ſimiles: vt aſcēdentes ꝛ deſcēdentes.

t Preparauerit.occidēdo vel tētādo occidere: vt.ff.e.l.j.in fi.ꝛ.l.vtrū.ꝛ.l.ſi ſciete.

u Solēni pene. vt iſti.d pu.iu.§.alē.ſꝫ vl penā.l.cor.de ſica.habere locū: vt.ff.e.l.j.que eſt ꝯtra. Sol.dic q hec illā corrigit. vel hec in aſcēdētibus: illa in alijs inumeratis pſonis. vel pōt puniri.l.cor.de ſic.ſed nō accuſari.vt tñ pena vnius ſufficiat. Uel ſꝫ teneant oēs tāꝙ̄ paricide. diuerſe tñ pene iponunt ſm perſonarum diuerſitatē q idem eſt cū ſecūda.

x Gallinario.ī.caſtrato.ꝛ ſic viliquē dicūt fortius pugnare cū ſerpēte. Ul dic gallinario q gallinas amat: vt vir vxorius qui feminas diligit vt in odis horacij.

y In amnē.ſi ncurrē primū eſt ſubijcit beſtijs: vt.ff.e.l.pe.

z Elemētorꝫ.ſed nōne vtitur aer: rn.hoc eſt ei ad penā.

a Celū.cū ſit in ſacco de corio q culeus dī.

b Terra mortuo.cū in aquā iacet.

c De malefi.ꝛ matematicis. Sine aſpiratiōe ꝺꝫ eē aliogn quadriuiū ſignificat: ſecunda breuis eſt in altero longa.azo. vide vſus. Scire facit mathe ſis: ſꝫ diuinare matheſis.

Plus eſt. Atrocius eſt venenare ꝙ̄ occidere gladio.bal.

Pl.ī.atroci.ꝛ tenet.l.cor.d ſic.vt.ff.ad le.cor.d ſic.l.eiuſdē in pn.

a Artes geometrie.de menſura terre.

Nullus. Diuinatores concremētur ⁊ eos euocātes cū publicatiōe bonorū deportantur.h.d.Saly.

b ¶ Auruſpex.i.momētorū inſpector vel horarū quo pūctō aliqd ſit inchoādū dicētes.⁊ dicit ab aue ⁊ inſpicio:q2 ex auiū garritu qnq3 pcipiūt.

c ¶ Sacerdos.i.doctor necromantic.ac.

d ¶ Criminis.hoc eſt qui accuſat auruſpicem.

Orum. Facientes incantatōes ad finē mali ſunt puniēdi:nō ſi faciant ad finē boni.h.d. De iure vō canonico nō l3 ēt ſi faciāt ad finē boni.xxvi.q.ij.c.illos.⁊.c.ex tua.rū.extra de ſortilegijs.⁊.c.fi.c.ii.vbi glo.her.Saly.

e ¶ Pudicos.ſic.ff.de penis.ſi qs aliqd.§.q abortiōis.

f ¶ Criatōib9.i.accuſatōib9.

Nemo. Nullus d3 cōſulere diuinatorē.⁊ quilibet a diuinādo d3 ceſſare.⁊ ꝯtra faciēs punit.h.d.ſm Saly.

g ¶ Arioli.i.aris vl altarib9 ōmonū ⁊ ſacrificijs deſuiētē.

h ¶ Caldei.i.incantatores.

i ¶ Curioſitas.nō.n.ē noſtrū noſcē tpa vel momēta.q2 ⁊c.

k ¶ Capitis.q2 ꝯcremabat vl dētib9 ferarū dabit dilacerandus vel d3 deportari:vel decapitari:vt ⁊.ō.e.l.nullus.⁊.J.e.l.pxi.⁊.l.ſi excepta.⁊.l.fi.q ōes ſūt pene capitales.ſed iniuriarū nō tenet ſi qs dixerit furē in diuinādo:vt ō iur.l.itē apud la.§.ſi qs aſtrologū.⁊ fac.ō.de paga.ſacri.l.ij.

Ulti. Qui demones inuocāt vel imagines cereas incātāt puniunt.h.d.ſaly.

l ¶ Nō dubitant.pingendo imaginē cere.

m ¶ Māib9.i.dijs īfernalib9.

n ¶ Ventilat.i.clemēta mouē.

o ¶ Feralis.i.ea morte q beſtie.i.gladio.

Et ſi excepta. Priuilegio a tormētis exēpti:de crimine malefico vel magico accuſati:pōt ſine pīudicio torqueri:⁊ culpabiles inuēti ſūt puniēdi.h.d.Saly.

p ¶ Preditoꝝ.vt.J.de dōnibus.l.milites.⁊.l.decuriōes.

q ¶ Demōſtrātur.ſ.ſpāliter vt in crimine leſe ma.vt.ō.ad le.iul.ma.nullus.⁊ falſi.vt.J.de falſis.ſi qs decurio.⁊ ꝑua ti carceris:vt.ō.de pūa.car.l.vnica.

r ¶ Uel ceſaris.futuri.ſ.vel dic p2o idest.

s ¶ Nō fugiat.ille matematicus.ſic ꝯtra ſeipſum torquet.

t ¶ Cōuictus.per teſtes.

u ¶ Detegētib9.ſ.teſtibus.

Culpa. Ars magica nō pōt dici nec doceri.h.d.ſal.

x ¶ Culpa.ſic ergo ē pena:vt.ō.de epi.⁊ cle.ſi quēqnā.ſed cōtra.ō.ō hēti.l.gcūq3.ppe ſucin.ſo.vt ibi.

Quicūq3. Maleficū licet cuicūq3 cape ⁊ iudici pſentare.ſ3 nemini licet occidere.h.d.Et allegat iſta lex ꝙ bānitus captus a familia nō pōt ab illa occidi.bal.

y ¶ Oppreſſerit.i.occiderit.

Imperator.diocle.⁊ maxi.aa.⁊ cc.treberio.

Artem geometrie diſci atque exerceri publice interſit.ars autem matematica damnabilis eſt ⁊ interdicta omnimodo.

Imperator cōſtā.a.ad maxi.

Nullus auruſpex[b].nullus ſacerdos[c].nullus qui huic ritui aſſolet miniſtrare:ad limē alterius accedat:nec ob alterā cauſam. ¶ Sed ab hmōi hominum amicitia quāuis vetus repellatur:cōcremādo illo auruſpice:q ad domum alienam acceſſerit.Et illo in inſulam deportādo poſt ademptionem bonorum qui eum euocauerit ſuaſionibus vl premijs. Accuſatorē autem huius criminis[d] nō delatorem eſſe ſed dignū magis premio arbitramur.

Idem aa.⁊.cc.ad baſſum.prefe.pre.

Morum eſt ſcientia puniēda:⁊ ſeueriſſimis merito legib9 vindicanda:qui magicis accincti artibus:aut cōtra ſalutem hominum moliti:aut pudicos[e] animos ad libidinē diſflexiſſe detegunt. ¶ Nullus vō criminationibus[f] iplicanda ſūt queſita humanis corporibus remedia:aut in agreſtibus locis innocēter adhibita ſuffragia:ne maturis vindemijs metuerent imbres.aut ventis ⁊ grandinis lapidatione quaterentur:quibus non cuiuſq3 ſalus aut eſtimatio lederetur:ſed quorū pficit actus ne diuina munera ⁊ labores hominum ſternerentur.

Imperator conſtan.ad populū.

Nemo auruſpicem conſulat aut matematicum.nemo ariolū[g] augurum ⁊ vatum praua cōfeſſio conticeſcat.Caldei[h] ⁊ magi ⁊ ceteri quos maleficos ob facinorū magnitudinem vulgus appellat:nec ad hanc partem aliqd moliantur. ſileat omnibus perpetuo diuidēdi curioſitas[i].etenim ſupplicio capit[k] ferietur gladio vltore proſtratus:q cunq3 noſtris iuſſis obſequium denegauerit.

Idem.a.ad populum.

Multi magicis artibus vſi elementa turbare:vitas inſontium labefactare non dubitāt[l]:⁊ manibus[m] accitis audēt ventilare[n]:vt quiſq3 ſuos conficiat malis artib9 inimicos:hos(qm nature peregrini ſunt)feralis[o] peſtis abſumat.

Idem.aa.⁊.cc.ad Tan.prefec.pcto.

Et ſi excepta tormentis ſūt corpora honoribus preditoꝝ[p]:ꝑter illa videlicet crimina q legibus demōſtrant[q].⁊ ſi hoīes magi i quacūq3 ſint pte terrarū:hūani generis inimici credēdi ſunt:tū qm qui in comitatu noſtro ſunt:ipam pulſāt prope modū maieſtatē. Siqs mag9 vel magicis certaminibus aſſuet9:q malefic9 vulgi ꝯſuetudine nūcupat: aut auruſpex:aut ariolus aut certe augur:vel ēt matematic9:aut narrandis ſomnijs occultās artē aliquā diuinādi:aut certe aliqd horū ſimile exercēs:in comitatu meo vel ceſaris[r] dephenſus fuerit:pſidio dignitatis exutus:⁊ cruciat9 ⁊ tormēta nō fugiat[s]. Si vō cōuictus[t] fuerit:⁊ ad ꝓpriū facinus detegētibus[u] repugnauerit denegādo: ſit eculeo deditus:vngulíſq3 ſulcātib9 latera perferat penas dignas facinore proprio.

Impa.va.⁊ val.aa.ad mo.p.p.

Culpa[x] ſimilis eſt:tam prohibita diſcere q3 docere.

Impa.ar.⁊ theo.aa.albino.p.p.

Quicūq3 maleficioꝝ labe pollutū audierit.dephēderit.occupauerit.ilico ad publicū ꝯtrahat ⁊ iudicū occulis cōis hoſtem ſalutis oſtēdat. ¶ Q. ſi qſq3 ex agitatoribus:id eſt aurigis ſeu ex qlib3 alio genē hoīum ꝯ hoc iterdictū venire tētauerit:aut clādeſtinis ſupplicijs ēt māifeſtū reū malefice artis oppſſerit[y]:vltimū ſuppliciū nō euadat: gemīe ſuſpitōis obnoxi9:q2 aut publicū reū ne facinoris ſocios publicaret:ſeueritati legū ⁊ debite ſubtraxerit qōni:aut ꝓpriū fortaſſis inimicū ſub hmōi vindicte nomīe ꝯſilio atrocioīe[z] confecerit.

¶ De ſepulchro violato.[a] xix.

Imperator.gor.a.zenoni.

Res religiōi deſtinatas:qnimmo iā religiōis effectas:ſciētes q ꝯtigerit[c]:⁊ emere ⁊ diſtrahere[d] nō dubitauerint:tāetſi iure venditio nō ſubſiſtat[e]:leſe tū religionis in crimen[f] inciderunt.

Impa coſtā.aa.ad dic.p.p.

Si ſeru9 in ōmoliēdis ſepulchris fuerit dephēſus:ſi id ſine dnī ſcia faciat:metallo adijciat. ¶ Si vō auctoritate fac:vl iuſſiōe vrget: relegatiōe[g] plectet. ¶ Et ſi forte de tractū aliqd ō ſepulchris ad domū ci9 villāq3 ꝓuectū reperiet:villa ſiue dom9 aut edificiū[h] qōcūq3 erit: fiſci iurib9 vēdicet. Idē.a.ad ol.p.p.

a ¶ De ſepulchro violato. De viuis violatis dixit:nūc ō mortuis ⁊ eoꝝ domicilijs.l.ſepulchris:vt.J.e.l.q ſepulchrū.

Res religioni deſtinatas. Cōtractās res effectas religioſas tenet crīe leſe religionis.nec excuſat eū titulus cū ſit nullus.h.d.bal. b ¶ Quinimo.correctiue.ſic ſtichus imo pāphilus liber vel hēs eſto:vt.ff.de mān.teſt.l.ſtichus.⁊ de here.iſti.ſi ita ſcriptū.

c ¶ Cōtigerit.vim inferēdo.azo.

d ¶ Et diſtrahē.ꝯtrahēdo.S3 qd ſi vēdidit ⁊ emptor tenet volēte vēditore:an vēditor tenet:rn̄.ſic vt ar.ō.ō acq rē.poſ.l.mm9.Idē dīc qdā ſi tn̄ vēdidit ⁊ nemo ꝯtractauit p.l.iſtā.

e ¶ Nō ſubſiſtat.iter ſciētes vel emptore ſciēte:vt.ff.de ꝯtrahē.emp.l.iij.⁊.l.ſe.⁊.l.liberi.⁊ in ſtituta de ꝯtrahē.ēp.§.fi.⁊ ad hoc fac.ō.ō adulte.l.eū ⁊.ō.de excu.tu.l.ampliſſimi.

f ¶ Crimē.ſ.ſacrilegij.qō crimē minus punit q3 ſi verū ſacrilegiū ēēt auferendo ſacrū de ſacro.⁊ magis q3 ſi ſciſſi furtū:vt arg.ff.ad.l.iul.pec.l.ſacrilegij capite.i pn.azo.Et oriē ex hoc crīe actio ciuil nō legis aquil.ſ3 iterdictū qō vi aut clā vt.ff.e.l.ij.Itē ⁊ actio in factū ſil ⁊ ciuilis q extraneo in.cancreis dāt ⁊ ei ad quē res ptinet ad īiereſſe datur:vt tū nō minus q3 in.c.aur.Si aūt alius habitat ſepulchrū indiſtincte.in.cc.au.agit vt.ff.e.l.ij.in pn.§.i.⁊.ij.⁊.§.q de ſepulchro.⁊ pdcā pſtantur actoꝝ.Criait dat in.xx.auri libris dādis fiſco.vt dices.J.e.l.ſi qs.qnq3 in plus:vt.ff.co.l.fi.⁊ dices.J.e.l.qui ſepulchra.S3 ſi ille cuius intereſt violauerit an teneat:rn̄.ſic:vt.ff.ſi ſeruitus vendice.l.alterius.ac.

Si ſeruus. Seru9 demoliēs ſepulchꝝ domino īſcio dānatur in metallū.Si vō eo cōſcio relegatur:⁊ locus ad quē aliqd de ſepulchro exportauit publicatur.h.d.Saly.

g ¶ Relegatione.⁊ ſic in aliquo etiā i atrocioribus min9 cum ſeruis agitur ſi domino parēt:vt ⁊.ō.ad.l.iul.ō vi.ſ.nos.ſed videtur hec pena non iponi ſeruo:vt.ff.de accu.l.hos accuſare.§.omnibus.Sol.ꝙ ibi dicit ſicuti relegatio:ſubaudi que cadit in pſonis ſeruorū.Uel alr durior relegatio iponit ei vt ibi.in fi.ſ3 q dā libri nō hnt ibi nō.

h ¶ Edificiū.ſic ⁊.J.de ſal.mo.l.i.⁊.ō.de inceſtis nup.l.ſi qs inceſti.

z ¶ Atrociore.ꝗ debet.

⁊.J.de his qui latro.vl alios reos cri.occul.l.ij.§.fi.Et nō ꝙ ſi ſeruus in habitat nō eſt actio noxalis.ſ3 accuſatio:vt.ff.e.l.iij.§.fi.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

S I quis ſepulcrum. Iudex qui negligit punire violatorem ſepulcri dȝ cõdemnari in .xx. libris auri. h. d. bal.
a ℂ Neglexerint. ſic. ṡ. de pena. car. l. i.
b ℂ Violatores. ſic ergo in violatores ħ eadẽ pena ſtatuit. ⁊ ſic ẽ ↄtra ff. e. ti. l. pri. vbi .x. põdo auri dicit. So. dicũt qdã tãtũ eſſe .x. põdo quã tũ .xx. libre. qõ nõ placȝ cũ põdo ⁊ libra idẽ ſignificãt: vt. ff. de le. ij. l. ſi ex toto. §. ſi. Dic ergo q̄ .x. pondo ſit pena in violatores. i. iudicẽ .xx. lib. auri ſi neglexerit vĩdicare ſtatuta pena in violatores que eſt .x. pondo auri nõ minus ⁊c̃.

dem ſemp. ſed q̄ñq̄ȝ vt in deportatione. ⁊ hoc dicit pri. ⁊c̃.
q ℂ Triclinijs. ſubaudi p. ⁊ de ornamẽtis ſepulcri dicit. Si aũt veſtẽ mortui auferat ſiqdẽ armat⁹ capite: ſi ſiñ armis metallo pũit: vt. ff. e. l. iij. §. aduerſus
r ℂ De ſepulcris. ſupple primũ ſacrilegio habuerũt maiores. a3o.
ſ ℂ Quibus. factis vel rebus.

S I quis ſepulcrum violaturus attigerit: locorum iudices: ſi h vendicare neglexerint: non min⁹ q̄ viginti librarũ auri in ſepulcrorum violatores ſtatuta pena mulctentur: vt eam largitionibus noſtris inferre cogantur.

I Dem. a. ad populum.

Q Ui ſepulcra violant: domos (vt ita dixerim) defunctorum: geminũ videnť facin⁹ perpetrare. nam ⁊ ſepultos ſpoliant deſtruendo ⁊ viuos polluunt fabricando. Si qs igitur de ſepulcro abſtulerit ſaxa: vel marmora: vel colũnas: aliamue quamcũq̄ȝ materiã fabricandi grã: ſiue id fecerit venditur⁹: decem pondo auri cogať fiſco inferre. ſiue qs propria ſepulcra defendens: hanc in iudiciũ q̄relã intulerit: ſiue qcũq̄ȝ alius accuſauerit: vl officio nũciauerit. ℂ Que pena priſce ſeueritati accedit. nihil eni deꝛogatũ eſt illi ſupplicio qõ ſepulcra violantib⁹ videť ipoſitũ. ℂ Huic ãt pene ſubiacebũt ⁊ q corpora ſepulta aut reliqas contractauerint.

I Mpera. iuſti. a. ad populum.

P Ergit audacia adbuſta defunctoꝝ: ⁊ aggeres conſecratos. cum ⁊ lapides hinc mouere: ⁊ terrã euertere: ⁊ ceſpitẽ euellere ꝓximum ſacrilegio maiores ſemper habuerũt. ſed ⁊ ornamenta q̄dã triclinijs atq̄ȝ porticib⁹ auferri de ſepulcris. qbus pmo conſulentes ne in piaculũ incidat ↄtaminata religio defũctoꝝ: hoc fieri ꝓhibem⁹ pena ſacrilegij cohibẽtes.

I Mperator Iuſti. a. Theo.

Q Um ſit iniuſtũ ⁊ noſtris alienũ temporibus iniuriam fieri reliquijs defunctoꝝ ab his q debitorẽ ſibi eſſe mortuũ dicendo: debitũq̄ȝ exigendo: ſepulturam ei⁹ impediunt: ne in poſterum eadem iniuria procederet: cogendis his ad quos funus mortui pertinet ſua iura perdere. Ea qdem que mortuo poſito ante ſepulturam ei⁹ facta fuerit: vel exigẽdo qõ debitũ eſſe dr: vel cõfeſſiones aliquas: aut fideiuſſores aut pignora capiendo: penitus amputari precipim⁹. redditis ħo pignoribus vel pecunijs que ſolute ſũt: vel abſolutis fideiuſſorib⁹: ⁊ generaliter oĩbus ſine vlla innouatiõe in priſtinũ ſtatũ reducẽdis: principale negociũ ex integro diſceptari. ℂ Eũ ħo q hmõi cõprehenſus fuerit flagitio: q̄nq̄ginta libras auri dependere. vel ſi min⁹ idone⁹ ad eam pſoluendã ſit: ſuo corpore ſub cõpetenti iudice penas luere.

ℂ In auc. vt defun. ſeu fu. §. ſancimus. colla. quinta.

COR. I Tem q domũ morbũdi aſcenderit: ipm alioſue q ei⁹ ſunt moleſtãs: aut reb⁹ eius nõ ſeruato legali offõ ſignacula imponit: ab actione poſt mortẽ illi⁹ cadat: ⁊ alterum tantũdem exigit ab heredib⁹ iniuriati: publicanda bonoꝝ tertia pte: ipſoq̄ȝ ĩfamia notato. ℂ Eiſdẽ penis ſubiaceat q eo moriẽtẽ circa funus eius exeqas prohibet.

ℂ In auc. vt cũ de ap. cog. §. meminimus. col. viij.

COR. S Ed nec ante nouem dies ab obitu numerãdos vlla fiat ꝑſus moleſtia aduerſus quẽlibet ex defuncti pſona. Si qua enĩ cautio vel quid ſimile fiat: inutile erit.

ℂ Ad legẽ fauiã de plagiarijs. xx.

I Mpa. Anto. a. plato.

P Ater tuus aduerſus eum a quo ſollicitatã ancillã: plagio quoq̄ȝ facto exportatã querit: apud ſuũ iudicem ciuiliter in rem actione inſtituta cõſiſtat. q̄ ſi in cã tenuerit: ẽt legis fauie crimẽ pſequi poterit. ℂ Q. ſi p violentiã mancipiũ arreptum eſt: accuſationem ei⁹ non ꝓhibeť intendere.

I Dem. a. aurel.

S I ab eluano ſuũ tuũ ſuſceptũ ⁊ aliqñ occultatũ: moreq̄ȝ eo ſuadẽte fuge datũ ꝓbare potes: legis fauie crimen p te: vel actionẽ ad eam rem ꝓpoſitam. i. ſerui corrupti.

Q Ui ſepulcra. Violator ſepulcri intelligitur offendere mortuũ ⁊ viuentẽ: ⁊ punit in .x. libris auri. ⁊ in oĩ alia pena antiquis cõſtituta. Idẽ eſt in violatore cadaueris ⁊ reliquiaꝝ. h. d. bal.
c ℂ Sepulcra. domos. vnde illud. ſepulcra eorũ domus eoꝝ ĩeternũ.
d ℂ Deſtruendo. ſepulcrum.
e ℂ Fabricãdo. i. faciendo alibi fabricari de materia inde ſumpta. vel dic artifices quos adhibent ad reedificandũ.
f ℂ Decem pondo. contra. ṡ. l. pri. ſolu. vt ibi.
g ℂ Quicunq̄ȝ. cum is ad quẽ ea res pertinet agẽ nollet: vt. ff. eo. l. iij.
h ℂ Officio. als officio ⁊ als officium: vt q̄ ſit notoriũ vt. ṡ. de accu. l. ea quidem.
i ℂ Videtur impoſitũ. qõ ſm diuerſitatẽ pſonarũ ⁊ factoꝝ iponit: vt. ff. eo. l. iij. §. aduerſus. ⁊ l. ſi. ⁊ l. ſepulcro. pecuniaria quoq̄ȝ imponitur quãdoq̄ȝ. c. q̄ñq̄ȝ. ex. aur. vt dixi. ṡ. e. l. i. Sed qualiter pena huius. l. vel illa. c. aur. imponit ſi ponas cũ deportari vel decapitari cum oia bona eius publicentur? Rñ. ea nõ publicari ſic. ṡ. de mul. que ſeruis ꝓpꝛ. ſe iũxe. l. i. ⁊ ṡ. de raptu vir. Vel aliter ſi cõueniatur ciuiliter ſubibit hanc penam que ſuccedit in locum illius que olim erat ſtatuta. ſi criminaliter ſubibit cã que ſtatuitur. ff. e. l. ſi. vel illa pena corporalis habet locum in caſu ſpeciali qñ ſ. corpus ipm eſt motum.

t ℂ In piaculũ. qualiť incidit in piaculũ. i. in crimen ſanguĩ ne piãdũ cũ tñ in caſu iponatur pena ſanguinis: vt. ff. e. l. ſi. Rñ. id dĩ: q̄ p hoc poſſet puniri ad id qõ eẽt ſanguĩe piandũ. vel dic piandũ. i. ad pietatem mouens.

Q Um ſit. Rõne debiti ſepulcra debitoꝝ non poſſunt ipediri. ⁊ ↄfeſſio fideiuſſio vel ſolutio ex hoc extorta dȝ virib⁹ euacuari. h. d. bal.
u ℂ Perdere. q̄ ne ipedirẽť ſepe ĩdebitã peciiã ſoluebãt quã forte poſtea recuperare nõ pñt. vel ſua iura dĩc. ſ. hereditaria. q̄ ipſi ipediti quomin⁹ ſepelirent non ſepeliendo hẽditatem perderent.
x ℂ Confeſſiones. puta chirographum.
y ℂ Principale. hodie actio nẽ pdit: vt in auc. quã hic lege. Item qui domum ⁊c̃.
z ℂ Dependere. ꝑter id q̄ nihil valet qõ fec̃. vt. ṡ. ꝓxime.
a ℂ Luere. qõ eſt generale: vt. ff. de pe. l. i. ⁊. ff. d iur. om. iu. ſi qs id. §. ſi. ⁊ de i ius vo. l. ſi. ⁊. ff. de icẽ. ru. q edẽ. ⁊. ṡ. d ſeruis fu. l. qcũq̄ȝ. Seqť auc. itẽ qui ⁊c̃. ℂ Autentica.

I Tem qui domum. Hec auc. loqtur in caſu l. C. ſ. añ corp⁹ debitoris traditũ ſepulture. ⁊ addit ad l. C. q̄ ipõit puationẽ iuris vbi illa nõ iponebat. Itẽ ipõit penã publicatõis tertie ptis bonoꝝ. Itẽ nõ ſolũ ipedienti ſepulturã ſȝ ẽt ſua auctoritate ſignãti res mortui iponit hãc penã. ⁊ nõ iſtam auc. bal.
b ℂ Itẽ q domũ. ſumiť ex cor. vt defũc. ſeu fu. §. ſancim⁹ ergo. ⁊. §. ſi ħo col. v. ſȝ i vſuris cõtra. ſeruať: vt extra d vſur. c. ij. ſeqť alia. ſȝ nec. ℂ Auc.

S Ed nec. h ẽ i auc. vt cũ de ap. co. §. meminim⁹ col. viij. ⁊ fa. ff. d i ius vo. l. ij.
d ℂ Inutile erit. nõ tñ actõeȝ amittit. vt in corp: ⁊ ſic ẽ ↄtra. ṡ. pri. auc. ſȝ ibi exeqas ⁊ ſepulturã ipediebat. h nõ. vl re fert i cautiõe exigẽda fiat iniuria: vt hic. an in alijs vt ibi.
e ℂ Ad legẽ. fauiã de plagi. Di plagiũ q̄ſi plaga q̄ magna plaga dñõ vel pñi ĩfligiť pdẽti ſuũ vl filiũ. vel ẽt ipſi libero hoĩ exportato. Vel dic ſm. B. dr a plaga maris vbi qs ſeruos vel liberos homines furtim ſurreptos vendit pirratis ⁊ barbaris.

P Ergit. Propꝛie ſacrilegium eſt defraudare defunctorum corpora vel ſepulturam. h. d. bal.
h ℂ Pergit. i. vadit.
l ℂ Audacia. i. audaces. ⁊ ſic ponitur qualitas pro quali. vel cõtentũ pro continente.
m ℂ Adbuſta. i. peruſta corpora ⁊ in cinerem redacta. q cinis in arcula aliqua reponebatur. ⁊ idẽ ſi ad ſepulcra hodie eatur.
n ℂ Aggeres. i. valla. que cã munitionis ſepulcri fiebant ⁊ circundabant ſepulcra.
o ℂ Cum. pro quãuis.
p ℂ Habuerunt. ſed quõ eũ pro ſacrilegio ipõať pena capitis aut ſubijciunť beſtijs aut deportãtur aut in metallũ dant ſm qualitatẽ pſone ⁊ delicti: vt. ff. de cri. ſacri. l. ſacrilegij penam. ⁊ l. ſacrilegi capite. h aũt relegantur aut deportanť q̄ñcũq̄ȝ oſſa mouenť: vt. ff. e. l. ſi. Rñ. nõ dĩc eã

P
Ater. Vendens ancillã alienam ſubtractam põt cõueniri rei vẽdicatione: q̄ dolo deſijt poſſidere. ⁊ criminaliter coerceri ꝓpoſita actione. l. fauie de plagiarijs. h. d. bal.
f ℂ Sollicitatã. vt fugeret: qõ ſufficit ad plagiũ: vt. ff. e. nõ ſtati. §. i ſȝ h vltra pceſſerit vt ſeqtur: qõ fuit neceſſe ꝑpter actionem in rem.
g ℂ Inſtituta. ſȝ quõ eũ exportauit ⁊ ſic nõ hȝ: Rñ. dolo deſijt hẽre ⁊ ſic vuli in rẽ tenetur: vt. ff. de rei ven. qui petitorio.
h ℂ Tenuerit. i. obtinuerit: idẽ dicas ẽt ſi ſuccubuerit. vt. ff. qñ ci. ac. l. i. nã pro eodẽ hẽ cõdẽnari ⁊ ſoluere: qõ abſolui: cũ ita vni vt alteri cõpetat exceptio rei iu. vt. ff. de exce. rei iu. l. ſi qs cũ. §. plane. ſubaudi ergo hic maxime.

S I ab eluano. Actio. l. fauie nõ põt p ꝓcuratorẽ iſtitui: ſed in actiõe ciuili ſerui corrupti bene admittiť ꝓcurator. h. d. bal.
i ℂ Per te. vt. ff. e. cum q. nõ aũt p ꝓcuratorẽ vt hic innuit: ⁊. ff. de fal. l. de fi-

de.ꝛ.ff.de pu.iu.l.penul.§.ad crimen.ſed ciuiliter ꝑ ꝓcurato.vt ſubijcit.ꝛ.ḟ. de fur.l.aduerſus.ac.

a V. legis. Uia ordiaria in crīe.l.fauie de plagiarijs ꝓcedit.h.d.ſaly. ¶ Subſcriptio.ſic in quolibet crimine:vt.ſ.q ac.nō poſſunt.l.iij.

N On valet. Snīa in criminali ab incōpetenti iudice lata nō valz ꝛ eſt ipo iuř nulla.h.d.vł ſic In crimiali hz locū iudex cō petēs ꝛ nō ꝓrogatio.bal.

b ¶ Tueat.vt.ſ.ōpeda.iu.l. j.ꝛ.ḟ.de peñ.l.q.ꝛ obtiet vicē ꝑſidis qñ ꝑuari in eū ꝯſentiūt vt.ſ.ō iu.om.iu.l.j.Itē qñ a ꝑſide abſētāre ſe ōlegat ēt ad cāz meri ipij:vt.ff.ō of.ei⁹ cui mā.ē iuriſ.l.j.§.j.Itē ꝛ qñ lo cū ōſuetū ꝑſidis ſbſtituit⁹ ē vt .ſ.de of.ei⁹ q vicē al.ge.l.j.

S I frem. Frater poteſt accuſare detētionē ꝛ oc cultationē fratris.h.d.bal.

c ¶ Poſtulare.ꝛ iterdicto ō lib.ho.exhi.agere:vt.ff.ō lib. ho.exhi.l.iij.in ꝑin.

I N fuga. Seruū in fu ga cōſtitutū vēdēs inci dit i.l.fauiā de plagiarijs.in quā nō incidit ſi alienatio ſit neceſſaria vel in tēpus licitū cōferatur.h.d.bal.

d ¶ In fuga.lz ſec⁹ in abſēte: vt.ff.e.ſciēdū.ſꝫ q̄re nō:rñ.q2 ē in ſpē libertatis:vt.ff.ō edi. e.qs ſit fugitiu⁹.§.idē recte.ꝛ q2 ꝑ hoc inuitarēt ad fugā.ar. .ſ.ō lati.liber.tol.l.j.§.illud. ꝛ.ff.de pac.do.l.conuenire.

e ¶ Penam.pecuniariam q̄ oliz ſtatuta erat.hodie vō ceſ ſat:vt.ff.e.l.fi.ſed quidam di cunt etiā hodie hoc caſu non habere locū niſi pecuniariaz penam per legem iſtam.

f ¶ Coheredib⁹ ꝛ ſocijs.vt.ff. fami.her.l.ꝑpter.ꝛ.ff.cō.di. .l.arbor.§.iudex.

g ¶ Depbenſus.vt.ff.de cō trahē.emp.qō ſepe.§.j.ꝛ erit condiſionalis vēditio.ar.ff.ō pig.ſi fundus.§.fi.

Q Uoniam. Alienās ſuum vel liberuz quē plagio abducit punit capite. ꝛ de hoc crimine iudex pōt in quirere.h.d.ſaly.

h ¶ Eorum.plagiariorum.
i ¶ Preſcribis.iudici.ac.
k ¶ Decernimus.vt.ſ.vbi ō cri.agi oportet.l.ſciens.
l ¶ Capite.vt.ff.e.l.j.ꝛ ē capi talis ſm qō dicit.ḟ.e.l.fi.
m ¶ Ceteri poſſint.ſic.ḟ.ad le. iul.repe.l.j.

P Reſes. Qō ciuil cri minis excluſiua prius determinat q̄ de crie cogno ſcat.h.d.Et pmitte q̄ in ſuo ꝓpo qs nō pt cōmitē plagiū niſi i caſu q ē in.l.i fuga.ſ.e. vel aliter.Obijciēs exceptōez pemptoriā que hz examinari ſeorſum a crimine impedit proceſſum in criminali.h.d.bal.

rupti ꝑ ꝓcuratorem tu perſequi po tes. I Mpa.alex.a.cornel.

V T legis fauie pena debeatur: in crimen ſubſcriptio[a] ꝛ accu ſatio ꝛ ſententia neceſſaria eſt.

I Mpera.gor.a.pauline.

N On valet procuratoris ſnīa ſi vicez ꝑſidis nō tueatur[b]:q legi fauie locum eſſe ꝓnunciauit.cū ei⁹ legis diſceptatio ad ꝑſidis prouin cie pertineat notionem.

I Mpa.vale.ꝛ gali.aa.ꝛ.cc.iulia.

S I fratrem tuum aduerſarius tuus ſupprimit:legis cuz fauie adito preſide prouincie reum de bes poſtulare[c].

I Mp.ator.diocle.ꝛ maxi.aa.mar ciano.

I N fuga[d] ſeruum conſtitutū ne q3 vēdere neq3 dōare licet.vn de intelligis te in legem incidiſſe q̄ ſuper huiuſmodi delictis certaz pe nā[e] fiſco inferendā ſtatuit. ¶ Exce ptis coheredibus[f] ꝛ ſocijs: quibus ex diuiſione cōium rerum licitatio nem de fugitiuo ſeruo inuicem fa cere permiſſum eſt. ¶ Ita vō lice at fugitiuum ſeruum vendere: vt tūc vēditio valeat quādo ab ēpto re requiſit⁹ fuerit:ꝛ deprehenſus[g].

I Dem.aa.menne.pre.pre.

Q Uoniam ſeruos a plagiarijs alienari ex vrbe ſignificas:at q3 ita interdum ingenuos hoīes eorū[h] ſcelere aſportari ſolere ꝑſcri bis[i]:eorū te delictorū licētie maio re ſeueritate occurrenduz eſſe de cernimus[k]:ac propterea ſi quem in huiuſmodi facinore deprehende ris: capite[l] eum plecti non dubita bis: vt pene genere deterreri ceteri poſſint[m]: quominus iſtiuſmodi au dacia vł ſeruos vł liberos ab vrbe diſtrahere atq3 alienare audeant.

I Dem.aa.

P Reſes ꝓuincie: diſcreto prius iure dominij[n]:intelligat an au diēduz ſit plagij crimen necne.naz ſi proprietatis tue[o] mancipium eſſe cōſtiterit: expiraſſe criminis inten tionez emerſa dominij luce[p] mani feſtabit. ¶ Si vō ſuū alienuz eſſe

conſtiterit: poſt diſceptatam ꝓprie tatis queſtionem: ꝛ criminis cau ſam audiet[q].

I Dem.aa.eugide.

C Um qui mancipium alienum celat fauie legis crimine tene ri:non eſt incerti iuris[r].

I Dem.aa.dige.

C Omparantem ab eo qui ab duxit plagio mancipia:ſi deli cti ſocius non probetur[s]: nullo cri mine teneri conuenit.

I Dem.a.preliare.

A Bducti[t] plagio facta vendi tio ſtatum non mutat[u]. libere enim perſone ſollicitatione[x] crimē committitur:non conditioni[y] pre iudicatur.

I Dem.aa.Muciano.

S I qs ſeruum fugitiuum ſciēs cum rebus furtiuis ſuſcepit: cum earum nomine furti actione teneatur: hec tibi rector prouincie cum ſolita pena reſtitui efficiet[z].

¶ Sed ſi criminis plagij accuſatio nem inſtitueris:tibi audientiam pre bere non dubitabit.

I Dem.aa.ſeuerino.

P Lagij criminis accuſatio:publi ci[a] iudicij ſit.

I Dem.aa.caliſtemi.

P Lagij criminis accuſatio ceſſat ſi ſuos ſeruos vel liberos[b] aſſe uerent hi qui ſuppreſſiſſe dicuntur: non commiſſi cauſa velādi:ſed ad hanc opinionem iuſta deducti[c] ra tione.

I Dem.aa.pompeiano.

L Iberum ſciens[d] conditionem ei⁹ inuitum venundando: pla gij criminis pena coercetur.

I Mpa.conſtan.ad celſum.

P Lagiarij[e]: qui viuentium filio rum miſerandas infligunt pa rentib⁹ orbitates[f]:metalli pena cuz ceteris ante cognitionē ſupplicijs[g] teneantur. ¶ Si quis tamen eiuſ modi reus[h] fuerit oblatus: poſtea q̄ ſuper crimine claruerit : ſeru⁹ q dem vel libertate donatus beſtijs ſubijciatur : ingenuus[i] autem gla dio conſumatur.

A Bducti. Delictum rei ſubtracte non mutat ſtatum. hoc di cit Baldus.
t ¶ Abducti.liberi.ꝛ ſic eſt plana lex.vel dic ſerui.ac.
u ¶ Non mutat.vt fiat ſeruus ſm primum caſum. vel vt fiat liber ſm alium.

x ¶ Sollicitatione.acti ue ꝛ paſſiue .i.quando libera pſona ſollicitatur ſm primum .vel ſollici tat ſeruum ſm alium.
y ¶ Non conditioni.ſ. libere ſm primum. vel ſeruili ſm alium.ꝛ facit ſꝫ primū.ſ.de igēuis ꝛ ma.l.ad mutandum.

S I quis ſerui. Seruū receptans fugitiuum vt fur ad rē ꝛ ad penam tenetur.ꝛ etiā criminaliter pōt de plagio accuſari.hoc di cit Bal.
z ¶ Efficiet. vt ꝛ.ſ.de fur.l.cos.ac.

a P Lagij criminis. publici.niſi quis abducit filiuz vel ſeruū alicuius.vnde patri vel dño licentia accuſandi datur ſm pla.hoc non placet.nec inuenitur ali qua lege.ergo dicere ñ debemus vt.l.ſi vō.§.ō viro.ff.ſol.ma.ſꝫ ad in ſtar priuate datur in he redes: vt.ff.co.l.legis falci.§.fi.ac.

P Lagij. In ꝓprio ſeruo vel filio ꝛ etiam in putatiuo pla giuz non cōmittitur.h. dicit.vel ſic. Excuſatur errans in delictis in qui bus requiritur dol⁹.ad hoc allegatur.bal.
b ¶ Uel liberos.idest fi lios.
c ¶ Iuſta deducti.idez ſi nō iuſta ſm Io.q2 ha bet ignorantia ēt iuris excuſat a dolo.hoc aūt crimen dolo interueniē te demuz committitur: vt.ff.e.l.iij.i.fi.ꝛ de li be.cā.l.igitur.§.j.ſic ꝛ in.l.corne.de ſica.vent tm̄ dolus:vt.ff.ad.l.cor ne.de ſica.l.in lege.ꝛ ad idem.ḟ.de his qui ſibi aſcribūt in teſtamento .l.in ſenatus.ꝛ ſa.ff.de abigeis.l.j.l.finali.ac curſius.

L Iberum. Sci enter vendens li berum hominem pla gium committit.hoc di cit Bal.
d ¶ Liberum ſciens. vt.ſ.vbi de crimi.agi oportet.l.ſciens.

n ¶ Dominij iure.preiudicat ergo ciuilis criminali:cum preiudicialis ſit:vt .ſ.de adul.l.qñ alexandrū.
o ¶ Tue.q accuſaris de plagio.
p ¶ Luce.lz putauerit alienum: vt arg.ff.ad le.cor.de fal.l.impuberē.§.ꝛ ſi ei ſeruo.ꝛ de fur.l.inter omnes.§.recte.
q ¶ Audiet.vt.ff.e.l.eum.

C Um qui. Celans mancipium alienum committit in .l.fauiam de pla giarijs.h.d.bal.
r Iuris.vt.ff.e.l.eum.ac.

C Omparantem. Bone fidei emptor non incidit in crimē.l. fauie de plagiarijs a plagiario cōparans.h.d.bal.
s ¶ Non probetur.tunc enim ſecus:vt ff.e.l.pe.§.lege.ac.

P Lagiarij. Illi qui committunt plagium in filio alieno ſi non fa ciunt hoc de conſuetudine puniuntur pena metalli.ſi autem de cōſuetudine faciunt ſerui vel liberti debent ſubijci beſtijs :ingenui vō debent decapitari.h.d.bal.
e ¶ Plagiarij.nobiles natalibus:vt non contradicat fini.
f ¶ Orbitates.orbatum vocat patrem a filio licz filius viuat:q2 ſibi eſt inutilis.idem ergo in marito.
g ¶ Supplicijs.vt verberetur prius.arg.ff.e.l.fi.
h ¶ Reus.ex conſuetudine.
i ¶ Ingenu⁹.ignobilis:alš finis legis principio cōtradiceret.vel h in eo qui ex cōſuetudine faciebat:in prin.non conſueuit. ꝛ ſm hanc legē

intellige. ſ. co. l. quonianm

a Ad legē viſcellia. L. ex cor. punit homicidas ⁊ falſarios: vt ſ. ti. j. premittit tamē hic de quodā ſpāli falſo qḋ ꝑ legem viſcel. punitur.

Ex viſcell. a Seruus vel libertus ad publicos honores ta cita veritate ꝓmotus icidit in. l. iuliā viſcelliā niſi libertus ipe traſſet ius ānu loꝝ aureoꝝ: a tutela tamē pſoni ⁊ honorib' muni cipalibus nō excuſat li bertus. h. d. Prio eniꝫ iſta lex tractat de hono ribus. ſecūdo tractat de oneribus. bal.

b Ingenuoꝝ. i. q̄ eō ueniunt tamē ingenuis.

c Arripe. vt ⁊. ſ. ſi ſer uus aut libertus. l. j. li bro. x.

d Impetrato. multo magis ſi natalibus fue rint reſtituti: vt. ff. de na tali. reſti. queris. ſed ho die poterit hēre ⁊ ſine i petratione iuris aureo rū annulloꝝ: vt in auc. vt li. dece. §. j. col. vj.

e Obtinēt. vt ⁊. ſ. de iure au. an. l. ij. ⁊c.

f Libertinus. ad ho nores aſcendentes.

g Ciuiliter. ⁊c. in fa ctū ſi iuramēto debeā tur: ſi vō ꝑ ſtipulationē ex ſtipu. vt. ff. de op. lib. l. vt iuriſiurandi.

h Criminaliť. vt. ſ. qñ ci. ac. l. j. ⁊ hec lex viſcel lia extraor. iponit penā ꝑ q̄litate d̄licti: vt. ff. ad l. cor. de fal. l. eos. §. fi.

i Dāno quidē. i. dā no qḋ eſt īfamia. ⁊ hoc qñ ad minores aſpirat. ſed. ſ. pri. ad maiores. vel dic hic id qḋ. ſ. ⁊ ex pone damno. f. ꝑ arbi. iudi. indicta mulcta: vt d. l. eos.

k Perſonalibus. tu tele vel cure. vt. ſ. de li berti. l. j. li. x. ⁊. ſ. de ex cu. tuto. libertos. ⁊. l. nec ſenatorum.

Ad legem viſcelliam[a]. xxj.

Imp. diocle. ⁊ mar. aa. Bacho.

Ex viſcellia libertine cōdi tionis hoīes ꝓſequit: ſi ea que igenuoꝝ[b] ſūt circa ho nores ⁊ dignitates auſi fuerint at tentare: vł decurionatū arripere[c]: niſi iure aureoꝝ annuloꝝ impetra to[d] a principe ſuſtēteñ. tūc. n. quo ad viuant imaginem nō ſtatuꝫ ige nuitatis obtinēt[e]: ⁊ ſine periculo in genuoꝝ etiā officia peragūt publi ca. Qui āt libertinus[f] ſe dicit in genuū: tāꝫ de operis ciuiliter[g] q̄ꝫ ēt lege viſcellia criminaliter[h] poterit ꝑ urgeri. In curiam autē ſe immi ſcens: dāno[i] quidem cum infamia afficiť. Muneribus vō pſonali bus[k] in pña patroni q̄ congruūt hu iuſmodi hominib': ſingulos pro vi ribus aſtrictos eē non eſt dubium.

Ad legē cornelia de falſis[l]. xxij.

Impera. anto. a. Seuerino.

Si part[m] ſubiecti crimen di uerſe parti[m] obijcitis: cū ca pitalis[n] in tp̄s pubertať pu eri differri nō debuit. ſicut iāpridem mihi ⁊ diuo Seuero pr̄i meo pla cuit. Neqꝫ eniꝫ[o] veriſimile eſt eaꝫ q̄ arguitur nō ex fide cauſaꝫ ſuaꝫ de fenſurā: cū periculū capitis ſubeat

Imperator alex. a. Vale.

Satis aperte diuoꝝ parentum meoꝝ reſcriptis declaratum eſt: cū morā de ſolutionis gr̄a a de bitore falſi crimen obijciť[p]: nihilo min' ſalua executiōe criminis[q] de bitorē ad ſolutionē cōpelli oportē.

Idem. a. Caſſio.

Licꝫ ex tabulis quas ſub noie pr̄is[r] tui vroré ei'[s]. i. nouercam tuā ſurrepto vero teſtō[t] falſas ꝓtu liſſe allegas: quū crimē admiſſum ignores[u]: legatū aſcriptuꝫ tibi conſe cut' ſis: tamē nō īpedieris accuſationē ꝯtra eā impletis ſolēnib' iſtituere.

Idem. a. maxi.

Maioreꝫ[v] ſeueritatem exigit: vt merita eoꝝ q falſis reſcriptio nibus[x] vtunť: digna pena coerceān tur. Sꝫ q deceptus eſt ꝑ aliuꝫ[y] ſi ſuaꝫ innocentiā ꝓbať[z]: ⁊ euꝫ a quo accepit exhibeať[a]: ſe liberať[b].

Idem. a. patrono.

Falſi[c] quidem crimē vł aliud ca pitale mouere vos mři veſtre ſecta meoꝝ tempoꝝ nō patiť. ſꝫ ca res pecuniariū cōpendiū nō aufert. Si eni de fide ſcripture vnde cadē mater veſtra fideicōmiſſū ſibi vēdi cat dubitatio eſt: ingri fides verita tis etiaꝫ ſine metu[a] criminis poteſt.

Impera. Phil. culpio.

Qui falſas tabulas[b] dixerit[c] nec obtinuerit[d]: ad defuncti iudici um aſpirare non poteſť[e].

Impera. gal. ⁊ gal. eliodo.

Ipſe ſignificas cuꝫ primo ad uerſarij tui inſtrā ꝓtulerūt: fidē eoꝝ te habuiſſe ſuſpectā[f]. Fcā igiť trāſactione[g] difficile[h] ē vt is q ꝓuin ciam regit velut falſum cui ſemel

poſiti. ⁊. ff. de fal. l. q falſam. §. j. ⁊. l. lex cor. §. fi. ⁊ de ac. l. hi. §. j.

Satis aperte. Exceptio falſi obiecta ſolū cā differendi ꝓceſſum nō dꝫ admitti: ſꝫ dꝫ debitor ad ſolutionē cōpelli reſeruato iure accuſādi. h. d. Vel ſic. Repelliť exceptio falſi: tamē accuſatio pōt inſtitui ſi fuit a iudice reſer uatū ius accuſandi. h. d. Unde videtis q̄ ꝑ iſtā legē limitať lex fi. ſ. de fi. in ſtru. vel ſic. Exceptio falſi re pulſa indiſcuſſa nō parat ꝓiu diciū in iure accuſandi. Bal.

p Obijcit. vt q2 ōbitū ꝯfeť ſꝫ dicit inſtr̄m falſū ꝑꝑ fideiuſ ſorē ⁊ hypothecā q̄ nō debu it iſcribi. vł alijs idicijs vide at iudex fieri cām morā de ſo lutiōis. ⁊ fa. ff. de re iudi. l. de bitoribus. ⁊. ſ. ſi ex fal. inſtru. l. fi. ⁊ de vſur. l. ij.

q Criminis. ſꝫ quō eſt ei fal ua q calūniari ꝓſumiť vt. ff. de accu. l. alij ꝑꝑ: Rñ. nō ē ꝓ ſumptio adeo violēta cui ſteť oino: ⁊ fa. ff. de pe. her. l. ſi qs liber. §. plane.

Licet. Agnoſcēs legatū ex teſtō falſo qḋ putat ve rū nō generat ſibi ꝓiudicium. h. d. vel ſic. Approbās falſuꝫ inſtr̄m ꝑ errorē pōt poſtea il lud inſtr̄m reprobare. Bal.

r Pr̄is. acſi pr̄ tuus feciſſꝫ.

s Uero teſtō. in vō teſtō tu fili' eras iſtitut'. i falſo ipa no uerca ⁊ tibi legatuꝫ relictum.

t Ignores. vt. ff. e. l. q igno ras. ⁊. ff. de his qb' vt idig. l. poſt legatū. in pñ. ergo ſciēs ꝓiudicat ſibi quaſi trāſegerit: vt inuit a ꝯtrario ſenſu: ⁊ pa tet. ſ. e. l. ipſe. ſic ergo non pōt accuſare ſꝫ nec replicare d̄ fal ſo vt hēat bona. ſꝫ apud no uercā remanēt lꝫ alij legitimi poſſint accuſare ⁊ bona auo care. vł potes dicere vt nō. d. l. poſt legatum. ⁊c.

Maiorem. Plus puniť vtēs falſo reſcripto q̄ q vtereť alio ſimplici inſtro. Sꝫ qui vtitur ignoranter excuſa tur a falſo. h. d. bal.

u Maiorē. q̄ alijs falſis in ſtrumētis vtēdo. ſꝫ aliud vbi falſa cōſtōne. q2 nō maior tūc iponiť pena q̄ lex cor. vt. ff. e. l. fi. vł dic maiorē. i. magnā.

x Reſcriptionibus. i. reſcriptis quaſi a ꝓcipe obtētis. ⁊c.

y Per alium. procuratorem qui dixit ſe impetraſſe.

z Probat. hoc ipſo q̄ nō ꝓbať ꝯtrariū: vt. ff. de ꝓba. l. verius. ⁊. ſ. qui mi li. nō po. l. ſup ſeruis. vel ideo ſic dicit: q̄ in crimine falſi ab vtroqꝫ exigiť pro batio: vt. ſ. co. l. vbi falſi. ⁊. ſ. de abolitio. l. fallaciter.

a Exhibeat. ⁊ hoc ex vrbanitate. ſic. ſ. de fur. l. ciuile. vł dic hoc ſaltē dꝫ ꝓ bare q̄ ab aliquo accepit. ⁊c. Sꝫ nōne idē ſi inuenit i hēditate ei' cui' eſt hēs vt excuſeť: dic q̄ ſic q2 legitimā hꝫ ignorātiā vt. ff. d̄ reg. iu. q i alteri'. Guil.

b Se liberat. ab accu. vel idest nō incidit in penā. ſic. ff. de ver. ob. l. decē. ⁊ fa. ſ. de cuſto. re. l. ad cōmentarienſem. ⁊. ff. eo. qui noie. ⁊. ſ. ſi contra ius vel vti. pub. l. ⁊ ſi legibus. ſed contra extra de crimi. fal. c. ad falſariorum.

Falſi. Filio nō ꝑmittitur accuſatio falſi ꝯtra matrem ſed bene ꝑmittitur defenſio per viam exceptionis. h. d. Vel ſic. Permittiť excipere contra illū contra quē nō permittitur agere. h. d. bal.

c Falſi. ex falſo teſtamento petit mater fideicō. a filio. excipiet cōtra matrē filius de falſo: nō vō criminaliter accuſabit eam vt hic ⁊. ff. de accu. hiñ. §. j. Sed ar. contra. ſ. qui accuſare non poſſunt. l. propter.

a Sine metu. ꝑ ac. i ſcūi: vt. ff. d̄ vi ⁊ vi ar. l. j. §. hoc iterdictū. vł ꝑ excep. ipa tamē puniet a iudice ſine accuſatore: vt. ſ. d̄ ꝓba. l. pe. ⁊ fa. ſ. ſi tutor nō geſ. l. ij.

Qui falſas. Ex teſtamento qḋ quis reprobauit vt falſuꝫ ſe iuuare nō poteſt. h. d. bal.　b Tabulas. teſtamenti.

c Dixerit. accuſando.

d Nec obtinuerit. i. ſuccubuerit: vt ⁊. ſ. de his q. vt indig. l. alia. ⁊. l. polla.

e Nō pt. ſꝫ ſi hꝫ reddit: vt. ff. de his q. vt idig. l. poſt legatū. §. j. ⁊. §. ſi is cui.

Ipſe. Tranſactio ſuper inſtrumento de cuius fide tranſigens dubitat repellit eum a cōtrauenicndo. h. d. bal.

f Suſpectā. ſecus ſi ignoraſſet ⁊ dediſſet cām trāſactiōi: vt. ſ. de trāſ. l. pe.

g Tranſactione. que valet. vt. ſ. de tranſac. l. tranſigere.

h Difficile. q2 quandoqꝫ ꝑmittiť vt ſi dolus vel metus allegeť: vt h. ⁊ fa cit. ſ. de fide inſtru. l. fi. in fi. ⁊. ſ. ſi ex fal. inſtru. l. ij.

l Ad legem corneliam de falſis. In plurali iō q2 multis modis cō mittiť falſum: vt. ff. e. l. j. ⁊ ꝑ to. ti. ⁊ hoc ti. per to. ⁊c.

Si partus. Accuſatio ſubiecti partus ꝓpter īpubertatē pue ri nō differť. ⁊ veriſimile eſt q̄ cām capitalē ille quē tāgit agat ex fide. h. d. vł ſic. Ubi agiť de ſalute alicuius veriſimile eſt q̄ totis viribus ſe defendat. h. d. bal.

m Diuerſe parti. ſ. matri pueri. idem quo ad matrem ſi inſimul ma tri ⁊ īpuberi: ſꝫ qdā tūc dicāt differēdā in tp̄e pubertatis. ſi aūt ipſi pu pillo tamē differeť ex edicto vł ꝯſtōnib': vt. ff. d̄ car. edi. l. j. §. fi. ⁊. l. iij. §. j.

n Capitalis. q2 ſequiť pena capitis: vt in fine legis.

o Neqꝫ. n. de eni nō differť. neqꝫ eni ⁊c. nā ⁊ ſi pupillo moueret non differeť ſi hoc ei expedierit: vt. ff. de car. edi. l. iij. §. cāc. Sꝫ an hoc caſu ſnīa ꝯtra matrē lata vel ꝓ ea partui ꝓiudicet vł ꝓficiat: rñ. ſm Jo. nō: vt. ff. de iureiur. l. iij. §. ſꝫ ⁊ ſi de ꝯditiōe. ⁊. ff. de car. e. l. iij. §. ſi mater im puberis. ⁊ de adul. l. denunciaſſe. §. fi. ⁊. l. miles. §. defuncto. Itē ſi pre iudicaret differť cā qḋ nō fit: vt hac. l. di. ⁊ ar. ff. de ventre in poſ. mittē. l. j. §. ſi ea q̄. Sꝫ cōtra vi q̄ ſic: q2 ſi veꝝ eſt eaꝫ ſubieciſſe. ergo ⁊ hic eſt ſubiect'. ſꝫ nō ſequiť: q2 aut ē male iudicatū ⁊ nō facit ius. aut ēt bene. ⁊ tūc res iter ali. ac. ⁊c. vt. ſ. res iter ali. ac. Item ꝓ eo q̄ ꝓficiat vi. ff. de car. edi. l. iij. §. ſi mater. ⁊. §. ſi qs. vbi dicit ſi mater obtinuerit: adhuc tamē qḋ ſtatus ſupeſſe poterit. ſi vł dicať nō eē ex ea cōcept': vł dicať nō fuiſ ſe matrimoniū cū ea ex qua eſt ꝯceptus. cuꝫ ergo duos hos caſus tamē excipiat: videť de partu ſuppoſito nō remanere qḋ. Sꝫ rñ. lꝫ duos ex cipiat nō tamē abnegat tertiū: qualē qualē tamē ꝓſumptionē negari nō pōt eſſe ꝓ partu vł ꝯtra. ſnīa cōtra matrē vel ꝓ ea lata: nō tamē tanta vt ꝑ eā debeat carboniana bo. po. denegari. Itē q̄ preiudicet ⁊ differať vi: vt ff. de vē. in poſ. mittē. l. ſi ventris. ſꝫ aliud ē ibi. q2 ibi ē de adul. accuſa ta. vel ibi dicit de ꝓiudicio quali quali. vł ibi impetrauit hoc a ꝓcipe. vel ibi loquiť qñ accuſauit vt nō mitta. in po. h vt pena falſi iponať. ⁊c. ff. de car. edi. l. ticia. ⁊. ff. de adul. l. miles. §. defuncto. ⁊ fa. ſ. eo. cum ſup

Si falſos. Ex fabricatione falſi inſtrumenti irremediabiliter quis tenetur de falſo. ſʒ ſi rōne vſus: remediū eſt ꝙ deſiſtat ab vſu. h.d. iſta. l. que non eſt alibi. bal. a ¶ Uti. qñ pfectū fuit delictū ⁊ poſtea nō hʒ locū penitētia vt ⁊. ff. de fur. l. qui ea mēte. b ¶ Aſtrinxerit. ſi fuerint aſtricti quomō euadēt: rñ. hñ. q: nō pure ſūt aſtricti: ſed ſic ſi vſqʒ ad ſnīaʒ pſeueraueriṫ: vt h ⁊ ar. ō. ne tu. vl cu. vec. cō. l. i. tñ minus pp vſū ꝙ pp factū puniṫ: vt. ff. e. l. falſi. §. ordine. ſic ⁊ alꝭ qñqʒ min⁹ de falſo puniṫ qs vt. ff. e. l. qui duob⁹. alꝭ acrius: vt. ō. e. maiorē. Itē nō penitētiā admitti. ſic in falſa moneta: vt. ff. e. l. q falſaʒ. ſic ⁊. ff. de adul. l. ſi adulteriū. §. i. ⁊. ff. de in ius vo. l. ꝗuis. ⁊. ō. de ap. l. ſi qs. ⁊. ff. de bo. libe. l. ſi vō. ⁊. ff. de inof. te. l. paꝑ. §. meminiſſe. ⁊. ff. rē ra. ha. l. aplius. Itēʒ an pſumiṫ falſū eo ꝙ dicit ſe nō vti. qō vi. ō. de fide inſtru. l. ſi aduerſari⁹. lʒ ipſe nō poſſit accuſari q deſiit vti. ⁊ facit ad hāc. l. ff. ō his q dele. vl eſſa. l. ſi vō. §. aiṫ pretor. in ſi. §. ⁊. ff. ō aqua plu. ar. l. is cum quo.
c ¶ Cōpoſitis. ſ. a ſe.
d ¶ Recuſando. vti: vt in pn. huius legis dicitur.

Si docueris. Succedēs ab inteſtato teneṫ pſtare fideicōmiſſa relicta in codicillis: niſi codicillus arguatur ō falſo criminaliṫ accuſando vl ciuiliter excipiēdo. h.d. Facit ff. de vſur. l. mariū. Et adde ad iſtā legē ſatꝭ apte. ō. e. bal.
e ¶ Scripſerat. i. ſcripſiſſe dī.
f ¶ Prebeas. ſʒ quō cū nihil tibi relictū ē: vt. ō. ō fideicō. l. ab eo: rñ. tacite relinquiṫ: vt ff. de iure co. l. cōficiunt. §. i.
g ¶ Sopitū eſt. ſed quomō p abolitionē ſopiṫ: p generaleʒ nō: vt. ff. ad turpil. licius. per ſpecialem nō: vt. j. de aboli. l. fallaciṫ. §. ſi. Rñ. ex certa ſciētia princeps indulſit ſpāliter vel generaliter.
h ¶ Reſiduā. ciuilē: vt ſubijcit nō criminalē: niſi īfra. xxx. dies cōputādos ex fine feriarū vt ⁊. j. de generali abol. l. i. ⁊. ff. ad turpil. l. aut. §. triginta.
i ¶ Ciuiliter queri. p actionē in factū vl exceptionem: vt. ff. co. l. q nomine. ⁊. j. e. l. damus.

acquieuiſti tibi accuſare permittat.

Idem. a. marino.

Si falſos codicillos ab his cōtra quos ſupplicas factos eſſe contendis: nō ideo accuſationem euadere pñt: q ſe illis negent vti^a. ¶ Nā illis prodeſt inſtrī vſu abſtinere: q non ipſi machinatores falſi eē dicunt: ⁊ quos periclo ſol⁹ vſus aſtrixerit^b. ¶ Qui aūt compoſitis^c codicillis per ſcelus in ſeueritatem legis cornelie inciderunt: non poſſunt defenſiones eius recuſando^d: crimen euitare.

Imperator. carus cari. ⁊ nume. aa. meſio.

Si docueris apud preſidem prouincie ab inteſtato te heredeʒ ei⁹ extitiſſe q codicillos ſcripſerat^e: ordinarium eſt vt in hereditatis poſſeſſione conſtitutus: fideicommiſſa prebeas^f: que iure relicta ſūt: niſi conſilium eſt codicillos falſos te arguere. ¶ Q: ſi criminaliter ceptum interuentu indulgentie ſopitum eſt^g: habes tamen reſiduam^h indagationem: ⁊ potes de fide ſcripture ciuiliter queri^i.

Imperator. Diocle. ⁊ Maxi. aa. legitonio.

Cum ſuppoſiti partus crimen patrui tui vxori moueas^k: apd rectorem^l prouincie inſtituta accuſatione id proba^m.

Idem. aa. ⁊. cc. iſidoro.

Si lis pecuniaria apud pedaneos iudices remiſſa^n eſt: etiā de fide inſtrumenti ciuiliter^o apud eos iuxta reſponſum viri prudentiſſimi pauli requiretur^p.

Idem. aa. ⁊. cc. primo.

Querela^q falſi tēporalibus preſcriptionibus non excluditur: niſi. xx. anorum exceptione: ſicut cetera^r quoqʒ fere crimina.

Idem. marcho.

Qui^s veluti preſentem ſcripſiſſe res recepiſſe ſuas cū abſens eſſet conſcripſerit: non ignoranti quicquā auferṫ: ſed ſe criminis^t obligat periculo.

Idem. aa. ⁊. cc. germanie.

Eum qui celauit vel amouit teſtamentū^u: committere crimē falſi publice notum eſt.

Idem. aa. ⁊. cc. Rufi.

Si creditor^x colludens cuʒ debitore ſuo tibi predium venū dedit: falſuʒ commiſit: ⁊ tibi nihil^y officit: ſed ſe magis criminis accuſationi^z fecit obnoxium.

Idem. aa. ⁊. cc. fortune.

De fide teſtamenti querenti duplex^a via litigandi tributa eſt ꝗ̄uis itaqʒ per procuratorem accuſationem criminis perſequi non potes^b: diſceptatione tamen priuata de eius^c fide queri non prohiberis^d. cum reus ita conuentus^e non tñ ab alio iuſte: ſed etiam ab eo qui ciuiliter egit: ſolenniter accuſari poſſit^f.

Idem. aa. ⁊ cc. mencl.

Sicut falſi teſtamenti vel codicillorʒ ſcriptura tēporis interuallo firmari^g nō pōt: ita vera que

vt. ff. ad. l. iul. pec. l. peculatus. Itē accuſatio iniuriaꝝ anno tolliṫ vt. j. de iniur. l. ſi nō ꝯuicij. Et ecōtra ꝑpetue ſunt vt crimē ſuppoſiti ptus: vt. ff. e. l. q falſaʒ. §. i. ⁊ crimē paricidij: vt. ff. ad. l. pō. ō par. l. ſi. Itē ⁊ crimen ꝯcuſſionis ſm. P. vt. ff. de ꝯcuſſio. l. i. ſm vnaʒ litteraʒ.

Qui veluti. Debitor ſcribens in pſonā creditoris falſaʒ apochā de recepto tenetur pena falſi. h.d. bal.
ſ ¶ Qui. depoſui apud te vl cōmodaui res meas: poſtea ſcripſiſti ꝙ ego ꝯfitebar me recepiſſe: q̄ñ apochā cū eēʒ abſens. tu falſi teneris: ⁊ nō pindicaſti mihi.
t ¶ Criminis. ſ. falſi.

Eum qui. Cōtrectans codicem teſtamēti inuolniṫ in crimine falſi. h.d. bal.
u ¶ Teſtm̄. idē in alio inſtr̄o. ſʒ in hoc iterū: q: alio inſtr̄o amoto ñ eſt publica accuſatio: ſʒ in teſtō ſic vt h ⁊. ff. ad l. cor. de falci. l. paulus. Si vō ſcribat falſū inſtrumētū an ſit publica accuſatio: qdā vt. Pi. ꝙ nō p. l. iſtaʒ q̄ tñ de teſtō dīc: ⁊ p. l. ff. e. paulus. in pn. et. l. q teſtm̄. Itē q: ſola lex teſtamētaria numeraṫ inter cetera publica iudicia: vt ff. de pu. iudi. l. i. tūc em̄ demū cū ꝯtingit publicā vtilitatē erit publica hec accuſatio. vt ī amoto teſtō: codicillo celato vl deleto: vt dicꝭ legibus. ⁊. j. ti. j. l. ij. nos dicimus ꝙ ſemp ē publica vt pbaṫ. ff. de pu. iudi. l. j. ⁊ inſti. de pub. iudi. §. itē lex cor. ⁊. ff. e. l. paulus. §. j. ⁊. ō. q ac. nō po. l. ſenatus. ⁊. ō. ſi reus vel accu. mor. fue. l. ſi vt pponis. ⁊. j. e. ⁊ ſi ad te. Itē nō ex hac. l. ꝙ ſic cōmittit falſum q celat ſicut q facit vt. ff. e. l. j. §. q in rōnibus. ⁊. l. q teſtm̄. ⁊. ff. de dolo. ſi quis affirmauerit. §. ſi.

Si creditor. Falſitas in tpe intelligiṫ falſificare in totū negociuʒ: vñ mutās veritatē ēt tpe mutat in toto. h.d. Et facit. ff. de fide inſtru. l. repetita. que hic allegaṫ. bal. x ¶ Si creditor. creditor cuʒ debitore ſcripſit falſū inſtr̄m in quo cōtinebaṫ ſibi pius ꝙ alij obligatū pdiū: vt ita emptorē ad emēdū iduceret. vl pone vt ponūṫ. ff. de ſi. inſtru. l. repetita. vel vt. ff. e. ſi a debitore. vl dic ꝙ creditor vēdidit cuʒ iā eēt ei ſolutū: cū ⁊ debitor pluribus obligatus nō inueniſſet emptoreʒ.
y ¶ Nihil officit. quominus de euic. agas.
z ¶ Accuſationi. falſi. ⁊ ſa. j. de cri. ſtelli. l. ignorantia.

De fide teſtamenti. Teſtm̄ pōt dici falſum dupliciter. ſ. ciuiliter per illum cuius intereſt vel ſuū ꝓcuratorē: ⁊ criminaliter p quēlibet. h.d. vel ſic. Accuſatio ciuilis in falſo eſt priuata. ſed accuſatio criminalis eſt publica. h.d. bal.
a ¶ Duplex via. ſ. criminalis. Sed ciuilis multiplex. ſ. excipiendo ⁊ replicando. ⁊ agendo actione in factū: vt. j. e. damus.
b ¶ Nō potes. vt ⁊. ō. q accu. nō po. l. ij. ⁊. ff. de pu. iu. l. pe. §. ad crimē.
c ¶ Eius. ſ. teſtamenti. d ¶ Non phiberis. ēt ꝓcuratoreʒ.
e ¶ Conuentus. priuata diſceptatione.
f ¶ Poſſit accu. nō ergo hʒ exceptionē rei iudi. ſiue cōdēnatus fuit ⁊ ſoluit. ſiue abſolutus fuit in principio: vt. j. qñ ciuilis actio cri. pīu. l. j. ſunt enīʒ paria: vt. ff. de excep. rei iudi. l. ſi qs cum totum. §. plane.

Sicut. Ueritas ⁊ falſitas curſu tpis nō mutanṫ. ⁊ nō eſt incipiendum a tormentis. ſed ab indicijs. h.d. vel ſic. Curſus tpis nō immutat ſubſtantiam veritatis. h.d. bal.
g ¶ Firmari. immo contra videtur: vt. ō. e. l. querela. ſed illud verum eſt in accuſatione non in exceptione. vel in replicatione. vel actione vl etiam offi. iudi. vt ibi notaui. ex parte ergo accuſatoris firmatur non rei. ſicut in act. de dolo que tollitur biennio: ſed non exceptio vt. ō. de

Cum ſuppoſiti. In criminalibus pbat actor nō reus. h.d. Saly.
k ¶ Moueas. cū velis ſuccedere: ⁊ ſic tua intereſt. alꝭ non poſſes accuſare: vt. ff. co. l. lege cor. §. j.
l ¶ Rectorē. qui habet merū imperiū qō hic exigitur.
m ¶ Proba. ſine pſcriptione tpis: vt. ff. e. l. qui falſaʒ. §. accuſatio.

Si lis. Queſtio falſi incidenter pōt coram pedaneo iudice agitari. h.d. Facit. ō. de iudi. l. quotiens. bal.
n ¶ Remiſſa eſt. per delegationem.
o ¶ Ciuiliter. ⁊ ēt criminaliṫ incidēter: vt. ō. de iudi. quotiēs. ⁊. ō. de ordi. iudi. l. j. ſʒ nō ꝓnunciat: vt ibi dixi. p ¶ Requiret. excipiendo.

Querela. Accuſatio falſi pōt vſqʒ ad. xx. ānos inſtitui quēadmoduʒ ⁊ criminales actiones regulariter inſtituunṫ. h.d. vel ſic. Accuſationes regulariter. xx. annis viuunt ⁊ non vltra. h.d. bal.
q ¶ Querela. quatuor modis de falſo queriṫ p accuſationē: ⁊ ſic loquiṫ hec lex. Itē per actionē in factū: ⁊ illa tolliṫ. xxx. an. ſicut pſonales alie actiōes vt ō. de cōſti. pecu. l. ij. Itē p exceptionē. ⁊ hec nullo tempore tolliṫ: vt. ff. de excep. doli. l. pure. §. ſi. Itē p officiū ſine accuſatore: vt. ō. de proba. l. iubem⁹. ⁊ de teſti. l. nulli. ⁊ tunc forte. xxx. an. tollitur.
r ¶ Sicut cetera. ſ. nō tollunṫ tpalib⁹ pſcri. ēt. xx. an. ſʒ quoſdā ſʒ. tñ. xxx. an. Uel verius. ſ. tollunṫ. xx. an. cū in dubijs reſtringere debem⁹ penas: vt. ff. de pen. l. interpretatiōe. ⁊ ſm primā expoſitionē dicit fere: ꝑpter illas q̄ tollunṫ tpalibus pſcrip. vt adulterij. ſʒ aliā dicit fere ꝑpter plures alias accuſatiōes quaꝝ q̄dā durāt minori: q̄dā maiori. vt ecce accuſatio adulterij qnquēnio: vt ō. de adulte. l. adulter. Itē qnquēnio finiṫ accuſatio ei⁹ q aperuit teſtm̄ eius qui occiſus fuit a familia anteqʒ vlciſceret morteʒ defuncti: vt. ff. ad ſil. l. in cognitione. Itē accuſatio apoſtatatus. v. an. durat poſt mortē apoſtate. dū viuit ꝑpetua eſt: vt. ō. de apoſt. l. ij. ⁊. l. apoſtataꝝ. Idē de crimine peculat⁹

doli.l.optimã.⁊.ff. de excep.do.l.pure.§.fi.
a ¶ Nõ euaneſcit.ar.ↄtra.ſ.de teſta.l.ſancimus.ac.
b ¶ Interrogatio.ſeruoꝝ cũ tormẽtis.
c ¶ Cõmotus.q2 a q̃ſtionibus nõ eſt incipiẽdũ vt.j.de queſtio.l.j.⁊.l.milites.⁊.ff.de queſtio.l.j.in pn.

rem comprobatur.h.d.qδ nõ ſm Saly.
q ¶ Voluntatẽ.nõ vt tabellio.nã tabellio eſſe nõ põt vt.j.de decur.l.vniuerſos.que eſt cõtra. Vel dic ſic.fuit ſed fieri nõ debuit.vel nõ debuit fieri tabellio poſtꝗ̃ fuit decurio vt ibi.Sꝫ pri⁹ fact⁹ ẽt poſtea põt ↄficere inſtr̃a vt hic.
r ¶ Officiũ.dictãdi vel ↄponẽdi vel ſcribẽdi.
s ¶ Moueat.ei forte.

Ex initio. Falſus titulus nõ eſt titulus ⁊ ex eo nec vſucapiendi conditio nec aliquis paratur effectus.h.d. Vel ſic. Habens falſuꝫ titulum nõ intelligitur iuſtus poſſeſſor: ⁊ etiam poteſt accuſari ð falſo. hoc dicit bal.
d ¶ Ex initio.q2 ſcripſiſti tuam quã iniuſte tenebas. Vel timore huius falſi inſtrumenti in quo continebat̃ ꝙ erat tua:tibi tradita ſit vt.ſ. de tranſac.ſi ex falſis. ſiue etiã iudex ſecut⁹ hoc inſtrumẽtũ tibi poſſeſſionẽ adiudicauit.vt.ſ.ſi ex falſis inſtr̃is.l.ij.
e ¶ Cõmiſſi.ſ.inſtrumẽti.azo.
f ¶ Poſſeſſio.vt poſſit ſequi vſucapio ſꝫ ſecundã expoſitionẽ.Sꝫ an dñiũ tranſeat ſi dominus erat tradẽs: rñ. diſtingue an putauit ſe obſtrictũ q̃ tradidit vt daret.an rẽ quã actoris eſſe putabat ei tradidit. In primo caſu transfertur dominiuꝫ. in ſecundo non vt hic.⁊.ff. ð cõdi.ob cãꝫ.l.j.§.ſubtili⁹.
g ¶ Eos.poſſeſſores.
h ¶ Cõtendere.excipiendo.ac.

Et ſi ad te. Femina non poteſt accuſare de falſo rõne ſolius affectionis. ſed ita demum ſi ſuam vel ſuoꝝ iniuriam proſequat̃.h. dicit bal.
i ¶ Ad te.vt q2 tuã vel tuorum iniuriã proſequeris. Et dic ꝙ herta ticio donauit prediũ. ſeius fecit inſtrumentum in quo cõtinebat̃ ſibi hertã ſeio ante dudũ donaſſe ⁊ fecit eã ſubſcribere vt credet̃ epiſtolã verã ẽe.ipſa mulier nõ accuſat.ac.
k ¶ Pertinuerit.qδ in caſu huius.l.nõ fuit.
k ¶ Etiam atqꝫ etiam.id eſt ſepe ⁊ ſepius.⁊ facit.ſ. de obſequi. ſi manumiſſori.
l ¶ Improbã.i.que improba eſt prima facie cũ ſcripſeris.
m ¶ Accuſare.vt ⁊.ſ. qui accu.non poſ.ſenatus.
n ¶ Prius.ꝗ̃ aſcriberes tanꝗ̃ epiſtole.
o ¶ Formã.ſed nõne eã mulieris eſſe videtur cum de euic.teneat̃: Rñ. hic nõ tenebatur vt diſtinguitur.ſ.de iure do.l.j.

Nec exemplum. Error ſcribentis vel ſubſcribentis non inuoluit eum in crimine falſitatis: nec derogat veritati.h.d.vel ſic. Falſum vbi ceſſat dolus nõ punitur vt falſum. Iteꝫ vbi eſt error: ibi neceſſario ceſſat dolus. Item error non preiudicat̃ veritati.h.d.bal.
p ¶ Precũ.petij iudicẽ ad.x.ſcriba dixit de.xx.vel moratoriã ſex mẽſium petij: ſcriba ſcripſit.vij.mẽſiũ.procedet delegatus ſm veritateꝫ vt.ſ.de pre.impe.offe.l.ij. Et dicitur exẽplũ q2 in reſcripto ſemp exẽplificatur petitio ſicut in ſentẽtijs libellus. Vel dic ꝙ in his precibus fuit falſitas: q2 dixi me prediũ emiſſe agens contra actorẽ vt mihi tradatur cũ donatũ mihi eſſet nõ tñ dolo: nõ differetur cognitio dati iudicis: ſecus ſi dolo vt hac.l.innuitur.q2 tunc reſcriptuꝫ nullũ: ⁊ ſic iudex nullus vt.ſ.ſi cõtra ius vel vti.pub.l.⁊ ſi legibus cõſentaneuꝫ.⁊.ff. de pig.ac.l.tutor.§.j.⁊ extra in ti.de reſcriptis.c.ſup litteris. Item nõ hac.l.falſuꝫ ſine dolo nõ cõmitti.

Si quis decurio. Dignitas decurionatus antecedens vel ſequẽs a tormẽtis nõ excuſat accuſatũ de falſo.⁊ veritas ſcripture p aucto

iure ſubſiſtit nõ euaneſcit[a]. ¶ Si ita qꝫ de fide delicti vel p accuſationẽ vel per priuatũ iudicium quereris: rector prouincie tunc demuꝫ eos exhiberi de quibus interrogatio[b] fieri poteſt iubebit: ſi prius ceteris indicijs fuerit commotus[c].

Idem.aa.Mari.

Ex initio[d] falſi cõmiſſi[e] iuſta poſſeſſio[f] non parat̃. vñ ↄtra eos[g] quos de dominio fundi tecum contendere[h] proponis: accuſationem inſtituere potes.

Idem.aa.Coſme.

Et ſi ad te[i] negocium pertinuerit: ẽt atqꝫ etiã[k] tecuꝫ deliberare debueras: ne improbaꝫ[l] inſtituere accuſationem: hoc inſtrumẽtũ in quo ſubſcripſeras falſum arguere contendens. At cuꝫ mulierib⁹ in aliena cauſa falſi nõ ſit conceſſum accuſare[m]: tu auteꝫ hec eadem predia te prius[n] alij donaſſe pponas: fieri tibi facultatem accuſandi contra iuris poſtulas formam[o].

Idem.aa.⁊.cc.Ruſi.

Nec exemplũ precuꝫ[p] editionis aliter per erroreꝫ ſcriptũ: cum non niſi dolo malo falſuꝫ committentes crimini ſubiugentur: cognitionem dati iudicis moratur.

Imperator Conſtantinus.a.correctine Lucanie.

Si qs decurio teſtm̃ vel codicillos aut aliquaꝫ deficientis ſcripſerit volũtatẽ[q]: vel in ↄſcribendis publicis priuatiſqꝫ inſtr̃is prebuerit officiuꝫ[r]: ſi falſi qδ moueat̃[s]: decurionatus honore depoſito[t]: qõni ſi ita popoſcerit eã ſubdat̃. Sed non ſtatiꝫ deſinit eſſe decurio qui in huiuſmodi facto fuerit. quãtuꝫ enim ad municipales pertinet neceſſitates decurio pmanet[u]. Q̃tum ad rẽ geſtã ⁊ veritatẽ referãdã vti decurionat⁹ honore nõ poterit. ¶ Nec vero is[x] q ante fuerit tabellio ad diluẽdã qõneꝫ: ſup his[y] que ante conſcripſit: fact⁹ decurio defendi hac poterit dignitate. qm̃ ſcripture veritas ſi res popoſcerit per ipſum debet probari auctorem[z].

Idem.a.ad Mari.

Vbi falſi examẽ inciderit[a]: tũc acerrima fiat indago argumẽtis. teſtibus. ſcripturaꝝ collatione: alijſqꝫ veſtigijs veritatis. ¶ Nec accuſatori tm̃ qδ[b] incũbat: nec pbationis ei tota neceſſitas idicatur[c]: ſꝫ inter vtrãqꝫ pſonã ſit iudex medius[d]. nec[e] vlla interlocutione diuulget q̃ ſentiat: ſꝫ tanꝗ̃ ad imitationẽ[f] relationis[g]: q̃ ſolũ audiẽdi mandat offm̃: pbeat notionẽ poſtrema ſnĩa qd ſibi liqat pditur. ¶ Vltimuꝫ aũt finem ſtrepitus crim. inat ↄpendioſo ſpacio limitam⁹. queꝫ litigãtẽ diſceptantẽqꝫ fas nõ ſit excedere. cuius exordiuꝫ naſcetur ex auſpicio cõteſtate accuſations apð iudicẽ cõpetẽtẽ. ¶ Capitali poſt pbationem ſupplicio ſi id exigat magnitudo cõmiſſi[m]: vel deportatiõe[n] ei qui falſum cõmiſerit: imminẽte.

Impa. valen.⁊ gra.aa. ad max.

Damus licentiã litigantibus: ſi apð iudicẽ pferatur ſcriptura de qua oriat̃ aliq̃ diſputatio: vtrũ de falſo criminaliter ſtatuat (qui dubitet de inſtrumenti fide) experiri: an ciuiliter. Nõ ſi expetens vindictaꝫ falſi crimẽ intẽderit: tunc queſtio-

t ¶ Depoſito. ſi.ſ.de teſti.l.nullum.
u ¶ Permanet.duplex ergo offm̃ gerit.ſ.tabellionatus ⁊ decurionatus ſeu ſcriptõis.⁊ ſic ẽ ar.ↄtra.ff.ð pac.ſi placet ⁊ facit.j.de queſti.l.decuriones.⁊.l.milites.
x ¶ Nec vo is.ſ.qñ poſt decurionatũ ſcripſit.nũc qñ añ.
y ¶ Sup his.ſ.iſtrumẽtis.
z ¶ Auctorẽ.⁊ ei credit̃ ſoli vt hic ⁊ in auc.de fi.iſtru.§.ſi vo oẽs moriant̃.col.vi.Sꝫ cõtra.ſ.de teſti.l.iuriſiurãdi.ſꝫ hic ſpãle. Itẽ ↄ in auc.ð hẽ.⁊ fal.§.ſi võ abſũt.ſꝫ ibi nõ ð fide ſcripture ſꝫ ð ſolẽnitate agit̃. Quid ãt ſi diffitẽat̃ ſuã ẽẽ ſcripturaꝫ: Rñ.ſuſpecta ſit vt.ff. queãd.teſta.apiant̃.l.j.§.ſi.

Vbi falſi. In crimine falſi acerrĩa ſit idagatio ẽt per torturã.⁊ nõ ſolũ accuſati: ſꝫ ẽt accuſantis.nec iudex dꝫ aĩ ſui finalẽ motũ exprimere niſi i platõe ſnĩe quã pferre dꝫ īfra biẽniũ a die exordij qõnis. Et ſm delicti atrocitate reo ↄuicto vl' accuſatori calumnianti pena imponitur.h.d. Bald.
a ¶ Vbi.dic ſm.B.ꝙ vtebatur īſtro ↄtra te qδ dicis falſũ ⁊ ſic icipit qδ falſi.p quo facit vbũ iciderit.ſic.ſ.ð pba.l.iubem⁹.ſꝫ vnũ intellectũ illi⁹ legis.ſed Jo.dicit ꝙ accuſatio falſi directo ꝩ proponebat̃. p quo ẽ finis hui⁹ leg: vbi dic ð pena capitis iponẽda.q2 illa nõ dꝫ iponi ſine accuſatore vt.ff.de mu.⁊ ho.l.reſcripto.§.ſi qs.cui tñ rñdet.B.ꝙ p⁹ ſinitã cãm pecuniariã fuit inſtituta criat̃.⁊ ſic pena ſecuta.vl' ẽt ſpãle ſit vt ſine accuſatore pcedat vt ⁊ alſ.ff.ad.l.iul.ð adul.l.ij.§.ſi publico.⁊ nõ.ſ.de pba.iubem⁹. Itẽ p Jo.q2 ſi ciuiliter ageret non acerria ſꝫ leuior fieret idagatio.vt.j.l.pri. Itẽ ⁊ q2 nõ exigeret̃ pbatio niſi ab excipiẽte: vt.ff.ð pba.l.i excipiẽdib⁹.
b ¶ Inciderit.ſ.in cã pncipali.in forma tñ accuſatõis.H.
c ¶ Nec accuſatori.q falſuꝫ pbat ei tñ primo.ac.
d ¶ Queſtio.i.falſitatis pbatio nõ ãt de tormẽtis dicit.
a ¶ Indicat̃.vt ⁊.j.de aboli.l.fallaciter. ſecus in ciuili cã: vt de pba.actor.
b ¶ Medius.nõ declinãs ad dexterã vel ſiniſtrã. vt in auc.iuſiurãdũ qδ pre.§.illud.tñ vex ẽ ꝙ ſi accuſator nõ pbat abſoluit re⁹.
c ¶ Nec vlla interlocutiõe.i.interlocutoria ſnĩa nõ oſtẽdat ſꝫ p diffinitiuã ſuã volũtatẽ quã hꝫ ſup crĩe falſi ↄdẽnãdi vel abſoluẽdi.: vt ar..ff.ð arbi.l.ꝗ̃cũ.
d ¶ Ad imitationẽ.i.ſimilitudinẽ.
e ¶ Relationis.i.delegatõis q̃ mandat tñ officiũ audiẽdi nõ diffiniẽdi.hoc ẽ ſicut iudex ad quẽ cã mittit vt ð ea tñ cognoſcat.⁊ referat diffiniẽdã nõ dꝫ aliqd interloq ſꝫ tñ cognoſcẽ vt.ſ. de rela.l.ſi qs.ita hic nulla interlocutõe dꝫ vti p quã poſſit notũ fieri qd ſentiat: ſꝫ diffinitiuã det. Hoc ſi pncipalr agit̃ de falſo ſꝫ oẽs.ſi ãt incidẽter vt dixi.B.nũc an debeat ſup incidẽti iudicari dic vt dixim⁹.ſ.ð ordi.iudi.l.j.i.ſi.
e ¶ Snĩa.ſ.diffinitiua.
f ¶ Proditur⁹.ſꝫ ſi ſuccubuit i ciuili nõne aget crĩaliter: Jo.ſic q2 tãtũ facit vl' min⁹ vbi ſuccubuit ꝗ̃tũ ſi ſoluiſſet. ſꝫ ſolutiõe facta agit̃.vt.j.qñ ci.ac.cri.p.l.j.
g ¶ Strepit⁹ crĩalis.i.iudicij in quo ſtrepitus ſit ↄſiligẽtiũ hoc eſt aduocatoꝝ vel allegantiũ.
h ¶ Cõpendioſo ſpacio.ſ.biẽnio vt.j.vt intra cer.tẽ.cri.que.l.ſi.
i ¶ Quem.ſ.finem.
k ¶ Cuius.ſ.finis.i.exordiũ qδ reſpicit finẽ.⁊ dic auſpicio.i.initio.
l ¶ Cõteſtate.i.ex die cõteſtate litis.⁊ dicitur initiũ auſpiciũ: q2 veteres principia auſpicijs.i.augurijs aſſumebãt.vel dic cuius.ſ.ſtrepitus.vel cuius.ſ.accuſatiõis.
m ¶ Cõmiſſi.q2 eſt ſeruus ⁊ ideo dꝫ decapitari.vel q2 vſus ẽ falſis reſcriptis ſciẽs: vt.ſ.e.l.maiorẽ.⁊.ff.e.l.j.§.ſi.
n ¶ Deportatione.vt.d.l.ff.e.l.j.§.ſi.

Damus. De falſo poteſt ciuiliter ⁊ criminaliter agi. ⁊ electa via ciuili

dʒ ſupſederi in criminali.ſed ea finita pōt crialis queſtio incboari ⁊ cōuictus ſubijci penis legitimis.h.d.bal. a ⁋ Queſtiōe ciuili.ſup qua iudex pri mo aditus fuerat q̄ prio dʒ terminari:vt hic.⁊.ff.de iudi.l.q prior.Sʒ opponi tur q: maior dʒ ꝑcedere:vt.ſ.de or.iur.l.fi.Sʒ rñ.q: cā morāde ſolutiōis hic obijciebatur crimē:vt.ſ.e.l.ij.Uel hic pria facie inſtrm nō apparebat falſuʒ ac.vñ pro eo ſtat vt.ſ.ō pba.l.cū ꝓab⁹.Ꝭ. Uel tertio dic q ciuilr agebat de falſo actio ne in facti.qđ cuʒ pri⁹ fuerat incboatū prius finiat q̄ crialiter agat.Quarti dicit teria ta ⁊ dilata p ſniam interlocu torīā.nā crialis ē preponēda. alī dicūt hoc tenere qñ diuer ſis tpibus incipit.Si āt ſimul ciuiliter ⁊ criāliter icipiat ꝑpo nit crialis:vt.ff.de iudi.l.ſi de vi.⁊.ſ.de adulte.l.adulterij.

a ⁋ Teriata.i.dilata p ſniam interlocutoriam.

b ⁋ Priuatas.ſʒ cur hoc:cuʒ nemini ꝑiudicē ſi falſuʒ priua tū ſcripti inſtrumētū: Rñ. q: quātū potui crimē ad effectū ꝑduci:vt.ff.de extraor.cri.l.j. vel intellige ō priuato tali qđ aliqd valet ſaltē ad cōparati one:q: triū teſtiū hʒ ſubſcri ptionē azo.vt.ſ.de fide iſtru. l.cōparationes.ac.Tu dic q ſufficit q ſtm cōmiſit ad hoc vt habeat locū accuſatio falſi vt.ff.co.l.ſi qs legatū.Ꝭ.

c ⁋ Aliud.vt ⁊.ff.co.l.i.§.i.

d ⁋ Lenior:cū actor nō ꝓbet ſec⁹ in criali:vt.ſ.l.pri.

e ⁋ Queſtioni.criminali.

f ⁋ Actoris.i.accuſatoris.

g ⁋ Uleſci.puniēdo accuſa torē ſi fuerit calūniatus.ſi vō ꝓbauerit puniēdo reū ſm le ges que penā ipoñūt vt.ff.e. l.i.§.ſi.ac.

P Rebemus licentiam. Producenti inſtrumētuʒ ſuſpectū imminet prius ꝓbatio q ſit verꝫ.⁊ aduerſario immi net poſtea ꝓbare ꝯtrariuʒ.h. dicit.Et in hoc addit iſta lex ad legē iubem⁹.ſ.ō pba.bal.

h ⁋ Elegerit.qđ pōt vt.ſ.l. pri.⁊.j.qñ ci.ac.pre.cri.l.j.

i ⁋ Scripturā.que ſit pria fa cie maculata vl ꝓducēs alias protulit falſas ſcripturas: vt .ſ.de pba.l.iubem⁹.vl volēs ſpōte ꝓbat vt.ff.ō pba.l.circa. ⁊ facit.ſ.ō fide iſtru.l.falſas.

ne^a ciuili per ſniam terminata^e: cri ſ fiat indago.vt ſi qs tabulas teſta mēti.chirographa.teſtatōeſq.nec nō rōnes ēt priuatas^b vl publicas. pacta.epl̄as.vel vltimas volunta tes.donatiōes.vēditioneſq.vel ſi qd ꝓlatuʒ aliud^c inſtituere conabi tur: habeat accuſandi facultatem.

⁋ Ciuilis aūt inq̄ſitōis iter vtraſq ptes ꝯſtigēnū:lenior^d examinatio ꝓ cedat:cū iudex qui ꝑerit qōni^e inten tiones actoris^f falſas:⁊ cōuicta cri mina reorū ex legibus penis cōpe tentibus poſſit vlciſci^g.

Impa.valen.⁊ Thc.aa.ꝑenlo.

P Rebem⁹ licentiā vt ſiue ciuilr ſiue crialr (vt actor elegerit^h) ſup ꝓlatis codicillis vl alijs iſtrūs re grat.Et incūbat ꝓbatio fidei inſtri ei primitus:qui ſcripturam^i obtule rit:deinde ei qui ſtricta inſtātia fal ſum arguere paratus ſit.

⁋ De his qui ſibi aſcribūt in teſta mento. xxiij.

Impa.Alexan.a.Ballacio.

Q Uāquā ita iterpretent iuriſ periti vt cōtra legē corneliaʒ videat ſe ſcribere hēdē fili⁹ emācipat⁹ patre dictāte.tñ ſi quiʒ teſtm̄ nō eſſet ſcriptuʒ:iuſtus ſucceſ ſor: futurus^k eēt accepta bonoꝝ poſ ſeſſiōe^l filius patri:pinde hēbitur at q ſi ſua manu pr tuus te heredeʒ inſcripſiſſet:functus dulci^m officio.

Impa.anto.a.anthioco.

S I teſtator codicillis:quos ſcri pſiſti:legata quoq ſeu fideicō miſſa reliqſſe tibi ſua manu aſcripſe rit^n:nō videris in penā ſenatuſcon ſulti icidiſſe. ⁋ Q.ſi teſtm̄ dictaſſe^o te codicillis ſignificauit: legato qui dē vl fideicōmiſſo abſtinē debes^p.

Pena vō falſi tibi ꝑncipali bñficio remittet. Idem.a.ad Batiuʒ

S Enatuſcōſulto^q ⁊ edicto diui claudij ꝓhibitū eſt:eos q ad ſcribēda teſtamēta adhibent (quā uis dictante teſtatore) aliqđ emolu mētū ipſi⁹ eē futurū ſcribere^r:⁊ pe nā legis cornelie^s faciēti irrogata eſt.cui⁹ veniā deprecātib⁹ ob igno rātiaʒ^t:⁊ ꝑſitentibus a relicto diſce dere:ampliſſimus ordo vl diui pn cipes veniam^u raro dederunt^x.

Idem.a.Creſcenti.

Q Uē in teſtō vxoris^y marit⁹ ſua manu legata ſibi aſcripſerit:p nō ſcriptis habētur^z.⁊ legis corne lie pena:ſi venia impetrata nō ē lo cum hʒ. Idem.a.Sal.militi.

Q Uod^a adhibitus ad teſtm̄ cō militonis ſcribēduʒ:iuſſu ei⁹ ſeruuʒ tibi aſcripſiſti:p non ſcripto habet^b:⁊ iō id legatū pētere nō po tes.Sed ſecuto tenore indulgētie mee:pena legis cornelie tibi remit tet:in quam te credo magis errore q̄ malitia incidiſſe.

Imp.dio.⁊ ma.aa.⁊ cc.antifilio.

S I libertateʒ tibi manu tua ipe rāte dño aſcripſiſti:cū propo nas dñm nō ſubſcripſiſſe:⁊ ſuis lit teris tuā libertateʒ expreſſim^c non agnouiſſe:ad impetrandam liber tatem ſenatuſconſulti auctoritas ti bi obeſt.pena tamen tibi falſi remit tetur^d:quoniā non poteras con tra dñi voluntatem venire^e.

⁋ De falſa moneta. xxiiij.

Impa.conſtā.a.Adiano.

Q Uoniaʒ nōnulli monetarij adulterinā monetaʒ clande ſtinis ſceleribus exercēt:cun cti^f cognoſcant neceſſitatē ſibi incū

mō dixi.⁊ dic ⁊c.ſ.ꝯtnū.

p ⁋ Debes.lucri omiſ ſio fraudem repellit vt hic.⁊.j.l.pri.in fi.

S Enatus. Uere ignorātiā allegāti ⁊ a delicto deſiſtēti pena remittit quā incurrerat q: ſibi aſcripſerat.h.d. Et facit.ff.de adul.l.ſi adulterii cū inceſtu.§. idē polliōni.bal.

q ⁋ Senatuſconſulto. libboniano.

r ⁋ Scribere.p ſe vel p aliuʒ q ſibi q̄rat:vt.ff.e. diuus.§.ſcribere.vel ēt alij adiuuat vt ſibi remaneat: vt.ff.co.ſi qs.§.ſi inſtituiſſe.⁊.l.impube rem.§.qui codicillos.

s ⁋ Cornelie.que ē.ff. e.l.j.in fi.ac.

t ⁋ Ob ignorātiā.nam dicūt ſe neſcire.l.iſtam que hoc ꝓhibet.ac.

u ⁋ Veniā.alī rō.⁊ alī hic deficit.

x ⁋ Dederūt.duo ſunt neceſſaria vt dixit igno rantia ⁊ diſcedere a cō modo:vt ⁊ ar.ſ.l.pri. ⁊.ff.co.l.diuus pius.ſʒ ꝯtra.ff.e.l.diuus claudi⁹ q.rñ.vbi dicit non dari veniā errāti ⁊ ſcribēti. So.nō dat venia errāti vt ibi:niſi ⁊ a relicto ve lit diſcedere:vt hic.vel nō parcitur ipo iure vt ibi cū nō liceat ius igno rare.ſʒ petito hoc a pn cipe vt hic.vl nō corpo ſuffic q ſe ignoraſſe di cat vt ibi niſi ⁊ ꝓbet vt hic.Itē qño tenet ipſo iure cū in dolo nō ſit ſi ne quo falſuʒ nō cōmit titur: Rñ.propter igno rātiā iuris q̄ tolerāda non eſt.ac.

⁋ De his qui ſibi aſcribūt in teſtamēto De falſis in genere diximus:nūc in ſpecie de quodā qđ lʒ nō ſit falſum punitur vt falſum:vt.j.e.l.ſenatus.

Q Uāqua Filius emancipatus ſibi aſcribens in teſtō patris:pre dictā te de equitate a pena.l.cornelie excuſat:q: idē eēt habiturus ſine de licto qđ cū delicto.h.d.Uel ſic.Factū qđ ex ſpeciali eq̄tate fouet nō incidit in delictū lʒ ſit de genere ꝓhibitorū.h.d.bal.

k ⁋ Futurus.iure pretorio vt inſti.de here.que ab inteſta.§.emācipati.

l ⁋ Bonoꝝ poſſeſſione.vnde liberi qñ ab inteſta.ſucceſſerat.⁊ ſic hic puncta poſt dictionē eēt.vel ſm tab.hʒ.⁊ puncta ibi poſſeſſione.ac. m ⁋ Dulci offō.ſʒ vʒ icidere fili⁹ emācipatus in penā.⁊ ſolus in ptāte fili⁹ vl ſuus excu ſatur:vt.ff.e.fili⁹ in pn q ē cōtra.So.hec illā corrigit vt h inuit.vel dic q h pr ſubſcripſit ꝯfirmādo p qđ pat filio.In quo nō q generalis ſubſcriptio ſuffi cit i filio ⁊ ſuo.vt q h teſtō dictaui hec manu mea ꝯfirmo.ſʒ i extraneo ⁊ ſic in emācipato ēt filio exigit ſpālis:vt q illi dāda dictaui ꝯfirmo vt.ff.e.l.j.§.iter. Uel ibi de iure ſtricto hic de eq̄tate.Itē nō q hic mutat pſonas in fi.legis.vl dic filius q̄libet ſubaudi ꝑinde hēret ac ſi pr te ⁊c.Itē qđ ſi alius q ab inteſta to veniret vt patronus vel agnatus vel cognatus dictante teſtatore ſcripſit: Rñ.non idē vt.ff.co.ſi quis legatum.§.fi.Et eſt rō q: filio eſt magis debita patris hereditas:vt.ſ.de codicil.l.fi.§.pe.

S I teſtator: Ubi teſtator ſcribenti codicillos aſcribit ceſſat pena.Sed vbi ſcribens ſibi aſcribit ⁊ teſtator in eadem voluntate vel i alia hoc recogno ſcit ſcribēti parcit.h.d.bal. n ⁋ Aſcripſerit.generalr ſi eras fili⁹ vel ſer uus:ſ caſu ſpālis exigit vt pena remittat ⁊ legatū ꝯſequat.ſed generalis ēt ſola ſufficit ad penā euitādā:vt.ff.e.l.i.§.iter.Sʒ nō q filius i ptāte manēs vl ſer uus iuſſu defuncti ſibi aſcribens penā euitā ſʒ legato caret.Extraneus aūt vl emācipatus ⁊ legato caret ⁊ penā icurrūt:vt.ff.e.l.i.§.iter ⁊.l.fili⁹ emā cipatus.⁊.l.diuus claudius.⁊ h ſubijcit. o ⁋ Dictaſſe te.⁊ ſcripſiſ ſe ſubaudi de ſua volūtate.⁊ verꝫ eſt te ſcripſiſſe ⁊ dictaſſe.ſec⁹ ſi dictaſ ſet tñ q: tibi poſſet legari:vt.ſ.de teſta.l.dictātibus.⁊ ſic eſt generalis ſbſcriptio vel recognitio i codicillis:q valet ad penā euitādā i cōnco vt

Q Uē in teſtamē to Non licet ma rito ſibi aſcribere in vxoris teſtamēto.h.d.Saly.

y ⁋ Uxoris.ſecus ſi i teſtō extranei vxori aſcripſit vir.vt.ff.e.l.vxori.

z ⁋ Habentur.vt.ff.e.ſi quis legatū.q.rñ.⁊.j.l.pri.

Q Uod adhibitus Miles excuſatur ſi ſibi aſcribit legatū tñ non petit.h.d.Saly.vel ſic.Miles ſibi aſcribēs pſumit iuris errore nō malicia in legē icidiſſe:⁊ iō ſibi parcit quo ad penā:ſʒ relictū nō pōt pe tere.h.d.bal. a ⁋ Qđ.i.q: alī incipit militi qui ⁊c. b ⁋ Hētur.vt .ſ.l.pri.ſec⁹ ſi pater filio militi in teſtō cōmilitonis aſcripſit:vt.ff.e.ſi pr.

S I libertatē Seruus iuſſu dñi ſibi aſcribēs excuſatur a pena.liber tatē tñ nō ꝯſeq̄t niſi ō deſcriptōe teſtatoris ſubſcriptiōe doceat.ſaly.

c ⁋ Expreſſim.vel ēt generaliter:vt.ff.co.l.i.§.inter.tunc enim teneret libertas non directo ſed p fideicommiſſum:vt.ff.co.diuus claudius.§. Item ſenatus.

d ⁋ Remittetur.ſi tñ iuſſus ſubſcriptōe teſtatoris appareat:vt.ff.co.ſi filius.⁊.l.diuus.§.⁊ quatenus.

e ⁋ Uenire.nam velle creditur ⁊c.vt.ff.de regu.iur.velle.⁊.d.l.ff.co.di uus.§.⁊ quatenus.

⁋ De falſa moneta De alio ſpeciali falſo dicit qđ demū pfectū puni tur:vt.ff.e.l.qui falſam.

Q Uoniam Fabricantes falſam monetā puniendi ſunt vltimo ſupplicio ſine appellandi remedio.⁊ domus in qua fabricatur eſt publicāda ſiue dominus ſciuerit ſiue ignorauerit:dū tamē proximus loco fuerit.fallit in domibus viduaꝝ ⁊ pupilloꝝ:tutores tñ eorum tenētur.h.d.Saly.

f ⁋ Cuncti.quorum ꝑdia ſunt vel domus vbi ſit falſum.

a ❡ Judici.nō ſpăle contra id quod habes.ſ.ad exhi.l.fi.
b ❡ Proditurí.ſpăle cōtra id quod habes.ſ.de accu.l.fi.in fi.
c ❡ Eorum.falſariorum.
d ❡ Immunitatē.calumnie licʒ non probent.vel dic ſi ſunt ſocij nō tñ puniuntur ſic.ſ.ad.l.iul.ma.l.qſquis.in fi.ꝛ.ff.de re milita.l.non oēs

f. ❡ Flāmarum.aliud in eo qui non fundit:ſed radit vel tingit:vt.ff.e.quicūq nūmos.Sed contra huic.ſ.l.proxi.vbi capitis pena imponitur.So.hec eſt pena capitis de qua ibi dicit ſm Azo.vel vbi ſunt metalla vt alij terreātur hec habet locum.ſed vbi fit raro moneta habet locum qđ ibi.ar.ff.de penis.l.aut facta.§.fi.Uel hec lex i falſarijs proprie monete iperatoris:ſupior in alijs.Uel illa idiſtícte hec diſſinit.nā hec ſub illa continet:qđ in idē recidit cum pria.ac.

bere huiuſmodi hoīes inquirendi:vt inueſtigati iudici[a] tradantur.facti cōſcios per tormenta ilico proditur[b]:ac ſic dignis ſupplicijs adijciendi. Accuſatoribus etiā eorūʒ[c] immunitateʒ[d] permittimus cuius[e] modus qñ diſpar patrimoniū[f] eſt:a nobis p ſingulos ſtatuiſ. ❡ Si qs aūt multū huiuſmodi perſonā ſuſceptaʒ[g] de cuſtodia exire fecerit:capite puniaſ. ❡ Appellādi etiā priuato[h] licētia denegeſ. ❡ Si vo miles aut pmotus in gradu[i] hmōi crimē incurrerit[k]:ſuper ei[9] noie[l] ꝛ gradu ad cōpetentes iudices[m] referatur. ❡ Domus vo vł fundus in quo hec ſunt pperrata:ſi dñs ſit cōſtitutus in primo:cuius[n] incuria vel negligētia punienda[o] eſt.ꝛ ſi ignoret fiſco vendicetur:niſi dñs aū ignorans vt primū repperit ſcelus prodiderit[p] perpetratū.tunc enim poſſeſſio vel domus ipſius pſcriptionis iniurie[q] minime ſbiacebit. ❡ Si vo longiſſime ab ea domo vel poſſeſſione abfuerit nullū ſuſtineat detrimentum. ❡ Actore[r] videlicet fūdi vel ſuis vł colōis vel incolis:qui ad hoc miſterium prebuerunt:cuʒ eo qui fecit ſupplicio capitali[ſ] plectēdis. ❡ Uiduas autem ac pupillos ſpāli dignos indulgētia credimus:vt vidue nec in primo cōſtitute[t] domo ſua vł poſſeſſione careāt:ſi nulla apđ ipſas tā grauis ꝯſciētie noxa reſideat. ❡ Impubes vo ēt ſi cōſcij fuerit nullū ſuſtineāt detrimentū:q2 etas eoꝝ qd videat ignorat[u]. ❡ Tutores āt eoꝝ ſi in primo ſint (qñ ignorare eos qd in reb[9] pupilli geritur nō dʒ[x]) hec pena expectabit[y]:vt de rebus eoꝝ ſi idonei fuerint tātū fiſco inferatur:quantuʒ a pupillo inferendum[z] fuerat.

Idem.a.ad Tertul.pre.pre.

Si qs nummos[a] falſa effuſiōe formauerit:vniuerſas ei[9] facultates fiſco noſtro addici precipimus.In monetis etenim tñ nrīs[b] cudende[c] pecunie[d] ſtudiū frequētari volumus[e].cuius obnoxij[f] maieſtatis crimen ꝯmittunt:ꝛ premio[g] accuſatoribus propoſito:quicūq ſolidorum[e] adulter poterit reperiri:vel a quocūq fuerit publicatus ilico omni dilatione ſūmota:flammarū[f] exuſtionibus mancipetur.

Imperator valen.a.Ruffi.

Si qs ſuper cudēdo ere vel reſcripto[g] aliquo vel etiaʒ annotatione noſtra ſibi arripuerit facultatem:nō ſolum fructū proprie petitionis amittat[h]:verumetiaʒ penā quam meretur excipiat.

❡ De mutatione nominis[i]. xxv.

Impa.dio.ꝛ max.aa.Julia.

Sicut initio nominis.cognominis.pnominis.recognoſcendi ſingulos impoſitio priuatis libera eſt[k]:ita eoꝝ mutatio innocētibus[l] periculoſa nō eſt.Mutare itaq nomen vł pnomen ſiue cognomē ſine aliq̄ fraude[m] licito iure ſi liber es[n] ſm ea que ſepe ſtatuta ſunt minime prohiberis:nullo ex hoc preiudicio futuro.

❡ Ad legē iuliā de ambitu[n]. xxvj.

Impa.dio.ꝛ max.aa.pōciane.

Nullus oio principatum[o] vel numeratum[p] ſeu cōmentarienſis[q] gradū vel cetera officia repetē audeat[r]:cū publice diſcipline ſemel geſta ſufficiāt. At ſi qſpiam promotorum denuo ad munus etiam per ſacras litteras[ſ] irrepſerit:quod ante docebitur geſſiſſe.caſſatis que hoc modo ſunt impetrata:ad ſolutionem debiti[t] primitus vrgetur.Et qui cōtrafecerit:penā dportationis inſtar[u] legis iu-

§.fi.vel imunitas daſ ſ.munerū ciuiliū ſordidorum.prima placet.ꝛ eſt ſpăle hoc ꝯtra id qđ hēs.ſ.de accu.l.fi.§.j.
e ❡ Cuius.ſcʒ inquiſitionis.
f ❡ Patrimoniū.i.diſpares ſunt in quorū patrimonio fit.alij enī magni:alij pupilli:alij mares:alie vidue.ꝛ ſpecialis inquiſitio fit in ſingulis ꝛ hoc incipit.j.§.domus ꝛc.ꝛ qđ ſubijcit ſi qs aūt ꝛc.īterpoſitio ē.
g ❡ Suſceptam.ad cuſtodiendum.
h ❡ Priuato.ꝛ dānato de falſa moneta.Et q2 aliquē d cuſtodia exire fecerit.ꝛ ſic ē ſpăle cū regulariter liceat appellare:vt.ſ.de appel.l.ꝛ i maioribus.ſic ꝛ.ſ.ad.l.iul.de vi.l.quoniam.
i ❡ Promotus in gradu.i.homo alicuius dignitatis.
k ❡ Incurrerit.i.falſaʒ monetaʒ compoſuerit.
l ❡ Nomine.i.quod ſit eius nomen:ꝛ in qua dignitate.
m ❡ Judices.i.ad magiſtrum militum ſi miles erat.vel ad aliuʒ cui ſubeſt delinquens.
n ❡ Cuius.ſ.dñi.ac.
o ❡ Punienda eſt.nō ſpeciale alś dolus ſol[9] punitur.
p ❡ Prodiderit.cū ab alio non eſſet manifeſtū alś punitur ſi preuentus fuit vt hic dicit.
q ❡ Iniurie.i.damno.
r ❡ Actore.i.caſtaldione.
ſ ❡ Capitali.imo maior pena iponiſ:vt.j.l.pri.que eſt cōtra.ſol.vt ibi.
t ❡ In primo cōſtitute.multo ḡ fort[9] ſi in longinquo.
t ❡ Impuberes.doli nō capaces.alś cōtra.ff.de reg.iur.l.pupillū.ꝛ.l.pupillus.ꝛ.ff.d fur.l.impuberem.ꝛ.ſ.ſi aduer.delic.l.j.
u ❡ Ignorat.pſumptione iuris:vt.ff.de iuris ꝛ fac.igno.l.fi.ꝛ.ff.rē pupil.ſaluā fo.l.fi.ꝛ.ff.de re.iur.l.in eo qđ plus.§.pupillus.
x ❡ Non oportet.vt.ſ.d ſer.fug.l.quicūq.ꝛ vnde vi.l.meminerit.ac.
y ❡ Expectabit.i.tenebit.ac.
z ❡ Inferendum.puta eius rei eſtimatio in qua fit falſum.ac.

Si quis nūmos. Qui nūmos falſa effuſione formauit dʒ cōburi.ꝛ premium datur accuſatori.h.d.ſaly.
a ❡ Nūmos.ſ.aureos.
b ❡ Noſtris.quid ergo faciunt piſani vel alie ciuitates? Rñ.excuſari poſſunt:q2 imparoris monetā nō fabricant.ſed propria moneta iperatoris erat aurea ꝛ maximi precij.vel permiſſione principis.
c ❡ Cudende.a monetarijs noſtris tñ.
d ❡ Pecunie.ſ.auree.
e ❡ Uolumus.i.null[9] alius faciat noſtrā mōetā:niſi nri fabricatores.
f ❡ Obnoxij.i.qui falſificant noſtram monetam vel aliam faciūt ſine noſtra voluntate:etiam rectā.azo.
g ❡ Et premio.quod pro arbitrio iudicis libero homini ſtatuiſ:vt.ff.de iure fiſ.l.edicto.§.extat ſu[9] ſit liber:vt.ſ.pro q.ca.ſer.p.li.acci.l.per
e ❡ Solidorū.i.nūmoꝝ qui faciūt ſolidū:imo.i.aureorum.

Si quis ſuper. Reſcriptum per quod conceditur facultas cudendi pecuniaʒ preſumitur ſurreptiuū.hoc dicit Saly.
g ❡ Reſcripto.per obreptionē dicēs ſe heredē eius cui iperator ꝛ ſuis cōceſſerat hēdibus:alś per conſuetudinē tolreretur cū ex conceſſiōe pricipis ciuitatibus pluribus ſit conceſſum.vel dic hanc legē loqui quando a priuato pe[illegible]teretur:ab vniuerſitate vo pe[illegible]ti videmus.
h ❡ Amittat.vt ꝛ.ſ.de preci.imperato.of.l.reſcripta.ꝛ.l.quotiens.
i ❡ De mutatione nominis. Et de alio ſpeciali falſo dič.

Sicut. Mutatio nominis non fraudulośa libero homini eſt permiſſa.h.d.ſaly.
k ❡ Libera eſt.vt inſtitu.d legatis.§.ſi quis in nomine.
l ❡ Innocentibus.non fraudulenter facientibus.ac.
m ❡ Fraude.ſecus ſi fraus fieret vt alius deciperet:puta libertus vt ingenuus crederet ꝛ patronū fraudaret.pena enim falſi tenetur.
n ❡ Si liber es.ſecus i ſuo.q2 ibi fraus preſumitur:vt.ff.e.falſi.in prin.ac.
n ❡ Ad legem iuliam de ambitu. Que in tribus caſibus locum habet:ꝛ ceſſat in vrbe ſed alś obtinet.ꝛ eſt pēa centum aureorum ꝛ infamie:vt.ff.eo.l.j.Et eſt crimen falſi ī eo q2 apppetendo dignitatē ſimulat pro publica vtilitate facere:cum p propria faciat.quod tamen non lege cor.de fal.ſed lege iul.ambitus punitur.ac.

Nullus. Qui honores repetit:in legem ambitus incidit ꝛ penam legitimam ſubit.hoc dicit Saly.

o ❡ Principatum.quia fuit princeps agentium in rebus:vt de hoc habes.j.de prin.agen.in rebus.li.xij.
p ❡ Numeratum.vt quia fuit princeps numerorum:vt habes.j.de nume.ꝛ adiu.exe.li.xij.
q ❡ Commentarienſis.q2 prefuit cuſtodibus carceris.
r ❡ Audeat.ſed contra.ſ.de aſſeſ.l.liceat.ſpeciale ibi.ſic etiā ſoluit.ff.de offi.pcon.l.proconſules.q2 ibi ſpeciale.vel expone faſcibus.i.menſibus.Item cōtra in autentica de defenſo.ciui.§.finali.collatione.iij.Solutio illud quādo legitimi deficiunt:vt ꝛ.ff.de mune.ꝛ hono.l.honor.§.fi.Item videtur cōtra.j.de hono.non conti.l.ij.libro.x.vbi poſt quinquennium poteſt repetere.ſed ibi in defectum.ac.
ſ ❡ Per ſacras litteras.hic eſt contra quaſi per priuilegium liceat.j.de ſuſcep.ꝛ ar.ſi aliqd.li.x.ꝛ.j.de diuer.of.l.ij.
t ❡ Debiti.i.ſoluat qđ dʒ ex precedēti officio.vel illud quod pmiſit p huiuſmodi dignitate ſoluet in fiſcū.vel debitum appellat penam.c.aur.vt.ff.e.l.j.quā ſi non ſoluit propter contumaciam deportatur:vt ſubijcit:alś ſufficeret dicta pena cū infamia:vt.d.l.ff.e.l.j.ac.
u ❡ Inſtar.quia ſolennitas antiqua ceſſat:vt.ff.de pub.iudi.l.ordo.Uel q2 ipſa ceſſat in vrbe ad eius inſtar quod in vrbe prius ſeruabatur.in oppidis ſeruabitur.vel in tribus caſibus habet locum quo ad verba:hic quo ad ſententiam.ac.

a ❡ Ad.l.iul.re. Poſt honorem habitum per ambitionem: facit id pp qḋ petijt.i.aliquid inique accipit per ſe vel per alium: de quo hic dicit. Et dic repetundarum ſcȝ pecuniarum. ⁊ habet locuȝ in multis caſibus: vt.ff.e.per totum.⁊.j.eo.per totum.ac.

Vnius pena. Delinquētes i officio ibi debēt remitti puniēdi: ⁊ ad q̄druplū pecūie p ſe vel miniſtros recepte tenētur.h.d.ſaly.

b ❡ Multoꝝ.vt ⁊.ff. de pēis.l.aut facta.§.fi.⁊.ſ. ad le.fa ui.de pla.l.qm̄.⁊.ſ.de hēreſi.geniq̄ȝ.§.q̄ ſi fecerint.Sȝ ar. cōtra.j.de penis.l.ſancimus ſed dic vt ibi.

c ❡ Precipim⁹ ꝯȝ ei ⁊ ipſe ⁊ ſui p q̄nq̄gita dies ibi cōmorari: ⁊ ſi fugit ad locū redire cogitur: vt.ſ. vt oēs taȝ ciuiȝ mi.l.j.

d ❡ Domeſticus.q̄ id offm̄ gerebat extorquendo.

e ❡ Manipularius. a mūu ⁊ paululū: eo q̄ paulatiȝ extorquebatur.

f ❡ In quadruplū.qḋ mediū leſo ⁊ mediū fiſco dabit: vt.ſ. de aſſeſ.l.ij.niſi turpiter dedit vt ſentētiaret forte pro ſe reo: q̄ tūc totum fiſco: vt.ff.ḋ tur.ſi.lucius. Qualr̄ ſe hēat hec accuſatio cū edicto de calū.nō.ff.ḋ calū.l.j. Itē a q̄buſdā licet accipe: ⁊ ſic ſi pūit: vt.ff.eo.l.j.⁊.l.lex.§.appet. Et ē pēa hui⁹.l.ff.eo.l.lex.§.hodie.⁊ ſac.j.de exe.⁊ exacto.li.xij.l.pe.⁊.ſ.vbi ḋ cri.a.op.l.j.⁊.ij.⁊.ff.depoſi.l.bōa fides ⁊.ff.de penis.l.capitaliū.§.j.⁊.ff.ḋ cuſto.reo.diu⁹.⁊ i auc. de col.§.ſuper hoc.colla.ix.

Sciāt iudices. Pena pecuniaria delinquentis in officio trāſit i hēdes.h.d.

g ❡ Ab hēdib⁹.Itē ꝯſtata ꝯtra ſe.⁊ ē mirabile vt īfra annū tm̄ deſ ēt poſt lit.ꝯte.vt ⁊.ff.ad turpil.l.ſenatus.§.ſi.ppter.⁊.ff.eo.l.ij. Alij dicūt lit.nō cōte.īfra ānū i herede dari i totū.⁊ ſic ēt in eo qḋ puēit ad eū lȝ edictū ḋ calū.nō deſ niſi in id qḋ peruenit: vt.ff.ḋ calum.l.in heredem.

Omnes iudices. Iudex corupt⁹ pecūia puniēd⁹ ē hui⁹.l.pēa.h.d.ſaly.

h ❡ Iudices.ordinarij.ac.

h ❡ Cognitores.delegati.

i ❡ Priuatoꝝ.an ergo i ciuilib⁹ cāis iudex accipiēs tenet̄ hac.l.cuius pena ē.ff.e.l.antep.§.fi.qḋ videt̄ p hoc qḋ ḣ dicit.⁊ arg.ff. de calū.l.pe.⁊.ff.e.l.antepe.circa pn̄.vbi dicit iudiciū capitis pecūieue. Sȝ dic ꝯtra.l.vt ñ habeat locū hec lex: niſi in c̄iali iudex delinqueret.⁊ hec lex magis eſt pro hoc q̄ pro contrario: ⁊ dices iacturam: vt.ſ.in quadruplum ex edicto de calum.teneatur.non autē hac.l. Itē lex illa de calum.de alia pena intelligitur: vt ibi dices. Itē ⁊ q̄.ff.e.l.antepenul. dicitur pecunieue: vt puta q̄n deliquit in tali crimine in quo pena ēt honorū erat imponenda: vt patet in.l.ij.ſ.ad le.iul.de vi publi.

Iubemus. Licȝ maiores magiſtratus regulariter nō poſſunt conueniri durante officio: fallit q̄n delinquunt in officio ſeu in ſpectantibus ad officium.hoc dicit ſaly.

k ❡ Honoratorū.i.habentium dignitatem ſiue adminiſtrationem.

l ❡ Sniaȝ.que ipſo iure nō valet: vt.ſ.q.prouo.nō eſt ne.venales.ac.

m ❡ Adminiſtrante.contra.ff.de iudi.l.pars litterarū: ⁊.ff.de in ius vo.l.ij. ⁊.ff.de iniur.l.nec magiſtratibus.So. ſpeciale q̄n occaſiōe officij ꝯuenit vt hic.ſecus ſi ex alia cā. Item cōtra.j.l.pri.ſol.vt ibi.

n ❡ Gloriā.q̄ reipu.ꝯſulere videt.ſic ⁊.ff.de epiſ.⁊.cle.l.nulli in fi. Itē fallit

le ambitus: excipiant.

❡ Ad legem iuliam repetundarum[a]. xxvij.

Imperator. Gratia. ⁊ Val. aa. matroniano preſidi prouincie.

Vt vni⁹ pena met⁹ eſſe poſſit multorū[b]. ducēȝ q male egit: ad prouinciā quā nudauerat cū cuſtodia ꝯpetētire p̄ci pimus[c]: vt nō ſolū qḋ ei⁹ nō dicam domeſticus[d]: ſȝ manipularius[e] ⁊ miniſter accepit: verūetiā qḋ ipſe a ꝓuincialib⁹ noſtris rapuit aut ſuſtulit: in quadruplū[f] inuitus exoluat.

Idem.aa. Marco.

Sciant iudices ſuper admiſſis proprijs: aut a ſe aut ab heredibus[g] ſuis penam eſſe repetendā.

Idem.aa.

Omnes iudices[h] ⁊ cognitores[h] a pecunijs atq̄ȝ patrimonijs man⁹ abſtineant. neq̄ȝ alienū iurgium putent ſuaȝ predam. etenī p̄uatarū[i] quoq̄ȝ litium cognitor: idemq̄ȝ mercator: ſtatutam legib⁹ cogetur ſubire iacturam.

Idem.aa. Archadio.

Iubem⁹ atq̄ȝ hortamur vt ſi qs forte honoratorum[k]. decurionum.poſſeſſorū. poſtremo etiam colonoꝝ. aut cuiuſlibet ordinis: a iudice fuerit aliqua ratione ꝯcuſſus. Si qs ſcit venalē fuiſſe ḋ iure ſniaȝ[l] Si quis penā vel p̄cio remiſſaȝ vel vitio cupiditatis ingeſtā. Si qs poſtremo quacūq̄ȝ de cā improbū iudicem potuit approbare: eis vel adminiſtrante[m] eo: vel poſt adminiſtrationem depoſitam in publicuȝ prodeat: crimen deferat: delatuȝ approbet. ⁊ cum probauerit ⁊ victoriam reportaturus ⁊ gloriam[n].

Imperator. Valen. The. ⁊ Archa.aaa. Sene.pre.pre.

Vniuſquiſq̄ȝ procurator. prepoſitus[o] gynecio. tabularius. ſuſceptor. colonus. vel qcūq̄ȝ ſe a comite domoꝝ meminerit eſſe ꝯcuſſuȝ. cuȝ ipſe cui pecuniā numerauit ab adminiſtratione deceſſerit[p]: īfra anni ſpaciū ad iudiciū ſpectabilitatis tue qcq̄d ḋderit repetiturus[q] occurrat: vt pſit p̄ēſiōibus[r] qcq̄d ille reddiderit. ❡ Sin vo ex tpe depoſite adminiſtratiōis[s] p̄ſtituti[t] tpis curricula tranſfluxerūt: nulla vox aduocationis emergat: ſed ipſos procuratores. prepoſitos. colonos. tabularios. ſuſceptores. obnoxios: ad ſolutionem[v] volumus coartari.

Impera. The.a. Floren.pre.pre.

Sancim⁹ eiuſmōi viros ad prouincias regendas accedere: q ad honoris inſignia nō ambitione vel p̄cio: ſȝ ꝓbate vite ⁊ amplitudinis tue ſolēt teſtimonio ꝓmoueri[x]. ❡ Ita ſane vt quib⁹ hi honores p ſedis tue: vel p nr̄aȝ fuerint electionem commiſſi: iurati inter geſta deꝓmant[y]: ſe ꝓ adminiſtrationib⁹ ſortiēdis: neq̄ȝ dediſſe qdpiā: neq̄ȝ daturos vnq̄ȝ poſtmodū fore. ſiue p ſe ſiue p interpoſitā pſonā in fraudē[z] legis ſacramētiq̄ȝ. aut dōatiōis titulo vł vēditiōis: aut alio velamēto cuiuſcūq̄ȝ ꝯtr⁹. ❡ Et ob hoc[a] ex cepte ſalarijs nihil penit⁹ tā in adminiſtratiōe poſitos: q̄ȝ poſt depoſitū officiū, p aliquo p̄ſtito bn̄ficio tpe adminiſtratiōis (q̄ȝ gratuito meruerunt) accepturos. ❡ Et lȝ neminē diuini timoris ꝯtēnēdo iuſiurāduȝ arbitramur[b] imemorē vt ſaluti ꝓprie vllū ꝯmodū anponāt. tn̄ vt ad ſalutis timorē ⁊ neceſſitatē periculi ſubiugant: ſi qs auſus fuerit p̄habita ſcr̄a negligere: nō mō aduerſus accipientē: ſȝ etiā aduerſus danteȝ accuſandi cūctis tanq̄ȝ crimen publicum cōcedimus facultatē. Quadrupli pena[c] eo qui conuictus[d] fuerit modis omnibus feriendo.

❡ De crimine peculatus[e]. xxviij.

Impera. The. ⁊ Vo.aa. Ruſi.

Iudices q tpe adminiſtratiōis publicas[f] pecūias ſubtraxerūt: lege iulia peculatus obnoxij ſūt: ⁊ capitalr̄ aīaduerſiōi eos ſubdi iubem⁹. ❡ His q̄ȝ nihilominus q miniſteriū eis ad h adhibuerūt. vł q ſubtractas ab his ſciētes ſuſcepūt: eadē pēa pcellēdis

hec lex in eſculentis: vt.ff.de offi.preſi.l.plebiſcito. Itē argumētū contra: vt.ff.e.l.j.

Vniuſquiſq̄ȝ. Hec lex ꝓuidet circa tps infra qḋ officiales poſſūt conueniri. Primo q̄n tps anni nō exceſſit. Secundo quando exceſſit. Secūda ibi.ſi vo. Caſus. Si pcurator ceſaris pecuniā extorq̄t a colonis vel alijs ſibi ſubditis poteſt conuēniri infra ānū a tpe depoſite adminiſtrationis non poſtea.hoc dicit ſaly.

o ❡ Prepoſitus.p comēde vel diuerſis pōe.⁊ ē gynetiū collegiū ſemilarū ꝯputatū ad aliquod opus fiſco faciendū ſm Ir. Vel dic vt dr̄.j.de murile.l.ij.⁊.j.de nauicula.l.iij. omnes iſti reſpondent comiti.

p ❡ Deceſſerit.i.diſceſſerit. Vel ꝓprie.i hoc ergo differt ab alijs qui ēt durante adminiſtratione ꝯueniūt: vt.ſ.l.pri.

q ❡ Repetiturus. forte in quadrupluȝ: vt.ſ.de aſſeſ.l.iij.⁊.l.ſi.in ſi.

r ❡ Penſionibus. a ſe ꝯcuſſis fiſco debitis q̄ſi dicat ñ cedat lucro fiſci.

s ❡ Adminiſtrationis. arg.ff.e.l.datur

t ❡ Preſtituti.ſ. anni.

v ❡ Ad ſolutionem.de ſuo: licȝ non rehabeat quod dedit.

Sancimus. Accedentes ad regēdas prouincias debent iurare forma hic ſcripta ⁊ de contrario poſtea conuicti in quadruplū ſunt puniendi. hoc dicit. Prīo ponit dictum generale. Scḋo illud limitando formaȝ addit iuramenti. Tertio penā adijcit cōtrafaciēti. Secunda ibi.ita ſane. Tertia ibi.⁊ licȝ.ſaly.

x ❡ Promoueri.q ſuo ingenio augeant dignitatem: vt.ff.de of.preſi.l.obſeruandum.

y ❡ Deꝓmant.i.iurādo dicant.

z ❡ In fraudem.vt.ff.ḋ calum. ⁊ generalr̄. Sȝ quid ſi non interpoſuit: aliquid tn̄ dedit: idē ar. d.l.⁊ generaliter.i.rn̄.

a ❡ Et ob hoc.aliud ſubijcit capitulum.ſ.q̄ nihil accipiet. nec q̄ dat nec accipiet vt hic: ⁊.ff.eo.l.iiij.⁊ in auc.vt iudi.ſine quoquo ſuf.§. ſic ergo.colla.ij.⁊.ſ.de epiſ.⁊ cle.ſi quēq̄ȝ.in ſi.

b ❡ Arbitramur.i.preſumimus. Et nō quanti legiſlator habuit iuramētū ſic ⁊.ſ.de nup.ſi quis alūnā.non tn̄ vt ſubijcitur omnino ei ſtat.

c ❡ Pena.ei ciuitati applicanda in qua honorem adipiſci volebat: vt arg.in auc.de ſan.epi.§.preomnibus.colla.ix.

d ❡ Conuictus.vel dans vel accipiens. Sed cōtra huic.l.ff.de pol.l.j. Sol.ibi palam: vt nō.ff.de of.pre.barbarius.⁊ ſic ſolue aliud cōtra.ff. de dona.l.hoc iure.in pri.vel ibi ex conſuetudine dabatur.

e ❡ De crimine peculatus.

Iudices. Primo pūit p̄ncipales. ſo miniſteriū p̄bētes. Scḋa ibi.his quoq̄ȝ ⁊.h.d. Pecūias publicas ſurripiētes: ⁊ q miniſteriū tūc vel poſtea p̄buerint: pena capitali puniuntur.h.d.ſaly.

f ❡ Publicas.vł ſacras q̄s tn̄ ñ adminiſtrāt vt.ff.e.ſcȝ ad le.iu.peculat⁹ l.ſacrilegi.§.labeo. Itē itelligē fiſci vł ciuitatis romane ñ aliaꝝ ciuitatis

vt. ff. e. l. iiij. in fi. ⁊. ff. de fur. l. ob pecuniã.
a ¶ Capitali. i. dportatõis: vt iſti. c. ſe⁊ d pu. iudi. §. pe. ⁊. ff. e. l. iij. ⁊. iiij.
b ¶ De crimine ſacrilegij. Quando cõmittatur ⁊ que ſit pœ̃a habes. ff. eo. ſe⁊ ad le. iul. peculatus. l. ſacrilegij in principio. ⁊ facit ad. l. j. ſ. d iu ris ⁊ facti ignorantia. l. conſtitutiones.

iniuriaꝝ: vt. ff. de iniur. l. p̄tor. §. j. ⁊. l. qd ſenatus. ſed interim p̄iudicat: vt. ff. de publi. iudi. l. interdũ. ⁊. ff. vi bo. rap. l. ij. §. j. Primũ tñ ſatis h dicitur.

Pleriſq₃. In crib⁹ publicis ⁊ in p̄uatis ciuilis ĩtẽtata de re familiari nõ tollit criminalẽ nec ecõtra. h. d. Diuidit. Prio ſub forma regule duo ſtatuta vel dicta nobis tradit in genẽ. Scdo nobis illa d clarat in ſpẽ ponẽdo ſucceſſi ue ſex exẽpla vt p₃ i lr̃a. Scda ibi. ſic deniq₃. Saly.

¶ De crimine ſacrilegij. xix.

Imperator Ualentinia.

Qui diuine legis ſanctitatem aut neſciẽdo omittũt: aut negligẽdo violant ⁊ offendunt: ſacrilegium committunt.

Idem. aa. Simen. proconſuli.

Diſputari de principali iudicio non oportet. ſacrilegij enim inſtar eſt dubitare an is dign⁹ ſit quẽ elegerit imperator.

Idem. a. ⁊. c. Eutro. p̄e. p̄e.

Ne quis ſine ſacrilegij crimine: deſiderandũ intelligat gerende ac ſuſcipiẽde adminiſtrationis officiũ: intra eam prouinciam in q̃ p̄uincialis ⁊ ciuis habeat: niſi h cuidã vltronea liberalitate per diuinos affat⁹ imperator indulgeat.

¶ De ſeditioſis ⁊ his q plebẽ audent cõtra rempu. colligere. xx.

Impa. Grat. ⁊ va. ⁊ ar. aaa. Flo.

Si quis contra euidẽtiſſimã iuſſionẽ ſuſcipe plebẽ: ⁊ aduerſus publicã diſciplinã defendere fortaſſe tentauerit: multam grauiſſimam ſuſtinebit.

Impera. Leo. Eutropio. p̄. p̄.

In nullis locis aut ciuitatibus tumultuoſis clamoribus cuiuſq₃ interpellatio contumelioſa procedat. nec ad ſolã cuiuſq₃ inuidiã petulãtia v̾ba iactent. Sciturus his q huiuſmodi voces emiſerint: mouerintq₃ tumult⁹: ſe q̄dẽ fructum ex his q̃ poſtulant nullatẽ⁹ habituros. Subdẽdis ãt penis his q̃s d ſeditionũ ⁊ tumult⁹ auctorib⁹ vetuſtiſſima decreta ſanxerunt.

¶ Quando ciuilis actio preiudicet criminali. ⁊ an vtraq₃ ab eodẽ exerceri poſſit. xxi.

Impa. val. ⁊ gratia. aa. conſtan.

Pleriſq₃ prudentiũ generaliter diffinitũ ẽ: quotiens d re familiari ⁊ ciuilis ⁊ criminalis cõpetit actio: vtraq₃ licẽ expiri. ſiue p̄us criminalis ſiue ciuilis actio moueat. Nec ſi ciuilr̃ fuerit actũ: criminalem poſſe cõſumi: ⁊ ſilr ecõtrario. ¶ Sic deniq₃ ⁊ p̄ vi₃ de poſſeſſione deiect⁹: ſi de ea recuperãda iterdicto vñ vi fuerit vſus: nõ p̄hibet tñ ẽt lege iulia de vi pub lico iudicio iſtituere accuſationẽ. ¶ Et ſuppreſſo teſtõ cũ ex iterdicto de tabulis exhibẽdis fuerit actũ: nihilomin⁹ ex lege cornelia teſtamẽtaria poterit crimẽ iferri. ¶ Et cũ libert⁹ ſe dicit ingenuũ tã de operis ciuiliter q̃₃ ẽt lege viſcellia criminaliter poterit purgeri. Quo in genere hẽtur furti actio ⁊ legis fauie cõſtitutio. ¶ Et p̄rima alia ſũ q̃ numerari nõ p̄ñt: vt cũ p̄i⁹ altera actio ĩtẽtata ſit: p altera q̃ ſupererit iudicatũ liceat retractari. ¶ Qua iuris diffinitione non ambigit etiam falſi crimen de quo ciuiliter actum eſt: criminaliter eſſe repetendum.

Qui diuine. Errans in articulis fidei punitur vt ſacrilegus. h. d. Saly.
c ¶ Omittũt. errando in articulis fidei vel rebaptizando per errorẽ vel negligentiam.
d ¶ Cõmittunt. ergo ac cuſabit corã p̄ſide qui non obedit legi euangelij. ⁊ vna cũ ep̄o cognoſcet cõtra laicũ: vt in auc. d mã. p̄in. §. ſi vo canonicum. col. ij. ⁊ q̄ dicit ſacrilegũ. dic. i. q̃ſi. ⁊ fac. ſ. de ſacroſan. ec. p̄l₃. i fi. ⁊. l. iubem⁹. ⁊. j. de decur. li. x. l. deditici. ⁊. j. vt di. or. ſer. l. j. li. xij. ⁊ d eroga. mi. an. l. hac ⁊. j. de pen. c. qui in ſac. pa. mili. l. fina. li. xij. ⁊. xvij. q. iiij. §. qui autem.

Diſputari. Improbare qd ip̄erator fecit ex certa ſcientia eſt crimen ſacrilegij. h. d. ſaly.
e ¶ Sacrilegij. i. q̃ſi: vt. ⁊. ſ. l. prori.
f ¶ Elegerit. ex certa ſcientia: vt ⁊. ff. d re iudi. l. quidã. ⁊. j. de dome. ⁊ p̄tec. l. j. ⁊. ſ. de diuer. re. l. ſacri affatus. ⁊ de p̄re. i. mpe. off. l. vniuerſis ⁊ de nup. l. imperialis ⁊ hoc in his q̃ ad ſe ſpectant. ſec⁹ in electõe ep̄orũ ⁊ i alijs eccleſiaſticis q: detrudi debẽt ep̄i ab imperatore: vt euenit in Federico imperatore.

Ne quis. In p̄uincia p̄p̄ia qs nõ d₃ adminiſtrationẽ aſſumẽ niſi ex certa ſcientia ſibi cõcedat a principe. h. d. Ja. aũt hu. dicit q̄ hodie põt i p̄uincia ſ₃ nõ in ciuitate p̄p̄ia cũ q̃libet ciuitas de cõſuetudie ſit redacta ad iſtar p̄uincie. Facit qd nõ. gl. ſ. de p̄eſcrip. lon. tẽ. l. fi. ſaly.
g ¶ Sacrilegij. i. quaſi. ⁊ eſt rõ: q: per gratiã multa fierent. ⁊ q: nemo propheta ⁊c.
h ¶ Offi. vt ⁊. j. de diuer. of. l. ij. li. xij. ſ₃ cõtra. ſ. de of. p̄co. l. tres. So. vt ibi. Jtẽ i aſſeſſore p̄curatoris ceſaris ſec⁹: vt. ff. de aſſeſ. l. fi. ſed i aſſeſſore alioꝝ idẽ q̄ h: vt. ff. ex q. cã ma. l. ſi cui. ⁊. ſ. de aſſeſ. in cõſiliarijs.
i ¶ De ſeditioſis ⁊ de his. Fit cõtra publicã vtilitatẽ ſi quis pecuniã publicã ſurripiat. Jtẽ publica ſacra occupando. i. rapiendo ⁊ furãdo. ſ₃ h. de quibus dixit in ſuperioribus titulis. ſic ⁊ plebem concitãdo. ⁊ ſic de hoc dicit. ⁊ di ſeditio quaſi ſeorſum itio: q: in diuerſum vadũt alioſq₃ trahunt. vel a ſedo ſedas: per contrarium. ac.

Si quis. Suſcipiens populum contra rempublicam grauiſſime eſt puniendus. h. d. ſaly.
k ¶ Plebem. vel caſtrum. ac.
l ¶ Tentauerit. volebat eni deponere poteſtatem.
m ¶ Grauiſſimã. qd morẽ ⁊c. vt. ff. de penis. l. fi. vel dic p̄ q̃litate pſone ⁊ dignitatis. aut furca ſuſpendat. aut beſtijs ſubijciatur. aut in iſulã deportetur: vt. ff. de penis. ſi qs aliqd. §. ij. ac.

In nullis. Inducens populũ ad tumultũ vt conſequatur dignitatem vel officiũ debet puniri ⁊ cõſecutis p̄uari. hoc dic. Et primo p̄hibet. Secũdo punit. ſecũda ibi. ſciturus. ſaly.
n ¶ Contumelioſa. vt q: dicat volo eſſe cõſul p̄pter nobilitatẽ meam vt alij. ⁊ facit. ff. ad. l. iul. de vi pub. qui cem. in p̄in.
o ¶ Habituros. nec enim erit conſul. ⁊ facit. ff. de pen. l. capitaliũ. §. ſolet ⁊. ſ. de his q ad ec. confu. l. denunciamus. ac.
p ¶ Quando ciuilis actio preiudicet: ⁊ an vtraq₃ ⁊c. Dixit de ordinarijs criminibus: nunc de extraordinarijs, premittit tñ cõmunẽ titulum ad precedentia ⁊ ad ſequentia. ſi ex eodẽ crimine cõpetat ciuilis actio ⁊ criãlis accuſatio an vna p̄iudicet alteri: vel proſſus vel iterim. qd hic non dicitur. Sed dic q̄ non p̄iudicat proſſus niſi i actiõe ⁊ accuſatiõe

q ¶ De re. i. p̄p rẽ familiarẽ. actio eni furti nõ eſt de re familiari: ſ₃ p̄p rẽ familiarẽ. ſic. ff. d incẽ. rui. nau. l. j. §. j. De familiari aũt iõ dicit q: ſecus ſi ciuilis nõ eẽt de re familiari. vt iniuriaꝝ: q: vna tollit aliã: vt. ff. de iniur. p̄tor. §. j. cũ ãbe ad vidictã dẽt vt. ff. d col. bo. l. cũ emãcipati. §. emãcipatus. Jdẽ dicas ſi p̄ron⁹ vocet in ius a liberto ſine vẽia: nã ⁊ ciuilr̃ ad q̄nq̄ginta aureos agẽ p̄t actiõe i factũ: ⁊ criãlr̃ de crie ſtellionatus cũ ti. cris deficiat: vt. ff. d i ius vo. l. pe. ⁊ fi. ⁊. ff. de cri. ſtel. l. iij.
r ¶ Actio. p̄p̄ie ⁊ ip̄p̄ie ponit. ſic. ff. de offi. procõ. l. ij.
ſ ¶ Utraq₃. ſ₃ non ſimilis vt hic in rubrica dixi.
t ¶ Ciuiliter. i. pecunialr̃. nec eni poſuit ad differentiã p̄torij. q: de ciuili exẽplũ põit de iterdictis: q̃ cõſtat eſſe p̄toria.
u ¶ De vi. publica vel p̄uata. ſ₃ certe imo p̄i⁹ de vi vt. ſ. ad. l. iul. de vi. l. ſi qs ad ſe fũdũ. ſed dic vt ibi. vel ibi actor p̄us de vi agere volebat. Jtẽ adhuc cõtra. ſ. d appel. l. j. nã h dic poſſe icipe a q̃ velit. ibi neceſſitatẽ ipõit de vna. So. ibi vtraq₃ erat ciuil qd. vl ibi nõ erat qd vtꝝ p̄ vnã alia p̄iudicaret. S₃ q̃ eẽt prius itendẽda. hec nõ valet. vel vt ibi.
x ¶ Suppreſſo. i. abſcõſo: vel ẽt corrupto. ſic vt nõ appeat quo cãu criãlr ⁊ ciuilr agi p̄t vt. ff. de dolo. l. ſi qs affirmauit. §. fi.
y ¶ Cornelia. ſ. de falſis.
z ¶ Perurgeri. vt ⁊. ſ. ad. l. viſcelliam. l. j.
a ¶ Furti actio. ex qua criminalr̃ ⁊ ciuilr̃ agi põt: vt. ff. d p̄iua. de. l. fi. ⁊. ff. d falſis. l. q teſtm̃ ⁊. ff. de tab. exhi. l. j. in p̄n. ⁊. l. iij. §. ſi qs dolo malo. ⁊ d fur. l. fi. Et q̄ ſubijcit legis fauie cõſtõ ⁊c. aliud ẽ exẽplũ vbi ẽt põt ciuilr̃ ⁊ criminaliter agi. vt. ſ. ad. l. fauiã de pla. l. j. ⁊. ff. de liber. ho. exhibẽ. l. iij. in p̄in. ſm nos. S₃ pla. dicit ⁊ pro. i. q̃ſi vnũ ſit exẽpliũ: cũ plagiũ ſine furto nõ fit. vel ſi ſeparatim ĩtelligas dices ſm cũ de furto de quo eſt publica accuſatio: vt teſtamẽti nõ alterius inſtrumenti: vt. ff. ad. l. cor. de fal. l. paulus.
b ¶ Non poſſunt. cõmode. ſed da exemplũ in delictis ordiarijs ⁊ extraor. in q̄bus ciuiliter actõe in factũ ⁊ criãliter agitur: vt ⁊. ſ. de condi. ob turpẽ cau. l. q̄ curandi. ⁊. ff. ad. l. aq̄l. inde neracius. §. ſi dolo.
c ¶ Retractari. i. iterum tractari non in eundem ſed alterum modum. ſic. ſ. de his qui. vt indig. l. polla.
d ¶ Crimen. generale. q: ſ. dixit ſpeciale circa teſtamentum ſubtractum.
e ¶ Ciuiliter. actio. in factum: vt. ff. de fal. qui nomine. ⁊. ſ. de falſis. damus. ⁊. l. fi. ⁊ de dolo. l. pe.
f ¶ Repetendũ. ſi in ciuili via i p̄dictis caſibus obtieat actor: planũ eſt: ſi vo ſuccũbat q̄d nũc: Rñ. idẽ q: tãtũ valeat abſolutõ quãtũ cõdẽnatio cũ ſolutõe vt. ff. de excep. rei iudi. ſi qs cũ toti. §. plãc. ſed ar. cõtra. ſ. ad. l. fa. de pla. l. j. ſ₃ expõe vt ibi. Sed. P. cõtra: vt hec dixi plene. ſ. ad. l. aq̄l. l. ex morte. Jtẽ i publicis crib⁹ cõſtat habẽ locũ legẽ iſtã ſm oẽs. S₃ q̄d in p̄uatis delictis. P. dixit q̄ nõ h₃ locũ. ⁊ p̄ eo. ff. vi bo. rap. l. ij. §. j. ſ₃ illa itelligit iteri. Jtẽ p̄ eo. ſ. ne tu. vel cu. vec. cõ. l. j. ſ₃ ibi publicũ crimẽ falſi erat. ⁊ ẽt aũ accuſationẽ ſatiſfecit. nec expectauit accuſari. qd ẽt i publico licet: vt. ff. ad. l. iul. de adul. l. ſi adulteriũ. §. idẽ pollio. ſic ẽt. j. de cri. ſtel. l. j. qd p̄uatũ ẽ delictũ: vt. eo. ti. de cri. ſtel. l. iij. Jtẽ p̄ eo. ff. de cõ. cau. da. l. pe. ſ₃ ibi iõ nõ agit criãlr̃ q: fecit ſeruũ ei⁹ q duxit eũ in p̄iculũ tradendo p̄fecto vigiliũ. Jtẽ p̄ eo. ff. d iniur. p̄tor. §. j. S₃ ſpãle in crie iniuriaꝝ: cũ vtroq₃ mõ agit ad vindictã. Jtẽ p̄ eo. ff. de fur. iterdũ. §. q furẽ. ſed ibi nõ fuit accuſatus: ſed iciuiliter ductus fuit nõ ordinario iure. Tu dic ſm Jo. idem in p̄uatis criminib⁹ qd publicis. Et p̄ nobis hec lex vbi dicit quo in genẽ ⁊c. l₃. p. pro ſe ibi exponat vt ibi uõ. Jtẽ p̄ nobis. ſ. de cõdi. ob tur. cau. l. q̄ſcuitãdi. Ultio opponit q̄ nõ p̄ius vna

via ꝙ alia: ſed ambe ſimul decidi debeant: vt. s. de or. iu. l. iij. ſ3 ibi in modū excep. opponebatur crimen.

a ❡ De crimine expil. here. Extraordinarium eſt: vt. ff. e. l. j.

Expilate quidē. Poſt aditā hereditatē ⁊ apprehenſā3 poſſeſſionē3 ceſſat hoc crimē. ⁊ de ſpecie ad ſpēm nō admittit cōpēſatio. ⁊ de cōpēſato reiecto pōt princi liter moueri qō. h. d. Primo rūdet tacite qſtioni. Scdo al teri imediate ſubiecte. Tertio dubium remouet. Secunda ibi. ſed cu3 de his. Tertia ibi exhibitis. ſaly.

b ❡ Expilate. tibi ⁊ ticio delata eſt hēditas: ⁊ ei pñte te da te ſūt claues cōe3 arce. per qō videt glibet appēhendiſſe poſſeſſionem. ſ3 ergo poſtea res teneat q̄ ſunt i archa non cri. expi. here. ſ3 act. ad exhibendū ages: in q̄ ſ3 ⁊ tu alias res teneas eiuſdē hēditatis non habet cōpēſatiō: cū ſpeciei ad ſpeciē nō fiat. ſ3 reb' exhibitis corā delegatis iudicib' directa qō. ſ. rei vendi. ad res. vel ecōtra ſibi ad illas quas habes apō ordinarios aget. ac.

c ❡ Profitearis. ꝑ qō vt dixi poſſeſſionē apprehēdiſſe videmini: ⁊ ſic hec actio ceſſat. q̄ locū h3 añ aditā hēditate3: vel poſt aditā ante appheſā3 poſſeſſionē vt. ff. eo. l. ij. §. apparet. Alij dicunt iō nō agit q: rōne ſue ptis ꝯtraxiſſe vi: vt. ff. pro ſocio. l. merito.

d ❡ Quereretur. al's quereretur ⁊ al's queretur.

e ❡ Oportuit. cū ſpēs ōberet hinc inde vel ab altera pte vt. ff. ō pig. ac. ſi ꝯuenerit. Et caue q: i ꝓtrio loqtur. q. d. iudex fecit ſ3 nō recte fecit. ⁊ ſic ſi habes. s. qreret. ſi vō hēs qret dic hic. i. oportebit. Alij reddūt hic rōnē q ꝯpēſatio nō fiat q̄ſi apud eū depoſueris. vñ actō depoſiti nō obijcit cōpēſatio: vt. s. ō ꝯpē. l. fi.

f ❡ Suis iudicib'. i. ordiarijs cū primū tñ iudiciū cēt delegatū: vt. s. fa. her. l. aduerſus ⁊ qō ibi notat Jo. Jtē fac. s. qui. ca. pig. ta. contra. l. ſi nō inducta. ac.

Expilate hereditatis. Reuerētia perſone vitrici nō facit hoc crimē ceſſare. hoc dicit ſaly.

g ❡ Vitricū. ꝯtra videbat: q: q̄ſi pater: vt. ff. ſo. ma. q pa rentis. ⁊ caue q: ab alio nō a matre vxore. ſ. vitrici fuit h hereditas ōlata: vt. j. l. proxi. dicca.

❡ De crimine expilate hereditatis[a]. .xxxij.

Imperator. Seuerus ⁊ Antoninus. aa.

Expilate[b] quidē hereditatis crimen intentare nō potes quando cōmunis arce rebus a te inſpectis: claues traditas coheredi profitearis[c]. Sed cu3 de his rebus exhibendis apud iudicē quereret[d]: rationē3 cōpenſationis induci nō oportuit[e]. Exhibitis eni3 que deſiderant: ſuis iudicibus[f] directa queſtio relinquenda eſt.

Imperator anto. a. Primo.

Expilate hereditatis crimen aduerſus vitricum[g] adito preſide prouincie proſequi non prohiberis.

Idem. a. Glori.

Si aui tui hereditatem adijſti: expilate hereditatis crimē aduerſus nouercam[h] quondam tua3 experiri non prohiberis.

Impera. Gordianus. a. Baſſo.

Aduerſus vxorem (que ſocia rei humane[i]: atq3 diuie dom' ſuſcipitur) mariti diem ſuum functi ſucceſſores expilate hereditatis crimen intendere non poſſunt[k]. Et ideo res quas per eandem abeſſe quereris: competenti in rem actione: vel ſi dolo malo fecerit quominus res mobiles poſſidēt ad exhibendum perſequere. ❡ Fructus autem rerum quas mala fide tenuit: lic3 expilate hereditatis non teneatur crimine: ſuos non facit: ſed extantes quidem vendicari: cōſumptos vō condici poſſe: procul dubio[l] eſt.

Imperator Phil. ſupre.

Obtentu expilate[m] hereditatis emolumentum legatorum: maxime ſuſpenſa cognitiōe[n]: legatarijs hiſdemq3 libertis ōfuncti auferri non oportet[o].

Idem. a. Baſſo.

Expilate hereditatis crimen loco deficiēs actionis[p] intendi conſueuiſſe: non eſt iuris ambigui.

❡ De vi bonoꝝ raptoꝝ[q]. xxxiij.

Imperator Gor. a. valen.

Vi bonoru3 raptoru3 actionem: que cum pena ſua retrahit ablata: poti' ad mobilia mouentia[r] q3[s] ꝙ ad fundos ꝑ iniuriam occupatos ſpectare: iuris exploratı eſt.

Imperator Val. Gal.

Si res mobiles quarum in te fuerat dominiu3 perfecta donatione trāſlatum: violēter heres donatricis arripuit: vi bonorum raptorum actionem intra annum q dem quo experiendi poteſtas fuerit: in quadruplu3[t]: poſt annu3 vō in ſimplum intendere nō vetaris.

Imperatores Diocletian' ⁊ maxi. aa.

Res obligatas ſibi: creditorem vi rapientem non rem licita3 facere: ſed crimen committere conuenit[u]. Eumq3 etiam vi bonorū raptorum intra annu3 vtile3 in quadruplum. poſt ſimpli actione conueniri poſſe non ambigitur.

Idem. aa. diocle.

De his que ſeruum alienum neſciente[x] domino vi rapuiſſe dicis: infra annum in quadruplum vi bonorum raptorum: ⁊ poſt in ſimplum dominus eius noxali[y] actione apud competentem iudice3 conueniri poteſt.

Idem. aa. Ducit.

Siue negociorum geſtorū contra nouercam[z] tuam. ſiue actione vi bonorum raptorum: que in quadruplum intra annum vtilē: ac poſt in ſimplum cōſtituta eſt: putaueris agendum: notione ꝓſidali poteris experiri.

❡ De crimine ſtellionatus[z]. xxxiiij.

ſm quoſdā a legatario expilata ⁊ tūc eſſet ꝯtra: vt. s. de leg. nō eſt dubium. ſed ibi rem ipſam legatam ſubtraxit: hic aliā. vl ibi poſt apprehenſionem: hic ante. ſed prima placet. ac.

Expilate hereditatis. Hec accuſatio ē ſubſidiaria. h. d. ſaly.

p ❡ Actōis. furti ſm quoſdā q̄ nō cōpetit: vt. ff. e. l. ij. vl dic actōis i. accuſatōis. nā actio in rē ⁊ ad exhi. ⁊ peti. here. bene cōpetūt cū hac accuſatōe: vt. ff. e. l. diu'. Jtē h3. P. nō q ꝓ iſto crīe nō pōt agi ciuiliter: qō ꝓ alio crimie ꝓuato nō inueni. ſatis tñ pōt h dici dari actionē i factū ad poſſeſſionē reſtituē dā: vl ad duplū ꝓſtādū ar. ff. ſi qs teſta. liber. l. j. ⁊ facit. s. fam. her. aduerſus. ⁊ qō ibi dixi.

q ❡ De vi. bo. rap. Qualiter criminaliter de vi agit dixit: nūc ciuilit p' crimē ex. here. in quo ēt aliqua vis fit.

Vi bonorū raptorū. Actio vi bonorum raptorum h3 locū ꝓ vi illata in rebus mobilibus tm̄. h. d. ſaly.

r ❡ Mouentia. i. ad he3 ⁊ nō ad alia: vt iſti. e. §. pe. ⁊ facit. ff. de vbo. ſig. l. mouentiu3. ⁊ ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. ſi fundus.

ſ ❡ Que. pro vel.

Si res. Actio vi bonoꝝ raptorum cōpetit ēt ꝯtra herede3 dōatoris īfra ānū ad q̄druplū: poſtea ad ſimplum. h. d. ita lex. ſaly.

t ❡ Quadruplū. ⁊ ve3 rei ꝓciū q̄druplat: vt. ff. e. l. ij. §. in hac. ⁊ dat heredi: ſ3 nō in heredem. q: penalis ē nec i eo qō ꝓuēit cū ꝯdiuo ſufficiat q̄ i ſolidū tenet. ſiue ꝓuenit ſiue nō: vt. ff. e. l. ij. §. fi. Quā3 āt dat in duplū qñ. ſ. dolo alicui dānu3 daret in turba: vt. ff. eo. l. iiij. ⁊ fac. iſti. e. in pn.

Res obligatas. Etiā rapiens res ſibi obligatas infra annu3 tenetur ad quadruplum. h. d. ſaly.

u ❡ Conuenit. vt. s. ad. l. iuliā de vi. l. in poſſeſſionem. niſi ex conuentione: vt. s. de pig. l. iij. ⁊ facit. s. finium regun. l. ſi conſtiterit. Jtem contra. ff. que in frau. credi. l. ait pretor. §. ſi debito. ſed ſpeciale eſt ibi propter fuga3: vt. ff. de iu. l. heres abſens. §. j. Jtē contra. ff. quod me. cau. l. extat decretum. ⁊ ff. ad. l. iul. de vi. l. creditori. ſed ſolue vt ibi.

Si aui. Reuerentia nouerce nō facit hoc crimē ſilere quādo de aliā ꝙ mariti agitur hereditate. h. d. ſaly.

h ❡ Nouercam. vxorem tui patris cū hereditas non a patre deferatur: vt. s. l. proxi. ſed ab auo vt hic dicit. vel aliunde.

Aduerſus. Vxor defuncti nō pōt ꝯueniri ab herede crimine hēditatis expilate ſ3 res ⁊ fruct' extātes poſſunt vēdicari. ⁊ cōſumpti poſſunt cōdici. h. d. Diuidit. Primo ponit dictū. Secūdo inferēdo ꝯſulit actōi circa rē Tertio circa fructus. Secūda ibi. ⁊ iō. Tertia ibi. fructus autem. ſaly.

i ❡ Humāe. vt ⁊ ff. ō ritu nup. l. j. ⁊ s. de iudc. l. ne qs. ⁊ ff. ad muni. l. fi. §. ij.

k ❡ Nō poſſunt. ſicut ergo filij ꝯtra vxorē patris ſic mater vel nouerca non agūt. cū de ptis hēditate cui' vxor fuit agit. al's ſecus vt. s. l. pxi. ⁊ facit. s. de fur. q̄uis. ⁊ ff. e. vxor. ⁊ ff. de neg. ge. hēs viri. ⁊ ff. re. amotaꝝ. l. j. ⁊ ij.

l ❡ Proculdubio. vt ⁊ s. de cōdi. ex le. l. mala fide. ac.

Obtentu. Legata nō minuūtur. ſ3 hereditas expilet. h. d. ſaly.

m ❡ Expilate. ab alio non a legatario. ac.

n ❡ Cognitiōe. criminis expilate hereditatis. ſ3 alij dicant. ſ. legatorum.

o ❡ Non op3. vt. ff. de fideicō. liber. l. fideicōmiſſaria. in prin. poſſet etiā dici

De his. De raptis a ſuo dñs ignorans tenet noxaliter ad quadruplum infra annum. h. d. ſaly.

x ❡ Neſciente. ſecus ſi ſcit ⁊ prohibere valet: q: tunc in ſolidu3: vt. ff. de noxa. l. in delictis.

y ❡ Noxali. vt ⁊ s. de noxa. l. ſi ſeruus. ⁊ ff. e. l. ij. §. hanc actionem. ⁊ in §. ex hac actione.

Siue. Venditionem rei rapte pōt dñs ratam habere ⁊ agere ad ſimplum: vel improbare ⁊ agere vi bonorum raptorum ad quadruplum. h. d. ſ3 glo. ſaly.

y ❡ Nouercam. nouerca rem tuam mobilem rapuit ⁊ vēdidit. ſic agis neg. geſt. ſi ratā habeas venditionē: vt. s. de rei ven. mater.

z ❡ De crimine ſtellionatus. Et hoc extraordinariu3 eſt vt. j. eo. l. pe. ⁊ h3 locū vbi deficit titulus crimis: crimen tamē eſt. ſicut de dolo actio ciuiliter. ⁊ dicitur a ſtellione animali: vt. ff. e. l. iij. §. j. ⁊ pena eſt in §. fi.

Improbum. Diſſimulāter rē aliquā pignorās pluribus ſucceſſiue tenet̄ crīe ſtellionatus. cuius penā euitat ſi creditoribus debitū offerat. hoc dicit Saly.

a Diſſimulādo. ⁊ ſic ſciēs. aīs pignoraticia ꝯtraria nīſi tenet̄: ⁊ hoc niſi pro modico ſecūdo obligauit: vt. ff. de pig. ac. ſi quis in pignore.

b Securitati. locus ē penitētie vt. ⁊. s. ō bis q ſibi aſcri. l. i. ⁊ ad. l. cor. de fal. l. ſi falſos. ⁊. ff. de adul. ſi adulterium. §. idem pollioni. ⁊ dici. s. ne tu. vel cu. vec. cō. l. i.

c Debito. ſʒ nō ne ſuf ficit etiā alterutri offerri: vel ēt ſi nulli. qd prioris creditoris itereſt cū ſemp potior eſt: Rn̄. intereſt ſecūdi qui accuſat ſʒ ⁊ primus forte: qꝛ in eius malū factum eſt. ſi tamē vni ſoluerit ſatis ē licet ſit conſultius vtriqꝫ vt hic dicit. Itēʒ quo modo euitatur pena in quam inciderat iam obligando duobus: Rn̄. ꝑ inde habet̄ ac ſi nec inciderit per penitentiam.

Si pater. Duas ſoluit qō ies. prima verſat̄ circa ius pignoris ⁊ ꝑiudiciuʒ donatarij. Secunda circa crimē ſtelliōatus: ⁊ ſic ꝑ iudiciū creditoris. Seꝫ cūda ibi nec tn̄. h. d. Sciēter rē alienā obligās vt ꝓpriā tenet̄ crimine ſtellionatus. Saly.

d Trāſtulit. ⁊ ſic eſt ꝑfecta: vt. s. de dona. ſiue ēmācipatis.

e Obſtrict. de facto: nō de iure vt hic ⁊. s. q̄ res pig. ob. poſ. l. q filios. ⁊ fac. s. ſi aduer. do. l. ij. ⁊ de adul. l. cum.

f Iniuria. ſed iure vt in. l. aql. vt inſti. ad legē aquil. §. iniuria.

g Te. ſ. dn̄o.

h Stellionatus. publica. nec inter ꝑuata ſpecialia: ſʒ eſt extraordiaria priuata: vt. ff. e. l. j. ac.

Ignorātia. Crimē cōmittit qui rē obligatā priori obligat ſecūdo ignoranti. vel q animo decipiendi creditorem cum alio fingit anteriorem obligationem. h. d. Saly.

i Creditoris. ſcilicet ſecundi.

Imperator Alexan. a. alex.

Improbum quidem ⁊ criminoſum fateri ⁊ eaſdem res pluribus pignoraſſe: diſſimulādo[a] in poſteriore obligatione q̄ eedeʒ alijs pignori tenentur. Uerum ſecuritati[b] tue conſules ſi oblato omnibus debito[c]: criminis inſtituendi cauſaʒ peremeris.

Imperator Gor. a. Uall.

Si pater tuus in te donationē contulit: ⁊ cum emancipatus eſſes traditionibus dominium corporuʒ in te tranſtulit[d]. poſteaqꝫ creditorē ſortitus quaſdā earuʒ reruʒ ſine voluntate tua velut ꝓprias ſuas obſtrinxit[e]: ius tuū nō leſit. Nec tn̄ iniuria[f] ſtellionatus crimie ꝑ le[g] cetur: cum ſciens alienam reʒ te[g] non conſentiente velut propriam ſuo nexuit creditori.

Idem. a. Adamno.

Stellionatus accuſatio iter crimina publica[h] non habetur.

Impa. Philip. a. Eutropio.

Ignorantia creditoris[i] cui res pridem apud[k] alios obligate pignoris ſiue hypothece iure obligātur: non ſine periculo capi[l] conſueuit. Etenīʒ huiuſmodi frandes ad extraordinariā criminis excuſationē ſpectare: ac ſtellionat[9] cōmiſſuʒ ſeueriſſime eſſe vindicādū ſepe reſcriptuʒ eſt. Proinde ſiue ignorantiā tuā[m] debitor circūuenire tētauerit: ſeu obligationeʒ rite perfectam[n] participato fraudis conſilio: per ſubiectam quaſi anteriorem ꝑſonam: diſpendium tuum ad occultum compendium ſuum trahere pertentat[o]: adire ſuum iudicem potes[o]: congruentem iuri ac debite religioni ſententiam[p] relaturum.

De iniurijs.[q] xxxv.

Impera. Alex. a. Sitane.

Nec ſeruis[r] quidem alienis licet facere iniuriam.

Idem. a. clau.

Iniuriarum actio tibi[s] duplici[t] ex cauſa competit: cum ⁊ maritus in vxoris pudore: ⁊ pr̄ in extimatione filiaꝝ ꝓpriā iniuriā pati intelligātur.

Impa. Gordia. a. dioni.

Si nō es nunciator: vereri nō debes ne cap propter q̄ iniurie faciēde gratia quidam te velut delatorē[u] eſſe dixerunt: opinio tua maculata ſit. quinimmo aduerſus eos quos minuende opinionis tue cauſa aliquid confeciſſe comperietur: more ſolito iniuriarum iudicio experiri potes.

Impa. Ual. ⁊ Gal. aa. vindi.

Atrocē ſine dubio iniuriaʒ eſſe factam manifeſtum eſt: ſi tibi illata eſt quū eſſes in ſacerdotio: ⁊ dignitatis habitum ⁊ ornamenta proferres[x]. ⁊ ideo vindictaʒ potes eo nomine perſequi.

Imperator. Diocle. ⁊ Maxi. aa. ⁊ cc. victo.

Si non conuitij conſilio te aliquid iniurioſum dixiſſe probare[y] potes: fides veri a calūnia te defendit. Si autē in rixam incōſulto calore[z] ꝓlapſus: homicidij conuiniū obiecisti: ⁊ ex eo die annus[a] exceſſit (cum iniuriaꝝ actio annuo tēpore ꝑſcripta ſit) ob iniurie admiſſum conueniri non potes.

Idem. aa. ⁊ cc. Flaui.

Cum nec patronos iniuriam[b] facere libertis iuris equitas ꝑmittat: proponaſqꝫ patrone heredes eū qui libertatē a defuncta acceperat iniurijs[c] afficere. curabit ꝑſes prouincie contumeliā heredūʒ compeſcere.

Idem. aa. potentie.

Iniuriarum cauſa non publici iudicij ſed priuati[d] continet querelam.

Idem. aa. ⁊ cc. Maxi.

Dominum pro atroci iniuria quam ſeruus eius paſſus eſt: edicti perpetui[e] actione propoſita: qua damni etiam haberi rationeʒ verbis[f] euidenter exprimitur: age-

Si nō es. Qui aliuʒ dicit falſuʒ del atorē ⁊ mētit̄ in iuri arū tenet̄. h. d. Saly.

u Delatorē. delator falſus punit̄ ⁊ īfamat̄: vt. j. ō calūniato. l. ꝯſis. ver⁹ nō: vt. ff. e. l. eū.

Atrocē. Qualitas pſone ⁊ htīus iniuriā facit iniuriā atrocē iudicare. h. d. Saly.

x Proferres. ex pſona ⁊ ex tpe ſiue loco ⁊ facto. ſiue re dr̄ atrox iniuria: vt. ff. co. ꝑtor. §. atrocē. ⁊ inſti. e. §. atrox. ⁊ hic eſt atrox ꝑmis duob⁹ modis. ⁊ fa. s. de epi. ⁊ cle. ſi qs i hoc. Nō ēt q iniuriarū agit certū dicere debeat ⁊ nō in genere. vr̄ ſubalſatōe: vt. ff. e. l. ꝑtor. i pn. ⁊. §. q̄ āt. ⁊ ō iur. ſi. ita fidei.

Si nō ꝯui. Uerba ſui natura iniurioſa ꝑſumūt̄ aīo iniuriandi ꝑlata niſi cōtrariū ꝓbet̄. ⁊ hec actio āno tollitur. h. d. Saly.

y Probare potes. tibi n. i cumbit hoc on⁹ qꝛ ꝑſumit̄ te aīo iniuriādi hoc dixiſſe. qꝛ verba ſic ſe hñt. ſic ⁊ ſi dicat ſe ꝑ iocū dixiſſe ꝓbet vt. ff. e. l. ij. ⁊ s. ad. l. cor. ō ſic. l. j. nō alr̄. n. ⁊c. vt ⁊. ff. ō lega. ij. l. ſi aliter.

z Calore. ſʒ vt̄ nullo mō tenet: vt. ff. ō regu. iur. l. qcqd. ſʒ ſpāle in actiōe iniuriaꝝ. ar. ff. de peñ. aut facta. §. ca. in fi. vel hic fuit perſeuerantia.

a Ann⁹. cōmu⁹. niſi qñ ſit ꝑ metū qꝛ tūc vtilis ē ān⁹: vt. ff. qō me. cā. ſi cū er. §. 1. ſʒ cū ex. l. cor. hec actio triū⁹ caſib⁹ dat̄ vt inſti. e. §. ſʒ ⁊ lex. an tunc finit̄ āno: B. ſic vt h cū nō diſtiguat. nec ob. iſt. de per. ⁊ tē. ac. in pn. qꝛ ſpāle ē hic. ſʒ. M. dixit eā ꝑpetuā tūc p. d. l. iſti. ⁊ ſolā ꝓtoriā eē ānalē ac. Et hoc vltimuʒ cōiter tenet̄. Tu dic hu. opi. viorē: qꝛ hec actio odioſa ē ⁊ iō reſtrigenda. B.

Cum nec. Patron⁹ vel eius heres iniurā liberto facē nō pōt. h. d. Saly.

b Iniuriā. atrocē. ꝑ leui āt nō agit vt. ff. e. ꝓtor. §. ꝓterea. ⁊. ff. ō in ius vo. ſʒ ſi hac. l. §. fi.

c Iniurijs. ēt leuib⁹ vt faciliꝰ cōtra heredem agat.

Iniuriarū ca. Hoc crimē ē priuatū. h. d. Saly.

d Priuati. niſi ob famoſū libellū dct: vt. J. ti. j. l. j.

k Apud alios. primos. l Capi. ideſt decipi.

m Tuam. loquitur prio creditori.

n Perfectam. ſ. tecum.

o Pertentat. ſubijciendo alium quaſi ſit potior: vt. ff. de fide inſtru. l. repetita.

o Potes. nā actor ſequitur forum rei vt. s. de iuriſ. om. iudi. l. iuris ordinem. ⁊. l. in criminali. ⁊ vbi in rē act. l. fi.

p Sentētiā. primo caſu ꝑ accuſationem huius criminis. ſecundo per accuſationem legis cor. de fal. vt. s. ad. l. cor. de fal. ſi creditor. ⁊ facit. ff. eo. l. iij. §. ſed ⁊ ſi quis. ⁊. §. item ſi quis.

q De iniurijs. Pro hac criminaliter extraor. ⁊ ciuiliter agitur vt inſti. e. §. in ſumma. ⁊ vna tollit aliā vt. ff. e. qō ſenatus. ⁊. l. ꝓtor. §. j.

Nec ſeruis. Actiue vel paſſiue nō licet ſeruis iniuriam facere. hoc dicit Saly.

r Nec ſeruis. actiue ⁊ paſſiue. ⁊ facit inſti. e. §. ſuis. ⁊. ff. eo. l. j. §. labeo. ⁊. l. itēqꝫ apud laboneꝫ. §. ſi quis ſic. ⁊. §. pe. ⁊. l. cum qui. §. j.

Iniuriarū actio. Pro iniuria illata filie cōiungate marito ⁊ patri cōpetit iniuriarum actio. h. d. ſaly.

s Tibi. o. mulier: adeſt ob iniuriam tibi factam.

t Duplici. imo triplici tibi. ſ. patri ⁊ viro. vt. ff. e. l. j. §. fi. ⁊. l. eū. §. ſi nupta. ⁊ inſti. eo. in. §. patitur. Sʒ dic pro vna ponit eā que patri: ⁊ eā que filie competit cū eius exercitium patri detur vt. ff. e. l. patri. ac.

Dominus. Pro atroci iniuria in pſona ſerui illata dominus pōt agere ciuiliter ⁊ criminaliter ad vindictā. h. d. Saly.

e Perpetui. i. generalis. nec. n. actio hec eſt ꝑpetua. ſic inſti. de ſatiſ. tu. i pn.

f Uerbis. edicti. ſic ergo vna actione ⁊ vna ſcientia venit contumelia ⁊ dānum. Et ſic eſt cōtra. ff. e. l. itē apud. §. ſi quis ſeruo. ⁊. ff. ad. l. aql. ſed ⁊ ſi quē cūqꝫ. §. iniuriam. Quibus dicitur aql. ad damnum: ⁊ iniuriarum pro contumelia agi ⁊ duas fieri condemnationes. So. pōt dici q̄ hec ſm̄ illas intelligatur. Et q̄ dicit qua ſimplicē facit relationeʒ. qua. ſ. ac. l. aql. vt ⁊ ibi. mulier que damnauit ſaluauit. vel qua. i. propter quā iniuriam. ſ. atrocē agitur. etiaʒ. l. aql. Cōtra eni videbat̄. ex quo. n. agit̄ ad cōtumeliā non videbat̄ poſſe agi ad damnum. Uel dic ēt in ac. iniuriaꝝ venire dānū nō vt dānū vt in ꝯtrarijs ſed vt ꝯtumeliā vel cām cōtumelie. Sic in interdicto vnde vi veniūt etiaʒ mobilia occaſione imobiliū: vt. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. ſi fundum. Similiter ⁊ damnum datū in cor. ſerui ⁊ aliud dānū datum a ſeruo non petitur actione ſerui cor. niſi animus ſit corruptus. ⁊ tunc ſic vt. ff. de ſer. cor. in hoc iudicio. Simile ar. ff. de lib. lega. l. pe. ⁊. ff. de aqua plu. ar. l. apud trebatium. §. aqua. ac.

a ¶ Agere posse. in duob⁹ casib⁹ q̄n. s. est atrox: sȝ nō in cōtumeliā dn̄i. Itē et q̄n leuis sȝ in ɔtumeliā dn̄i facta est. al's ɔtra vt insti. co. §. seru⁹ sȝ Io. Alij vtrūq; exigūt vt agi possit. secus in libero vbi nō q̄ritur ɔtra quē iuriā ppo nebat: vt. ff. e. l. cū qui. §. si iniuria.

Quilibet. Qui liber; dicit seruū3 īfamādi cā tenet iniuriarū3: nisi sic esse faciat pnunciari. h. d. cū3 .l. seq̄n̄. Saly.

b ¶ Nō ambigit. vt. ff. eo. l. si quis ex libertate.

Si quidem. Dicens ali cui verba iniuriosa p viā iudicij: si desistit a procedēdo pōt iniuriaȝ ɔueniri. sȝ si non desistit nō pōt ɔueniri donec iudicium terminet. h. d. bald.

c ¶ Auiam. zenodorus dixit auiā tuā eē ancillā ciuitat; co manēsiū3 cā infamādi cā vel te: nec in causa processit.

d ¶ Recessit. i. cā nō pcessit.

e ¶ Si psceuerct. pbando illā esse ancillā.

f ¶ Agēdi. forte q: actor erat illius ciuitatis.

g ¶ Cōuenit. nō prius vt. s. ō libe. cā si tibi.

Si quādo. Cām iniuria rum ciuilem vel criminalē3 tā actiue q̄ passiue possūt illustres p pcuratorē exercē. debēt tn̄ se inscribere. et in eos nō pcuratores est ferēda sententia. h. d. Saly.

h ¶ Actio. i. accusatio.

i ¶ Cōnumerant. vt et. ff. e. l. i iuriaru3.

k ¶ De more. q̄ dixi. s. de accu. l. pe. et erit pena extraor. sȝ si ciuiliter ageret fm̄ q̄ iurarct habita taxatiōe: vt insti. e. §. in sūma. et §. pena.

l ¶ Per pcuratorē. spāle pp nobilitatē sicut et. s. de pcu. l. gcneq. et auc. ibi posita et. j. de dig. l. quotiēs. lib. xij. et. s. vbi se. l. fi. Regulariter ɔtra. ff. de pub. iud. l. pe. §. ad crimē.

m ¶ Cōtra eū. spāle. Regulariter ipe pcurator est dānādus: vt. s. de sentē. l. j. et de pcurato. l. nihil. ac.

n ¶ Nullus alius. imo et alijs vt licere: vt. ff. an p aliū ca. ap. l. j. §. j. sȝ ibi in minorib⁹: vt plene nō. ff. de pcur. seruū. §. publice. in ciuili actione iniuriaȝ cōstat posse cōstitui pcuratorem vt. ff. e. l. nō solū. §. agere.

¶ De famosis libellis. Specialiter de quadā iniuria dicit.

Si quis famosum. Qui famosuȝ carmē de aliquo inuenerit illud pandere nō dȝ. al's punit pena capitali nisi docuerit vera eē q̄ dixit vl' pādidit. h. d. sal.

o ¶ Famosum. de aliquo qō ad eius ptinet infamiaȝ: vt. ff. e. l. lex cor. §. si qs librū. et hoc si tale qd cōtinebat qō si verū eēt pena capitalis erat imponēda. vñ q fecit capite punitur. vel q inuētū pandit: vt hic. sed nec in alijs nō capitalibus lȝ pādere p famosuȝ libellū: sȝ in iudicio accuset. et si contra fecit capite punitur vt hic. Uel verius sicut accusandus puniendus erit. ar. ff. ō pu. delictis. l. fi.

p ¶ Capitali sentētie. speciale vt pro iniuria tam magna pena imponatur: vt .s. vbi cāe fisca. vel di. do. l. vniuersi. ac.

q ¶ Sane. nō p libellū famosum sed p accusationē solēnē pandat crimina. et hoc subijcit.

r ¶ Deuotionis. q: deuotus est principi.

s ¶ Salutis. q: interest reipu. maleficia puniri.

t ¶ Nomē suū. i. eius quē accusat.

u ¶ Maximā. vt et. ff. e. l. cū qui in pri. et. l. lex cor. §. fi. et. j. de his qui latro. l. ij.

re⁹ posse conuenit.

Idem. aa. menne.

Quilibet os infamandi gratia dixerunt seruos: iniuriaru3 actione cōueniri posse non ambigit^b.

Idem. aa. Paulo.

Si quidē auiā^c tuā ancillā infamandi causa reipublice ciuitatis comanēsiū3 dixit zenodorus: ac recessit^d: iniuriaȝ actione statiȝ conueniri pōt (nam si psenerct^e in ea cā facultatem habens agendi^f: super hac differri querelam: ac tunc demum: si nō esse seruā fuerit pnunciata: postulari conuenit^g.

Impera. zeno. a. Alexan.

Si q̄n iniuriaȝ actio^h (quā iter puata delicta veteris iuris auctores connumerāt^i) a quibuslibet illustribus viris militantibus. seu sine cingulo ɔstitutis: vel vxoribus coȝ. vel liberis masculini sexus. vl' filiab⁹ superstitibus videlȝ patrib⁹ aut maritis illustrib⁹. vel si aduersus aliquam hmōi personā criminaliter forte mouet: ipsos quidē3 q super iniuria querūtur inscribere: aliaq; oia que in hmōi cāis de more^k procedunt: solēniter obseruare decernimus. ¶ Licere aūt illustri accusatori vel reo vel vxori vl' liberis masculini sex⁹. seu filie idem illustris superstitis cām iniuriaȝ in quocūq; iudicio competenti per pcuratorē^l criminaliter suscipere: vel mouere. ¶ Sin aūt iudice ɔtra^m eū3 qui procuratorem dederit (et si ipse non adesset iudicijs: sed cām p pcuratorem diceret) legibus prolaturo. Ita tamen vt nullus^n ali⁹ idē3 sibi audeat vēdicare: vel a nostro numine postulare. Sed i ceteris mos iudiciorum qui hactenus obtinuit in posteru3 seruetur intactus.

¶ De famosis libellis. xxxvj.

Impa. valen. a. ad deciū.

Si quis famosum^o libellu3 siue domi siue in publico vel quocūq; loco ignar⁹ repperit: aut corrūpat priusq; alter inueniat: aut nulli ɔfiteat inuētū. ¶ Si vō non statiȝ easdē chartulas vel corrūpit vl' igni ɔsumpserit: sȝ viȝ eaȝ manifestauerit: sciat se q̄si auctorē hmōi delicti capitali^p sntie subiugandum. ¶ Sane^q si qs deuotiōis^r sue ac salutis^s publice custodiam gerit: nomen suum^t pfiteat: et ea q̄ p famosum libellum putauit persequēda: ore propio dicat: ita vt absq; vlla trepidatione accedat: sciens quidē si assertionib⁹ suis veri fides fuerit opitulata: laudē maximā^u ac p̄miū a nostra clemētia ɔsequet. ¶ Sin vō minime hec vera ondērit: capitali pena plectet. ¶ Huiusmodi āt libellus alteri⁹ opinionē nō ledat.

¶ De abigeis. xxxvij.

Impa. hono. et arch. Asif.

Abacti animal accusatio^x nō solum cū3 inscriptionib⁹ sed ēt sine ea obfuatiōe^y ppōit.

¶ De nili aggeribus non rumpēdis. xxxviij.

Impa. Ho. et theo. aa. An. p̄. p̄.

Si quis posthac p egyptum intra duodecimu3 cubitum^a fluminis nili valla fluētis: de ppriis ac vetustis vsib⁹ preter fas: preterq; moreȝ antiquitatis vsurpauerit: flammis eo loco ɔsumat: in quo vetustatis^b reuerentiā: et propemodū ipsius impij appetierit securitatē. ɔscijs^c et ɔsortibus ei⁹ deportatione constringendis: ita vt nunq; supplicandi eis vel recipiēdi ciuitatem dignitatem vel subitā tiam licentia tribuatur.

¶ De his q latrones vel alijs criminibus reos occultauerint. xxxix.

Impa. Valen. a. Gra. aa. supp.

Quos^d qui secum alieni criminis reos occultādo eū cāue sociauerit: par ipsos et reos pena expectet. ¶ Et latrones q̄sq; sciens suscepit vel eos offerre iudicibus supersederit: supplicio corporali^e aut dispēdio facultatu3 p qualitate persone et iudicis estimatione plectetur prout iuris est.

Impa. ar. a. palladio.

Si qui latrones seu alijs criminibus obnoxij in possessione degunt seu latitant: dominus possessionis (si presto est) aut procuratores (si dominus abest (seu

in fi. et. s. de fal. mo. l. j. §. accusatoribus.

x ¶ Capitali. si etiā3 capitalis reo conuicto imponenda erat: vt et. s. de accusa. l. fi.

¶ De abigeis.

Abacti. Crimē abigeatus sine inscriptiōe potest proponi. hoc dicit Saly.

y ¶ Accusatio. priuata vt. ff. eo. l. abigeatus. et est pena eius. ff. e. l. j. §. pe. Et qui sūt abigei dic q̄ qui. x. oues: porcos quattuor: equū: vl' bouē vnum frequenter abegit. i. surripit de pascuis. sed et equū mētō stabulo: vt. ff. e. l. oues et in auc. de nup. §. minores colla. iiij. ac.

z ¶ Obseruatiōe. i. sine inscriptiōe. Et dic speciale in hoc crīe vt in pluribus alijs nō. s. q accu. non pos. l. iij. vel dic cū inscriptione cum criminaliter. sine ea quando ciuiliter.

¶ De nili aggeribus nō rumpēdis. Sicut animalia abducūtur: vt. s. ti. j. sic et aqua nili ō quo dicitur.

Si qs posthac. Rumpētes aggeres nili: vel eius aquā vltra solitum occupantes cōcremantur et eius criminis participes deportātur sine spe venie. h. d. Saly.

a ¶ Cubitū. mēsurandum a ripa eius.

b ¶ Uetustatis. nō. ita. ff. de iure immu. l. semper et. s. de testa. l. testamenta omnia.

c ¶ Conscijs. facit. s. de raptu vir. l. j. ō alijs vō fluminibus de equitate idem posset dici sȝ. D.

¶ De his qui latrones etc. Abigei et alij delinquētes occultantur ab alijs. et sic occultantes alienum delictū suū faciūt. ideo de his dicit.

Quos. Eadē pena puniūtur receptatores qua rei principales. In bonorū vō dispendio qui reū supersederit offerre in iudicio. h. d. Saly.

d ¶ Eos. construe. par pena reos alieni crīs expectet. et ipsos reos. s. latrones. Reos alieni criminis dico q secū sociauerūt eum vel eū occultando eos. et sic nō eq̄le esse delictū: vt et. ff. de recep. l. j. et. ff. de incen. ru. et nauf. l. iij. §. nō tn̄. et. s. de adul. l. castitati. et ad. l. iul. de vi. l. crimē et arg. s. de fal. mo. l. j. et ad le. fau. de pla. l. si quis seruum. nisi affinem quis recipiat vt. ff. de recepta. l. fi. Que aūt pene latrones expectēt habes. s. de seruis fugi. auc. sed nouo.

e ¶ Supplicio corporali. hoc de supplicio refertur ad suscipientem sciēter. qō dicit de dispendio refert ad eū q non offert. J. l. proxi. sic ergo conuicta separant.

Si qui latrones. Diuidit in partes octo. Primo mandat latrones exhiberi. Secūdo si non exhibeantur mādat rectori prouincie vt eos mittat ad capiēdū. Tertio vbi officiū rectoris pulcie n̄ sit p se potēs puidet vt offi sū militaē ɔgrat i auxiliū. q̄rto punit iudicē mādata n̄

seruantē. Quinto punit tribunū milit̄ auxiliū nō prebentē postulā-tū: vel dānū inferre a militib⁹ pmittētē ꝓuincialibus. Sexto punit ꝑ-dioꝝ dños ⁊ eoꝝ ꝓcuratores latrones nō exhibētes. Septimo puni-det ne dñi ꝑdioꝝ se valeant excusare rōne ipotētie. Octauo punit q ac-satiouē pōnererūt si de crimine nō docuerūt. Scđa ibi. sin vo. Tertia ibi. sinaūt. Quarta ibi. nō ignaro. Quinta ibi tribuni. Sexta ibi. dñi. Septima ibi. ipsi quoqꝫ. Octaua ibi. si vo. ꝓ sumario sufficiat predicta diuisio. Saly.

a ¶ Primates. i. castaldiones.

b ¶ Ad detinēdos eos. latrones vel nocētes.

c ¶ Tūc iudex ꝓuincie. sic. ꝟ. de raptu virgi. l. i.

d ¶ Per literas. sic de literis. ꝟ. de epis. ⁊ de. l. si qua per calumniā. §. preterea.

e ¶ Scientes. sic ⁊ ꝟ. de fal. mo. l. i. ⁊ ꝟ. de deserto. ⁊ occul. l. i. li. xij.

f ¶ Exercēda est. vt ꝟ. de accu. l. fi.

g ¶ De regrēdis reis. Si accusat̄ presens. ꝟ. dixit: nunc si absens.

Cum absenti. Tria facit. primo declarat qñ dꝫ fieri annotatio. Secūdo qñ reus veniens bona ānotata recupat. Tertio qd fiet de bōis si reuersus. ꝟ. annū mori at. Scđa ibi. post qꝫ. Tertia ibi. si vo. Casus. Cōtra absentē de graui crimine accusatū nō fert diffinitiua. sꝫ citati nō cōparentis bonoꝝ annotatio dꝫ fieri. q̄ recupat si infra annū veniēs se purgat: ⁊ ad herēdē ea trāsmittit si iterim decedat. h. d. Saly.

h ¶ Grauia. ex qbus pena capitalis iponit: vt. ff. e. l. i. secus si relegatiōis: vt. ꝟ. eā ⁊ absēs possit dānari vt. ff. d penis. l. absentē. §. i. ⁊ §. si sepius.

i ¶ Sententia. erat ergo hic lis cōtestata. idē si non erat.

k ¶ Sꝫ annotari. s. ei⁹ bona. i. in scriptis redigi ⁊ postea regret̄ p literas. Uel dic ēt prius regri. ⁊ dic vt regrat̄. s. primo. ac. Tu dic. vt p̄mo citet. Scđo bōa sua adnotent̄. Tertio ⁊ de quo regrat̄ per literas ipsius iudicis: vt. ff. eo. l. i. ⁊ ij. Guil.

l ¶ Ad penā. s. fit annotatio bonoꝝ.

primates⁹ possessiōis vltro eos offerant. Aut si sciētes hoc sponte nō fecerint: ꝯueniantur a ciuili officio: vt tradant prouinciali iudicio eos qui requiruntur (ꝓut iuris est) sub estimatione iudicis arguendos: ⁊ penas post documēta ꝯgruas subituros. ¶ Sin vo exhibere eos domini vel ꝓcuratores aut primates possessionis distulerint: tūc ad detinēdos⁹ eos a rectore ꝓuincie oia ciuilia dirigant̄ auxilia. ¶ Sin autē propter multitudinem forte eoꝝ qui in ꝑdio sunt: ciuile adminiculū sufficere non posse cōstiterit: ⁊ memorati audaces executorib⁹ obiecerint manus: vel al's parere distulerint: tunc iudex ꝓuincie memoriali sui a viro deuoto tribuno seu primatib⁹ militū: q in locis sunt auxiliū postulet: vt per militarem manū correcti: accusati sine dāno atqꝫ lesione cuiuslibet legib⁹ offerant̄: ⁊ conuicti penas subeant cōpetētes. ¶ Non ignaro iudice q si aduersus innocētes ob aliā cāꝫ ꝑter latronū vel alioꝝ nocētiū inuestigationē militare auxiliū postulauerit: aut dispēdijs affici ꝓuinciales cōcesserit: cōmotionē seuerissima ꝓut tua celsitudo iudicauerit feriet̄. ¶ Tribuni ēt seu primates numeroꝝ vel officioꝝ q in locis sunt admoniti per lr̄as⁹ iudicis: si adminiculū militare ꝑbere noluerint: aut si ab ipis militib⁹ dāna ꝓuincialib⁹ inflicta fuerint: ⁊ dāna ⁊ lesiōes restituāt: ⁊ acerrima condēnatione pro arbitrio viroꝝ illustrium magistrorum militum ferientur. ¶ Domini etiam prediorum seu ꝓcuratores vł primates possessionū impunes nō manebūt: si pñtes ⁊ sciētes⁹ vltro nō obtulerint nocētes: vł admoniti eos exhibere distulerint. nā dñs quidem possessionis dñio priuabitur. ꝓcurator vo seu primates ꝑpetuo exilio subiacebūt. ¶ Ipsi quoqꝫ procuratori vł dño seu primatib⁹ possessionis: si se ad comprimendam multitudineꝫ rusticanoꝝ sufficere non posse firmauerint: ⁊ id prouinciali iudicio palā fecerint: militare auxiliū rector ꝓuincie a tribuno vel primatibus numeri faciat dari: si ciuilia sufficere nō posse ꝑspexerit. ¶ Sin vo post exhibitionē eoꝝ q accusāt̄: inocētes eos eē ⁊ nihil criminis admisisse patuerit: accusatores penaꝫ q̄ in calūniatores exercēda⁹ est subire cogent̄. Exemplo aūt graue ē sic latronē reqrere vt innocētib⁹ periculum fiat.

¶ De requirendis⁹ reis. xl.

Imperator Anto. Ruf.

Cum absenti reo grauia^h crimina intentant̄: sñia⁹ festinari nō solet: sꝫ annotari^k vt regrat̄. nō vtiqꝫ ad penā⁹ sꝫ vt ptās ei sit purgādi^m se si potuerit. ¶ Post qꝫ vo regrēdus^n fact⁹ itra ānū^o redierit: si se crimine purgauerit^p: res iudicis arbitrio signatas recipiat. ¶ Sin vo itra id tꝑs reūsus post intimationē^q suā fuerit defunctus: ⁊ si necdūꝫ se purgauerit: ad heredes proprios res transmittat^r.

Imperat. constan. a. ad ian.

Quicūqꝫ ex eo die quo re⁹ fuerit in iudicio petitus^s itra āni spaciū noluerit adeē iudicio: res ei⁹ fisco^t vēdicent̄. ⁊ si postea rept⁹ nocēs fuerit deꝑhēsus: seuerioꝝ^u sñia subiiget̄. ¶ Sꝫ ⁊ si argumētis euidētibus ⁊ ꝓbatiōe dilucida innocentiaꝫ suā purgauerit^x nihilomin⁹ facltates eius penes fiscum remaneant.

Impera. ho. ⁊ The. a. Pal.

In pecuniarijs cāis edictū contra latitātē ꝓpositū: extimationē ei⁹ nō ledit^y. ¶ Criminalis vo ꝓgrāmatis tenor^z: hāc tantā ferat de iure censurā: vt iter reos annotati^a: nō tm̄ pātrimoniū debeat trāsferre: sed fame^a extimationem ledere.

¶ De questionibus^a. xlj.

Impera. seue. ⁊ anto. aa. antigo

Questiones^b de seruis cōtra dños^a haberi non oꝫ^f. Exceptis adulterij^c criminib⁹. Itē fraudati^g census accusationib⁹ ⁊ crimine maiestatis: qđ ad saluteꝫ principis^h ꝑtinet. ¶ In ceteris autē q̄qꝫ ea que seru⁹ ꝯtra dñꝫ dixit: iudicaturi^i sñiam formare nō dbeāt: tm̄ si alijs quoqꝫ ꝓbationib⁹ fides veritat̄ inestiget̄: prescriptiōis^k inuidia euanescat. ¶ In peculiarijs vo

⁊ fa. ꝟ. si pē. ap. l. ij. ⁊ hoc verꝫ est ēt in crimie maiestatis. sꝫ iꝫ deūt̄ hēdibus tn̄ eis auferunt in crimie maiestatis vt insti. de hē. q̄ ab intesta. §. p ꝯtrariū.

Quicūqꝫ. Annotati bona infra annū non cōparentis: irreuocabiliter ꝯfiscant̄. ⁊ postea veniēs repert⁹ nocēs punit̄. innocēs vo absoluit̄ nō ꝓpterea bona recupaturus. h. d. Saly.

s ¶ Petitus. p̄mo in iudicio petit̄: postea ānotat̄: tertio requirit̄. vel primo requirit̄ q̄ annotetur.

t ¶ Fisco vēdicent̄. si tn̄ fiscus infra. xx. ānos nō petet prescriptiōe repellit̄: vt. ff. e. l. ij. ⁊ iij. ⁊. ff. de iure fis. l. i. §. p̄scriptio.

u ¶ Seueriori. q̄ si itra ānū venisset ⁊ eēt ꝯuict⁹. ⁊ sic grauat̄ in hoc. Itē in eo q bona nō recupat vt h. Iteꝫ fit infamis de facto: vt. ꝟ. eo. l. fi. Iteꝫ probando vt hic subijcit̄. ⁊ di. xi. ꝟ. l. proxi.

u ¶ Purgauerit. s. post ānū.

In pecuniarijs. Primo in cā ciuili. Scđo i criminali. scđa ibi. criminalis. Et h. d. Cōtumax in ciuili cā nō notat̄ ēt facti infamia. Cōtumax vo in cā criminali afficit̄ infamia facti. Saly.

x ¶ Nō ledit̄. nisi sit forte talis actio qua dānatus īfamaret̄. quo casu p edictū. i. citationē fit infamis de facto. ac

y ¶ Tenor. i. regstio que⁹ fit literis: vt. ꝟ. ꝯmina. vł epistolas. i. programa.

z ¶ Annotati. qđ tūc dꝫ pōt dici cū īfra annū nō redit naꝫ p̄ma sñia de annotatiōe sub cōditione fit si nō venerit īfra annū: vt. ff. e. l. fi.

a ¶ Sꝫ fame. nō vt faciat ipo iure īfamē: q: de crimie nō est dānatus qđ lex exigit: vt. ff. d his q no. īfa. l. i. §. i. ⁊. l. athletas. §. calūniator. sꝫ īfamia facti grauat̄: vt ar. ff. d obsequis. l. iꝫ ⁊. l. bonoꝝ. ⁊ sic nō ex predictis q infra annū veniēs ⁊ de crimine ⁊ de bonis audit̄. postea veniēs q̄ñcūqꝫ de crimine audit̄. sꝫ de bonis nunq̄: vt. ff. e. l. i. §. pe. in fi.

b ¶ De q̄onibus. Q: p ꝑdictis delictis venit̄ ad q̄ones q̄ñqꝫ: ideo de his dicit. ac.

Questionē. Regulariter etiā in criminalibus serui nō torquentur in dños. fallit in casib⁹ hic exceptis. h. d. saly.

c ¶ Q̄ones. qd q̄onis verbo ꝯtineat̄ habes. ff. de iniur. iteꝫ apud labeonē. §. q̄oneꝫ. ⁊ ad sil. l. i. §. questionis. azo.

d ¶ Cōtra dños. ꝑsentes vel ꝑteritos: vt. ff. e. vni⁹. §. fuius.

e ¶ Nō oportet. subaudi in cā crinali. vt. ff. e. l. i. §. itē seuer⁹.

f ¶ Adulterij. vt ⁊ ꝟ. ad. l. iul. de adul. l. iij. ⁊. l. in adulterij ⁊. l. fi. ⁊ d repu. l. ꝯsensu. §. virū. ⁊. ff. ad le. iul. de adulte. l. vim passam. §. fi. ⁊. ff. eo. l. eūco. in prin.

m ¶ Purgandi. ēt post annū. s. de crimine: sꝫ de bonis intra annū tm̄.

n ¶ Uero requirēdus. i. regstius. Uel iō dicit requirēdus q: qdā sunt q nec regrendi sunt vt q accusari nō pñt ab eo a quo accusant̄. de qbus dixi. ꝟ. q accusare nō po. sup rubricā ac. Tu dic ꝓprie regrendus ille q erat adnotatus primo. Guil.

o ¶ Annum. cōputandum a tꝑe quo sciuit: vt. ff. eo. l. i. §. pe. ⁊. l. iiij.

p ¶ Purgauerit. sic ergo eo ipso q nō venit infra annū p̄sumit̄ ꝯtra eū. sꝫ nō tantū vt cōdēnet̄ ꝓpter absentiā. ergo grauat̄ vt ꝓbet sicut ⁊ accusator. sic ⁊ al's. ꝟ. de fal. l. vbi ⁊ ꝟ. de abolit. l. fallaciter. in fi. sed nullo ꝓbante absoluit̄: vt. ꝟ. de eden. l. q accusare. cū fi.

q ¶ Intimationē. i. repsentatiōnē.

r ¶ Trāsmittit. vt. ff. e. l. i. in fi.

g ¶ Fraudati census. i. annone: cum ⁊ de hoc possit dñm accusare: vt. ff. de iudi. l. vic. ⁊. ff. ad. l. iul. de anno. l. i. in pn.

h ¶ Principis. vt ⁊ ꝟ. ad le. iul. ma. l. fi. Idē si ad rēp. vł ad eos q militāt circa latus eius: vt. ff. ad le. iul. ma. l. pe. ⁊ fi. Itē excipit̄ ⁊ ali⁹ casus si vir vxorē occidit ⁊ vxor virū: vt. ꝟ. ad. l. cor. d sic. l. fi. Itē si socius sociū occidit: vt. ff. e. l. extraneo. §. qđ ꝯgruit. Itē ⁊ alius: vt. ff. ad sil. l. ⁊ si peussor. §. i. ac.

i ¶ Iudicaturi. al's iudicaturis ⁊ est datiuus. al's iudicaturi ⁊ sic genitiu⁹ singularis. vel etiā nominatiuus pluralis. sed subaudies s'm ea que rē.

k ¶ Prescriptiōis. i. inuidiosa p̄scriptio cessat. Et nō colligi ex hac lr̄a sꝫ ꝯtra in fama q in fapioꝝ⁹ ēt si nō peccaūt īdicia vł nō sint alie ꝓbatiōes tor-

quecant. qđ eſt falſu3: vt. ff.c. l. j. in pn. Alij dicũt qdã in oib⁹ criminib⁹ torque ri vt tñ ſemp ſint idicia. ⁊ dictio ãt nõ aduerſatiue ſʒ p ẽt ponit. q.d. i ceteris ẽt ⁊c. Tu dic i alijs nullo mõ torqri ſʒ de facto h fuerũt torti. ſufficiẽt tñ aľs ẽt pbatũ eſt. vñ lʒ dñs dicat nõ debuiſſe torqueri ⁊ bene dicat: non tñ p hoc abſoluit cũ aľs ſit plene pbatũ. ⁊ ſic ſuũ dictũ p nihilo eſt. cũ ⁊ ſuo⁊ dictũ ſit nullũ vt h. ⁊. ff. eo. l. j. §. itẽ ſeuerus ⁊. §. ſi ſerui. ⁊. j. eo. l. ſeruos. ⁊. ſ. de teſti. ſeruos. ⁊. ff. de pba. l. cũ pbatio.

q ¶ Capitalibus. niſi in caſibus vt. ff. c. l. j. ⁊ ſa. ff. c. l. vnius. §. ſeru⁹. ⁊ ſic vbi quis inuitus nõ dicit teſtimoniũ. non torquetur.

Seruos. Seruus nõ torquet ɔtra dñm volẽtẽ vľ iuitũ. h.d. ſaly.

r ¶ Nec offerente. i. volẽte dño nõ torquet contra dñm: vt. ſ. de teſti. l. ſeruos. ⁊. l. parẽtes. ⁊. ff. c. vni⁹. §. ſeruus. ⁊c.

a ¶ Manifeſtũ eſt. hoc fallit. j. e. l. iterrogari. ⁊. l. qđ placet. ⁊. l. quotiẽs. ⁊. l. ſi. ⁊. ſ. de ſer. fu. l. qñq; in ſi. ⁊. l. cũ ſuum. Sʒ certe imo ẽt ſemp torque ri vident ɔtra dñʒ in pecunia ria ſi alie deſint pbatiões: vt ff. e. diuus. q̃ eſt ɔtra. So. ibi de ſuis alienis dicit de qbus h nõ pbibet inter alios torq̃ ri: imo vi ɔcedere eo φ cõtra dñm vetat tñ. Alij dicũt hãc illã corrigere. vel ibi de facto ſerui: vt. j. eo. interrogari.

Abſolutũ. Priuilegium cõceſſuʒ pupillo circa ſeruo⁊ qõnem tranſit ad matrẽ ⁊ ad tutorẽ. h.d. Saly.

b ¶ Aduerſus tutores. q: q̃ſi dñi ſunt: vt. ff. de fur. interdũ §. qui tutelam.

c ¶ Vel matrẽ. nõ puilegiuʒ inferioris ad ſupiorẽ porrigi. ſic. j. de pri. ſcho. l. iij. in pn.

d ¶ Nec tutele. vt. ſ. de admi. tu. l. lex. §. añ oia. nec. n. loco dñi ẽ ⁊ tũc cũ pupillũ ſpoliat: vt. ff. p emp. q ſudũ. §. ſi tutor.

Cum cognitionaliter. Ad torturã liberi hominis nõ venit nõ pcedẽtib⁹ indicijs veriſimilibus. h.d. ſaly.

e ¶ Cũ cognitionaľr. aľs incipit cũ cognitionaľr. ⁊ aľs primũ. ⁊ dic. i. pmo φ ipſa mulier torqueat q̃ virũ dĩ occidiſſe. nã pus idicia debẽt pcedẽ ⁊ poſtea torquent ſui vt hic: ⁊. ſ. ad. l. cor. de ſic. l. ſi.

f ¶ Argumẽta. i. indicia. azo.

g ¶ Egre. i. moleſte.

h ¶ Extinxit. i. extinxiſſe dĩ. ſic. ff. de cõtrahẽ. emp. ſi in emptione. in prin.

Sicuti. Cõfeſſo vel cõuicto non credit de ſocio ⁊ maxime de ipm apprehendẽte niſi euident pbauerit. ⁊ tũc q: eũ apprehẽdit penã delicti nõ euitabit. h.d. ſaly.

i ¶ Eos. apprehendẽtes.

k ¶ Nõ oportet. vt ⁊. ff. c. l. j. §. cũ latrones. ⁊. ſ. de accu. l. ſi. ⁊ de lib. cã. ſi filium. ⁊ de teſti. l. quoniam. ⁊c.

l ¶ Id feciſſe. i. eos deprehendiſſe. ⁊c.

cauſis: nec inopia probationuʒ ſeruos contra dños interrogari poſſe manifeſtum eſt[a].

Idem. aa. catulo.

Abſolutum eſt: ⁊ graue exẽplo: audiri ſeruos aduerſus tutores[b]: vel matrem[c] ſuorum dominorum niſi tutele[d] agatur.

Impa. Conſtan. aa.

Cum cognitionaliter[e] audiſſet: dixit. primuʒ ſui alieni interrogabunt: ſi pſtita fuerint ex tanto ſcelere argumẽta[f] vt videaẽ accedere ad veriſimilia cãe crimina. ipa quoq; mulier torquebiẽ. neq; eni egre[g] feret ſi torqueaẽ que veneris ſuis viſcera hominis extinxit[h].

Pars ex reſcripto impera. An. a.

Sicuti conuinctis cõfeſſiſq; ad ſocietatem ſcelerum vocantibus eos[i]: a quibus apprehẽſi cuſtodiane ſunt: facile credi nõ oportet[k]. ita ſi euidentibus rationibus poſt commiſſum cõiter facinus ad euitandam de ſe ſniam id feciſſe[l] fuerint probati[m]: publice vindicte nõ ſunt ſubtrahendi.

Idem. a. a. Nicoſtrato.

Nec ſi mors teſtatoris vindicanda ẽ: qſtioni idiſcrete[n] ſubijciũtur: q libertatem ſupremo iudicio acceperunt.

Impa. gor. herodiano.

Pridẽ placuit domeſtica[o] ſuorũ ſeu liberto⁊ proprio⁊ vľ materno⁊ interrogatiõe in cauſis ad dños vel patronos ptinentibus abſtinendũ eſſe: vt neq; p ijs neq; aduerſus[p] eos in capitalibus[q] vel pecuniarijs qõnibus veritatis vim obtinere poſſit: quod in cõfeſſionem ab eis fuerit deductuʒ.

Imp. diocle. ⁊ maxi. aa. vrbane.

Seruos qui pprij indubitati iuris tui pbabuntur: ad interrogationem nec offerente[r] te pduci ſinerem[s]. tãtũ abeſt[t] vt etiã iuita te cõtra dñaʒ vocem rũpere cogant.

Idem. aa. ad ſaluſtiuʒ preſidem.

Milites[t] neq; tormentis[u]: neq; plebeio⁊ penis[x] in cauſis criminuʒ ſubiungi cõcedimus: ẽt ſi nõ emeritis ſtipendijs[y] videãtur eſſe dimiſſi. Exceptis. ſ. ijs qui ignominioſe ſunt ſoluti. Qđ ⁊ in filijs militũ ⁊ veterano⁊ ſeruabiẽ. ¶ Qʒ autem iudices: nec in his criminibus[z] que publicorum iudiciorum ſunt: ad inueſtigationem veritatis a tormentis initiuʒ ſumere: ſed argumentis[z] primuʒ veriſimilibus pbabilibuſq; vti. ¶ Et ſi his veluti certis indicijs ducti[a] ineſtigãde veritatis gr̃a ad tormenta putauerint eſſe veniendum: tunc id demuʒ facere debebunt ſi pſonaruʒ ɔditio[b] pateret. ¶ Hac eniʒ rõe ẽt vniuerſi prouinciales noſtri fructum ingenite nobis beniuolẽtie cõſequentur.

Idem. aa. ad. ca. pre. pre.

Super ſtatu[c] ingenuitatis[d] per oia ad interrogationum ⁊ qõnum veſtigia decurrendum eſt: ne aliene forte ſordide ſtirpes ſplendidis ſeu ingenuis natalib⁹ audeant ſurrogari: vel propria ac debita p compoſitam[e] queſtioneʒ quibus cõpetit ſucceſſio denegetur.

Idem. aa. tol.

Cum teſtamentum falſuʒ eſſe proponas[f]: ad illuminandaʒ veritatem ſeruos hereditarios (⁊ ſi libertas eis ab eo qui ſe hereděʒ eſſe affirmat preſtita eſt) etiam per tormenta[g] interrogari conſtitutionibus principum eſt permiſſum.

Idem. aa. ⁊. cc. Soto.

Diuo marco placuit eminentiſſimorum qdem necnõ etiã perfectiſſimo⁊ viro⁊: vſq; ad pronepotes[h] liberos: plebeiorũ penis vľ qõnibus nõ ſubijci. Si tñ. pprioris grad⁹ liberos p quos id priuilegium ad vlteriorẽ graduʒ trãſgreditur: nulla violati pudoris macula aſpergiẽ[i]. ¶ In decurionibus

s ¶ Tantũ abeſt. i. multomagis ⁊ hoc abeſt a iure qđ ſubijcit. ſic ⁊. ſ. de codicillis. l. ſi.

Milites. Milites ẽt veterani ⁊ co⁊ filij. nec nõ ceteri in dignitate poſiti etiã pcedentibus indicijs nõ debẽt torqri niſi a militia ignominioſe ſint dimiſſi. nec in ceteris ad torturã pcedit nõ pcedẽtib⁹ legitimis idicijs. h.d. ſaly.

t ¶ Milites. ſ. veterani.

u ¶ Tormentis. i. queſtionibus.

x ¶ Penis. q̃ ſunt fuſtigatio. in metallũ dãnatio. ⁊ i miniſteriũ metallico⁊. vt. ff. de penis l. moris. §. iſte. ⁊. j. de penis. l. honor. ⁊. ff. de re mi. l. iij. §. i. ſʒ hoc fallit in crie ma. vt. ſ. ad leg. iul. ma. l. ſi qs alicui. ⁊c.

y ¶ Stipẽdijs. ſed forte cauſaria miſſione ẽ miſſus cum multa ſint genera miſſionũ: vt. ff. de his qui no. infa. l. ij. §. ignominie.

z ¶ Nec in his criminibus. in criminib⁹ qñq; fallit: vt. ff. ad ſil. l. pus. ſʒ forte ⁊ ibi pcedebãt idicia: vt. ſ. e. l. j. vel dic vt ibi.

z ¶ Sʒ argumẽtis. vt ⁊. ſ. de fal. l. ſicut ⁊. ff. eo. l. j. in pn. ⁊. l. de minore ⁊. l. vnius. §. in ea.

a ¶ Ducti. ſcʒ iudices.

b ¶ Cõditio. q: non ſit i dignitate vľ militia vľ alterius conditionis.

Super. In cã ingenuitatis ad torturã pt pueniri. h.d. ſaly.

c ¶ Sup ſtatu. vbicũq; ſit qđ caute dʒ fieri: vt ff. c. l. de minore. §. plurimũ. marie vbi qs negat ingenu⁹ vľ filius. ⁊ ſic dĩ nõ debere ſuccedere ſm alios. Vel eõtra dĩ eẽ liber vľ fili⁹ q nõ eſt ne ſordida ſtirps ſurrogeẽ: vt h. ⁊. ff. c. l. ex̃neo. §. ĩ qõne. ⁊. l. vnius. §. iudex. Idẽm poſſeſſiõe libertatis: vt. ſ. de lib. ca. l. ea. ſʒ nõ in ppetate libertatis ⁊ futuris: vt. ff. e. de minore. §. ſi. Itẽ ſi de libertinitate tractet arg. hui⁹ legis.

m ¶ Probati. qui alios deprehenderunt.

Nec ſi mors. Etiã ſi de nece defũcti vindicãda tractat: ſui libertati donati non indiſtincte torquent. h.d. Saly.

n ¶ Indiſcrete. i. indiſtincte. naʒ de minore. xiiij. an. qđ nõ habet: ff. e. de minore. Itẽ nec de eo q nõ ſuit ſub eodẽ tecto: vt. ff. ad ſil. l. j. §. hic aũt. Itẽ nec de ſtatulibero: niſi particeps fuerit ſceleris: vt. ff. ad ſil. l. j. §. ſʒ in eo cui. ⁊ tũc vt liber: vt. ff. e. l. ſtatuliber. Itẽ attendiẽ ſint indicia vel nõ vt nõ. ſ. e. l. j. Itẽ ⁊ an fuerit pñs vel nõ: vt. ff. ad ſilla. l. j. §. ſi qs in villa. Itẽ an fuerit in ea valitudine vt dñʒ iuuare potuit vel nõ: vt. ff. ad ſil. l. ij. in prin.

Pridem. Seruus vel libertus nõ torquet in dñm vel patronuʒ vel p eo. h.d. Saly.

o ¶ Domeſtica. nõ qui ſunt domeſtici: vt ⁊. ſ. de his qui ad ec. cõ. l. ſi. §. ſi. ⁊. ff. de peñ. l. reſpiciendum. §. furta. ⁊c.

p ¶ Neq; aduerſus. pbatur ergo qđ eius fauore iducit in eius leſionẽ retorqueẽ. ⁊ ſic ẽ ɔtra. ſ. de le. ⁊ ſe. cõ. l. qđ fauore. ſed certe nõ ideo q: nõ cõtra eũ admittit euenit qđ nõ p eo. ſʒ q: vt teſtis p vtraq; pte eũ dicere oportet: vt. ſ. de epi. ⁊ cle. auẽ. ſed iudex. ⁊ ad hoc. ſ. de teſti. l. ſeruos. ⁊. ff. e. l. j. §. impator. ⁊. §. ſeruus. ⁊. ff. de teſti. l. lege iuľ.

d ¶ Ingenuitatis. de ſuppoſito partu. Ir.

e ¶ Per cõpoſitã. i. fallacẽ: vel fictã. Alij dicũt qõneʒ a querendo q: p fallaciã querit hereditatem quã habere non debet.

Cum teſtamentum. Sup falſitate teſtamẽti põt ſeruus hereditarius torqueri ẽt ſi ei libertas ſit pſtita. h.d. Saly.

f ¶ Proponas. o accuſator.

g ¶ Per tormẽta. ⁊ hoc rõne pubi: q: dubium eſt ſit heres vel non contra quẽ torquent vt ⁊. ff. eo. l. hereditarij. ⁊. l. extraneo. §. i. ⁊. j. e. l. hoc quod.

Diuo marco. In dignitate vel peminentia poſiti ⁊ eorum liberi vſq; ad pnepotes: nec penis plebeio⁊ nec qõib⁹ debẽt ſubijci. ſi tñ pcedẽs in gradu eſt aſperſus aliqua pudoris macula: nec ad eũ nec ad ſequentem porrigitur priuilegij prerogatiua. h.d. Saly.

h ¶ Ad pnepotes. ⁊ co⁊ liberos: vt. ff. de penis. l. moris. §. liberos.

i ¶ Aſpergit. tũc. n. p liberos aſperſos macula ſequẽti gradui nõ porrigiẽ prerogatiua: vt hic. porrigiẽ tñ p auuʒ vel patruum a quo cepit hoc

priuilegium: vt. ff. de ſena. l. emancipatum. §. fi. ⁊ arg. ff. de interdic. ⁊ rele. l. iij. que ſunt ꝯtra. Alij dicūt ꝙ ibi remāſit i poteſtate aui: hic non. Alij ꝙ illud quo ad dignitates: hic quo ad tormēta. Sed ⁊ ſi filius ſenatoris aſpgitur macula ⁊ pr⁹ habuit vel genuit filiū ꝙ īfamaret non nocet huic nepoti quominꝰ ⁊ filꝰ ⁊ nepos ſenatoris dicat̄ ⁊ priuilegio fruat̄. ſecꝰ ſi poſt maculā cōceptus ē. illi eni ex pſona auī tm̄ ſubueniṫ ex. l. pdicta: ⁊ ex alia ico dē ti. ñ ſilā. ⁊ de i ius voc. l. adoptiuum. §. fi.

principes vel rempublicam dicantur moliti. pena capitis īminente iudicii in cōtumeliam ordinis torquentur. h. d. ſaly.

n Exortes. i. immunes. alꝰ eſt in lr̄a exortes ⁊ idem eſt.

o Fidicule ⁊ tormenta. i. fidicularum tormenta ⁊ eſt genus tormenti: vt ⁊ . ſ. ad le. iul. ma. l. nullus. ⁊ fa. j. de decu. omnes iudices. ⁊c.

autē ⁊ filijs eoꝝ hoc obſeruꝰ vir prudentiſſimus domicius vlpianus in publicarū diſputationū libris ad perennem ſcientie memoriam refert.

Idem. aa. Hecho.

Quotiens de dn̄o mancipiorū tractaturᵃ: ſi alijs probationibus veritas illuminari non poſſit: de ſeipſa tormentis eſſe interrogāda: iuris auctoritas probat.

Idem. a. philip.

Hec q̄d placet ſi de hereditate q̄raturᵇ: hr̄ditarios ſuos interrogari tibi opitulariᶜ nō pōt. ibi eniꝫ dn̄ de dn̄o incertuꝫ eſt ad queꝫ hereditas pertineat: merito per interrogationeꝫ hereditarij ſerui ad veritatis indaginem peruenit̄. Tu aūt aſſeuerando ſeruū cōem eſſeᵍ: non dubitas ad euꝫ portionē pertinere ꝯtra quē interrogariʰ eū cupis. que res ab eo q̄ōnem haberi non pmittit. Quūⁱ nec cōis ſeruus aduerſus dn̄m (q non occidiſſe ſocium ſuum dicatur) interrogari poſſit.

Idem. aa. conſtan.

Seruos non ſolū pro dominis ſub quoꝝ dominio ſūt conſtituti: ſed nec pro his quoꝝ antea fuerūtᵏ interrogari poſſe conſtat.

Idem. a. mari.

Interrogari ſeruos de factoˡ ſuo: non ſolū in criminali cā ſꝫ ēt in pecuniaria (veluti qn̄ p eū dpoſiti vl̄ cōmodati noīe: vel alijs cāis legibus cognitis: res alijs preſtiteᵐ ſūt) poſſe non ambigitur.

Impa. Valen. ⁊ Va. gratia. aaa. ad anto. pre. pre.

Decuriones ſiue ob alienum ſine ob ſuū debitū exortesⁿ caꝝ omnimodo volumꝰ eſſe penaruꝫ: q̄s fidiculeᵒ ⁊ tormenta conſtituūt. Nō q̄dē capitale iudiciū erit: ſi in cōtumeliā ordinis exitiūq̄ꝫᵖ tētetur.

Maieſtatis tm̄modo reos: ⁊ q̄ nefanda dicta ſunt ꝯſcios: aut molientes ex ordineᵍ municipali maneatʳ tam cruenta conditio.

Impa. ar. ⁊ hono. aa. meſ.

Nihil ſibi deflectēs a iuſticia indignatio cognitorumˢ. nihil venalis exigentium terror. in eas q̄ aut innocēciaᵗ ſecure aut principali ſunt honore munite: intelligat licere pſonas ad inferendas iniurias corporalesᵘ. Habeat hāc mercedeꝫ laboris multoꝝ muneruꝫ teſtimonijs ꝯmēdata deuotio. Idē q̄ꝫ eſt ⁊ ſi muniaˣ decurionatus q̄s depoſuerit. nā ⁊ ipſe pp priſtinam dignitatem q̄ōnem non patiturʸ.

Impa. inſti. a. demo. pre. pre.

De tormentis ſeruoꝝ hereditariorū ſancimus nullo diſcrimineᶻ ſm̄ antiquiores leges vl̄ ꝯſtitutiōes interpoſito: ſiue de ureᵃ hereditatis aliq̄ moueat̄ q̄ō inter heredes: ſiue de corporibusᵇ tm̄ hr̄ditarijs: ſiue de vtroq̄ꝫᶜ: eoꝝ ſeruos de corporibus tm̄ hereditarijsᵃ interrogari. ⁊ licere eos ſeruos tm̄modo qui res gerendas detinent: ſiue in ſeruitute relicti ſunt: ſiue libertateꝫ adipiſci per vltimā teſtatoris volūtatem preceptiᵇ ſunt: in q̄ōnem reꝝ hereditariarū deduciᶜ: ⁊ ex his caque occulta ſunt reuelari. prius aūt ſacramento ſuper his a nobis ſtatuto preſtandoᵈ.

De abolitionibusᵉ. xlij.

Impa. dio. ⁊ max. aa. ⁊ cc. pſo.

Reſes puīcie ſi pſpexerit abolitionē ad oīa crimina q̄ mota ſūt ptīnētē a ſeᶠ impetratā: ne ſemel finita inſtaurent̄: interceſſiōe auctoritatis ſue pſpiciet. Supplicatione vo porrecta nutu pncipaliᵍ: pfata abolitōe ſopitū crimē ab eadē pſōa reuocari ptʰ.

a Hoc obſeruari. vt nō torqueant niſi infames ſint: vt. ff. de penis. l. mortis. §. iſte. ⁊ l. fi. ⁊ j. de penis. l. ſi matreꝫ. ⁊ l. decuriones.

Quotiens. Si inter duos eſt queſtio de dn̄o ſerui poteſt ipſe torq̄ri. h. d. ſal.

b Tractat. q: vnꝰ vēdicat ab alio rei ven. ⁊ ſic rōne dubij torquet: vt. ſ. de rei ven. cū ſup. ⁊ j. l. pri. Si aūt liberalis ſup poſſeſſione libertatis eēt q̄ō: dic vt. ſ. de lib. cā. l. cā. nec ob. huic l. ff. e. l. ex libero. §. fi. ga ibi pe. hē. agebatur. hic rei vēdicatōe. vl̄ illa corrigit. Itē ꝯtra. ff. e. ō minore. §. fi. ſꝫ poſitio caſus tollit contrarium.

c Ipſa. ſ. mācipia. ⁊c.

Hec quod plꝫ. Primo rationeꝫ ꝯtrarietis nō obſtare oſtendit ⁊ parit q̄ōnē decidit. ſcdo ad deciſionē ſiſe induc. ſcda ibi. Cū nec. Et h. d. Si q̄ō ſit int̄ duos ſe cōtendētes hr̄des ſerui hr̄ditarij poſſunt torqueri. ſi aūt inter duos ſe fatentes cohr̄des q̄ō ſit an res aliq̄ ſit hereditaria: ſui iure ito torq̄ri ñ poterūt cū ſuus cōis niſi ex caſu homicidij pro vno ꝯtra alteꝝ ñ poſſit torqueri. h. d. Saly.

d Queraſ. q: ergo dico me ſolidū heredē tu dicis ō te. ⁊ hoc placet ſapientibꝰ ſeruos hr̄ditarios torqueri: vt. ff. e. l. hereditarij. ⁊ l. extraneo §. de queſtione. ⁊c.

e Opitulari. agēti cōi diuidundo.

f Incertū eſt. vt ⁊. ſ. l. pri. ⁊ dictis. ll. ff. e. l. fi.

g Cōem eſſe. q: fateor te heredem ⁊ tu me. ⁊ ſic ſeruū ſtichum hereditarium eſſe cōem quem peto torqueri ad inquirendam veritatē alterius rei hereditarie: quam hereditariaꝫ nego. hoc caſu non torquet̄ ſtichus: vt hic. ſed hodie contra: vt. j. e. l. fi. que hanc corrigit.

h Interrogari. ſup re vna quam hereditariam dicis. ille negat.

i Quū nec. tranſit ad tertium caſum quando cōis eſt ex alia cā q̄ hr̄ditaria: ⁊ hoc ꝯfitetur vterq̄ꝫ. nam non torquet̄ in caput dn̄i: vt ⁊. ff. e. l. conſtōne. niſi in caſu quem ſubijcit: ⁊ quem habes. ff. e. l. extraneo. §. q̄ō congruit. ⁊ niſi cā cōis negocij. vt. ff. cōi diui. l. de cōi. ⁊ fa. ff. e. vnius §. pe. ⁊ l. j. §. ſeruum municipum.

Seruos. Nedū p dn̄o preſenti ſꝫ nec pro preterito ſeruus poteſt torqueri. h. d. Saly.

k Fuerunt. in memoriā prioris dominij: vt. ff. e. lege vnius. §. ſeruus ⁊. l. ēt. ⁊ l. extraneo. §. fi. ⁊ j. de ſniaꝫ paſſis. l. fruſtra. ⁊ fa. ff. de decu. l. fi. ⁊ j. e. l. nihil ⁊. ſ. e. l. j. in fi. arg. contra. ff. de poſtul. l. cui. §. affinitatis. ⁊c.

Interrogari. Ubi de facto ſuo q̄rit̄ ipſe pōt torq̄ri. h. d. ſaly.

l De facto ſuo. ⁊ forte ēt nō pcedentibꝰ indicijs: vt. ff. de pba. l. cū pbatio. ⁊ fa. ſ. de teſti. ſeruos. ⁊ de ſer. fu. l. quicunq̄.

m Preſtite. q: cōmodauerunt vel receperunt cōmodatum.

Decuriones. Decuriones prohibentur torqueri niſi contra

p Exitium. i. vituperiū vel preiudicium.

q Ex ordine. decurionuꝫ.

r Maneat. i. teneat: vt. ſ. dicta. l. nullus. Iteꝫ fallit. ſ. de fal. l. ſi q̄s decurio. ⁊. ſ. ō mate. l. ⁊ ſi excepta. ⁊ j. de decurio. quilibet.

Nihil. Nec gr̄a nec pecunia iudex dꝫ inocētes vel dignitate munitos torq̄ri. ⁊ memoria priſtie dignitatis pdeſt. h. d. ſaly.

s Cognitorū. i. iudicum.

t Innocētia. q: nulla precedunt indicia vt. ſ. e. l. milites §. oportet.

u Corporales. i. tormenta: nec ēt pēas plebeioꝝ ex ſnia vt. ff. de pēis. l. mortis. §. iſte. ſꝫ alie ſunt pene q̄ talibus imponūtur: vt. ff. de re mi. l. iij. §. ij. ſꝫ hoc fallit: vt. ſ. pri. nō.

x Munia. i. onera.

y Patit̄. vt. ff. ō decur. l. fi.

De tormētis. Serui hereditarij gubernationē reꝝ hn̄tes poſſunt torq̄ri ſiue ſit q̄ō de hr̄ditate ſiue de re hr̄ditaria: nō obſtāte ꝙ eis libertas ſit legata. Saly.

z Diſcrimine. i. diſtinctiōe que fiebat ex lege. ſ. eo. l. hoc q̄d placet. vtꝫ de tota hr̄ditate eſſet queſtio vel de vna re: que corrigitur per hanc.

a De iure. ideſt de vſufructu. ⁊c. Tu dic ppe ideſt ō tota hereditate. nā hr̄ditas dī ēē ius: vt. ff. de rebꝰ du. l. lege ⁊ ō reg. iur. l. hr̄ditas. Guil.

b De corporibꝰ. vt pdijs.

c De vtroq̄ꝫ. vſufr. ⁊ pdijs.

a De corporibus hereditarijs. vl̄ ēt iuribꝰ. q. d. ñ ō alijs rebus aliunde ſibi cōmūibꝰ.

b Precepti ſunt. leuius tn̄ iſti torquentur vt. ff. eo. ſtatu liber. ⁊. ſ. e. nec ſi moto.

c Deduci. ſpālr: vt ꝯtra dominū torqueāt vt. ſ. ō iure ō fi. l. fi. §. licētia. ⁊ alꝰ ꝯ: vt. ſ. e. l. j. itē adhuc ꝯtra. ff. e. diuꝰ. §. fi. ſꝫ ille p hanc correcte ſunt.

d Preſtando. ꝙ non calūnioſe petat torqueri: vt. ſ. ō iura. ca. l. j. in fi. Sꝫ cū fiat q̄ō an per eam fiat plena probatio: vl̄ ꝙ nō: q: fragilis eſt res: vt. ff. e. l. j. §. queſtiōi. Ecōtra ꝙ ſit efficaciſſima vl̄: vt. ff. e. l. edictū. Poteſt dici ſm̄ quoſdam: vt in nimium duris ⁊ in nimiuꝫ mollibus tormētis non fit probatio. in mediocribus ſic. ſed videtur in nullis fieri fideꝫ. vt. ff. e. l. j. §. diuus. vbi dicit non haberi pro explorato crimine. quare dic ſi perſeuerct tenet confeſſio in tormentis contra ſe alꝰ non: vt arg. in. c. l. §. ſi q̄s vltro. Alij dicunt ꝙ illud loquitur quando de alijs delinquentibus cōfitetur Tertij econtra quando de ſe dicit.

e De abolitionibus. Quia accuſatores quandoq̄ꝫ deſiſtunt. ⁊ ſiquideꝫ ſine licentia incidunt in turpil. vt. j. ad turpil. Si cum licentia non. ⁊ habetur licētia ſiue abolitio tribus modis. aut enim eſt publica: aut ex lege: aut priata. ⁊ hec priuata aut a preſide aut a principe: vt. ff. eo. abolitio. ⁊. l. ſequē. ⁊ vt hic. Eſt ergo abolitio accuſationis inſtitute per ſententiā peremptio.

Reſes. Accuſatio cuius abolitio eſt cōceſſa a preſide nō repetitur niſi a principe impetretur. h. d. ſaly.

f A ſe. preſide. ⁊ ſic eſt priuata. ⁊ eſt ideꝫ. ff. e. mulier. §. fi. ſecus ſi eſt publica vel legitima abolitio: vt. j. ti. j. l. j.

g Pncipali. qui. n. īpetrauerat abolitionem: nunc ſupplicat principi vt ad accuſationem ei redire liceat. ⁊ ſic eſt abolitio abolitionis.

h Reuocari poteſt. infra. xxx. dies: vt. ff. e. l. aut. §. triginta. ⁊ facit. ſ. ō fal. l. ſi docueris. ⁊c.

Abolitio. Abolitio priuata ↄcedenda eſt a iudice cā cognita. ⁊ iuſte denegaṫ q̄ñ p calūniam ad accuſandū ꝓſiliu ſpetrato: vel a reo corru ptus fuerit niſi vel ſuam vel ſuoꝝ iniuriā ꝓſecutus fuerit. h. d. Saly.
a ℂ Preſentibus. ſic. ſ. ſi p vim vel alio modo. l. fi.
b ℂ Cōpetenti iudice. ſ. p̄ſide q de crimine cognoſcit: nō delegato. vt. ff. ad turpi. l. j. §. abolitio. ac.
c ℂ Calorē. hic ⁊. ff. de reg. iur. l. quicquid.
d ℂ Per deceptionē. q2 dicit ſe feciſſe per errorem cū fece rit per calumniam. ac.
e ℂ Vox. q2 nō miſereṫ: ſ3 ꝓ pter pecuniā facit: ⁊ facit. ſ. de infanti. ex. l. fi in fi.
f ℂ Defendūt. ſc3 accuſādo.
g ℂ Omnō. ēt p pecuniā. ſuata tñ i oibus diſtictiōe ſequētis legis ſ3 Jo. Alij dicūt ēt ſi p calumniā accuſaſſet ꝙ petit abolitionem. qḋ nō placet. ⁊ facit de adul. l. quāuis.

Fallaciter. Per calū niā accuſanti nō d3 abo litio cōcedi. nec ēt mente ſince ra accuſāti ſi re⁹ iā fuerat car cerat⁹. vl' aliq̄ grauamē cor porale paſſus: niſi ↄſentiat i petrāti. ⁊ poſt torturā teſtiū nō d3 ↄcedi nec ēt in crib⁹ hic enumeratis. h. d. Saly.
h ℂ Fallaciter. i. p calūniā: vt. J. de calū. l. fallaciter. ⁊. ſ. l. p xima.
i ℂ Nō petetur. cum effectu.
k ℂ Nō erāt. als ſec⁹ vt. l. q̄ñ. ſ. de teſti.
l ℂ Vexata. nō īgenuos tor q̄ri: vt ⁊. ff. eo. l. ex libero. ⁊. l. vnius. §. teſtes. ⁊ ēt clerici: vt. ſ. de epiſ. ⁊ cle. p̄ſbyteri. xiiij. h. vj. c. ſi reo.
m ℂ Etiā duarū. accuſatoris ⁊ accuſati.
n ℂ Cepat. ↄcedētib⁹ tñ indi cijs nō do a tormētis īcipit vt. ſ. ti. j. l. milites. §. oportet.
o ℂ In iſtis criminib⁹. l gb⁹ ⁊. quod eſt. J.
o ℂ Prodita. ⁊ iſte lcidit i cri men ma. vt. ff. ad le. iuliā ma ie. l. j. ij. iij. ⁊. iiij. ⁊. l. maieſtatꝫ ⁊ ad idē. ff. de cap. l. poſtlimi niū. §. trāſfuge. ⁊ de re mi. oē §. exploratores. ⁊. l. ꝓditores ⁊ cato: pugna. p patria. ac.
p ℂ Deſertis. hoc i milité ca dit: vt. ff. de teſta. mili. ex mili tari. Itē adde. ſ. de fal. l. vbi. Itē iſtud ē ſpeciale. regulari ter ↄtra: vt. ff. ꝺ proba. l. ei. ac.
q ℂ De generali abolitione. Que daṫ ob aliquā letitiā q̄ publica dr. ē ⁊ legitīa ſi mori tur accuſator vel accuſatus. Eſt ⁊ p̄uata q̄ñ petitur. vt. ff. e. l. abolitio: ⁊. l. ſeq. ⁊. l. fi.

Imꝑa. conſtan. a. adriano.

Abolito p̄ſtibus[a] ꝓtib⁹ cā co gnita: non a p̄ncipe ſed a cōpe tenti[b] iudice poſtulari debet. i. ſi per errorē ſeu p temeritatē ſeu calorē[c] ad accuſationē ꝓſiluerit. hec enim accuſator explanās: abolitioni lo cū faciet. ℂ Sin aūt per deceptio nē[d] vel pecunijs a reo corrupt⁹ ad poſtulandā abolitionē venit: redē pte miſerationis vox[e] minime ad mittatur: ſed aduerſus nocentem reū inquiſitione facta pena compe tens ingeraṫ. ℂ Hi aūt q ſuas ſuo rūq3 iniurias defendūt[f]: ⁊ qui co gnatos ſuos in accuſationem de duxerūt: omnimodo[g] abolitionem petere non prohibentur.

Imꝑa. va. ⁊ valen. aa. ad probū.

Fallaciter[h] accuſantib⁹: accuſa tiōis abolitio nō dabiṫ. ℂ Sin aūt ſincera mēte accuſationē inſti tuerit: ⁊ re⁹ aliqḋ iniurie inſcriptio nis illate tolerauerit. i. ſi vel carcerē ſuſtinuerit: vel tormēta: vel verbe ra: vl' cathenas: abolitio non petet[i] niſi forte ille q paſſus ē: ſuū conſen ſu3 ad petēdā abolitionē accōmo dauerit. ℂ Quādo āt re⁹ nihil tale paſſus ē poſtq̄ fuerit officij cuſto dic tradit⁹: ītra dies triginta accuſa tori petēti: ēt iuito reo dari ꝑmittiṫ. poſt hoc do tpis niſi re⁹ conſentiat cenſem⁹ nō eſſe tribuēdam. ℂ Q2 ſi ingenuoꝝ l3 plebioꝝ q cōſcij ⁊ p ticipes criminū nō erāt[k] teſtimonij gr̄a corpora fuerint lacerata: Vbe rib⁹ tormētiſq3 vexata[l]: abolitionē ēt duaꝝ[m] partiū cōſenſu petitā iube mus vigore iudicis denegari: ⁊ cri men ꝓpoſitū (cuius examē tormē tis iā ceperat[n]) agitari. ℂ Sinaūt teſtib⁹ tormēta minime fūt illata: ēt ſic abolitio nō dabiṫ in iſtis[o] crimini bus: vt in violata maieſtate: aut pa tria oppugnata aut ꝓdita[o]: aut pe culat⁹ admiſſo: aut ſacramentis deſertis[p]. oīa quoq3 q̄ iure veteri cō tinent: in quibus iudex non minus accuſatorē ad docenda q̄ detulit: q̄ reum ad purganda que negat: debet vigere.

ℂ De generali[q] abolitione. xliij.

Imꝑa. anto. a. iul. conſuli.

Ui potentatus[r] ⁊ vis alio rūq3 criminum reum fecit: ſi poſt abolitionē ex forma ſolita reorum fcā3[s]: ⁊ edicta propo ſita intra diem ſtatutū repetere ſu pſederit: pſequi crimina volēs nō eſt audiendus.

Imꝑa. dio. ⁊ max. aa. paulino.

Cum eo tpe quo indulgētia no ſtra crimina[u] extinxit: accuſatio a te inſtituta nō fuerit: publice abo litionis p̄ſcriptio[x] ceſſat.

Imꝑa. valentinus ⁊ valen. aa. ad ſenatum.

Indulgentia[y] patres cōſcripti[z] quos[&] liberat notat[a]. nec infa miam criminis tollit: ſed pene gra tiam facit.

ℂ Ut intra certum tꝑs criminalis queſtio terminetur[c]. xliiij.

Imꝑa. val. ⁊ The. aa. deſi. vic.

Uiſquis accuſator reū in iudicium ſub inſcriptione detulerit: ſi intra ſtatutū[b] tꝑs accuſationem ceptam perſeq ſuperſederit: vel quod ē contuma cius vltimo die adeſſe neglexerit: quarta bonoꝝ oīum parte mulcta tus: aculeos[c] conſultiſſime legis in carrat. ſ. manente infamia[d]: quam veteres iuſſerant ſanctiones.

Imꝑa. ho. ⁊ theo. aa. ⁊. cc. ꝑ. ꝑ.

Ouerint iudices cuilibet cul mini honorūe p̄ſidentes: neceſſarijs vtriq3 parti ſi petantur dilationibus nō negatis[e]: precedē tibus. ſ. inſcriptionib⁹ intra certum tempus criminales cauſas limitā das. ℂ Quo emerſo ſubeat accu ſator: q deſiſtit penas legibus[g] cōſti tutam: ⁊ ſi perſona vilior fuerit cui dānū fame[h] non ſit iniuria: penam exilij patietur. Niſi forte intra ſta tutas tꝑis metas conſenſus priū abolitionē popoſcerit. ℂ Iudicū autē debet eſſe diligētia vt ſi nulla

b ℂ Notat. i. notatos relinquit: vt. J. de ſen. paſ. l. generalis. ⁊. ſ. de his q no. infa. ad tꝑs. ſed videṫ huic. l. contra. ff. ꝺ poſtu. l. j. §. pe. ⁊. ff. de his q no. infa. l. qḋ ergo. §. pēa. ſed ibi ſolui. Itē nō verſu3 ouidij ꝺ ponto. Pena pōt demi: culpa perēnis erit. i. fama mala.
c ℂ Ut intra certū tꝑs crimi. qḋ ter. Accuſationē iſtitutā opus ē finiri: ⁊ infra quantum tēpus dicit. J. e. l. fi.

Quiſquis. Non proſequens ac cuſationē infra tꝑs legitimū i q̄rta par te bonorum mulctatur ⁊ infamia notatur. hoc dicit Saly.
a ℂ Detulerit. an hoc ſufficit deferre: qḋ vide tur ſ3 azo. vt. ff. ꝺ adul. l. miles. §. ſocer. ⁊. J. ꝺ ea lū. l. fi. ecōtra ꝙ nō niſi fideiuſſor de exercēda li te detur ⁊ ea ↄteſtata ſ3 H. vt. J. ti. j. l. j. ⁊. ij. ⁊. ff. ad turpil. l. queſitum. ⁊. l. in ſenatuſcōſulti. §. q poſt. ⁊. ff. rem ra. ha. l. amplius. prima placet.
b ℂ Statutu3. a lege. ſ. biennū vt. J. eo. l. fi. vel dic a iudice fīn modera mē locoꝝ: vt. ſ. ꝺ dila. l. j.
c ℂ Aculeos. i. pēas de quarta parte bonorum quas hec conſultiſſima lex ponit. S3 videṫ alia pena imponi: vt. ſ. qui accuſare nō poſſunt. l. q crimen. Solu. hec pēa ⁊ illa exor. iponitur. vel hic a lege data fuit dila tio: ibi a miniſtro legis ⁊ ſic corporaliter extra or. puniṫ. nā min⁹ agit cum lege ꝙ cum mini ſtro legis: vt. ff. de arbi. celſus ſ3 az. Vel qḋ ibi dicit extraordi. puniṫ: h exponitur. i. quarta par te ⁊c.
d ℂ Infamia. facti. gra uata eſt enī ei⁹ opinio: vt arg. ff. de aegren. re. l. fin. ſi tñ turpiter con demnetur etiam de iu re eſt infamis. vt. J. ti. j. l. ij. nec ob. huic. l. J. ti. j. l. fina. quia ibi ſolues. hic etiam turpil. tenetur: vt J. titu. j. l. j. ⁊. ff. ad tur pil. l. ab accuſatione. §. deſtitiſſe.

Nouerint. Dila tiones neceſſari as non ſuperuacuas de bet iudex dare vtriq3 p ti. ⁊ accuſator infra tem pus legitimū non pro ſequens: vltra penam bonorum notatur infamia niſi ſic ſit vilis perſona ꝙ infamia eū nō ſit iniuria: quia tunc in exilium datur niſi abolitio fuiſſet impetrata. hoc dicit Saly.
e ℂ Nō negatis. que reo ter: accuſatori bis dantur: vt. ff. de ferijs. l. finali.
f ℂ Certum. biennium. vt. J. e. l. fi. vel dic vt nō. ſ. l. pri.
g ℂ Legibus. ſ. l. proxi. ⁊. ſ. qui accu. non poſſunt. l. qui crimen.
h ℂ Fame. quam debet perdere: vt. ſ. l. proxi.
i ℂ Exilij. nō ergo ꝙ infamis non poteſt plus infamari. ſic ⁊. ff. de in iur. l. Item apud. §. ꝙ ait pretor. ⁊. ſ. ad. l. iul. de vi. l. ſeruos. ⁊ hic. Sed contra. eſt. ff. de ritu nup. l. palam. §. que in adulterio. nam excōmuni catus excōmunicatur. Sed huic ⁊ ſuperiori legi eſt cōtra. ff. ad turpil. ↄrebatur. vbi differens vel deſiſtens non punitur. ſed illud verū ē pēa ↄſilionis ſiue calumnie: ſed turpil. ſic vt hic: ⁊. ff. ad turpil. ab accuſatio ne. §. finali.

Vi potentatus. Generali abolitiōe finita infra. xxx. dies accuſatio poteſt repeti ⁊ nō vltra. h. d. Saly.
r ℂ Potentatus. quaſi fuerit oppreſſus per potentiam.
ſ ℂ Factam. ex cā publica: vt ⁊. ff. e. ſi interueniente.
t ℂ Statutū. xxx. dierū: vt. ff. e. aut. §. triginta. idem ⁊ ſi legitima eſt abolitio: vt. ff. de accuſa. l. libellorū. §. ſi. ſecus ſi p̄uata: vt. ſ. ti. j. l. j. ac.
Cum eo. Si reus nō erat accuſatus tꝑe quo publica abolitio ſupuēit ea finita ēt poſt. xxx. dies accuſari non ꝓhibetur. h. d. Saly.
u ℂ Crimina. i. accuſationes criminū. ac.
x ℂ Preſcriptio. xxx. dierum. qui cōputantur ab eo tꝑe quo ceſſauerunt fe rie: vt. ff. e. aut. §. xxx. ⁊ ſa. ff. de le. ⁊ ſe. con. l. cum lex.
Indulgentia. Indulgētia remittit penam nō īfamiā. h. d. Saly.
y ℂ Indulgentia. i. pene remiſſio.
z ℂ Conſcripti. ſenatoribus loquitur.
& ℂ Quos liberat. a pena.

a ¶ Dilatio. vt. ſ. de dila. l. i.
Criminales. Cauſe criminales intra bienniũ ſunt terminande. pena iudici negligenti imminente. h. d. Saly.
b ¶ A cõteſtatiõe lit. vt. ſ. de iudi. l. pperãdũ. in pncipio. ꝛ de fa. l. vbi ſed inpſide ſpeciale: vt. ſ. vt oẽs tã ciuil. l. i. in fi. ꝛ in clerico: vt in auc. vt cle. apud ppri. epiſ. con. §. pe. col. i.

pillarum. hoc dicit Saly.
q ¶ Iniuriam. ſed quis dicitur proſequi ſuorum iniuriam: certe qui proſequitur illorum iniuriam qui pro eo teſtimonium dicere non poſſunt: q ſunt vſq; ad ſeptimum gradum vt ſobrinum ꝛ ex eo natum: vt. ff. de teſtibus. l. iij. §. i. iul. ꝛ. l. iul.

c ¶ Abſolui. ab obſeruatione iudicij.
d ¶ Ad ſenatuſcõ. turpil. Per h puniť deſiſtens q tergiuerſator dicitur cuius pena eſt. v. librarum auri: vt. ff. de pena. l. iij. in fi. ꝛ infamia vt. j. e. l. ij. alij calũniantur q in talione lege remia puniunť. alij preuaricãtur q ſua pte pdita ꝛc. vt. ff. e. l. i. in pncip. ꝛ §. puaricatorẽ. ꝛ puniunť extraor. vt. ff. de pena. l. ij.
Iſdemum. Deſiſtens pter abolitionẽ a cã criminis publici iudicij incidit in turpillianũ. h. d. Saly.
e ¶ Demũ. hoc demũ nõ ad oĩa ſequentia refertur. nã accuſato non ſub cuſtodia facto ſꝫ fideiuſſoribus datis vel ſola inſcriptione depoſita qui deſiſtit puniť: vt. ff. eo. l. in ſenat⁹. §. qui poſt. ꝛ de adul. l. miles. §. ſi ſocer. ꝛ. j. ti. i. l. fin. ꝛ poteſt induci in pecuniaria cã. exẽplũ. ſ. quo modo ꝛ quãdo iudex. auten. qui ſemel. Item ꝛ is punitur qui õpoſuit accuſationẽ nõ recipiendã: vt. ff. e. l. i. §. accuſationẽ. ergo refert demũ tm̃ ad publicũ. q. d. in puato crimine deſiſtens nõ punitur turpi. ſed arb. iudicis officio: vt. ff. eo. ſiquis petere. §. ſiquis ſtellionatus. ꝛ. l. in priuatis.

rõnabilis a reo vľ accuſatore dilatio poſtuleť: vigeãt taliũ cãruꝫ notionem non expectatis moris.
Impa. Iuſtinia. a. menne. p̃. p̃.
Criminales cãs oĩmõ itra duos annos a ↄteſtatiõe liť ↄnumerãdos finiri cenſem⁹. Nec vlla alia occaſione ad ampliora pduci tpa: ſed poſt biẽnij exceſſũ minime vlteri⁹ lite durãte accuſatuꝫ abſolui. Scientibus iudicibus eorũq; officijs q ſi litigatoribus admonẽtib⁹ ipi litis introductionẽ vel examinationem diſtulerint: pena vicennarũ librarum auri ferientur.

¶ Ad ſenatuſcõ. turpilla. .xlv.
Impa. An. a. Amato.
Iſdemũ in ſenatuſcõſultũ incidere vi: qui crimen publici iudicij detulit: ꝛ cã criminis ordinata inſcriptionibus depoſitis: ꝛ fideiuſſore de exercẽda lite preſtito: eoq; qui accuſatur ſub cuſtodia officij facto: nõ impetrata abolitione ab executione criminis deſtitit.
Imperator Gor. apto.
Si pro eo q in crimẽ ſubſcripſit ſi dẽ tuaꝫ aſtrixiſti: iſq; deſtitit ꝛ ↄmiſſa ſtipulatio eſt: nõ vltra quãtitatẽ q̃ ſpopõdiſti obligar⁹ es: eo q deſtitit ifamia nihilomin⁹ notãdo: ꝛ ex ordinẽ ſm iudicialeꝫ motũ puniẽdo. Impator. Valen. a. Sa.
Quãuis euꝫ ordineꝫ ſcriptura ↄtineat: vt primo abolitio criminis poſceret: tũc de hic oĩb⁹ placitis obtemperareť: nõ obſeruantibus tñ aduerſarijs pactorũ fidẽ: inſtaurare accuſationẽ minime po

tes: a qua ipſe deſtitiſti.
Idem. a. pater. Filio.
Si is de q̃ ſupplicas ↄ parẽtes vr̃os deſertã vt dicis accuſatõnẽ cepit pſeq: pſcriptio illi in iudicio pſidis deſtitute rei poterit oppõi.
Impa. dio. ꝛ maxi. a. marone.
Si femina ſuã ſuorũq; iniuriã exequať: cũ ipa pcõ ↄtra veritũ dſtitiſſe pfiteať: in ſenat⁹ turpilliani penã eaꝫ incidiſſe: certi iuris eſt.
Idem. a. Luciano.
In executiõe criminũ obtinuiſſe vľ illos deſtitiſſe qui animuꝫ accuſatõis iplẽde pſus defuerũt. Cũ igiť ex alijs cãis vľ ſimplicitatis rõe needũ te ad finẽ videcte pueniſſe pces tue teſtanť: poteris poſtpoſita formidie impedimẽti ſup aliquantulo ſilẽtio inſtitutã accuſationem ſm legẽ proferens: quaꝫ probabis tibi debitaꝫ vindicatam reportare.

¶ De calumniatoribus. xlvi.
Impa. alexan. a. ſabino.
Calũnia eo tpe coerceri ſolet quo ð cã pſente accuſatore iudicať. ꝛ iõ poſtquã de cauſa iudicatũ eſt: cõtra ↄſuetudinẽ calũniaꝫ accuſatoris puniri deſideras.
Idem. a. pol.
Mater iter eas pſonas eſt q̃ ſine calũnie timore neceẽ filij ſui vidicare pñt: idq; bñficiũ ſenatuſcõſulti ꝛ in alijs publicis iudicijs ſuatũ eſt. h extraneus hẽs q ſuſpicionẽ quaꝫ de morte ſua habuiſſe defũct⁹ cauit: exeqť: hoc noie a calũnia excuſatus eſt: cũ iter voluntariã accuſationẽ ꝛ officij neceſſitatẽ hẽdis multũ interſit.

r ¶ Exequatur. alr̃ enim nõ auditur: vt. ſ. qui accuſa. non poſ. l. de crimine.
ſ ¶ Incidiſſe. immo nõ: vt. ff. e. l. i. §. accuſationem. ꝛ. l. mulier. Sol. ibi non poterat accuſare hic ſic: quia ſuam vel ſuorum iniuriam proſequebatur. hec non valet quia tũc magis videreť ledere: vt dicto. §. accuſatõeꝫ. dic ergo q h pacto deſtitit: ibi nõ pacto.
In executione. Differens proſequi ex cã non diciť deſiſtere. hoc dic Saly.
t ¶ Videtur. inter viros prudentes.
u ¶ Deſeruerunt. vt ꝛ. ff. de iudi. õſtitiſſe. ꝛ de mino. l. deſtitiſſe. ꝛ. ff. e. l. õſtitiſſe. ꝛ. l. ab accuſa. §. deſtitiſſe.
x ¶ Silentio. qd tamen circa bienniuꝫ eſt. alr̃ contra: vt. ſ. titu. i. l. i. ꝛ. ij. ꝛ fi. nec enim h erat ſtatutum tempus aliud.
y ¶ Proferens. hoc eſt ad finem producens.
z ¶ De calumniatoribus. Calumniator eſt qui falſa crimina ſcienter intendit: vt. ff. ad turpillia. l. i. de qua ſi criminaľr agitur in talione eſt pena: vt. ſ. de acu. l. fi. ſi ciuiliter pecuniaria: vt. ſ. de epiſ. ꝛ cler. ſi q per calun. in princi.
Calumnia. Accuſatoris calũnia iudicis officio mercẽnario puniẽda eſt tempore quo fertur abſolutoria: non poſtea. hoc dicit Saly.
a ¶ Preſente. vel per contumaciaꝫ abſente: vt. ff. de pub. iudi. l. inter. ſꝫ quomodo cũ nõ eſt iſcriptũ ab eo q õ calũ. accuſať. vt. ſ. q accu. nõ poſ. l. iij. que eſt contra. ſo. ſpeciale hic quia per officium iudicis petitur puniri.

f ¶ Nõ ipetrata. ſ. puata. vt ꝛ. ſ. de adul. l. abolitõeꝫ. idẽ ſi haberet publicã vel legalẽ. vt. ff. e. abolitio. ꝛ. l. ſe. ꝛ. l. deſtitiſſe. ꝛ. l. diuus.
g ¶ Deſtitit. i. in totum aĩum accuſandi depoſuit. vt. ff. eo. l. ab accuſatione. §. animo. ꝛ. l. deſtitiſſe in princi. ꝛ facit. ſ. ti. i. l. i. illa tamen eſt generalior in publico ꝛ priuato crimine
Si pro eo. Fideiuſſor nõ teneť vltra quãtitatẽ quã pmiſit. ꝛ accuſator deſiſtẽs notať ifamia ꝛ ẽt p motu iudicis puniť. h. d. Saly.
h ¶ Aſtrinxiſti de lite perficienda: vt. ſ. e. l. pri.
i ¶ Quantitatẽ. ſi fuit taxata. alr̃ taxabit iudex. vt. ff. de cur. l. iij.
k ¶ Notando. ꝛ. v. libris auri. ꝛ. ff. de pena. l. iij. §. fi. ꝛ facit. ſ. ti. i. l. i. ꝛ q accuſa. non poſ. l. qui crimen.
Quamuis. Licꝫ pmiſſa non ſeruentur ei qui deſtitit ab accuſatione: non pptere a redit. h. d. qd not. Saly.
l ¶ Scriptura. tranſactionis facte inter accuſatorem ꝛ accuſatum.
m ¶ Placitis. quibus acuſati pacti ſunt aliquid dare vľ facere ſi abolitionem impetraſſet. vnde videbatur q placitis non ipletis accuſare denuo liceret. qd non licet ſecus in ciuili. vt. ſ. de trãſac. ſub pretu. ꝛ. l. fine. ꝛ hoc eſt ideo ſm aꝫ. quia tale fuit crimen de quo licuit trãſigi. qd non placꝫ: quia accuſatori nũq̃ licet quin in turpil. incidat: lꝫ reo quãdoq; vt ſuum ſanguinem redimat: vt. ſ. de tranſac. l. tranſigere. ratio aũt eſt q aliud in ciuili. aliud in criminali.   n ¶ Ipſe. ſubaudi tu ac.
o ¶ Deſtitiſti. vt ꝛ. ſ. de generali abolitiõe. l. i. ꝛ. ff. e. l. mulier. §. fi. ꝛ diuus. ſ. qui accuſare non poſſunt. l. accuſationem.
Si is. Qui accuſationẽ deſeruit ampli⁹ illã nõ repetit. h. d. Saly.
p ¶ Opponi. ſiue cũ abltiõe deſtitit. vt. ff. e. mulier. §. fi. ſiue non vt. ſ. q accu. non poſ. l. accuſationem. niſi quãdoq; infra. xxx. dies. vt. ff. e. aut. §. ij. que eſt contra. ꝛ facit. ſ. l. pri.
Si femina. Mulier pacto deſiſtens ab accuſando incidit in tur

b ¶ Poſt q̃. ſcilicet ex interuallo. ſic. ff. de contrahẽ. emptio. l. pacta. vel dic ex interuallo fieri etiam ſi incontinenti fiat. dummodo in eadem ſententia abſolutionis. nã totum in eadem ſententia debeť contineri. Sed videtur q ſemper demuꝫ lata ſentẽtia abſolutiõis de calũnia inquirať: vt. ff. ad turpil. l. i. §. i. que eſt contra. ſed ibi in modũ accuſatiõis: h per offi. iu. vel qd ibi dicit reo. ſ. abſoluto deſtinatione incipit querere de calũ. ſic. ff. de iureiu. l. admonẽdi. alij dicũt ibi icipit incõtinẽti nõ ex iteruallo: q non placet. Itẽ cũ de hac calũ. pari pena puniať pꝫ q eſt par delicti. nõ q̃ pendẽte pon põt de hoc cognoſci: vt. ſ. q accu. nõ poſ. l. negãda. q eſt ↄtra. ſed hic nõ accuſabat. ſꝫ offi. iudicis puniri petebat. vel pſequit ſuam iniuriã qd lex ↄtraria pmittit.
c ¶ Iudicatum eſt. abſoluendo reum.
d ¶ Puniri. ſcilicet per offi. iudi.
Mater. A pſumpta calũnia excuſať mater: ꝛ heres vindicãs necẽ vbo defuncti. ꝛ hoc operať natura ſanguinis: vľ neceſſitas officij. h. d. Sal.
e ¶ Poſſunt. regulariter enim qui non pbat calũniari videtur: vt notať. ſ. de aduoca. diuer. iu. l. i. ſed h fallit cum mater mortem filij accuſat vt h. vel pr: vt. ff. de pu. iu. l. fi. vel ecõtra filius patris: vt. j. e. l. calũnie. vel etiam extraneus heres ſi modo a defũcto ſuſpicionem habebat vt hic ſubijcit. Itẽ in tutore: vt. ſ. q accu. nõ poſ. l. ij. Itẽ in viro: vt. ſ. de adul. l. i. ꝛ. l. quãuis. his caſib⁹ loquitur regula nõ eo ipſo q nõ pbat ꝛc. vt. j. e. l. q nõ pbaſſe: vt. ff. ad turpil. l. i. §. i.   f ¶ Beneficium. vt ſine metu calumnie accuſet.
g ¶ Publicis. ſ. vbicunq; mulier admittitur pro quocunq;: vt ar. ſ. qui ac. non poſſunt. l. de crimine. tu reſtringe ad filium cũ. ſ. de iniuria filij accuſat.
h ¶ Cauit. dictum defuncti pſumptiones viles non pbationes. facit vt h. ꝛ. ff. ad ſil. l. i. §. fi. ꝛ. l. iij. §. i. ſi ergo hic extraneus heres nõ haberet hanc ſuſpicionem non euitaret calumnie penam. accus.
i ¶ Interſit. argumentum. ff. fami. her. qui erat. ꝛ. ff. de mino. l. qd ſi minor. §. reſtitutio. ꝛ. ſ. qui accuſare non poſſunt. l. ij.

Q Ui non probaſſe. Non pbans crimen qđ intendit non infamatur niſi de calũnia dãnetur. hoc dicit Saly.

a ¶ Pronunciatur. vt quia dixit iudex non probaſti. ſecus ſi dicat calũniatus es licʒ de calũnia eum aliter non dãnauerit: vt. ff. e. l. i. §. i.

b ¶ Non patitur. accuſari tamen poterit de calumnia: niſi ſit de pſonis exceptuatis. ſ. l. proxima. ⁊ ſatis erit pro accuſatore ꝙ nõ probauit qui nunc accuſatur.

c ¶ Credendus eſt. quaſi dãnatus. vel quando eſt de pſonis exceptuatis. accur.

C Alũnie. Filius accuſãs de morte patris excuſat a pſũpta calũnia. h. d. Bal.

d ¶ Calũnie. fac. ſ. e. l. mat.

Q Ui calumniatores. In cauſa criminali nõ probanʒ punit de calũnia: nõ in cauſa ciuili etiam liberali. h. d. Saly.

e ¶ Iudiciorũ. i. in his iudi. vel criminibuʒ que puniri publice intereſt: qđ euenit etiam in priuatis: vt officio iudi. calũniantes puniantur. vt. ff. ad turpil. l. ⁊ in priuatis. licʒ turpil. in priuatis ceſſet: vt. ff. ad turpil. ſi qs repererit. §. ſi ſtellionatus.

f ¶ In liberalibus. hic eſt cõtra. ſ. de libera. cauſa. ſi tibi. ſʒ ibi apparet ſolutio.

g ¶ Solẽt. i. deſt periculũ pati. accurſius.

D Ominus. Faciẽs tot queri ſuos alicos p calũniã tenet ad duplũ. Bal.

h ¶ Seruorum. accuſatorũ. vt plene dixi. ff. de calũ. l. ſi. ⁊ fac. ſ. ad. l. iul. de adul. l. verba. ⁊. ff. de adul. ſi poſtulauerit. cum. ſ. accuſatorẽ. accur.

N On prius. Ante inſcriptionem accuſatoris nec dũ reus nõ dʒ adduci ſʒ nec accuſatio recipi. h. d. Saly.

i ¶ Fefellerit. vt. ſ. de accu. l. fin. ⁊. ſ. qui accuſare non poſſunt. l. ij.

N Oſtris. Accuſator licʒ ſummiſſus delator vocatur ⁊ a calũnia nõ excuſatur: nec a ſimilitudie ſupplicij. h. d. vel breuius Accuſator licʒ ſũmiſſus a pena calũnie non excuſat. h. d. Saly.

k ¶ Conſtitutionibus. quas non habemus.

l ¶ Nominibus. i. deſt alteri⁹ mãdato: ſuo tamen nomine: nã alieno poteſt. vt. ff. de pu. iu. l. pe. §. ad crimen.

m ¶ Atqʒ ideo. accipe infra ſupplicium ⁊c.

n ¶ Calũnioſiſſimum caput. accuſanʒ alteri⁹ mãdato ⁊ ẽt mãdantis. hoc ſi nõ pbat ſũmiſſus. al's nemo punitur. vt. ff. ad turpil. l. i. §. ſi. ſed fallit. ſ. q accu. nõ poſſunt. l. ij.

I Dem. a. Mul.

Q Ui nõ pbaſſe crimẽ qđ intendit pnunciatur[a]: ſi calũnie nõ dãnatur: detrimentum eſtimatiõis non patit[b]. non eniʒ ſi reus abſolutus eſt ex eo ſolo ẽt accuſator q põt iuſtã habuiſſe veniẽdi ad crimẽ rationem: calũniator credendus[c] eſt.

I Mpa. Car. ⁊ Cari. na. archa.

C Alũnie[d] pena in materne mortis ceſſat accuſatione.

I Mpa. dio. ⁊ maxi. a. ceſſio.

Q Ui calũniatores pnũciant: in publicor dũtaxat iudicioruʒ[e] qõnibus: nõ ẽt in liberalibus[f] cauſis q puatas diſceptatiões ptinẽt: pclitari ſolẽt[g].

I Dem. a. domicio.

D Ominis ſuor[h] p accuſatoris calumniaʒ tortoruʒ: aduerſus eũ pena dupli lege iulia puidetur.

I Mpa. Val. ⁊ va. aa. ad veli.

N On prius quẽquã ſinceritas tua ad tue ſedis examẽ iubebit adduci: ꝗ̃ ſolẽnib⁹ ſatiſfecerit q nititur fidẽ doloris aſſerere: cum iuxta formã iuris antiq ei q cepit arguẽ aut vindicta pᵱpoſita ſit ſi vera detulerit: aut ſupplicium ſi fefellerit[i].

I Dem. aa. menne vicar. aſie.

N Oſtris ⁊ parentum noſtroruʒ cõſtitutiõibus[k] cõprehẽſum eſt: eos q accuſationẽ alienis nominibus[l] pſumpſiſſent: delatorʒ numero eẽ adijciẽdos: atqʒ[m] id calũnioſiſſimũ[n] caput ⁊ pſonã iudicio irrite delatiõis ĩfamie ſupplicitũ ſequat: quo poſt hac ſinguli vniuerſiqʒ cognoſcãt nõ licẽ in eo qđ nõ poſſit oſtẽdi iudicium animos commoueri.

I Dem. aa. floro.

F Allaciter[o] incuſantibus maxime[p] poſt exhibitionem accuſati nullius iuris color: velut deriuata excuſatione proficiat: nõ publica[q] abolitio: nõ priuata talibus proficiat ſubueniatqʒ pſonis: non ſpecialis indulgentia[r]: ne beneficium quidem eos generale ſubducat[s].

I Mparator Hono. ⁊ theo. aa. comiti tiberio ple. ſalu. dicunt.

Q Uiſquis[t] crimen intendit non impunitam fore nouerit licentiam mentiendi: cum calumniantes[u] ad vindictam poſcat ſimilitudo ſupplicij.

¶ De penis[x]. xlvij.

I Mperator Theo. Elianus. ⁊ anto. aaa. Lucio.

E Tiam in opus[y] perpetuuʒ damnati: nõ diſſimilis conditionis ſunt ab his qui deportantur in inſulam.

I Mperator anto. a. val.

P Rocurator meus qui vice preſidis nõ fungebatur: exilij penam tibi non potuit[z] irrogare: ac pᵱpterea fruſtra vereris ſententiam que nulla iuris ratione ſubnixa eſt.

I Dem. a. Senatui.

D Ecurionem[a] in opus publicũ dari non oportere: manifeſtum eſt.

I Dem. a. Marine.

S I ante[b] conceptus puer eſt: de quo libellum dediſti: ꝗ̃ mater eius in metallum damnaretur: natus conditionis eius eſt cuius ante condemnationeʒ mater eius fuit[c].

I Dem. a. Sena.

H Onor veteranis etiam in eo[d] habitus eſt vt liberi eorum vſque ad primum dumtaxat[e] gradũ pena metalli vel operis publici non afficiantur[f]: ſed in inſulam relegentur.

I Dem. a. Alpio.

I Ncredibile eſt[g] qđ allegas liberum hominem vt in vinculis perpetuis contineretur eſſe dãnatum. hoc enim[h] vix in ſola ſeruili cõditione procedere poteſt.

I Mperator alex. a. Iſodoro.

I Mpunitas[i] delicti propter etatem nõ datur: ſi modo in ea qs ſit in quam crimẽ qđ intenditur cadere poteſt[k].

I Dem. a. Victori.

D Eportatorum[l] in inſulam ab eo cui id faciendi ius erat: bona fiſco vendicantur. relegatoruʒ autem non: niſi ſententia ſpecialiter adempta[m] fuerint.

I Dem. a. deme.

vt. ff. de pena. l. ab imperatore.

x ¶ De penis. Ad delicta premiſſa ſupponit penas.

E Tiam. Deportatus ⁊ in opus publicum aliud ꝗ̃ metalli damnatus equiparantur. h. d. Saly.

y ¶ In opus perpetuum. publicum nõ metalli: ⁊ tũc eſt plana. ⁊ ſũt ſimiles in hoc quia vterqʒ ſine ciuitate eſt. vt. ff. e. quidam. §. i. ⁊. l. capitalium. circa principium. ſi vero dicas opus metalli: licʒ ſint ſimiles ꝙ non ſint ciues: diſſimiles tamen eſſent quia primus amittit libertatem. ſecundus nõ vt dicta. l. quidam. ⁊. l. aut dãnum. §. inter eos ⁊ facit. ff. de var. cog. l. penul. §. i.

P Rocurator. Procurator ceſaris non poteſt in exilium mittere. ⁊ ſententia a nõ ſuo iudice lata nõ valet. h. d. Saly.

z ¶ Non potuit. fac. ſ. ad. l. fa. de pla. l. nõ valet. ⁊ de pe. iu. l. i. accur.

D Ecurionem. Decuriones nõ afficiuntur penis plebeioruʒ. h. d. Saly.

a ¶ Decurionem. facit. ſ. de queſ. l. diuo marco. ⁊. ff. de penis. l. moris. §. iſte. ⁊. ſ. ex q. cau. infa. irro. l. decuriones.

S I ante. Calamitas matris non nocet filio ante concepto licʒ poſtea nato. hoc dicit Saly.

b ¶ Ante. ſecus ſi poſt quia tunc fiſci eſſet mãcipium nõ pene: vt mater. vt. ff. de fideicommi. li. l. generaliter. §. ex dãnata.

c ¶ Fuit. quia tempus conceptiõis hic ſicut in filio ſenatoris ſpectatur. vt. ff. de ſena. l. emãcipatum. ⁊ de decur. l. ij. §. pen. ⁊ facit. ff. de ſtatu homi. l. Imperator Adrianus. ⁊ inſti. de inge. in princi. ⁊. ff. eo. l. pregnantis.

H Onor. Veterani ⁊ eorum liberi primi gradus priuilegiantur ne in metallum vel opus publicum dãnentur. hoc dicit Saly cetus.

d ¶ In eo. pᵱter alia priuilegia pura que habent vt hic. ⁊. ff. de vete. priui. per totum.

e ¶ Dũtaxat. ſecus in filijs decurionuʒ. vt. ſ. ff. de pen. l. moris. §. iſte. Accur.

f ¶ Non afficiantur. vt. ff. de vete. priui. l. i. ⁊. ij. ⁊ fa. ſ. qui prouo. nõ eſt ne. l. veteranis. ⁊. ſ. de excu. ve. p ro. in militantẽ conſtat. vt. ſ. de queſtio. milites. ⁊. l. diuo. ⁊. ff. de re mi. l. iij. §. i.

I Ncredibile eſt. Liber homo nõ debʒ damnari ad perpetuũ carcerem. h. d. Saly.

g ¶ Incredibile eſt. q: fieri nõ debet. vt. ff. e. mãdati. ſed videt fieri poſſe. ⁊ in. x. an. intelligit. vt. ff. e. ſine pᵱfinito. ſʒ ibi dixit ad tẽpus: nec apparuit qđ: vñ. x. anni intelliguntur. hic in ppetuũ dixit. vñ adit pnceps vt penã remittat. nã ideʒ iudex remittere nõ põt. vt. ff. de queſtio. l. i. §. ſi. ⁊ de penis. l. moris. §. iſte. ⁊. l. diui fratres. ⁊. ſ. e. penam. ⁊ ſic tenet donec reuocet: licʒ ſic pronunciari nõ debuerit. vt. ff. de inter. ⁊ re. l. re

H Allaciter. Per calũniã accuſantibus nõ pſunt bñficia abolitionum ẽt a pncipe conceſſa. h. d. Saly.

o ¶ Fallaciter. i. p calũniaʒ.

p ¶ Maxime. abundat ſm. M. vel non abundat ſm Azo. ⁊ hoc pp id qđ dicitur. ſ. ti. j. l. i. ⁊. ſ. ti. ij. l. i.

q ¶ Nõ publica. triplex eſt enim: vt. ff. de aboli. l. abolitio. ⁊. l. ſequenti.

r ¶ Indulgentia niſi eſſet dictum non obſtante aliqua lege: vt argumentũ. ff. de leg. iij. l. ſi quis in principio.

s ¶ Subducat. in generali nõ cõtinentur ea que ſpecialiter non cõtinentur vt. ſ. que res pignori obligari poſſunt. l. alumnos. ⁊c.

Q Uiſquis. Pena calũnie eſt ſimilitudo ſupplicij. h. d. Saly.

t ¶ Quiſqs. exceptis quibuſdã: vt. ſ. e. l. mater.

u ¶ Calũniãtes. vt. e. l. non prius. ⁊ de accuſa. l. fin. ideʒ de preuaricatorib⁹

legato. §. ad tpa. licȝ ſit arg. ꝯtra. ff. de iniuſto ru. te. l. ſi qs exhereda to. §. ꝙ ſi qs. ſed expone nõ tenet ſcilicet incõmutabiliter.
a ¶ Hoc eni vix. nã in ſeruo tenet: vt. j. e. ſeruus. ⁊. ff. de iudi. l. vit. Ac.
Impubertas. Etas nõ releuat a pena qñ delictũ põt cadere in pſona. h. d. Saly.
b ¶ Nõ datur. vt ⁊. ſ. ad. l. cor. de ſic.

Metalli. Tam liberi ꝙ ſerui poſſunt in metallũ dãnari. h. d. Saly.
h ¶ Ad ſuiles. ⁊ deſinit eẽ dñi ẽt ſi euadat: vt. ff. e. aut dãna. §. ſi. ſȝ nõ ſic in opus publicũ datus. ſȝ de facto finito tpe dño reddit. vt. ff. e. l. ſeruus.
Decurionũ. Ad rumorẽ populi nõ dȝ ſnia ferri ſeu ꝯtra iura iudicari. h. d. ſaly.
l ¶ Subijci. vt. ſ. de qõ. l. diuo. ⁊ de iſa. l. decuriões. ⁊. j. de decu. l. oẽs. ⁊ de decu. vr. ro. li. x. l. j. ⁊. l. ij. ac.

l. qs. malo. n. mors in fir. ⁊c. vt. ſ. ſi aduerſus delict. l. j. minus tñ agitur vt. ff. de mino. l. auxiliũ. §. in delictis. ⁊. l. ſi ex cã. §. vidẽdum.
c ¶ Cadere põt. q: pximus pubertati: vt. ff. de furt. l. impuberem. als ſecus vt hic ⁊. ff. ad. l. cor. de ſic. infans. ⁊. ſ. d fal. mo. l. j. in fi. Itez ẽt minor. xiiij. an. excuſat a delicto carnis. vt. ff. de adulte. l. ſi minor. ac.
Deportatorum. Ad penaȝ deportationis tacite ſequitur ademptio bonoꝝ nõ ad penaȝ relegationis h. d. vel ſic. Bona deportati cõfiſcantur nõ relegati. Saly. Uel ſic. Bona deportatoꝝ tacite cõfiſcant: relegatorũ nõ niſi hoc exprimat in ſententia. h. d. bal.
d ¶ Ius erat. vt prefecto preto. vel q eius vice cognoſcit. ⁊ qui mandato principis: vt. ff. de leg. iij. l. j. §. hi. Itẽ prefectus vrbis: vt. ff. eo. l. ij. preſes võ pncipi reſcribit vt comprobet: vt ff. de iniuſto rup. l. teſt. l. ſi quis exheredato. §. ſi decurione. ⁊ ſi interim dum reſcribit decedat: heredes eius habebunt bona: vt. ff. de bo. e. l. ij. §. j. ⁊ facit. ſ. ſi reus vl ac. mor. ſue. l. fi. ⁊ ff. ſi pen. ap. l. ij.
e ¶ Adempta fuerint. quod fieri nõ dȝ vt. ff. d inter. ⁊ re. l. relegatorũ §. ad tempus. niſi lex ſpecialiter aliud inducat: vt. ſ. d epiſco. au. l. nemo. vel in foro.
Sinatrem. In metallũ vel miniſterium metalloꝝ non damnant filie decurionum. h. d. Saly.
f ¶ In miniſteriũ. i. vt ſeruiret hominibus in metallũ dãnatis. ⁊ dic differentiã inter metallũ ⁊ opus metalli ⁊ miniſteriũ metalloꝝ: vt. ff. eo. l. aut dãnum. §. inter eos. ⁊. §. miniſteriũ. ⁊ facit. ſ. de qõ. l. diuo. in fi. ⁊. ff. e. l. moris §. alte. ⁊. ſ. de infa. l. decuriones.

Si matrẽ tuã decurionis filiaȝ fuiſſe ꝓbatũ fuerit: apparebit eam non oportuiſſe in miniſteriũ[f] metallicorum: nec in opus metalli dari. Idem. a. Catullo.

Seruus[g] ſub pena vinculorum ſine temporis prefinitione domino reddi[h] iuſſus ſententiã preſidis prouincie perpetuo victus eſſe debet[i]. Impera. gor. a. ticiano.

Metalli quidem ſupplicium taȝ ad perſonas liberas: ꝙ̃ etiam ad ſeruiles[k] pertinet conditiones. Imperator. Diocle. ⁊ Maxi. in cõſiſtorio dixerunt.

Decurionum filij non debent beſtijs ſubijci[l]. Cunctꝫ a populo exclamatũ[m] eſt: iterũ dixerũt[n]. vane voces populi non ſunt audiende[o]. Nec enim vocibus eorum credi oportet quando aut obnoxium crimine abſolui: aut innocentem condemnari deſiderauerint. Idem. aa. Urſ.

Seruo ex ſententia damnato: ſi quoquo modo ex ſententia proprietatis ius amputatum[p] non ſit: domino ſuo obſequi eum par eſt. Idem. aa. Uicario.

Si operis publici temporalis pene ſnia pfinitus nonduȝ exceſſit dies: hũc expectari cõuenit[q]: cũ nõ remitti penã facile publice interſit: ne ad maleficia temere qſcꝫ proſiliat[r]. Idem. aa. agath.

Penã ſua dictã ſententia preſidi ꝓuincie reuocare non licet[s]. Imperator. Conſtan. a. Cathel.

Qui ſententiam laturus eſt: tẽperamentũ hoc teneat: vt nõ pri[9] capitalẽ[t] in quẽpiã promat ſenerãcꝫ ſniaȝ: ꝙ̃ in adulterij vl' homicidij vel' maleficij crimen aut ſua cõfeſſiõe aut certe oiuȝ qui tormentis vel iterrogatiõib[9] fuerint õdiri[u]: in vnum ꝯſpirantes ꝯcordãteſcꝫ rei finẽ: cõuictus ſit: ⁊ ſic in obiecto flagitio deprehenſus: vt vix etiam ipſe ea que commiſerit negare ſufficiat[x]. Idem. a. Eutimel.

Si quis in metallum fuerit pro criminum deprehenſorũ qualitate damnatus: minime in ei[9] facie ſcribatur: cuȝ ⁊ in manibus ⁊ in ſuris[y] poſſit pena damnatiõis vna ſubſcriptione comprehendi: quo[z] facies (que ad ſimilitudinem pulcritudinis celeſtis eſt figurata[3]) minime maculetur.
Impera. conſtan. a. the. pre. ara.

Cum reis manifeſta[a] probatio ne ꝯuictis: ſpaciũ tpis ante ſententiam datur[b]: facultas ſupplicandi vl' quibuſdaȝ malignis artibus[c] tam preſidum ꝙ̃ officioꝝ penas euitãdi crimĩnoſiſſimis patet[d]. cũ ⁊ in homicidij crimine ⁊ in alijs detectis grauioribus cauſis vltio differenda non ſit[e]. Igitur de cetero iuxta criminis qualitatẽ legẽ oportet obſeruari: ⁊ in ſceleroſos ⁊ noxios proferre iuris ſententiam[f].
Impera. Grat. ⁊ val. aa. olib.

Ne quis pro atrocitate delicti: vel piſtoribus vel cuicũcꝫ alteri corpori[g] (cuȝ alterius ſit corporis) addicatur. ſed vnuſquiſcꝫ pro crimine in quo fuerit deprehenſus motuȝ cõgrue ſeueritatis excipiat.
Impera. Gra. ⁊ val. ⁊ the. aaa. flauo. prefe. preto. Illirici.

Si vindicari[h] in aliquo ſeuerius contra noſtram conſuetudinem pro cauſe intuitu[i] iuſſerimus: nolumus[k] ſtatim eos aut ſubire penam aut excipere ſententiam: ſed per dies triginta ſuper ſtatu eoꝝ ſors ⁊ fortuna ſuſpenſa ſit: reos ſane excipiat viciatꝙ[l] cuſtodia: ⁊ excubijs ſolertibus vigilanter obſeruet. Idem. Auguſti.

Ne diu apparitorũ[m] praua admodum venaliſcꝫ perfidia[n] in publica impune commoda deſeruiret: cenſemus etiam in abſentes[o] eos pro competenti vltione debere conſurgi.
Imperator. Archa. Theo. ⁊ ho. aaa. Euth.

Sancimus[p] ibi eſſe penam vbi ⁊ noxia[q] ẽ. Propinquos. notos. familiares[r] procul a calumnia[s] ſummouemus: quos reos ſceleris ſocietas[t] non faciat. Nec enim affinitas vel amicitia nefariũ crimẽ admittũt[u]. Peccata igit' ſuos teneãt[x]

m ¶ Exclamatũ. vt torqueãtur. accur.
n ¶ Dixerũt. imperatores.
o ¶ Audiende. i. exaudiẽde. ⁊ ſic pilatus maleſecit: vt h. ⁊ ſ. q ma. nõ po. l. diuo marco ⁊. ff. q ⁊ a quib[9]. l. ſi puatus.
Seruo. Pena p quã dominus nõ puat ſerui dominio nõ puat cum ſeruitio. h. d. Saly.
p ¶ Amputatuȝ. idest ablatum dño vt q: in metalluȝ vl' vt fiat ſeruus pene nõ cõdemnat: ſed in opus publicũ perpetuum vel temporarium. vt ff. eo. l. aut damna. §. fi. ⁊. l. ſeruus. ⁊. j. de ſentẽ. pa. l. fruſtra. ⁊. ſ. eo. l. ſeruus. ac.
q Si operis. ꝯuenit. vt. ff. eo. ſeruus.
r ¶ Proſiliat. ſic. ff. ad. l. aq. ita vulneratus. ⁊. ff. d fideiuſ. l. ſi a reo. §. fi. ⁊. ſ. de hereti. l. quicũqꝫ. §. ꝙ ſi fecerit. ⁊. ff. depoſi. l. bona fides.
Penam. Penã temporalẽ vel ppetuam iudex nõ reuocat vl' minuit poſt ſententiam. h. d. Saly.
s ¶ Nõ licet. vt ⁊. ff. de re iudi. l. Lecta. ⁊. ſ. ſniam reſcin. non poſ. l. j. ⁊ de ſente. ex p. reci. l. ij. ſecus in mulcta vt. ff. de of. pſi. illicitas. §. fi. ſȝ principi pmittit qñqꝫ vt dixi. ſ. eo. l. incredibile. Itẽ ratiõe reſtõnis quis ſuã ſniam reuocat: vt. ff. de mi. l. in cauſe. §. fi. ⁊. l. pſecti. ⁊. ſ. de cuſto. re. l. ſi qs i ca. ⁊. ſ. ad. l. iul. de vi. ſuos. ⁊. ff. eo. reſpiciendum. in prin.
Qui ſententiam. Ad penalem ſniam nõ peruenit niſi reus fuerit ꝯfeſſus vel probatiõibus clariſſimis ꝯuictus. h. d. Saly.
t ¶ Capitalẽ. vbi mors naturalis vel ciuilis ſubſequit' vt ff. de pub. iud. l. ij. ac.
t ¶ Dediti. Sȝ qualit' iſti interrogabunt' ſup aliena ꝯſciẽtia cũ eoꝝ dicto nõ ſtet'. vt. ſ. de accu. l. fina. Dic ꝙ hic erat caſus ſpecialis. G.
u ¶ Sufficiat. vt. ſ. de ꝓba. l. fi. ⁊. ſ. de fal. l. vbi. ⁊ hic. ſȝ cõtra. ff. de queſtio. l. j. §. diuus. ſed ibi non ſtatur tormentis ſi non perſeuerarent: hic ſic. vt in e. l. §. ſi qs vltro. ⁊ dixi. ſ. de queſtio. l. fi. ac.
Si quis in metallum. Pena damnati in eius fronte vel facie nõ debet ſignari. h. d. Saly.
x ¶ In ſuris. i. tibijs. ſiue pulpa cruris. Uel. i. in brachijs.
y ¶ Quo. p vt.
3 ¶ Figurata. qua cognoſcit. vt. ff. de reli. l. cũ in diuerſis. ⁊ ſic nõ nõ eẽ quẽ bullandum in fronte. ac. Sed hec lex de cõſuetudine nõ ſeruat'. G.
Cum reos. Crimine liquidato non debet ſnia differri ne detur materia ſupplicandi. h. d. Saly.
a ¶ Manifeſta. qualem habes. ſ. eo. l. qui ſniam.
b ¶ Dat. qõ dari nõ dȝ.
c ¶ Artib[9]. tumultũ forte faciẽdo: vt. ff. d ſic. l. pe.
d ¶ Patet. quod eſſe nõ debet.
e ¶ Nõ ſit. vt. ff. e. l. ſi quis forte. niſi in caſu. vt. j. e. ſi vindicari.
f ¶ Iuris ſniaȝ. ſine hmõi retardatiõe: vt. ſ. d cuſ. re. l. fi. j. d bo. pſcri. l. j. in fi.

Serũus. Seruus ad vincula ſimpliciter dãnatus intelligitur perpetuo damnatus. h. d. Saly.
g ¶ Seruus. deliquit ſuus: p quo iuſſit iudex eũ ſtare in ppetuis vinculis ⁊ domino reddi. certe perpetuo ligatus eſſe debebit. Sed contra ff. eo. ſine pfinito. vbi dicit decennio. ſed hic ex certa ſciẽtia: ibi p errorẽ. vel ibi in metallum: hic in vinculis. ꝓxima vera.
h ¶ Reddi. ſed ⁊ hoc tacite cũ dñs per vincula dñiuȝ nõ amittat: ⁊ ſic ſibi debet reddi. vt. ff. de penis. l. aut damna. §. fi.
i ¶ Eſſe dȝ. vbi ergo iudex nõ diffinit nec ego diffiniã: vt. ſ. de diuer. re. l. falſo. ⁊. ff. de euic. ſi rem. §. fi. ac.

Ne quis. In penā delicti nō dȝ qs alicui corpori vel collegio cōgregari vel transferri. h. d. Saly. a ¶ Corpori. cerdonū vel similii. talia. n. nul ta sunt: vt. s. de iu. om. iu. l. fi. ⁊. ff. qd cuiusqȝ vniuer. l. j. ⁊ est rō q̄ nō eēt pe- na vt dicit: vt ar. j. de decur. l. ne qs. ſȝ certe magna si pelliparius dānet vt sit faber. Sȝ ɔtra in auc. vt nulli iudi. §. adulterā. col. ix. So. ibi spāle fauore religiōis. Itē ɔtra in auc. de san. epi. §. ſȝ neqȝ curialē. ⁊. §. si monach⁹. col. ix. vbi tradit curie ciuitatis. h cōrrigit. vel ven⁹ ibi spāle in illis casibus. Itē ɔtra. j. de appari. pfec. vr. l. ij. li. xij. solue vt ibi.

Si vindicari. Si p̄nceps reſeruat aliquē puniri vltra modū regularē: dȝ iudex vsqȝ ad dies triginta dif ferre vt videat si p̄nceps pe nā relaxet. h. d. saly.

a ¶ Si vindicari. cū hac. l. cō cordat. xi. q. iij. cū apud. qd nō omittas. Glo. eni ponit ibi in tellectū hui⁹. l. ⁊ casus alios in quibus in causa criminali differt executio.

b ¶ Intuitu. vt. s. ad. l. iul. re pe. l. j. ⁊. ff. eo. l. aut facta. §. fi.

c ¶ Solum⁹. spālissima cā est h. al's eni ɔtra: vt. ff. e. cū reis. ⁊. s. de fer. l. pfides. Posset forte rō asignari. q: h grauāt in eo q̄ seueri⁹ puniunt. ergo ⁊c. vt in. l. eū q. ff. de iureiur.

d ¶ Vincia. vt. s. s custo. re. l. j. accur.

Nō diu. De venali pfidia apparitores lȝ absentes debent dānari. h. d. saly.

e ¶ Apparitor. i. nūciorum.

f ¶ Perfidia. sic ⁊ in auc. de exhiben. §. illud. colla. v.

g ¶ In absentes. spāle. Re- gulari ɔtra vt. ff. e. absētē. sic nec appellant: vt. s. quo. ap. nō re. l. nulli. ac.

Sanctimus. Pena non dȝ egredi delinquētē: sed suos tenere auctores. h. d. ⁊ multum nō. saly.

h ¶ Ibi. i. in eo homine.

i ¶ Noxia. i. delictū vt insti. de nox. §. j.

k ¶ Familiares. s. malefactor.

l ¶ Calūnia. i. ab accusatione que calūniose fieret.

m ¶ Societas. tunc enim suo nomine tenerētur.

n ¶ Admittunt. corrigere tñ debēt semores iuniores agna tos: vt. s. de emē. propin. l. j.

o ¶ Teneant. nō tñ in omni loco: vt. ff. de postul. l. ex ca.

p ¶ Ne vlterius. i. in plures p sonas. nā in eadē quandoqȝ maior imponit pena q̄ sit de licti: vt. s. eo. l. si vindicari.

auctores. nec vlterius⁹ progrediat metus⁰ q̄ȝ reperiat delictū. ⁊ hoc singulis qbuscūqȝ iudicib⁹ intimet.

Imp. ho. ⁊ theo. aa. ad an. p̄. p̄.

Omnes quos dānatiōis cōditio diuersis exilijs destinatos tēporis metas pstituti i carceris impleſſe custodia dep̄hendit: solutos pena: vīculisqȝ laxatos: a custodia liberari pcipim⁹: nec formidare miserias vllas exilij. ¶ Sit satis imē sor cruciatū semel luiſſe supplicia: ne q diu puati sūt aure cōis hau stu ⁊ lucis aspectu: inter breue spacium cathenarū ponderib⁹ grauatiet iam exilij penam sustinere iterum compellantur.

Idem. aa. max. pre. pre.

Rectores prouinciaꝝ conueniri p̄cipim⁹: vt ij qui pro suo crimine penam exilij sub certo temporis spacio subire decreti sunt: exacto p̄finito temporis spacio: nec claustris carceralib⁹: nec in locis q bus exules versati sūt: teneantur.

Idem. aa. maximia. pre. pre.

His q conficiendi naues incognitam ante peritiam barbaris tradiderūt: capitale supplicium proponi decernimus.

¶ Ne sine iussu principis certis iudicibus liceat confiscare. xlvij.

Imp. theo. ⁊ valē. aa. ad ger. p̄. p̄.

Nulli iudicū liceat (exceptis ijs q in sūma administrationis sūt positi potestate) pscriptionis tempestate toti⁹ substantie aliquem pcellere: nisi ad nostras aures hoc ipsū referatur.

¶ De bonis pscriptoꝝ seu damnatorum. xlviij.

Impera. anto. a. Marco.

Seruoꝝ capitis crimine dānatoꝝ peculia dominis nō auferri notū est. sed quod seruū domin⁹ habuiſſe probauerit: recipiet. preciumqȝ rerū si que ab eo distracte sūt. Ipsius quoqȝ presentie potestas ei dabitur quoad rationes per eum administrate reddantur ac disponant. ¶ Sȝ meminiſſe dominū opoꝛtebit instare vt id velocius fiat: vt pene sue reddi possit.

Imperator. alex. a. Frontoni.

Deportati nec earum quidem rerum quas post penam irrogatam habuerint: heredem habere possint: sed he publicabuntur.

Idem. a. iul. pre. pre.

Si filius tu⁹ cum eſſet in tua potestate: in insulam deportari meruit: peculium eius: nec quod in castris acquisiuit: vel quod ei militaturo donasti: auferri tibi debet.

Imperator. gor. a. Calimoꝛpho.

In metallum damnatus pene seru⁹ efficit: ⁊ ideo eiusmōi sententiam paſſi bona vendicantur rationibus fisci. Quare si quid rerū habuit is quem postea nostra indulgentia liberatum eſſe proponis: ad ius fisci potius q̄ȝ ad ipsius dominium pertinet.

Imperator. phili. a. arriano. p̄. p̄.

Si vt proponis bona ei⁹ qui tutelam tuam administrauit sententiam paſſi ad fiscum sunt deuoluta: procuratorem nostrum adire cura. Qui si qd iure posci animaduerterit: non negabit.

Impa. diocle. ⁊ maxi. aa. gaude.

De bonis matris deportate: filijs nihil deberi iuris absolutiſſimi est.

Impator. valenti. ⁊ val. ⁊ gra. ad pbum pre. pre.

Si quis intra prouinciam pro qualitate delicti stilum pscriptiōis incurrerit: per ordinarij officij solicitudinem: bonorum eius indago diligentiſſime celebretur: ne quid rei priuate commodis per gratiam atqȝ colludium furto subducatur. ¶ Et plena descriptio cō prehendat quod spacium ⁊ quod

q ¶ Metus. i. pena. nā met⁹ hīc extēdit ad alios marie vbi grauius qs punit q̄ delictū exigat: vt. s. l. fi. vindicari. dicit. ⁊ p hoc q ali⁹ p alio nō punit: fa cit. s. de ios. te. l. fi qs in suo. §. legis. ⁊. s. de nāli. li. l. legē. in fi. ⁊. rñ. ⁊. s. ne vr. p ma. l. ob marito. ⁊. ff. e. l. si pena. ⁊. l. crimē. ⁊ de muneríb⁹ ⁊ ho. l. iij. §. q pr. ⁊. ff. p soc. l. actiōe. §. dicimus. ⁊ de ritu nup. l. generali. §. fi. ⁊. ff. so. ma. fi marit⁹. ⁊. ff. qd qsqȝ iuris. l. ij. §. fi. is in fi. §. ⁊. ff. ad fil. l. fi. ⁊ in auc. vt nulli in di. §. fi. sed spāle in crimine le. ma. vt. s. ad. l. iul. ma. l. qsqs. que est cōtra

Omnes. Hec lex hȝ duas lec. vna glo. fm quā breuit. h. d. In exilium tpale dānatus tpe finito non dȝ ad carceres reduci. ⁊ reduct⁹ dȝ liberari. h. d. Hec lec. nō ē de dubitabili ⁊ nō hī ɔgruit huic tex. lȝ applaudē ma gis videat. l. sequēti. Dic ergo fm pe. ⁊ moder. Temp⁹ quo ɔdēnat⁹ postea fterit in carcere cōputat in exilij tps. h. d. saly. r ¶ Dēs. si datus in exiliū in decenniū cōpleuit tps liberat. ex tūc si in carcere iueniat liberat vt. j. l. pri. ⁊ sic nō ē ɔtra. ff. e. aut dāna. §. solet. Diuersis aūt iō subiicit: q: triplex ē cri- mi: vt. ff. de iter. ⁊ re. l. exiliū. ⁊ facit. s. de his q no. isa. l. ⁊ fi seuerior. ⁊. l. fi pos fidonū. Itē nō q nō est addēda afflictio afflicto: vt. ff. de offi. pre. l. diuus.

s ¶ Haustu. siſitudinarie loquit nā sicut est haustus aque ita venti aeris.

Rectores. Ille q fterit in exilio q̄tū debuit nō dȝ incarcerari postea. h. d. vt sic. Cōpleto tpe pene qs reponit in p̄stinū statū. Bal.

t ¶ Teneantur. vt. ⁊. s. l. proxi.

His qui. Puniendi sunt capite q barbaros docēt nauigia fabricare. h. d. saly. t ¶ Tradiderūt. facit. s. q̄ res expor. nō de. l. ij. ⁊. s. de male. ⁊ mate. l. culpa.

u ¶ Ne sine iussu pcipis

Int ceteras pēas vna est. s. ɔfiscatio: quā culi bet iudici iponere nō licz

Nulli. Iudices mer imperiū nō habētes nō possunt suo offō preter legē exercēdo bona cō fiscare. h. d. ſȝ verā lec. Jo. ⁊ azo. Saly.

x ¶ In sūma. qui. s. hñt mer imperiū: vt ar. ff. de ius vo. l. ij. qles sūt illustres spectabiles cla rissimi: vt. ff. de of. pre. illicitas. §. q vniuersas.

y ¶ Pscriptionis. i. fnie q̄ bona adimunt. multo ergo minus deportare fm az. Sȝ Jo. hāc legē itelligit cū pu cipaliter adimunt bōa nō ex ɔsequētia crimi nis. ex ɔsequētia eni cri minis a quolibȝ ɔfiscā tur fm azo. facit. ff. de peñ. l. relegatiu fi.

z ¶ De bonis pscriptoꝝ ⁊c. Quid de bonis cōdemnatoꝝ fiat dicit.

Seruorum. Dñi seruis capitaliter dānat peculiū dño nō auferi: imo executio differt do nec ab eo dño accelerā ti reddat ratio admini strationis. h. d. saly.

a ¶ Capitis. sic ergo fer uus hȝ caput. ⁊ sic ē cō tra isti. de ca. di. §. seru⁹. ⁊. ff. de accu. l. hos accu sare. §. olbus. So. h ca pitis dicit amputādi: ⁊ sic naturalr vt in ɔtra- rijs. Uel ēt ciuiliter vt q: fiat fu⁹ pene de quo pōt dānari: vt. ff. d pœn. l. aut damna. §. fi. Et ē capitalis ſȝ al's in libe rorū suo nō pōt. p̄rie capitalis dici ciuiliter: vt in cōtrarijs.

b ¶ Habuiſſe. ēt extra peculium.

c ¶ Rerum. de peculio vel extra.

b ¶ Ipsius. sui damnati.

a ¶ Sunt. a seruo vel a fisco. ac.

c ¶ Disponāt. al's dispungant: vt. ff. de ver sig. l. cognoscere. §. dispū gere. ⁊ al's disponant. ⁊ facit. ff. de le. j. suo legato. §. pe.

d ¶ Uelocius. sic. s. de peñ. l. cū res. ac.

Deportati. Etiā post deportationē q̄sita in morte veniūt publicanda. h. d. saly. f ¶ Habuerint. bene eni pōt habere ⁊ vē dere ⁊ ɔtrahere cū sit liber: vt. ff. cō testa. mi. l. neqȝ. §. deportati. ⁊ de le. iij. si deportati. g ¶ Publicabunt. imo nō vt. ff. mā. l. si manda- uero. §. is cuius bona in fi. §. sed ibi pp negociatiōe: h pp delictū fue rāt bona publicata. vel solue vt ibi. Itē ɔtra adhuc videt q nō q̄rant fisco: vt. ff. de iure fi. l. in metalli. ⁊. ff. de penis. l. qdā. ⁊ de ali. ⁊ ci. leg. l. is cui. ⁊. ff. de ijs que p nō scrip. ha. l. iij. sed ille de dato in metallū di cunt: hec in deportato. ⁊ facit. s. ti. ij. l. deportatorum.

Si filius. Peculiū castrense filij deportati nō debet fisco ſȝ patri. h. d. saly. b ¶ In castris. i. nec illō nec illō patri erit auferēdū.

In metallum. Dānatus in metallū fuus efficit. ⁊ publicant bo na que nō restituunt nisi sola pncipis indulgentia. h. d. Saly.

a ¶ Indulgentia. vt .j. de ſen. paſ. l. cũ patrẽ. ⁊ .s. de generali abol. l. fi. ſecus ſi fuerit reſtitutus: vt .j. de ſen. paſ. l. j. ⁊ facit. ff. de iure fi. l. in metallũ. Itẽ ꝯtra .j. de ſen. paſ. l. fi. in fi. ibi ſolues. ⁊ ſa. ſ. e. l. ij.

SI vt proponis. Publicatis bonis alicuius: obligationes trãſferunt in fiſcũ: ⁊ cõpetẽs iudex eſt ꝓcurator ceſaris. h. d. Saly.

niſi in fraudẽ ſit facta adoptio: vt. ff. de bonis dam. l. fi. §. ex bonis.

SI quis poſthac. Publicatis bonis viri res ꝓprie vxoris nõ dñt occupari: ⁊ dotes illico dñt ſibi reſtitui. ⁊ ei donata añ matrimoniũ vel cõſtãte añ reatũ apud eã dñt permanere. h. d. vſq₃ ad ver. Si qd etiã. ſaly.

a ¶ Res ꝓprias. vt ⁊ .s. ne vxor ꝓ ma. l. ij. ⁊ de do. inter vi. ⁊ vx. l. res.

b ¶ Nõ negabit. cõtra fiſcũ. vt .s. ad. l. iuliã de vi. l. tutoris. ⁊ ff. de tu. ⁊ ra. diſ. l. ſi inter. ⁊ .j. de ſen. paſ. l. tutor. ⁊ ff. ſo. ma. ſi marito. ⁊ .s. ſolu. ma. l. ij.

DE bonis. Bona matris deportate non reſeruantur filijs. h. d. Sal.

c ¶ Matris. ſecus in patre: vt .j. e. l. fi. vel dic illam corrigere iſtam.

SI quis intra prouincias. Docet qualiter bona deportati debẽt deſcribi: ⁊ qualiter debent ad ꝑncipẽ referri: ⁊ punit negligentem. h. d. Sal.

d ¶ Stilũ. i. ſententiã.

e ¶ Proſcriptionis. i. confiſcationis.

e ¶ Incurrerit. ideſt cõmiſit tale delictũ ꝓp qđ bona ei⁹ debẽt cõfiſcari. vel tacite. ſi ſũt deportati: vt .s. e. l. deportati. vel expſſe qñ ſunt relegati. nã relegatio tacite bona nõ adimit: vt. ff. de inter. ⁊ rele. l. relegator. §. ad tps. ⁊ .s. ſi re⁹ vł accu. mor. fu. l. fi. ⁊ de pen. l. deportator. §.

f ¶ Officij. ſ. pſidis: vt .j. de bo. va. l. fi. ac.

g ¶ Priuate. i. rei fiſcalis: que proprie principis dicit: vt. ff. de q̃dri. pſcri. l. bñ a zenone. ac.

h ¶ Deſcriptio. nõ q̃ſi inuentarium: vt .s. de admi. tu. l. tutores. ac. Et nõ plures ẽẽ qui faciũt inuẽtariũ: vt pſes ꝓuintie de bonis alicuius cõfiſcati vt hic. Itẽ eps facit inuẽtariũ de bonis eccleſie. vt .s. de epi. ⁊ cle. l. nulli. Itẽ creditores vt. ff. de bo. auc. iudi. poſſi. l. fi. Itẽ tutores vt .s. de admi. tu. l. tutores la. ij. Itẽ curator datus bonis vt. ff. de ven. in poſ. mit. l. ſi curatorẽ. Itẽ heres vt .s. de iure deli. l. ſcim⁹ §. finaũt dubiũ. §.

i ¶ Spaciũ. ſ. in ſingulis agris. ac.

ruris ſit igeniũ[k]. Quid aut iculuz ſit aut colaſ. Quid i vineis. oliuis. aratorijs. paſcuis. ſiluis fuerit iuentũ. Que ẽt grã[l]: ⁊ q̃ amenitas ſit locor. Quis edificijs ac poſſeſſiõib⁹ ſit ornat⁹. Quotue mãcipia in ꝑdijs occupat vł vrbana vł ruſtica. vł q̃rũ artiũ generib⁹ ĩbuta teneanſ. Et quot ſint cẽſuarij vł coloni. Quot boũ[m] exercitijs terrar atq₃ vomerib⁹ iſtructũ. Quot pecor ⁊ armẽtor greges: ⁊ in qua diuerſitate numerati ſũt. Quãtũ auri ⁊ argẽti. veſtiũ: ⁊ moniliũ. vł in ſpecie vł in põdere: ⁊ qb⁹ ſpẽb⁹. Quidue in apothecis[n] ſit reptũ. ¶ Tũc õnũ oĩa ea q̃ velle nos pſpicis iqſitõe ꝯſtricta: rõnalis[o] rei ꝓuate tradanſ offõ. aut palatinis ſup hac cã miſſis nřo nectenda pãimonio[p]. ¶ Mox ṽo ad nos ſb lĩis publicis ſigillati de oib⁹ noiatiq₃ referaſ. ¶ Proculdubio negligẽtia[q] mulctãda. nã ſi qd poſt factã a ꝑdicto offõ inueſtigatiõez: rõnalis rei ꝓuate cui ingſino ſcõa mãdata ẽ: ãpli⁹ fortaſſe inenerit: offiñ fraudulẽtũ ea ꝯdẽnatiõe feriet: vt aliõ tãtũ q̃tũ fuerat ſbtractũ: ex ꝓprijs facultatibus inferatur[r].

Imp. gra. ⁊ val. aa. eutro. p̃. p̃.

SI deportat⁹ ſuos[s] ⁊ emãcipatos filios habuerit: pars[t] q̃ ex bonis ei⁹ filijs ꝯceſſa[u] ẽ: ad eos tñ q in pt̃ãte erãt trãſferaſ: ſi emãcipati eã q̃ ꝯſecuti erãt emãcipatiõis tpe dãno[x] exiſtimãt ꝯferẽda. ¶ Siaũt ꝯfuſionẽ bonor ⁊ dõatiõis[y] elegerit: oĩa ea q̃ ſiſc⁹ libis dãnati ꝯcedit: eque diuiſiõis ptib⁹ ſortianſ. ¶ Que regula ẽt i dote filie vł nepẽ ex filio dportati ꝯferẽda: cuſtodiẽda erit[z]. Imp. arch. ⁊ ho. aa. ceſario. p̃. p̃.

SI qs poſthac filiũ (qđ abſit) ꝓſcriptiõis excepit: vxor res ꝓprias[a] ex q̃cũq₃ titulo ſibi acqſitas: veluti manu iniecta mox vẽdicet: aut certe a quoquo occupatas ſtati recipiat. ¶ Dos ẽt nõ q̃ aliq̃tiens dotaliũ[b] inſtror tenore ꝯſcribit: ſed quã ſe corporalr tradidiſſe docuerit repſentet. ¶ Ea ẽt q̃ ab uxorio adhuc marito añ nuptias titulo donatiõis accepit: vł durãte mãimõio largitiõe[c] viri ad eã añ pſcriptionẽ[a] ꝑuenerit: apõ eã firmiter ꝑmaneãt ¶ Si qd ẽt in emãcipatos liberos añ tps criminis ac reatus[b] pĩez ꝯtuliſſe claruerit: itegr ijſdẽ citra inqetudinẽ reſeruet. ¶ Quod ṽo nec vxor nec emãcipati liberi potuerit vendicare: captũ a publicis pſonis ita ad me referri ſpãlr cẽſeo: vt illõ q̃q₃ addaſ vtr filios[c] hẽat q dãnatus[c] ẽ. ſimulq₃ adijciaſ vtr ijdẽ apõ ſe ex cã donatiõis aliqd vẽdicauerint[d]. ¶ Sz in ijs[e] q fiſcalib⁹ actib⁹ nexi ſũt: ⁊ ꝓ rõcinijs pſcribunt ⁊ cõdẽnanſ: placuit ſi qd ꝓpriũ vxor habuerit vł a marito datũ añ initiũ[f] actus ex q̃ origo fraudis ac vitij in iudiciũ deducta[g] ẽ. ¶ Si qd deide in emãcipatos filios donatiõe collatũ eſt añq₃ crimẽ oriaſ: itemeratũ apõ accipiẽtiũ iura ꝯſiſteret: nec qcq₃ fiſco in q̃lib₃ cã teneaſ obnoxiũ[h]: niſi qđ in dñio ꝓpo quũ obligari orẽ⁹ ẽ habuit[i]. vł qđ agẽs tã ſuo q̃ vxoris[k] ſue vł filior ex cuiuſcũq₃ ptetea noie cõparauit. ¶ Except[l] dũtaxat ceſarianis[l]. i. catholicianis q ab oĩ iuris bñficio excludunt: niſi ꝓbata a me purgataq₃ rõcinia fuerit: vt qđ inoꝛie hũerit trãſmittẽdi copiã hẽant. Imp. the. ⁊ va. lirio. p̃p̃.

QUãdo qs q̃lib₃ crimie dãnatus: capitalẽ penã vł dportationẽ ſuſtineat: ſi qdẽ ſine libis mortu⁹ ſit: bona ei⁹ ad fiſcum ꝑueniãt[m]. ¶ Si ṽo filij vł nepotes ex dfũct filijs relicti erũt: dimidia[n] pte erario vẽdicata alia eis refueſ. ¶ Idẽ ẽ ⁊ ſi poſthumos dreliqrit. ¶ Decuriõi[o] ṽo q h icurreret[p]: ſi libos ñ hz: ſuccedat curia. bonaq₃ vniuerſa dtieat. aut ipſa p ſe[q] aut ſuo ordiatura piculo mũera ſtituz[r]. ¶ Si nãt erit ſoboles[ſ] curiali. ⁊ ſi ea nõdũ ꝓcreata ẽ: itegris pĩs fortunis fulciaſ ¶ Si filia vł filie fuerit: ps dimidia ad eas dñolnaſ facultatũ: altera dimidia ps ad curiã. ¶ Si ãt mares curiales fuerit intermixti: dimidia

b ¶ Dotaliũ. vł priuator vł publicor cũ data nõ ſit vt .s. de dote cau. nõ nu. l. j. ſic ergo excipit fiſcus cuius intereſt ſicut alij creditores: vt .s. de nõ nu. pe. l. ſi cui.

c ¶ Largitiõe viri. tali q̃ valeat ꝯſtãte mãimonio. vt. ff. de do. inter vi. ⁊ vx. ſi ſpõſus. §. ſi ꝯceſſa. vł ẽt ſi nõ valet non tñ reuocaſ tacite p marití dõnationẽ: vt ſtatim dices de illa q̃ in filios eſt collata. ac.

a ¶ Proſcriptionẽ. ẽt poſt ꝯtrũ crimẽ: vt. ff. de don. l. poſt ꝯtractũ. niſi fuẽit crimẽ pduellionis: vt .s. ad. l. iul. maie. l. fi.

¶ **Si quid etiã.** Donata filijs emãcipatis añ reatũ patris nõ reuocanſ. ⁊ de donationib⁹ in filios collatis pnceps reſcribit. h. d. vſq₃ ad. §. ſz in his. Saly.

b ¶ Reat⁹. vel ẽt poſt. vt nõ dixi. niſi delãti faceret timore. q₂ tũc nõ valet: vt. ff. de do. cau. mor. l. vij. in fi.

c ¶ Filios. q₂ dimidia eis daſ: vt .j. e. l. fi. Et dic filios. ſc₃ in ptãte cõſtitutos.

c ¶ Dãnatus. ſupple an nõ.

d ¶ Vẽdicauerit. q₂ lʒ nõ valeãt tñ morte cõfirmabunſ. ⁊ ſic p donationẽ pĩis nõ reuocanſ: lʒ ſit aliõ in do. ca. mor. vt. ff. de dona cã. mor. l. vij.

¶ **Sz in ijs.** Hec eſt ſcõa ps ꝑncipalis hui⁹. l. que hoc intẽdit. Qñ bona publicanſ ꝓ rõcinijs vxor ⁊ filij ſibi donata añ actus initiũ retinẽt: ꝑcipua a fiſco nõ inqetãda: niſi is q admĩſtrauit fuerit de ð ceſarianis. h. d. vſq₃ ad fi. ſal.

e ¶ Sz in ijs. s. ꝓ delicto: h ꝓ rõcinijs bona publicantur.

f ¶ Añ initiũ. i. añq₃ ex eo actu ꝓ dolo vł culpa fiſco cepit teneri. ⁊ ſic fuerũt eã de demũ fiſco obligata ſʒ Az. vł dic ẽt plus: vt. ff. de bonis q̃ li. l. cũ oꝫ. §. fi. ⁊ de ſcõis nup. hac edictali. §. oĩbus. ac.

g ¶ Deducta eſt. accipe interneratũ ⁊c. qđ eſt .j.

h ¶ Obnoxiũ. i. tacite obligatum: vt .j. de iure fiſci. l. j.

i ¶ Habuit. ⁊ multomagis q̃ hũt poſtea. ⁊ caue. q₂ h ñ excipit a gñalitate pr. nec qcq₃ ⁊c.

k ¶ Vxoris. ſ. ſuo ⁊ vxoris vł ſuo ⁊ filior. nã ꝓ ſua parte fiſco ẽt tacite obligaſ.

k ¶ Ingeniũ. fertile vel ſterile.

l ¶ Gratia. i. habilitas. ac.

m ¶ Quot boũ. ideſt quot boues.

n ¶ Apothecis. i. ſtatiõibus vł locus vbi pecunia recõdiſ.

o ¶ Rationalis. ꝓcuratoris ceſaris. ⁊ facit ad hoc. ff. de cẽſibus. l. forma. ⁊ .j. de apocis pu. l. j. ⁊ de bo. va. l. fi. Vel dic ꝓcuratoris fiſci.

p ¶ Pãimonio. fiſcali: vt .s. dixi.

q ¶ Negligentia. q̃ oĩa ledit: vt in auc. de q̃ſtore. §. j. colla. vj.

r ¶ Inferaſ. vt .j. de iure fi. l. defenſionis.

SI deportatus. Emãcipati nõ admittunſ ab bona dãnator patris que reſeruant liberis ex gratia: niſi exiſtentibus in ptãte cõferant que a patre receperãt. h. d. ſaly.

ſ ¶ Suos. in ptãte.

t ¶ Pars. ſ. dimidia. vt .j. eo. l. fi. ac. Et hoc de iure iſto. hodie habent oĩa vt in auc. bona .j. eo. §.

u ¶ Cõceſſa eſt. beneficio ſpãli. ⁊c.

x ¶ Danno. i. ſi putãt dãnum eſſe ſi res illas conferant.

y ¶ Donationis. ſibi facte a patre.

z ¶ Erit. vt ⁊ .s. de col. filiã ⁊ l. poſthumo. qđ dr̃ in naturali idẽ in adoptiuo vt ei detur pars q̃rta:

l ¶ Ceſarianis. loquiſ forte de his quos dixim⁹ ꝑmipilarios. nã p tali debito mulieris bona occupant. vt .s. q. ca. pi. ta. ꝯtra. l. ſatis. filij ẽt ſi nõ ſint hẽdes tenenſ: vt ⁊ .j. de ꝑmipilo. l. cũ. multomagis hmõi donata reuocantur.

QUando. Qñ bona dãnati de crimine capitali veniũt publicãda: ſi liberos hʒ debet dimidia: niſi dãnat⁹ fuerit de numero curialiũ vł decurionũ: q₂ tũc ſuaſ forma hic ſcripta: crimie leſe maieſtatis excepto. h. d. ſaly.

m ¶ Perueniãt. h eſt ꝯtra .s. de muli. q̃ ſer. ꝓ. l. j. ⁊ .j. de rap. vir. l. j. §. ⁊ ſi qdẽ ⁊ §. finaũt. ſʒ illa ſũt ſpãlia vt fiſco nõ deñſ. Sʒ hec eſt hodie correcta. ſic ſequiſ auc. bona dãnator ⁊c. que eſt vt nulli iu. §. fi. col. ix. quã dic leg e. ac.

n ¶ Dimidia. ſi ṽo ps tñ eẽt publicata filijs nil daſ: vt. ff. e. l. j. in fi. ſʒ pſono nihil põt diminui de ſuo iure in bonis liberti dãnati: vt. ff. e. l. cũ rõ. §. ſi in libertinũ. ſi tñ plures ſint filij ꝑnceps nil eis aufert: vt. ff. e. l. fi. §. fi.

o ¶ Decurioni. i. curali.

p ¶ Incurreret. ſ. in penã capitalẽ: vt. ff. de iu. fi. l. in fraudẽ. §. ij.

q ¶ Ipſa p ſe. q̃ſi in ſuo pãimonio. Ir.

r ¶ Subitur. ſ. aliquẽ cui aſſignẽt hec bona.

ſ ¶ Soboles. ſ. maſcula.

a Eis.ſ.maribus. b Oībus.marib⁹ ⁊ feminis. c Principalis.i. hec lex.ac. d Tráſmittet.vt.ſ.ad.l.iul.maie.l.qſqs. Autētica.
Bona dānatoꝝ. Hodie bona dānatoꝝ debent aſcendētibus ⁊ deſcēdentibus vſqꝫ ad tertiū gradū excepto crimie leſe maieſtatis.h.d.ſaly.
e Judicibus.h eſt ɔtra.ff.eo.l.pe.in fi.ſed hec corrigit.ac.
⁊.ff.ad treb.l.ſi legatus.§.multi.⁊ iſti.de fideicō.hē.§.ſi qs vna.ac.
b Tenetur.pro alia fiſcus:vt.ſ.de bo.pro.l.ſi vt pponis.
c Ob pecūiā.⁊ ſic nō pp delictū. d Obligat⁹.vt ⁊.j.ō fideiuſ.l.j.
Tutor. Indulgentia nō reſtituit obligationes ɔtra reuerſuꝫ ēt in poſtea qſitis.h.d.Saly. e Dicis.o mater.ſꝫ quā bonoꝝ poſ.

f Fiſco.imo vt .ſ.de inceſ. nup.auc.inceſtas.So.hec corrigit cū poſterior ſit in corpore. Alij dicūt ibi ſpāle vt i crimine maieſta.hic ſubijcit.Al. dicit refert an poſt ſniaꝫ retinet ciuitatē ⁊ tunc ɔſiſtant vt ibi.an nō:⁊ tūc cū nō eēt pena bonoꝝ adēptio nō hꝫ fiſcus: vt h.⁊ ar.in auc.de mā.pn.§. oportet.col.iiij. Et hec pbat in auc.de inceſ.nup.§.j.col.ij.
g Diffinitā.quā forte ſequeret ſi culpa viri ſolutū eēt mrīmoniū vt.ſ.de rep.l.fi.tn̄ hodie mrīmoniū nō ſoluit p ſupplicīū:vt in auc.de nup.§.ſꝫ ēt captiuitatis.col.iiij. Al'dic q̄tuꝫ ex morte lucraret.vt.ſ. vñ vir ⁊ vxor.auc.preterea.⁊ ſ.de epiſ.⁊ cle.l.deo nob.§.i.
h Jubemus.vt ⁊.ſ.ad.l. iulia ma.l.qſqs.⁊ hac.l.fi.
i De bo.coꝝ qui mortē ſibi ɔſcī. In his diſtingue:vt dixi.ſ.q teſta.fa.poſ.l.ſi is.ac.
Quum demum. Ubi qs mortē ſibi cōſciuit ob criminis publici ɔſciam bona eī⁹ publicātur.ſecus ſi ob doloris ipatiētiam.h.d.cū.l.ſe.Saly.
k Delati.i.poſtulati vel in crimie deprehēſi.⁊ dic tali ex quo ſi dānaret pēa eēt mors vel deportatio:vt.ff.e.l.fi.
l Pertinebūt:vt.ff.e.l.fi.§. j.⁊ ō in.ff.l.i fraudē.§.iij.ac.
m Orū.tráſmittunt:vt ⁊ ſ.ſi reus vel ac.l.pe.⁊ ff.⁊ de iure fi.in fraudē.§.j.⁊ ff.de accuſatiōibus.l.ex indicioꝝ.⁊.ſ.ad.l.iul.ma.l.fi.ac.
n De ſniam paſſis ⁊ reſti. Quia damnati reſtituunt.io de hac dicit.
Cum ſalutatus. Reſtitutio a principe cōceſſa dānato reſtituit eū in pſtinū ſtatuꝫ ēt quo ad honorē ⁊ bona.h.d.ſaly.
o Salutatus eēt.impator Antoninus vt.j.pater.
p Principalibus.i. preſidentibus officioꝝ.
q Et pceſſiſſet. aliquātulū aſſurgens.
r Antoninus aug.dixit.ſ.iperator.
ſ Quid ſit in inte.hoc ē honoribus ⁊c̄.vt.ff.de ver.ſig.l. pnceps.⁊ inſti.q mo.ius pa. po.ſo.§.⁊ reſtituti.⁊.j.de bo.va.l.ij.⁊.ff.e.l.i. An ⁊ famē? q̄ſi.ſic:vt.ff.ō poſtul.l.i.§.pe. ⁊.ſ.de nup.impalis.in pn.⁊ §.ſꝫ ⁊ ſi tales.⁊.j.e.l.fi.ſec⁹ in indulgentia p quā fama non

pars eis⁹ curie noie deferat:⁊ alia quā in cōe oībus⁹ tribuit īdulgētia pncipalis⁹.p virili diuidāt portiōe. Excepta ſola maieſtat̄ qōne:quā ſi qs ſacrilego aio aſſūpſerit:iuſte penā ēt ad ſuos poſteros tráſmittet⁹.

In auc.vt nulli iudi.§.fi.col.ix.

CON. Bona dānatoꝝ ſeu proſcriptoꝝ nō fiūt lucro iudicib⁹ aut eoꝝ officijs:neqꝫ ſꝫ veteres leges fiſco⁹ applicant:ſꝫ aſcēdētibus ⁊ deſcendētib⁹ ⁊ ex latere vſqꝫ ad tertiū gradū ſi ſupſint. Uxores vō ipoꝝ dotē ⁊ añ nuptias donationē accipiāt. Sin vō ſiñ dote ſint:de ſubſtātia viri accipiāt ptē a legib⁹ diffinitā⁹:ſiue filios hēant ſiue ñ. Sꝫ ſi nemīnē pdictoꝝ habeāt q delīquūt:eoꝝ bona fiſco vendicantur. In maieſtat̄ vō crimine ɔdēnat̄ veteres leges ſeruari iubemus⁹.

De bonis eoꝝ qui mortē ſibi conſciuerunt⁹. l.

Impera. Anto. Aquilie.

QUoꝝ demū bona fiſco vēdicant:q ɔſcia dlat⁹:admiſſiqꝫ crimis:metuqꝫ future ſnīe man⁹ ſibi itulerūt. Ea pp ſiſcꝫ vl' patrē tuū ſi nllo dlato crie dolore aliq corpis aut tedio vite:aut furore vl' inſania:aut aliq̄ caſu ſuſpēdio vitā finijſſe ɔſtiterit:bōa eoꝝ tā ex teſtō q̄ꝫ abīteſtato ad ſucceſſores ptinebunt⁹. Impa.Alex.a.Ruſt.

EOꝝ q in reatu diē ſuū fūcti ſūt: ſi ñ pduellōis cāꝫ ſuſtinuerūt: nec ob metū crimis mortē ſibi ɔſciuerunt:bona ad ſucceſſores tranſmittuntur⁹.

De ſniaꝫ paſſis ⁊ reſtitutis⁹. ij.

Impera.anto.a.

CUꝫ ſalutatus⁹ eſſet ab Hociano ⁊ Aduento ⁊ opelio macrino pfectiſ ptorio clariſſimis viris.Jtē amicis ⁊ pncipalibus⁹ offōꝝ ⁊ vtriuſqꝫ ordis viris ⁊ pceſſiſſet⁹:oblat⁹ ē ei iulianus lucinian⁹ ab ellio vlpiano tūc legato in inſulā ɔportat⁹.tūc antoninus au guſt⁹ dixit reſtituo te in integꝝ puincie tue.⁊ adiecit.vt āt ſcias qd ſit in integꝝ⁹ reſtituē:reſtituo te honoribus ⁊ ordini tuo ⁊ oībus ceteris⁹.

Idem.a.Quieto.

CUꝫ pꝛeꝫ tuū in metallū dānatū fuiſſe pponas:eiuſqꝫ bōa merito a fiſco⁹ occupata ſūt:ſi iō q ex indulgētia mea pena tm̄mō metalli liberat⁹ eēt:ēt bonoꝝ reſtitutiōeꝫ ipetrauit:niſi ſpāle bñficiū ſup h ſuerit ipetratū⁹. Imp.alex.a ſtrato.

SJ debitor penā⁹ ſnie paſſus ē: quā bonoꝝ adēptio ſecuta eſt. q̄ꝫuis poſtea ciuitati romane reſtitut⁹:nō totā ſubſtātiā ſꝫ aliqd⁹ ex indulgētia pncipis vt hēret ipetrauit: eris tñ alieni ex pcedēti tpe pena liberat⁹ ē. Sin vō ptē⁹ bonoꝝ accepit.p rata portiōe ei⁹ tenet⁹. Q ſi ob pecuniā⁹ debitā fiſco bona ei⁹ occupata ſūt:māſit vna cū ſuis fideiuſſorib⁹:pprijs creditorib⁹ obligatus⁹. Idem.a.Ualentine.

TUtor filioꝝ tuoꝝ:quoꝝ te bonoꝝ poſſeſſiōeꝫ accepiſſe dicis⁹ in metallū dānat⁹:⁊ poſtea ex indulgētia gnāli regreſſus:q̄ꝫq̄ꝫ locupletior⁹ ſit:actiōe tutele adminiſtrate tibi nō tenet⁹:ſi nō gr̄a ſnie facte ſpāliter ſtatū pſtinū cū bonis recuperauit⁹. Idem.a.Juliano.

SJ adēptis bonis in iſulā ɔportat⁹ ſis:q̄ꝫuis ex idulgētia cōī redijſti:actiōes tñ q̄ſcunqꝫ habuiſti remanēt i cā bonoꝝ publicatoꝝ⁹. nec ex ordie ē qō petis vt ɔtra heredes tutoꝝ actiōes tibi preſtentur. Impa.gordia.a.Fabiano.

IN iſulā filio deportato:hacqꝫ rōne viculis pñe ptātis exemptoꝫ⁹:ſi poſtea ex idulgētia diui alexādri vt pponis redit⁹ in patriū ſolū:pcedenſqꝫ dignitas reſtituta ſit: ptās tñ pña repetita nō videtur⁹. Impera.philip.a.Caſſio.

GEneralis indulgētia nr̄a reditū exulib⁹ ſeu deportatis tribuit:non ēt loca militie pdē adempta ɔceſſit.neqꝫ integram atqꝫ illibatā eſtimationem reſeruauit⁹. Impa.va.⁊ ga.aa.felicitio.

FRuſtra adhuc ſuū eē tui iuris exiſtimas:q i metallū dānat⁹ pena ei⁹ poſtea liberat⁹ eſt.p hmōi enīꝫ idulgētie occaſionem itegrari dñiuꝫ pus nō placuit⁹. Uerꝫ iccirco tñ ipune tibi eū pſes puincie iniurioſū eſſe non patiet⁹. Q ſi qd rem maꝫ tꝫ:pcurator⁹ vobis⁹ iudex erit. Fiſci eni ceperit⁹ eē mācipium.

accepiſti:tñ. vñ legitimi.vt.ff. vñ le.l.ij.§.fi. ⁊.l.ſe.vl' ſeptimā ēt ordinariā.q̄ dat his q nouis legib⁹ vocant:vt.ff. vt ex le.⁊ ſe.cō.bo.poſ. def.l.j.⁊ iſti.de bo.poſ. §.ſeptima.
f Locupletior. bonis poſtea queſitis.
g Nō tenet.vt ⁊.ſ.e. .l.ſi debitor.ſed fiſcus vt ⁊.ſ.ad.l.iu.ō vi.l.ij.
h Recupauit. vel cū pnceps ei reſtituere vellet bona noluit:vt ſ.e. l.ij.⁊.iij.
Si adeptis. Indulgentia nō reſtituit actiones aduerſus quondā debitores.hoc dicit Saly.
i Cōi. quia ⁊ multis alijs cōiter induliſit.
k Publicatoꝝ.ſic ⁊ ſ.e.cū pſem.ſꝫ vꝫ h cōtra.ff.de ali.le.l.is cui. ſpāle in alimentis ſicut ⁊ pōt ad eaꝫ eām in metallū dānato legarē vt ff.de his que p nō ſcri. l.ſi in metallum.
l Tutoꝝ.quōdā meꝫ
In inſulā. Indulgētia conceſſa filio deportato nō reſtituit eū in pſtam poteſtatē. h.d.Saly.
m Exēpto.vt inſti.q. mo.ius pa.po.ſol.§.cū autem.in pn.
n Non vi.imo vi q ſic:vt iſti.q.mo.ius pa. po.ſol.cū aūt.in fi.So. aliō in pāe q ipſe reſtitutus pñaꝫ ptātē recupat.filius vō reſtitutus nō recidit in eā:q ſic ei reſtō noceret ſm quoſdā h nō vꝫ:q expſſeō vtroqꝫ ibi dic.ſ.ō pāe ⁊ filio deportato ⁊ reſtituto. Jtē ⁊ p h qō hēs.j. e.ſi pr.itē ⁊ p h q liber tus reſtitut⁹ recidit i ius libertinitatis:vt.ff.ō iure pa.ſiue pion⁹. Alij dūt eē ibi ſophiſma pūcti.⁊ dicūt ibi fuerūt reſtituti ad oīa.h nō.tn̄ dic verī⁹.h fuit idulgētia:ibi reſtō:ar.j.l.pr.⁊.ſ.e.l. j.⁊.ſ.de gnāli ab.l.fi.
Generalis. Indulgētia principis nō reſtituit militiam neqꝫ famam.h.d.Saly.
o Reſeruauit.vt ſ.l.

Q reſtituit:vt.ſ.de gnāli aboli.l.fi.⁊.j.eo.l.generalis.
Cum patrē. Indulgentia ſolā penā remittit:non autēꝫ bona reſtituit niſi dictum ſit.h.d.Saly.
t A fiſco.vt ⁊.ſ.de bo.pro.l.in metallū. u Jmpetratū.vt.j.e.l.tutor.
Si debitor. Recupans bona p viā quote tenet creditorib⁹ p rata:nō ſi recupat aliqd in ſingulari.⁊ qñ pp debita bōa alicui⁹ tráſeūt in fiſcū ille nō liberat a creditorib⁹:ſec⁹ ſi pp delictū.h.d.ſaly. x Penā.ɔportatiōis
y Aliqd.ſingulare:vt pdiū. z Liberat⁹.a morte ciuili:vt.ff.e.l.ij.ſic ⁊ liber fact⁹ ſuus lꝫ māumiſſus nō tñ tenet pmis creditorib⁹:vt.ff.ō ac.⁊ ob. l.ſui⁹.ac. a Partē.quotā.ſic ē reſert quotā ptē vl' ſingularē rē hēat:vt h

pri.⁊ de gnāli aboli.l.fi.Sꝫ ɔtra.j.e.l.cū indulgētia.ſolue vt ibi.
Fruſtra. Seruus in metallū dānat⁹ deſinit eē dñi.⁊ indulgentia ei ɔceſſa pori dño eū nō reſtituit.Si qd tñ tenet qō ad porē dñm ſpectat:pcurator ceſaris cognoſcet iter eū ⁊ fiſcū cui⁹ cepit eē mācipiū h.d.ſaly. p Dānatus.⁊ ſic ſuus eē deſiit:vt.ff.de q̄ſti.l.ex ſnco.§. fi.nec liberatus redit vt h:⁊.ff.de pen.l.aut dāna.§.fi.niſi erronea ſua ɔfeſſiōe hita in tormētis fuit cōdēnatus:q poſtea falſa appet:ſic liberat.nā dño reddit:vt.ff.de q̄ſ.l.i.§.fi.q eſt ɔtra. q Nō placuit.ſecus de liberto:vt.ff.de iure pa.l.ſiue.Uel diſtingue ſuus reſtituat:⁊ tūc idē qō in liberto:an ex indulgētia pena remittat:vt hic ſm Jo.

Impera. diocle. ⁊ max. aa. Reſt.

SI pr̄ veſter in inſulaꝫ ꝺportat⁹ gñali idulgētia reſtitut⁹ ē: nec vt libos in ptāte recipet ſpālr ipetrauit: in dubiū ñ venit h̄ditat̄ cōmodū p vos̄ ei acqri (quos ſnīa ꝯ eū⁹ plata pceſſa effecit) neq̄quā po tuiſſe. Idē. aa. ⁊ cc. ōmetrio.

QUm indulgētia nr̄a itervenie te ſis reuerſus ad lares tuos: fruſtra vereris ne ex ānotatione p ſidis (q̄ tā abolita eſt) calumniā pa tiaris. Idem. aa. phil.

QUſus eius q ſūdi mouerat q̄ ſtionē: ⁊ ex benignitate nr̄a fa cta in eum cū bonis reſtitutio: ſta tum p̄ſtinum cauſe non mutauit.

Idem. aa. Triphoni. p̄. p̄.

SI ꝺportationis ſnīe veniā in dulgētia nr̄a ꝯſecuta recepit ſubſtantiā ſuā: ſe ptegere ſceleris pena ꝯtra creditores: quominꝰ iu re debitum ſoluat iprobe conat̄.

Impa. ꝯſtan. a. ad max.

IN q̄ōne teſtamēti qḋ ꝺportati filꝰ remeāte pr̄e feciſſet: remo tis vlpiani atq̄ʒ pauli notis: papini ani placet valere ſnīaꝫ: vt in pr̄is ſit filꝰ ptāte: cui dignitas ac bona re ſtituta ſūt. Ita tū vt geſta p filiū cuius ꝯſiliū legitima etas firmaue rat: rata ſint: eodē in ptāte patriaꝫ redeūte: ne coꝝ reſciſſio eff. ciat (qḋ ē maxīe abſurdū) eodē tpe: nec in pr̄is nec i ſua quēq̄ʒ fuiſſe ptāte. Miores. n. etate iure q̄q̄ʒ agē ꝓhibēt. Quibꝰ ſi dānato pr̄e tutor datꝰ ē: nece ē vt ab offō ſuo recedat regreſſo eo. quē ñ ſolū noīe redire ſʒ ēt offm̄ ſuū nlla prauitate corruptū libis p̄bere oʒ: vt eoꝝ bo na tueat̄ ⁊ augeat. Nā ſi pr̄ia ptā te ad corrūpēdi atq̄ʒ effūdēdi patri moniū licētiā abutet̄ (vt furioſo ac demēti. itē pdigo: libidinū oīumq̄ʒ vitioꝝ ſuoꝝ: nō ē coꝝ pecūia ꝯmitē da) ab adminiſtratiōe fugiat: neq̄ʒ tutor eē oſinat: oiaq̄ʒ minoꝝ diſ pēdia ſuis ipe dānis p̄ſtet. Sē tētia vō ꝺportatiōis: nullo pr̄cꝫ p iudicio diminuat. Quē ſi cōpta integritas vt nā ita officio liberis re ſtituerit: ei gubernacula reꝝ tradē da ſunt: cuius ad imitatiōeꝫ publi ci iuris, puiſa cuſtodia eſt. Quē niſi bonis pr̄ibꝰ deſ: luctuoſior erit filijs reditus q̄ʒ diſceſſus. Idōq̄ʒ tātū ad reſtitutionē idulgētia valeat: q̄ʒ tū ad correctionē ſnīa valuit. vtq̄ʒ ꝺportatiōis ipſū p ſe nomē oīum reꝝ ſpoliatio ē: ita idulgētie reſtitu tio bonoꝝ ac dignitatū vno nomie amiſſoꝝ oīum ſit recupatio. Et filij emācipationē a patribꝰ cū officijs petēt: vt libtatē: nō dānationis: ſed lenitatis paterne teſtem habeant.

a Patiet. in memoriā dn̄i prioris. vt. ff. de queſti. l. extraneo. in fi.
b Procurator. ſ. ceſaris. c Uobis. ſ. tibi ⁊ fiſco.
d Ceperit. poſt liberationē pene. pmo enim ſuus erat pene nō fiſci: vnde ei legari nō poterat: vt. ff. de iure fiſci. l. in metallū: ⁊. ff. de his q̄ pro nō ſcrip. l. ij. que ſunt contra. Uel eſt fiſci etiam prius nō pure vl̄ ꝓprie: ſʒ per quandam cōſequētiam. ſiue ſecū dario ex quo nō eſt dn̄i ſʒ. B. ⁊ facit. ſ. de pen. ſeruo. ⁊ de bonis pro ſcrip. l. in metallū. ⁊. ff. de fideicō. liber. l. gene raliter. §. ſeruus.

SI pater. Per de portationē patris filij liberantur a patria ptāte: quā non recupat ex ſola indulgentia ſibi cōceſſa. h. d. Saly.
e Per vos. filios.
f Quos. filios.
g Eum. ſ. patrem.
h Nequaquā. ꝯtra. ſ. e. l. fi. ⁊ inſti. q. mo. ius pa. po. ſo. §. cū aūt. So. vt dixi. ff. e. l. in inſulaꝫ.

QUm indulgen tia. Due ſunt pn̄ cipales lec. vna que po nit in glo. q. verſi. vl̄ ter tio ſm̄ quā. h. d. Jus cu ius pena p indulgētiā eſt remiſſa nō dʒ a fiſco ingerari bonis etiā ſibi p indulgentiā ſpāliter ꝯceſſis. h. d. Et hāc lec. pſequit̄ glo. ⁊ non ob ſtant cōtraria. Alia eſt lec. vt de īfamia loqua tur. ⁊ hec ſubdiuidit̄ in duas: ⁊ ſm̄ vtranq̄ʒ. h. d. Indulgētia ſimplex tollit penā ſʒ nō abolet infamiā niſi ſpālit̄ ⁊ ipa ſit remiſſa. h. d. Saly.
i Tuos. ⁊ ſic ad bōa ſpecialiter.
k Calūniaꝫ. ſi dicas. i. infamiā q̄ſi p indulgētiā remittat̄ infamia. eſt cōtra. ſ. e. l. generalis. vt. ſ. de generali aboli. l. fi. Dic ergo calūniā. i. penā īfamia ꝯtractā. Uel dic ſpāliter h̄ fuiſſe indultā infamiā. Uel ter tio nl̄ dicit̄ hic de infamia ſʒ de bonis de qbꝰ dicit eū nō debere pati ca lūniā. i. aliqd calūnioſe. Uel quarto de tali crimine fuerat dānatus qḋ infamiā nō iportauerat vt ſtellionatus: vt. ff. de crimine ſtel. l. ij.

QUſus. Actor interim deportatus ⁊ reſtitutus poteſt ad priorem actionem redire. h. d. Saly.
l Caſus. mota actiōe in rē deportatꝰ fuit actor: ⁊ tādē reſtitutꝰ: agit q dē actiōe inchoata. m Eius. aīs ei. n Reſtitutio. in itē. vt ſ. e. l. i. ⁊. ff. de ver. ſig. l. pncepo. Uel ſi dicas q̄ fuit indulgentia: dic ēt ſpāliter bōa reſtituta: vt. ſ. e. cū patrē. in fi. ⁊. ff. e. l. ij. aīs nō eēt actio re ſtituta: vt. ſ. e. ſi adēptis. dic ergo caſus deportatiōis irrogate ei q ⁊c.

SI deportationis. Onus creditorum ſequit̄ bona per indulgē tiam reſtituta. h. d. Saly.
o Deportationis. indulgētia bonoꝝ fuit ꝯſecuta veniā pene. ⁊ ſic re cepit ſubam. ſ. deportatus. vl̄ etiā recipere potuit: vt. ff. e. l. ij.
p Recepit. ſ. deportatus. ⁊c. q Subſtantiā. i. bona.
r Protegere. i. defendere. ſ Sceleris. i. delicti. t Pena. quā paſſus fuit. u Improbe. vt ⁊. ff. e. l. iij. ſʒ interim in depor tatione cōueniri nō poteſt: vt. ff. de ca. di. l. tutelas. §. i.

IN q̄ōne. Iſta lex varijs modis legit̄ p glo. in ſui pn̄. Et diuidi tur in quatuor ptes ſʒ bal. Et. h. d. Reſtitutio reītegrat oīa. ⁊ me dio tpe facta dependētiā habentia reſcindit: nō q̄ ſunt in eſſe pfecto ⁊ cōſumato. h. d. Uel ſic latꝰ. Reſtituto dānato filij recidūt in eiꝰ ptāte: ⁊ p ꝯñs teſtm̄ eoꝝ irritat̄. ꝯtractus vō p eos interim legitime celebrati remanēt rati. eorūq̄ʒ tutela expirat: ſi pt̄ ꝓbos hēat mores nō aliter. ⁊ qḋ abſtulit deportatio: reintegrat reſtitutio. h. d. ſm̄ Saly.
x In q̄ōne. qḋ illa eſt an teſtm̄ filij eius q deportatꝰ eſt irritet̄ p̄r̄e in integꝝ reſtituto: quā nō ſoluit. ſʒ de alijs p eū geſtis pſequitur.
y Deportati. idēq̄ʒ a ptāte exēptus: vt inſti. q. mo. ius pa. po. ſol. §. cū aūt. ⁊. ſ. e. l. ſi pater. z Remeāte. poſt teſtm̄ factū. ſʒ alij dn̄t ſi filiū teſtatū poſt reuerſionē pr̄is. Et male dn̄t vt patet i ꝯtria ſcdm̄ glo.
a Patre. qḋ de illo medio tpe poſt reſtōnē an̄ reuerſionē: Rn̄. eſt in ptāte. q: ſicut deportatio ſtatim facit eū pdere ciuitatē ⁊ q̄ iuris qui his ſunt: ſic ēt reſtō ſtatiꝫ recupare: vt. ff. de penis qdā. ⁊. ſ. e. ibi quē ſi cō perta ⁊c. Itē qḋ ſi poſt reuerſionē: tn̄. idubitāter nō valet. Iteꝫ ſi filꝰ morit̄ pr̄e nō reſtituto in quo vʒ teſtm̄: tn̄. in aduenticijs nō ſolū in caſtrēſibꝰ ⁊ q̄ ſi: ſaluo tn̄ vſufructu pr̄i: vt. ſ. de bo. mīuis. l. ij. ⁊c. Tu dic vſufructū eē fini tū media capitis dimi. patris vel p deportationē: vt in inſti. de vſufruc. §. fi nit. ⁊. ſ. de vſu ⁊ habi. l. corruptionē. vñ nō ſuat patri. B.
b Ptāte. imo nō: vt. ſ. e. l. inſulā. ſʒ ibi ſola idulgētia pe ne: h̄ reſtitutio in integ. que ē ad omnia vt ibi dixi.
c Cuius. ſ. filij.
d Rata ſint. qḋ ē teſtō: Jr. dicit valere. ⁊ p eo eſt qḋ hij cit ne eoꝝ ⁊c. ⁊ inſti. de teſta. §. ſʒ neq̄ʒ hēs. ibi q: totū hoc negociū qḋ agit̄ ⁊c. vt ita ꝯue niat ad id qḋ dic̄ h̄ geſta Jo. dicit irritari ſicut cuꝫ teſtator ſe dat in arrogationē: vt inſti. q. mo. te. infir. §. alio. Itē pro hoc. ff. de v. ſi. l. verba ꝯtrare rūt. Et hec plꝫ. ⁊ ꝓbat̄ Lea. l. in glo. huiꝰ vbi corruptū. Sʒ ſi facto teſtō an̄ reſtōneꝫ pr̄is decederet: vʒ teſtm̄. ⁊ i hoc ar ticulo pt̄ log hec lex ēt in teſtō vbi dicit rata ſint ne eoꝝ ⁊c. Secꝰ ſi filꝰ capti ab hoſtibus teſtet̄ ⁊ decedat an̄ pr̄is redi tū. nā neq̄ʒ eiꝰ teſtm̄ ſicut ſi nō deceſſiſſet valet. cū ſemp fin gat̄ i ptāte fuiſſe: vt. ff. ad ma cedo. l. i. §. ſi pēdeat. ⁊. ff. de ca ptiuis. l. q̄ ſi filius. ⁊. ff. vñ le. l. ij. §. ſi qs deceſſerit. ⁊ de ſuis ⁊ le. l. ſi pr̄. at in deportati fi lio nō eſt fictio imo ē ſui iuris vē. mōe ēq̄ hʒ tutorē: qḋ filꝰ capti nō hʒ: vt. ff. de tute. l. mu to. §. fi. ⁊. j. ſubijcit. Itē i bōis liberti pn̄i hʒ ꝯtra tabulas fi lius deportati nō capti: nō ob ſtāte pr̄e: vt. ff. de bo. lib. l. ſi necē. §. ſi deportatus. ⁊ facit ff. de pac. do. l. quotiens.
b Nec corruꝫ. a filio geſtoꝝ.
c Efficiat. i. ſi diceres q̄ re ſcinderent̄ geſta p eū: abſur dū ſequeret̄ qḋ ſequit̄. d Ptāte. nō p nobis q dicimus nl̄ eē in pē dēti: vt nō. inſti. q. mo. ius pa. po. ſol. §. ſi ab hoſtibus.
e Minores. bene dixi cuius cōſilium le. ⁊c.
f Prohibentur. ꝯtra ſe. ſed pro ſe ſic: vt. ſ. de peu. nō eo minus.
g Quibus. minoribus. ⁊c. h Datus eſt. ſecꝰ in filio capti: vt. ff. de tute. l. muto. §. fi. ⁊c. Et nō. ſ. in magna glo. i Corruptū. ⁊ ſic teſtm̄ rūpit vt dixi. k Nā ſi patria. bene dixi nulla prauitate.
l Seruo. q facit peccatū ſeruus eſt peccati tā in pena q̄ʒ in culpa vt in. c. ſecuti ſunt. q. q. vij. ⁊ diabolo eſt Jo. i. c. iij. ⁊. c. ſi enim de pe. di. ij.
m Eoꝝ. minoꝝ. vt ſicut tutor integre vit ⁊ nō pdigus vl̄ malus admi niſtrator: ita ⁊ pater talis eſſe debet. n Fugiat. ſ. pater. i. fugetur.
o Nec tutor. dudum datus. Et ſic nō mirabile q̄ qui in ptāte patris eſt tutorem habet. Regulariter ꝯtra: vt inſti. de tute. in pn̄.
p Preſtet. ſ. tutor. q: actione tutele tenebit̄. q Diminuat. i. aggra uet niſi eēt pdigalitas. vt. ſ. vñ. pri. r Cuius. ſ. pr̄is cuſtodia eſt pui ſa ⁊c. ⁊ dic publici iuris. i. tutele. vt ergo tutor tenet̄ reddere rōneꝫ ſic ⁊ pr̄. ⁊ vt bona ſunt obligata tutoris ſic ⁊ pr̄is. Et ita eſt ꝯtra. ſ. de bonis q̄ lib. l. cū oʒ. §. nō aūt. Pōt dici hanc corrigi. vel ſpāle in quondā deportato.
ſ Que. ſ. gubernatio. t Q̄ʒ diſceſſus. ſic. ſ. de apoſta. l. hi qui.
u Per ſe nomē. vt ⁊. ſ. de penis. l. deportatoꝝ. x Reſtitutio. ſ. in in tegrū. vt. ſ. eo. l. i. ⁊c. y Officijs. pr̄ibus exhibēdis: ſic. ſ. de inof. te ſta. l. ſi q̄ñ. §. i. z Libertateꝫ. i. exiſtentiā ſui iuris. ⁊c.
a Teſtē habeant. i. dicant ſe liberatos ptāte nō pena pr̄na ſʒ benignitate patris qui eos emancipauit. Similis teſtificatio eſt. ſ. de admi. tuto. l. lex q̄ tutores. §. ſed ſi parens. Accurſius florentinus legum doc. peritiſſimus.

FINIS.

Breues concluſiones nouem librorum codicis.
Prima ſacrat: ſecunda parat: ius tertia dicit.
Contrahit ⁊ quarta: nubere quinta docet.
Teſtatur ſexta: libertas ſeptima dicit.
Pignorat octaua: crimina nona punit.

Laus deo.